

วุฒิสภา

เอกสารประกอบการพิจารณา

ร่าง
พระราชบัญญัติ
ระเบียบข้าราชการรัฐสภา

พ.ศ.

(สภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว)

(เล่ม ๑)

บรรจุระเบียบวาระการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๔ (สมัยสามัญทั่วไป)
วันจันทร์ที่ ๑๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๔

อ.พ. ๗/๒๕๕๔

จัดทำโดย

สำนักกฎหมาย สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา

www.senate.go.th

บทสรุปสำหรับสมาชิกวุฒิสภา

ร่างพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการรัฐสภา พ.ศ.

ร่างพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการรัฐสภา พ.ศ. เสนอโดย คณะรัฐมนตรี ชุดที่มี นายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ เป็นนายกรัฐมนตรี ต่อประธานสภาผู้แทนราษฎร เมื่อวันที่ ๙ พฤศจิกายน ๒๕๕๓ เพื่อให้สภาผู้แทนราษฎรพิจารณาเป็นเรื่องด่วน ตามบทบัญญัติรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ และได้บรรจุระเบียบวาระการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๓ ปีที่ ๓ ครั้งที่ ๒๖ (สมัยสามัญนิติบัญญัติ) เมื่อวันที่ ๑๐ พฤศจิกายน ๒๕๕๓

โดยในคราวประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๓ ปีที่ ๓ ครั้งที่ ๒๙ (สมัยสามัญนิติบัญญัติ) วันพฤหัสบดีที่ ๑๘ พฤศจิกายน ๒๕๕๓ ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรได้พิจารณาร่างพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการรัฐสภา พ.ศ. และลงมติในวาระที่หนึ่งรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ ด้วยคะแนนเสียง ๒๔๒ เสียง ไม่รับหลักการ ไม่มี และงดออกเสียง ๒ เสียง และมีมติให้ส่งคณะกรรมการวิสามัญชุดเดียวกับที่พิจารณาร่างพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการฝ่ายรัฐสภา พ.ศ. เป็นผู้พิจารณาในวาระที่สอง ชั้นคณะกรรมการและกำหนดการแปรญัตติภายใน ๗ วัน

ต่อมาในคราวประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๓ ปีที่ ๔ ครั้งที่ ๕ (สมัยสามัญทั่วไป) วันพุธที่ ๙ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๔ ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรได้พิจารณาร่างพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการ พ.ศ. ซึ่งคณะกรรมการ

วิสามัญพิจารณาเสร็จแล้ว โดยพิจารณาในวาระที่สอง เรียงตามลำดับมาตรา และได้ลงมติในวาระที่สาม เห็นชอบด้วยกับร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ ด้วยคะแนนเสียง ๓๔๖ เสียง ไม่เห็นชอบ (ไม่มี) งดออกเสียง (ไม่มี) และไม่ลงคะแนนเสียง ๑๔ เสียง ทั้งนี้ เพื่อเสนอให้วุฒิสภาพิจารณาต่อไป ตามบทบัญญัติรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย มาตรา ๑๔๖

อนึ่ง ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ คณะกรรมาธิการได้มีข้อสังเกตและที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรได้พิจารณาและลงมติเห็นชอบด้วยกับข้อสังเกตของคณะกรรมาธิการ ด้วยคะแนนเสียง ๓๓๖ เสียง ไม่เห็นชอบ (ไม่มี) งดออกเสียง (ไม่มี) และไม่ลงคะแนนเสียง ๑๐ เสียง

ร่างพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการรัฐสภา พ.ศ. มีหลักการและเหตุผล ดังนี้

หลักการ

ปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการฝ่ายรัฐสภา

เหตุผล

โดยที่ พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายรัฐสภา พ.ศ. ๒๕๑๘ ได้ใช้บังคับมาเป็นเวลานาน และมีบทบัญญัติบางประการที่ไม่สอดคล้องกับการบริหารราชการที่เปลี่ยนแปลงไป ประกอบกับได้มีการปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือน ซึ่งเป็นกฎหมายเกี่ยวกับการบริหารทรัพยากร

บุคคลภาครัฐ ดังนั้น เพื่อให้การบริหาร
ทรัพยากรบุคคลของราชการฝ่ายรัฐสภา
สอดคล้องกับการบริหารราชการที่เปลี่ยนแปลงไป
สมควรปรับปรุงกฎหมายดังกล่าว โดยกำหนด
ระบบตำแหน่งของข้าราชการรัฐสภาให้จำแนก
ตามกลุ่มลักษณะงาน และให้มีบัญชี
อัตราเงินเดือนและเงินประจำตำแหน่ง
ของข้าราชการรัฐสภาเป็นการเฉพาะ
กำหนดให้ข้าราชการรัฐสภาสามัญตำแหน่ง
ประเภทวิชาการระดับเชี่ยวชาญหรือ
ระดับทรงคุณวุฒิหรือตำแหน่งประเภททั่วไป
ระดับอาวุโสหรือระดับทักษะพิเศษเข้ารับ
ราชการต่อไปได้ และปรับปรุงกระบวนการ
พิจารณาอุทธรณ์และร้องทุกข์ของข้าราชการ
รัฐสภาสามัญ รวมทั้งเพิ่มตำแหน่งที่ปรึกษา
ผู้นำฝ่ายค้านในสภาผู้แทนราษฎร
จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

ร่างพระราชบัญญัติระเบียบ
ข้าราชการรัฐสภา พ.ศ. มีเนื้อหารวม
จำนวน ๑๐๓ มาตรา สรุปสาระสำคัญ ได้ดังนี้

๑. ชื่อพระราชบัญญัติ (ร่างมาตรา ๑)
พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า
“พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายรัฐสภา
พ.ศ.”

๒. คำปรารภ
โดยที่เป็นการสมควรปรับปรุงกฎหมาย
ว่าด้วยระเบียบข้าราชการฝ่ายรัฐสภา

๓. บทบัญญัติจำกัดสิทธิเสรีภาพของบุคคล
ตามรัฐธรรมนูญ
พระราชบัญญัตินี้มีบทบัญญัติ
บางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพ

ของบุคคล ซึ่งมาตรา ๒๙ ประกอบกับมาตรา
๓๑ มาตรา ๓๓ มาตรา ๔๓ และมาตรา ๖๔
ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติ
ให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติ
แห่งกฎหมาย

๔. วันใช้บังคับ (ร่างมาตรา ๒)
พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วัน
ถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

๕. บทยกเลิก
ให้ยกเลิก
(๑) พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการ
ฝ่ายรัฐสภา พ.ศ. ๒๕๑๘
(๒) พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการ
ฝ่ายรัฐสภา (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๒๑
(๓) พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการ
ฝ่ายรัฐสภา (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๓๑
(๔) พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการ
ฝ่ายรัฐสภา (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๓๕
(๕) พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการ
ฝ่ายรัฐสภา (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๓๘
(๖) พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการ
ฝ่ายรัฐสภา (ฉบับที่ ๖) พ.ศ. ๒๕๕๑
(ร่างมาตรา ๓)

๖. บทนิยามศัพท์
ในพระราชบัญญัตินี้
“ข้าราชการรัฐสภา” หมายความว่า
บุคคลซึ่งได้รับการบรรจุและแต่งตั้งให้เป็น
ข้าราชการตามพระราชบัญญัตินี้

“ประธานรัฐสภา” หมายความว่า ประธานรัฐสภาตามบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญ

“รองประธานรัฐสภา” หมายความว่า รองประธานรัฐสภาตามบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญ

“รัฐสภา” หมายความว่า สมาชิกผู้แทนราษฎร และวุฒิสภาตามบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญ

“ก.ร.” หมายความว่า คณะกรรมการข้าราชการรัฐสภา

“รัฐสภา” หมายความว่า สมาชิกผู้แทนราษฎร และวุฒิสภาตามบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญ (ร่างมาตรา ๔)

๗. บทรักษาการตามพระราชบัญญัติ

ให้ประธานรัฐสภารักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ (ร่างมาตรา ๕)

๘. เนื้อหาของร่างพระราชบัญญัติ

๘.๑ หมวด ๑ บททั่วไป

๘.๑.๑ กำหนดให้นำหลักเกณฑ์และวิธีการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีมาใช้ในการจัดระเบียบข้าราชการรัฐสภา (ร่างมาตรา ๖)

๘.๑.๒ กำหนดให้ข้าราชการรัฐสภา มี ๒ ประเภท

(๑) ข้าราชการรัฐสภาสามัญ ได้แก่ ข้าราชการรัฐสภาซึ่งรับราชการโดยได้รับบรรจุและแต่งตั้งตามที่บัญญัติไว้ในหมวด ๓

(๒) ข้าราชการรัฐสภาฝ่ายการเมือง ได้แก่ ข้าราชการรัฐสภาซึ่งรับราชการในตำแหน่งการเมืองของรัฐสภาตามที่บัญญัติไว้ในหมวด ๔ (ร่างมาตรา ๗)

๘.๑.๓ กำหนดให้ ก.ร. มีอำนาจในการกำหนดวันเวลาทำงานและวันหยุดของข้าราชการรัฐสภา (ร่างมาตรา ๘)

๘.๑.๔ ให้ ก.ร. กำหนดให้ประมวลจริยธรรมเพื่อใช้เป็นมาตรฐานทางจริยธรรมของข้าราชการรัฐสภา และกำหนดให้ผู้ที่ฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามมาตรฐานทางจริยธรรมเป็นการกระทำความผิดทางวินัย (ร่างมาตรา ๑๒)

๘.๒ หมวด ๒ คณะกรรมการข้าราชการรัฐสภา

๘.๒.๑ กำหนดให้มีคณะกรรมการคณะหนึ่งเรียกว่า “คณะกรรมการข้าราชการรัฐสภา” เรียกโดยย่อว่า “ก.ร.” ประกอบด้วยประธานรัฐสภาเป็นประธานกรรมการ รองประธานรัฐสภาเป็นรองประธานกรรมการ เลขาธิการ ก.พ. เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร เลขาธิการวุฒิสภา ผู้ทรงคุณวุฒิจำนวนแปดคน ซึ่งสภาผู้แทนราษฎรเลือกจำนวนสี่คน วุฒิสภาเลือกจำนวนสี่คน และผู้แทนข้าราชการรัฐสภาสามัญจำนวนสองคนซึ่งข้าราชการรัฐสภาสามัญในสังกัดสำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎรเลือกกันเองจำนวนหนึ่งคน และข้าราชการรัฐสภาสามัญในสังกัดสำนักงานเลขาธิการวุฒิสภาเลือกกันเองจำนวนหนึ่งคน เป็นกรรมการ

ให้ประธานรัฐสภาแต่งตั้งเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎรหรือเลขาธิการวุฒิสภาคณใดคนหนึ่งเป็นเลขานุการ ก.ร. (ร่างมาตรา ๑๓)

๘.๒.๒ กำหนดให้กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิต้องมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้ามดังต่อไปนี้

(๑) เคยรับราชการในตำแหน่งไม่ต่ำกว่าอธิบดีหรือตำแหน่งเทียบเท่ามาแล้ว หรือเคยดำรงตำแหน่งกรรมการข้าราชการประเภทใดประเภทหนึ่งมาแล้ว

(๒) ไม่เป็นข้าราชการซึ่งมีตำแหน่งหรือเงินเดือนประจำ ข้าราชการการเมือง ข้าราชการรัฐสภาฝ่ายการเมือง สมาชิกรัฐสภา กรรมการพรรคการเมือง หรือเจ้าหน้าที่ในพรรคการเมือง (ร่างมาตรา ๑๔)

๘.๒.๓ กำหนดให้กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิและกรรมการผู้แทนข้าราชการรัฐสภาสามัญมีวาระอยู่ในตำแหน่งคราวละสี่ปี

กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิและกรรมการผู้แทนข้าราชการรัฐสภาสามัญซึ่งพ้นจากตำแหน่งตามวาระ ให้ปฏิบัติหน้าที่ต่อไปจนกว่ากรรมการผู้ทรงคุณวุฒิและกรรมการผู้แทนข้าราชการรัฐสภาสามัญซึ่งได้รับเลือกใหม่เข้ารับหน้าที่ (ร่างมาตรา ๑๕)

๘.๒.๔ กำหนดให้การเลือกผู้ทรงคุณวุฒิและการเลือกผู้แทนข้าราชการรัฐสภาสามัญเป็นกรรมการ เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่ประธานรัฐสภากำหนด (ร่างมาตรา ๑๘)

๘.๒.๕ กำหนดเงื่อนไขการพ้นจากตำแหน่งของกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ (ร่างมาตรา ๑๙)

๘.๒.๖ กำหนดเงื่อนไขการพ้นจากตำแหน่งของกรรมการผู้แทนข้าราชการรัฐสภาสามัญ (ร่างมาตรา ๒๐)

๘.๒.๗ กำหนดให้ ก.ร. มีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้

(๑) เสนอแนะและให้คำปรึกษาแก่ส่วนราชการสังกัดรัฐสภาเกี่ยวกับนโยบายและยุทธศาสตร์การบริหารทรัพยากรบุคคลในด้านมาตรฐานค่าตอบแทน การบริหารและการ

พัฒนาทรัพยากรบุคคล รวมตลอดทั้งการวางแผนกำลังคนและด้านอื่น ๆ เพื่อให้ส่วนราชการสังกัดรัฐสภาใช้เป็นแนวทางในการดำเนินการ

(๒) กำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการและมาตรฐานการบริหารและพัฒนาทรัพยากรบุคคลของข้าราชการรัฐสภาเพื่อให้ส่วนราชการสังกัดรัฐสภาใช้เป็นแนวทางในการดำเนินการ

(๓) ออกกฎ ก.ร. และระเบียบเกี่ยวกับการบริหารทรัพยากรบุคคลเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้ รวมตลอดทั้งการให้คำแนะนำหรือวางแนวทางในการปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้ กฎ ก.ร. เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้ว ให้ใช้บังคับได้

(๔) ติความและวินิจฉัยปัญหาต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นเนื่องจากการใช้พระราชบัญญัตินี้ รวมตลอดทั้งกำหนดแนวทางปฏิบัติในกรณีที่เป็นปัญหา

(๕) กำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการเพื่อรับรองคุณวุฒิของผู้ได้รับปริญญาประกาศนียบัตรวิชาชีพ หรือคุณวุฒิอย่างอื่นเพื่อประโยชน์ในการบรรจุและแต่งตั้งเป็นข้าราชการรัฐสภา และการกำหนดอัตราเงินเดือนหรือค่าตอบแทน รวมทั้งระดับตำแหน่งและประเภทตำแหน่งสำหรับคุณวุฒิดังกล่าว

(๖) กำกับ ดูแล ติดตาม ตรวจสอบ และประเมินผลการบริหารทรัพยากรบุคคลของข้าราชการรัฐสภาในส่วนราชการสังกัดรัฐสภา เพื่อรักษาความเป็นธรรมและมาตรฐานด้านการบริหารทรัพยากรบุคคล รวมทั้งตรวจสอบและติดตามการปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้

(๗) พิจารณาจัดระบบทะเบียนประวัติ และแก้ไขทะเบียนประวัติเกี่ยวกับวัน เดือน ปีเกิด และการควบคุมเกษียณอายุของ ข้าราชการรัฐสภา

(๘) กำหนดอัตราค่าธรรมเนียมในการ ปฏิบัติการเกี่ยวกับการบริหารทรัพยากรบุคคล ตามพระราชบัญญัตินี้

(๙) กำหนดเรื่องการจัดสวัสดิการ การสงเคราะห์อื่น และเงินค่าตอบแทนพิเศษ แก่ข้าราชการรัฐสภา

(๑๐) ปฏิบัติการอื่นใดตามที่กฎหมาย กำหนดให้เป็นอำนาจหน้าที่ของ ก.ร. (ร่างมาตรา ๒๒)

๘.๒.๘ กำหนดให้ ก.ร. มีอำนาจ แต่งตั้งอนุกรรมการข้าราชการรัฐสภา (ร่างมาตรา ๒๓)

๘.๓ หมวด ๓ ข้าราชการรัฐสภาสามัญ

๘.๓.๑ ส่วนที่ ๑ การจัดระเบียบ ข้าราชการรัฐสภาสามัญ

๘.๓.๑.๑ กำหนดให้การจัดระเบียบ ข้าราชการรัฐสภาสามัญตามพระราชบัญญัตินี้ ให้คำนึงถึงระบบคุณธรรม ในเรื่องเกี่ยวกับการรับบุคคลเพื่อบรรจุเข้ารับราชการและ แต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่ง การบริหารทรัพยากร บุคคล การพิจารณาความดีความชอบ การเลื่อนตำแหน่ง และการให้ประโยชน์อื่น แก่ข้าราชการ และการดำเนินการทางวินัย (ร่างมาตรา ๒๔)

๘.๓.๑.๒ กำหนดให้ข้าราชการรัฐสภา สามัญมีเสรีภาพในการรวมกลุ่มตามที่บัญญัติไว้ในรัฐธรรมนูญ โดยให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์

วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในประกาศ ก.ร. (ร่างมาตรา ๒๕)

๘.๓.๒ ส่วนที่ ๒ การกำหนดตำแหน่ง และการให้ได้รับเงินเดือนและเงินประจำ ตำแหน่ง

๘.๓.๒.๑ กำหนดให้ข้าราชการรัฐสภา สามัญ มี ๔ ประเภท ดังต่อไปนี้

(๑) ตำแหน่งประเภทบริหาร ได้แก่ ตำแหน่งหัวหน้าส่วนราชการสังกัดรัฐสภา รองหัวหน้าส่วนราชการสังกัดรัฐสภา ผู้ช่วย หัวหน้าส่วนราชการสังกัดรัฐสภา และตำแหน่ง อื่นที่ ก.ร. กำหนดเป็นตำแหน่งประเภทบริหาร

(๒) ตำแหน่งประเภทอำนวยการ ได้แก่ ตำแหน่งหัวหน้าส่วนราชการภายใน ระดับสำนัก และตำแหน่งอื่นที่ ก.ร. กำหนด เป็นตำแหน่งประเภทอำนวยการ

(๓) ตำแหน่งประเภทวิชาการ ได้แก่ ตำแหน่งที่จำเป็นต้องใช้ผู้สำเร็จการศึกษา ระดับปริญญาตามที่ ก.ร. กำหนด เพื่อปฏิบัติงานในหน้าที่ของตำแหน่งนั้น

(๔) ตำแหน่งประเภททั่วไป ได้แก่ ตำแหน่งที่ไม่ใช่ตำแหน่งประเภทบริหาร ตำแหน่งประเภทอำนวยการ และตำแหน่ง ประเภทวิชาการ ทั้งนี้ ตามที่ ก.ร. กำหนด (ร่างมาตรา ๒๖)

๘.๓.๒.๒ กำหนดให้ระดับตำแหน่ง ข้าราชการรัฐสภาสามัญดังต่อไปนี้

(๑) ตำแหน่งประเภทบริหาร มีระดับ ดังต่อไปนี้

(ก) ระดับต้น

(ข) ระดับสูง

(๒) ตำแหน่งประเภทอำนวยการ มีระดับดังต่อไปนี้

(ก) ระดับต้น

(ข) ระดับสูง

(๓) ตำแหน่งประเภทวิชาการ มีระดับดังต่อไปนี้

(ก) ระดับปฏิบัติการ

(ข) ระดับชำนาญการ

(ค) ระดับชำนาญการพิเศษ

(ง) ระดับเชี่ยวชาญ

(จ) ระดับทรงคุณวุฒิ

(๔) ตำแหน่งประเภททั่วไป มีระดับดังต่อไปนี้

(ก) ระดับปฏิบัติงาน

(ข) ระดับชำนาญงาน

(ค) ระดับอาวุโส

(ง) ระดับทักษะพิเศษ

การจัดประเภทตำแหน่งและระดับตำแหน่ง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดในกฎ ก.ร. (ร่างมาตรา ๒๗)

๘.๓.๒.๓ กำหนดให้ตำแหน่งข้าราชการรัฐสภาสามัญจะมีในส่วนราชการใด จำนวนเท่าใด และเป็นตำแหน่งประเภทใด สายงานใด ระดับใด ให้เป็นไปตามที่ ก.ร. กำหนด (ร่างมาตรา ๒๘)

๘.๓.๒.๔ กำหนดให้ข้าราชการรัฐสภาสามัญได้รับเงินเดือนตามตำแหน่งในแต่ละประเภทตามที่กำหนดไว้ในบัญชีเงินเดือนขั้นต่ำชั้นสูงของข้าราชการรัฐสภาสามัญท้ายพระราชบัญญัตินี้ (ร่างมาตรา ๓๑)

๘.๓.๒.๕ กำหนดให้ในกรณีที่มีพระราชกฤษฎีกาการปรับเงินเดือนขั้นต่ำชั้นสูง

หรือเงินประจำตำแหน่งของข้าราชการพลเรือนสามัญตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือน ให้ ก.ร. พิจารณาปรับเงินเดือนขั้นต่ำชั้นสูงหรือเงินประจำตำแหน่งของข้าราชการรัฐสภาสามัญให้สอดคล้องกับการปรับเงินเดือนขั้นต่ำชั้นสูงหรือเงินประจำตำแหน่งของข้าราชการพลเรือนสามัญตามที่กำหนดในพระราชกฤษฎีกา โดยให้กระทำเป็นประกาศรัฐสภา และให้ประธานรัฐสภาเป็นผู้ลงนาม (ร่างมาตรา ๓๒)

๘.๓.๒.๖ กำหนดให้การจ่ายเงินเดือนและเงินประจำตำแหน่งให้ข้าราชการรัฐสภาสามัญเป็นไปตามระเบียบที่ ก.ร. กำหนดโดยความเห็นชอบของกระทรวงการคลัง (ร่างมาตรา ๓๓)

๘.๓.๒.๗ กำหนดให้ข้าราชการรัฐสภาสามัญอาจได้รับเงินเพิ่มสำหรับตำแหน่งในบางสายงานหรือตำแหน่งที่มีเหตุพิเศษตามระเบียบที่ ก.ร. กำหนด และข้าราชการรัฐสภาสามัญอาจได้รับเงินเพิ่มค่าครองชีพชั่วคราวตามภาวะเศรษฐกิจ ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่ ก.ร. กำหนด (ร่างมาตรา ๓๔)

๘.๓.๓ ส่วนที่ ๓ การสรรหา การบรรจุ และการแต่งตั้ง

๘.๓.๓.๑ กำหนดให้การสรรหาเพื่อให้ได้บุคคลมาบรรจุเข้ารับราชการเป็นข้าราชการรัฐสภาสามัญและแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งต้องเป็นไปตามระบบคุณธรรมและคำนึงถึงพฤติกรรมทางจริยธรรมของบุคคลดังกล่าวตลอดจนประโยชน์ของทางราชการ (ร่างมาตรา ๓๕)

๘.๓.๓.๒ กำหนดคุณสมบัติทั่วไปและลักษณะต้องห้ามของผู้ที่จะเข้ารับราชการเป็นข้าราชการรัฐสภาสามัญ (ร่างมาตรา ๓๖)

๘.๓.๓.๓ กำหนดให้ส่วนราชการสังกัดรัฐสภาใดที่มีเหตุผลและความจำเป็นอย่างยิ่งจะบรรจุบุคคลซึ่งมีความรู้ ความสามารถ และความชำนาญงานสูง เข้ารับราชการและแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งประเภทวิชาการระดับชำนาญการชำนาญการพิเศษ เชี่ยวชาญ หรือทรงคุณวุฒิหรือตำแหน่งประเภททั่วไประดับทักษะพิเศษก็ได้ ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่ ก.ร. กำหนด (ร่างมาตรา ๔๐)

๘.๓.๓.๔ การบรรจุและแต่งตั้งให้ข้าราชการรัฐสภาสามัญดำรงตำแหน่งในประเภทบริหารระดับสูง และประเภทวิชาการระดับทรงคุณวุฒิ ให้ประธานรัฐสภา ประธานสภาผู้แทนราษฎร หรือประธานวุฒิสภา แล้วแต่กรณี นำเสนอ ก.ร. เพื่อพิจารณาให้ความเห็นชอบ เมื่อได้รับความเห็นชอบจาก ก.ร. แล้ว ให้ประธานรัฐสภา ประธานสภาผู้แทนราษฎร หรือประธานวุฒิสภา แล้วแต่กรณี เป็นผู้มีอำนาจสั่งบรรจุและนำความกราบบังคมทูลเพื่อทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้ง และการบรรจุและแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งอื่น ให้เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร เลขาธิการวุฒิสภา หรือหัวหน้าส่วนราชการสังกัดรัฐสภาที่เรียกชื่ออย่างอื่น แล้วแต่กรณี เป็นผู้มีอำนาจสั่งบรรจุและแต่งตั้ง (ร่างมาตรา ๔๑)

๘.๓.๓.๕ กำหนดให้ผู้ที่ได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งข้าราชการรัฐสภาสามัญตำแหน่งใดต้องมีคุณสมบัติตรงตามคุณสมบัติเฉพาะ

สำหรับตำแหน่งนั้นตามมาตรฐานกำหนดตำแหน่งและในกรณีที่มีเหตุผลและความจำเป็น ก.ร. อาจอนุมัติให้แต่งตั้งข้าราชการรัฐสภาสามัญซึ่งมีคุณสมบัติต่างไปจากคุณสมบัติเฉพาะสำหรับตำแหน่งตามมาตรฐานกำหนดตำแหน่งก็ได้ (ร่างมาตรา ๔๔)

๘.๓.๓.๖ กำหนดให้การย้าย การโอนหรือการเลื่อนข้าราชการรัฐสภาสามัญไปแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งข้าราชการรัฐสภาสามัญในหรือต่างส่วนราชการสังกัดรัฐสภาให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎ ก.ร. แต่การย้ายหรือการโอนข้าราชการรัฐสภาสามัญไปแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งในระดับที่ต่ำกว่าเดิม จะกระทำมิได้ เว้นแต่จะได้รับความยินยอมจากข้าราชการรัฐสภาสามัญผู้นั้น (ร่างมาตรา ๔๕)

๘.๓.๓.๗ กำหนดให้ข้าราชการรัฐสภาสามัญผู้ใดได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งแล้วหากภายหลังปรากฏว่าเป็นผู้มีคุณสมบัติไม่ตรงตามคุณสมบัติเฉพาะสำหรับตำแหน่งนั้น ให้ผู้บังคับบัญชาซึ่งมีอำนาจสั่งบรรจุ แต่งตั้งผู้นั้นให้กลับไปดำรงตำแหน่งเดิมหรือตำแหน่งอื่นในประเภทเดียวกันและระดับเดียวกันโดยพลัน แต่ทั้งนี้ไม่กระทบกระเทือนถึงการใดที่ผู้นั้นได้ปฏิบัติไปตามอำนาจและหน้าที่ และการรับเงินเดือน หรือผลประโยชน์อื่นใดที่ได้รับหรือมีสิทธิจะได้รับอยู่ก่อนได้รับคำสั่งให้กลับไปดำรงตำแหน่งตามเดิมหรือตำแหน่งอื่นในประเภทเดียวกันและระดับเดียวกัน (ร่างมาตรา ๔๘)

๘.๓.๓.๘ กำหนดให้ในกรณีที่ตำแหน่งข้าราชการรัฐสภาสามัญว่างลง หรือผู้ดำรงตำแหน่งไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่ราชการได้ และเป็นกรณีที่มีได้บัญญัติไว้ในกฎหมายว่าด้วยระเบียบบริหารราชการฝ่ายรัฐสภา

ให้ผู้บังคับบัญชาซึ่งมีอำนาจสั่งบรรจุ มีอำนาจสั่งให้ข้าราชการรัฐสภาสามัญที่เห็นสมควรรักษาการในตำแหน่งนั้นได้ (ร่างมาตรา ๕๐)

๘.๓.๓.๙ กำหนดให้ในกรณีที่มีเหตุผลความจำเป็น ผู้บังคับบัญชาซึ่งมีอำนาจสั่งบรรจุ มีอำนาจสั่งให้ข้าราชการรัฐสภาสามัญพ้นจากตำแหน่งหน้าที่และขาดจากอัตราเงินเดือนในตำแหน่งเดิมโดยให้รับเงินเดือนในอัตรากำลังทดแทนโดยมีระยะเวลาตามที่ ก.ร. กำหนดได้ ทั้งนี้ ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎ ก.ร. และการให้พ้นจากตำแหน่ง การให้ได้รับเงินเดือน การแต่งตั้ง การเลื่อนเงินเดือน การดำเนินการทางวินัย และการออกจากราชการของข้าราชการรัฐสภาสามัญ ให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎ ก.ร. (ร่างมาตรา ๕๒)

๘.๓.๓.๑๐ กำหนดให้ในกรณีที่ศาลปกครองมีคำพิพากษาถึงที่สุดสั่งให้เพิกถอนคำสั่งแต่งตั้งข้าราชการรัฐสภาสามัญ ให้เป็นหน้าที่ของส่วนราชการสังกัดรัฐสภาโดยความเห็นชอบของ ก.ร. ในการสั่งการตามสมควรเพื่อเยียวยาและแก้ไขหรือดำเนินการตามความเห็นสมควรได้ (ร่างมาตรา ๕๓)

๘.๓.๔ ส่วนที่ ๔ การเพิ่มพูนประสิทธิภาพและเสริมสร้างแรงจูงใจในการปฏิบัติราชการ

๘.๓.๔.๑ กำหนดให้ส่วนราชการสังกัดรัฐสภา มีหน้าที่ดำเนินการให้มีการเพิ่มพูนประสิทธิภาพและเสริมสร้างแรงจูงใจแก่ข้าราชการรัฐสภาสามัญ เพื่อให้มีคุณภาพ คุณธรรม จริยธรรม คุณภาพชีวิต มีขวัญและกำลังใจในการปฏิบัติราชการให้เกิดผลสัมฤทธิ์ต่อภารกิจของทางราชการ ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่ ก.ร. กำหนด (ร่างมาตรา ๕๔)

๘.๓.๔.๒ กำหนดให้ผู้บังคับบัญชาต้องปฏิบัติตนต่อผู้อยู่ใต้บังคับบัญชาอย่างมีคุณธรรมและเที่ยงธรรมและเสริมสร้างแรงจูงใจให้ผู้อยู่ใต้บังคับบัญชาดำรงตนเป็นข้าราชการที่ดี (ร่างมาตรา ๕๕)

๘.๓.๔.๓ กำหนดให้ข้าราชการรัฐสภาสามัญผู้ใดประพฤติตนอยู่ในประมวลจริยธรรมและระเบียบวินัยและปฏิบัติราชการอย่างมีประสิทธิภาพและเกิดผลสัมฤทธิ์ต่อภารกิจของทางราชการ ให้ผู้บังคับบัญชาพิจารณาเลื่อนเงินเดือนให้ตามควรแก่กรณีตามที่กำหนดในกฎ ก.ร. และจะให้บำเหน็จความชอบอย่างอื่นซึ่งอาจเป็นค่าชมเชย เครื่องเชิดชูเกียรติ หรือรางวัลด้วยก็ได้ (ร่างมาตรา ๕๖)

๘.๓.๔.๔ กำหนดให้ผู้บังคับบัญชา มีหน้าที่ประเมินผลการปฏิบัติราชการของผู้อยู่ใต้บังคับบัญชาเพื่อใช้ประกอบการพิจารณาแต่งตั้งและเลื่อนเงินเดือน ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่ ก.ร. กำหนด (ร่างมาตรา ๕๘)

๘.๓.๔.๕ กำหนดให้ผู้บังคับบัญชาพิจารณาเลื่อนเงินเดือนให้แก่ข้าราชการรัฐสภาสามัญผู้ซึ่งถึงแก่ความตายเนื่องจากการปฏิบัติหน้าที่ราชการ เป็นกรณีพิเศษเพื่อประโยชน์ในการคำนวณบำเหน็จบำนาญหรือให้ได้รับสิทธิประโยชน์อื่นตามระเบียบที่ ก.ร. กำหนด (ร่างมาตรา ๕๙)

๘.๓.๕ ส่วนที่ ๕ วินัยและ การดำเนินการทางวินัย

๘.๓.๕.๑ กำหนดให้ข้าราชการรัฐสภา
สามัญต้องรักษาวินัยตามที่กำหนดไว้
ในกฎ ก.ร. ผู้ใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตาม ถือว่า
ผู้นั้นกระทำความผิดวินัย จะต้องได้รับโทษ
ตามที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัตินี้
(ร่างมาตรา ๖๐)

๘.๓.๕.๒ กำหนดให้ผู้บังคับบัญชา
มีหน้าที่เสริมสร้างและพัฒนาให้ผู้อยู่ใต้บังคับ
บัญชามีวินัย และป้องกันมิให้ผู้อยู่ใต้บังคับ
บัญชากระทำความผิดวินัย ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์และ
วิธีการที่ ก.ร. กำหนด (ร่างมาตรา ๖๑)

๘.๓.๕.๓ กำหนดให้ข้าราชการรัฐสภา
สามัญผู้ใดกระทำความผิดวินัย จะต้องได้รับโทษ
ทางวินัย เว้นแต่มีเหตุอันควรงดโทษตามที่
บัญญัติไว้ในส่วนนี้ (ร่างมาตรา ๖๒)

๘.๓.๕.๔ กำหนดให้ในการที่มีการ
กล่าวหาหรือมีกรณีเป็นที่สงสัยว่าข้าราชการ
รัฐสภาสามัญผู้ใดกระทำความผิดวินัย ให้ผู้บังคับบัญชา
มีหน้าที่ต้องรายงานให้ผู้บังคับบัญชา
ซึ่งมีอำนาจสั่งบรรจุทราบโดยเร็ว และให้
ผู้บังคับบัญชาซึ่งมีอำนาจสั่งบรรจุดำเนินการ
ตามพระราชบัญญัตินี้โดยเร็วด้วยความยุติธรรม
และโดยปราศจากอคติ และหากผู้บังคับบัญชา
หรือผู้บังคับบัญชาซึ่งมีอำนาจสั่งบรรจุ
ผู้ใดละเลยไม่ปฏิบัติหน้าที่ดังกล่าว หรือปฏิบัติ
หน้าที่โดยไม่สุจริตให้ถือว่าผู้นั้นกระทำความผิดวินัย
(ร่างมาตรา ๖๔)

๘.๓.๕.๕ กำหนดให้ในกรณีที่ผล
การสืบสวนหรือพิจารณา ปรากฏว่ากรณีมีมูล
ถ้าความผิดนั้นมิใช่เป็นความผิดวินัย
อย่างร้ายแรง และได้แจ้งข้อกล่าวหาและสรุป
พยานหลักฐานให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบ พร้อมทั้ง
รับฟังคำชี้แจงของผู้ถูกกล่าวหาแล้ว
ผู้บังคับบัญชาซึ่งมีอำนาจสั่งบรรจุ เห็นว่าผู้ถูก
กล่าวหาได้กระทำความผิดตามข้อกล่าวหา
ให้ผู้บังคับบัญชาสั่งลงโทษตามควรแก่กรณี
โดยไม่ตั้งคณะกรรมการสอบสวนก็ได้
(ร่างมาตรา ๖๖)

๘.๓.๕.๖ กำหนดให้ในกรณีที่ผลการ
สืบสวนหรือพิจารณา ปรากฏว่ากรณีมีมูล
อันเป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง
ให้ผู้บังคับบัญชาซึ่งมีอำนาจสั่งบรรจุ แต่งตั้ง
คณะกรรมการสอบสวน ในการสอบสวน
ต้องแจ้งข้อกล่าวหาและสรุปพยานหลักฐาน
ให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบ พร้อมทั้งรับฟังคำชี้แจง
ของผู้ถูกกล่าวหา เมื่อคณะกรรมการสอบสวน
ดำเนินการเสร็จ ให้รายงานผลการสอบสวนและ
ความเห็นต่อผู้บังคับบัญชาซึ่งมีอำนาจสั่งบรรจุ
(ร่างมาตรา ๖๗)

๘.๓.๕.๗ กำหนดให้ การแต่งตั้ง
คณะกรรมการสอบสวนสำหรับกรณีที่
ข้าราชการรัฐสภาสามัญตำแหน่งต่างกัน หรือ
ต่างส่วนราชการสังกัดรัฐสภาถูกกล่าวหาว่า
กระทำความผิดวินัยร่วมกันให้ดำเนินการตามที่
กฎหมายกำหนด (ร่างมาตรา ๖๘)

๘.๓.๕.๘ กำหนดให้ หลักเกณฑ์
วิธีการ และระยะเวลาเกี่ยวกับการดำเนินการ
ทางวินัยให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎ ก.ร.
(ร่างมาตรา ๖๙)

๘.๓.๕.๙ กำหนดให้ข้าราชการรัฐสภาสามัญผู้ใดกระทำความผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรงให้ผู้บังคับบัญชาซึ่งมีอำนาจสั่งบรรจุ สั่งลงโทษภาคทัณฑ์ ตัดเงินเดือน หรือลดเงินเดือนตามควรแก่กรณีให้เหมาะสมกับความผิด (ร่างมาตรา ๗๐)

๘.๓.๕.๑๐ กำหนดให้ข้าราชการรัฐสภาสามัญผู้ใดกระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรงให้ลงโทษปลดออกหรือไล่ออกตามความร้ายแรงแห่งกรณี ถ้ามีเหตุอันควรลดหย่อนจะนำมาประกอบการพิจารณาลดโทษก็ได้ แต่ห้ามมิให้ลดโทษลงต่ำกว่าปลดออก (ร่างมาตรา ๗๑)

๘.๓.๕.๑๑ กำหนดให้กรรมการสอบสวนเป็นเจ้าพนักงานตามประมวลกฎหมายอาญา และให้มีอำนาจเช่นเดียวกับพนักงานสอบสวนตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาเพียงเท่าที่เกี่ยวกับอำนาจและหน้าที่ของกรรมการสอบสวน และให้มีอำนาจเรียกให้กระทรวง กรม ส่วนราชการ รัฐวิสาหกิจ หน่วยงานอื่นของรัฐ หรือห้างหุ้นส่วนบริษัท ชี้แจงข้อเท็จจริง ส่งเอกสารและหลักฐานที่เกี่ยวข้อง ส่งผู้แทนหรือบุคคลในสังกัดมาชี้แจงหรือให้ถ้อยคำเกี่ยวกับเรื่องที่สอบสวน และเรียกผู้ถูกกล่าวหาหรือบุคคลใด ๆ มาชี้แจงหรือให้ถ้อยคำ หรือให้ส่งเอกสารและหลักฐานเกี่ยวกับเรื่องที่สอบสวน (ร่างมาตรา ๗๓)

๘.๓.๕.๑๒ กำหนดให้เมื่อมีกรณีเพิ่มโทษ ลดโทษ งดโทษ หรือยกโทษ ให้ผู้สั่งมีคำสั่งใหม่ และในคำสั่งดังกล่าวให้สั่งยกเลิกคำสั่งลงโทษเดิม พร้อมทั้งระบุวิธีการดำเนินการเกี่ยวกับโทษที่ได้รับไปแล้ว ทั้งนี้ตามที่กำหนดในกฎ ก.ร. (ร่างมาตรา ๗๗)

๘.๓.๖ ส่วนที่ ๖ การออกจากราชการ

๘.๓.๖.๑ กำหนดเงื่อนไขการออกจากราชการของข้าราชการรัฐสภาสามัญ (ร่างมาตรา ๗๙)

๘.๓.๖.๒ กำหนดให้ข้าราชการรัฐสภาสามัญผู้ใดเมื่ออายุครบหกสิบปีบริบูรณ์ในสิ้นปีงบประมาณ และทางราชการมีความจำเป็นที่จะให้รับราชการต่อไปเพื่อปฏิบัติหน้าที่ในทางวิชาการหรือหน้าที่ที่ต้องใช้ความสามารถเฉพาะตัวในตำแหน่งประเภทวิชาการ หรือตำแหน่งประเภททั่วไปในระดับตามที่กฎหมายกำหนด จะให้รับราชการต่อไปอีกไม่เกินสิบปีก็ได้ตามที่กำหนดในกฎ ก.ร. (ร่างมาตรา ๘๐)

๘.๓.๖.๓ กำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการเกี่ยวกับการลาออกของข้าราชการรัฐสภาสามัญ (ร่างมาตรา ๘๑)

๘.๓.๖.๔ กำหนดให้ในกรณีที่ข้าราชการรัฐสภาสามัญผู้ใดไปรับราชการทหารตามกฎหมายว่าด้วยการรับราชการทหารให้ผู้บังคับบัญชาซึ่งมีอำนาจสั่งบรรจุ สั่งให้ผู้นั้นออกจากราชการ (ร่างมาตรา ๘๓)

๘.๓.๗ ส่วนที่ ๗ การอุทธรณ์และการร้องทุกข์

๘.๓.๗.๑ กำหนดให้ผู้ถูกสั่งลงโทษตามพระราชบัญญัตินี้หรือถูกสั่งให้ออกจากราชการ มีสิทธิอุทธรณ์ต่อ ก.ร. ภายในสามสิบวันนับแต่วันทราบหรือถือว่าทราบคำสั่ง (ร่างมาตรา ๘๖)

๘.๓.๗.๒ กำหนดให้ข้าราชการรัฐสภาสามัญผู้ใดเห็นว่าผู้บังคับบัญชาใช้อำนาจหน้าที่ปฏิบัติต่อตนโดยไม่ถูกต้องหรือไม่ปฏิบัติต่อตนให้ถูกต้องตามกฎหมาย หรือมีความคับข้องใจอันเกิดจากการปฏิบัติของผู้บังคับบัญชาต่อตนในกรณีตามที่กำหนดในกฎ ก.ร. ผู้นั้นอาจร้องทุกข์ต่อผู้บังคับบัญชาหรือ ก.ร. แล้วแต่กรณี ตามที่กำหนดไว้ในกฎ ก.ร. เพื่อขอให้แก้ไขหรือแก้ความคับข้องใจได้ (ร่างมาตรา ๘๗)

๘.๔ หมวด ๔ ข้าราชการรัฐสภาฝ่ายการเมือง

๘.๔.๑ กำหนดให้ตำแหน่งข้าราชการรัฐสภาฝ่ายการเมือง มีดังต่อไปนี้

- (๑) ที่ปรึกษาประธานรัฐสภา
- (๒) ที่พิริกษารองประธานรัฐสภา
- (๓) ที่พิริกษาประธานสภาผู้แทนราษฎร
- (๔) ที่พิริกษาประธานวุฒิสภา
- (๕) ที่พิริกษารองประธานสภาผู้แทนราษฎร
- (๖) ที่พิริกษารองประธานวุฒิสภา
- (๗) ที่พิริกษาผู้นำฝ่ายค้านในสภาผู้แทนราษฎร

- (๘) โฆษกประธานสภาผู้แทนราษฎร
- (๙) โฆษกประธานวุฒิสภา
- (๑๐) โฆษกผู้นำฝ่ายค้านในสภาผู้แทนราษฎร
- (๑๑) เลขานุการประธานรัฐสภา
- (๑๒) เลขานุการรองประธานรัฐสภา
- (๑๓) เลขานุการประธานสภาผู้แทนราษฎร
- (๑๔) เลขานุการประธานวุฒิสภา
- (๑๕) เลขานุการรองประธานสภาผู้แทนราษฎร
- (๑๖) เลขานุการรองประธานวุฒิสภา

(๑๗) เลขานุการผู้นำฝ่ายค้านในสภาผู้แทนราษฎร

(๑๘) ผู้ช่วยเลขานุการประธานรัฐสภา

(๑๙) ผู้ช่วยเลขานุการรองประธานรัฐสภา

(๒๐) ผู้ช่วยเลขานุการประธานสภาผู้แทนราษฎร

(๒๑) ผู้ช่วยเลขานุการประธานวุฒิสภา

(๒๒) ผู้ช่วยเลขานุการรองประธานสภาผู้แทนราษฎร

(๒๓) ผู้ช่วยเลขานุการรองประธานวุฒิสภา

(๒๔) ผู้ช่วยเลขานุการผู้นำฝ่ายค้านในสภาผู้แทนราษฎร

ข้าราชการรัฐสภาฝ่ายการเมืองตามวรรคหนึ่งจะมีจำนวนเท่าใดให้เป็นไปตามอัตราในบัญชีท้ายพระราชบัญญัตินี้

ข้าราชการรัฐสภาฝ่ายการเมืองต้องไม่เป็นข้าราชการซึ่งมีตำแหน่งหรือเงินเดือนประจำ และให้นำคุณสมบัติทั่วไปและลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๓๖ วรรคหนึ่ง เว้นแต่ ข.

(๑) และ (๒) มาใช้บังคับกับข้าราชการรัฐสภาฝ่ายการเมืองโดยอนุโลม (ร่างมาตรา ๙๑)

๘.๔.๒ กำหนดให้เมื่อคณะรัฐมนตรีได้ปรับอัตราเงินเดือนให้เหมาะสมยิ่งขึ้นตามกฎหมายว่าด้วยเงินเดือนและเงินประจำตำแหน่ง โดยเป็นการปรับเพิ่มเป็นร้อยละเท่ากันทุกอัตราสำหรับข้าราชการการเมืองหรือข้าราชการทุกประเภทและไม่เกินอัตราร้อยละสิบของอัตราที่ใช้บังคับอยู่ ให้ ก.ร. พิจารณาปรับอัตราเงินเดือนข้าราชการรัฐสภาฝ่ายการเมืองให้สอดคล้องกับการปรับนั้น โดยให้กระทำเป็นประกาศรัฐสภาซึ่งประธาน

รัฐสภาเป็นผู้ลงนาม และให้ถือว่าบัญชีอัตราเงินเดือนข้าราชการรัฐสภาฝ่ายการเมืองท้ายประกาศรัฐสภาดังกล่าวเป็นบัญชีอัตราเงินเดือนข้าราชการรัฐสภาฝ่ายการเมืองท้ายพระราชบัญญัตินี้ (ร่างมาตรา ๙๓)

๘.๕ บทเฉพาะกาล

๘.๕.๑ กำหนดให้ ก.ร. ตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายรัฐสภา พ.ศ. ๒๕๑๘ ปฏิบัติหน้าที่ ก.ร. ตามพระราชบัญญัตินี้และให้กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิในคณะกรรมการข้าราชการฝ่ายรัฐสภาตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายรัฐสภา พ.ศ. ๒๕๑๘ เป็นกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิในคณะกรรมการข้าราชการรัฐสภาตามพระราชบัญญัตินี้ต่อไป จนกว่าจะครบวาระตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายรัฐสภา พ.ศ. ๒๕๑๘ (ร่างมาตรา ๙๖)

๘.๕.๒ กำหนดให้ผู้ซึ่งเป็นข้าราชการรัฐสภาสามัญหรือข้าราชการรัฐสภาฝ่ายการเมืองตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายรัฐสภา พ.ศ. ๒๕๑๘ อยู่ในวันก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้ผู้นั้นเป็นข้าราชการรัฐสภาสามัญหรือข้าราชการรัฐสภาฝ่ายการเมือง แล้วแต่กรณีตามพระราชบัญญัตินี้ต่อไป (ร่างมาตรา ๙๘)

๘.๕.๓ กำหนดให้ในระหว่างที่ ก.ร. ยังมิได้จัดทำมาตรฐานกำหนดตำแหน่งตามมาตรา ๒๙ บทบัญญัติในหมวด ๓ ข้าราชการรัฐสภาสามัญ ยังไม่ใช้บังคับให้นำพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายรัฐสภา พ.ศ. ๒๕๑๘ ในส่วนที่เกี่ยวข้อง

ตลอดจนบัญชีอัตราเงินเดือนข้าราชการพลเรือนและบัญชีอัตราเงินประจำตำแหน่งข้าราชการพลเรือนท้ายพระราชบัญญัติเงินเดือนและเงินประจำตำแหน่ง พ.ศ. ๒๕๓๘ มาใช้บังคับแก่ข้าราชการรัฐสภาสามัญไปพลางก่อน (ร่างมาตรา ๑๐๐)

๘.๕.๔ กำหนดให้ในระหว่างที่ยังมิได้ออกกฎ ประกาศ หรือระเบียบหรือกำหนดกรณีใด เพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้ให้นำกฎ ประกาศ หรือระเบียบหรือกรณีที่กำหนดไว้แล้วซึ่งใช้อยู่เดิมมาใช้บังคับเท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งกับพระราชบัญญัตินี้ (ร่างมาตรา ๑๐๑)

๘.๕.๕ กำหนดให้การใดที่อยู่ระหว่างดำเนินการหรือเคยดำเนินการได้ตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายรัฐสภา พ.ศ. ๒๕๑๘ และมีได้ บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัตินี้หรือมีกรณีที่ไม่อาจดำเนินการต่อไปในเรื่องนั้นจะสมควรดำเนินการประการใด ให้เป็นไปตามที่ ก.ร. กำหนด (ร่างมาตรา ๑๐๒)

๘.๕.๖ กำหนดให้การปรับเงินเดือนและเงินประจำตำแหน่งของข้าราชการรัฐสภาสามัญเข้าตามบัญชีท้ายพระราชบัญญัตินี้ให้ ก.ร. พิจารณาดำเนินการให้สอดคล้องกับหลักเกณฑ์และวิธีการที่คณะรัฐมนตรีกำหนดตามมาตรา ๑๓๘ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ (ร่างมาตรา ๑๐๓)

คำนำ

เอกสารประกอบการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ ได้ประมวลและรวบรวมข้อมูลด้านต่าง ๆ ในกระบวนการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการรัฐสภา พ.ศ. ซึ่งสภาผู้แทนราษฎรได้ลงมติเห็นชอบแล้ว ในคราวประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๓ ปีที่ ๔ ครั้งที่ ๕ (สมัยสามัญทั่วไป) วันพุธที่ ๙ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๔ โดยมีเนื้อหา แบ่งออกเป็น ๓ ส่วน ประกอบด้วย

ส่วนที่ ๑ ความเป็นมา สาระสำคัญ ประเด็นการอภิปรายของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรที่สำคัญ และผลการพิจารณาของสภาผู้แทนราษฎรเกี่ยวกับร่างพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการรัฐสภา พ.ศ.

ส่วนที่ ๒ ตารางเปรียบเทียบพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายรัฐสภา พ.ศ. ๒๕๑๘ (เฉพาะมาตราที่เกี่ยวข้องกับประเด็นที่มีการแก้ไข) กับ ร่างพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการรัฐสภา พ.ศ. (ซึ่งสภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว)

ส่วนที่ ๓ ข้อมูลประกอบการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการรัฐสภา พ.ศ.

ภาคผนวก

: พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการรัฐสภา พ.ศ. ๒๕๑๘

: ร่างพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการรัฐสภา พ.ศ.

(คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)

: บันทึกวิเคราะห์สรุปสาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการรัฐสภา พ.ศ.

: รายงานของคณะกรรมการวิสามัญพิจารณาร่างพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการรัฐสภา พ.ศ.

สภาผู้แทนราษฎร

: ร่างพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการรัฐสภา พ.ศ.

สภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว

เอกสารประกอบการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ จัดทำขึ้นเพื่อใช้ในราชการวงงานด้านนิติบัญญัติของวุฒิสภา โดยมุ่งเน้น สารประโยชน์ในเชิงอ้างอิงเบื้องต้น สำหรับเพื่อประกอบการพิจารณาของสมาชิกวุฒิสภาโดยเฉพาะ

สำนักกฎหมาย
สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา
กุมภาพันธ์ ๒๕๕๔

เอกสารประกอบการพิจารณา

จัดทำโดย

นายนิท ฆาสุข ผู้อำนวยการสำนักกฎหมาย
นางสาวสุพัตรา วรรณศิริกุล ผู้อำนวยการกลุ่มงานกฎหมาย ๑
นายธีรพัฒน์ พิเชฐวงศ์ นิตกร ๕ นายทศวิณห์ เกียรติหัตต์ วิทยากร ๗ ว.
นางพวงผกา วรศิลป์ เจ้าพนักงานธุรการ ๖ นางสาวนิตยา นาคเกษม เจ้าพนักงานธุรการ ๓
นางสาวอลงกรณ์ ต้นเบ็ด เจ้าหน้าที่บันทึกข้อมูล ๓
กลุ่มงานกฎหมาย ๑ สำนักกฎหมาย สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา โทร. ๐ ๒๘๓๑ ๙๒๘๘

ผลิตโดย

กลุ่มงานการพิมพ์ สำนักการพิมพ์ โทร. ๐ ๒๒๔๔ ๑๗๔๑ - ๔๒

สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา

ท่านสมาชิกวุฒิสภา และผู้สนใจที่มีความประสงค์หรือต้องการที่จะศึกษาเอกสารประกอบการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติเป็นการล่วงหน้าก่อนวันประชุมวุฒิสภา สามารถสืบค้นข้อมูลเกี่ยวกับเอกสารประกอบการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติได้จากเว็บไซต์วุฒิสภา www.senate.go.th

หรือขอรับเอกสารประกอบการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติได้ที่ศูนย์บริการข้อมูลด้านกฎหมาย วุฒิสภา อาคารรัฐสภา ๒ ชั้น ๑ หมายเลขโทรศัพท์ ๐ ๒๒๔๔ ๑๕๖๕

สารบัญ

หน้า

บทสรุปสำหรับสมาชิกวุฒิสภา..... ก

ส่วนที่ ๑ ความเป็นมา สาระสำคัญ ประเด็นการอภิปรายของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร
ที่สำคัญ ๆ และผลการพิจารณาของสภาผู้แทนราษฎรเกี่ยวกับ
ร่างพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการรัฐสภา พ.ศ.

- ความเป็นมาของร่างพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการรัฐสภา พ.ศ. ๑
- สาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการรัฐสภา พ.ศ. ๕
- ประเด็นการอภิปรายของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรที่สำคัญ ๆ
และผลการพิจารณาของสภาผู้แทนราษฎร
เกี่ยวกับร่างพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการรัฐสภา พ.ศ.
 ๑. สรุปประเด็นและผลการพิจารณาของสภาผู้แทนราษฎรในวาระที่หนึ่ง
 - ผลการพิจารณาของสภาผู้แทนราษฎรในวาระที่หนึ่ง ๔๕
 ๒. สรุปประเด็นและผลการพิจารณาของสภาผู้แทนราษฎรในวาระที่สอง
 - ผลการพิจารณาของสภาผู้แทนราษฎรในวาระที่สองขึ้นพิจารณาเรียงตามลำดับมาตรา .. ๔๘
 ๓. ผลการพิจารณาของสภาผู้แทนราษฎรในวาระที่สาม ๖๘

ส่วนที่ ๒ ตารางเปรียบเทียบพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายรัฐสภา พ.ศ. ๒๕๑๘

(เฉพาะมาตราที่เกี่ยวข้องกับประเด็นที่มีการแก้ไข)

กับ ร่างพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการรัฐสภา พ.ศ.

(ซึ่งสภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว) ๗๑

ส่วนที่ ๓ ข้อมูลประกอบการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการรัฐสภา พ.ศ.

- ความเป็นมาเกี่ยวกับการเสนอปรับปรุงกฎหมายที่เกี่ยวกับการบริหารราชการฝ่ายรัฐสภา - ๑ -
- เหตุผลในการปรับปรุงกฎหมาย - ๑ -
- แนวคิดในการปรับปรุงกฎหมาย - ๒ -
- หลักการพื้นฐานใช้ในการปรับปรุงกฎหมาย - ๒ -
- สาระสำคัญการดำเนินการเกี่ยวกับการปรับปรุงกฎหมาย
เกี่ยวกับการบริหารราชการฝ่ายรัฐสภา - ๓ -
- ร่างพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการฝ่ายรัฐสภา พ.ศ. - ๓ -
- ร่างพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการรัฐสภา พ.ศ. - ๓ -
- ร่างพระราชบัญญัติเงินเดือนและเงินประจำตำแหน่ง (ฉบับที่ ..) พ.ศ. - ๖ -
- ร่างพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. - ๖ -

สารบัญ (ต่อ)

หน้า

- หลักการในการเข้าสู่การปรับระบบการกำหนดตำแหน่ง ตามร่างพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการรัฐสภา พ.ศ.	- ๖ -
- บัญชีแสดงการกำหนดตำแหน่งของส่วนราชการสังกัดรัฐสภา จากระบบการกำหนดตำแหน่งเดิม (ระบบซี) สู่ระบบการกำหนดตำแหน่งใหม่	- ๗ -
- หลักการจัดประเภทตำแหน่งและระดับตำแหน่ง ตามร่างพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการรัฐสภา พ.ศ.	- ๑๑ -
- แผนผังแสดงเส้นทางความก้าวหน้าในสายอาชีพ	- ๑๒ -
- ค่าตอบแทนและสิทธิประโยชน์	- ๑๓ -
- ประโยชน์ที่จะได้รับการปรับปรุงกฎหมาย	- ๑๓ -
- บันทึกสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ประกอบร่างพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการฝ่ายรัฐสภา พ.ศ. ร่างพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการรัฐสภา พ.ศ. ร่างพระราชบัญญัติเงินเดือนและเงินประจำตำแหน่ง (ฉบับที่ ..) พ.ศ. และร่างพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (เรื่องเสร็จที่ ๖๖๔ - ๖๖๗/๒๕๕๓)	- ๑๕ -
- บัญชีเงินเดือนขั้นต่ำขั้นสูงของข้าราชการรัฐสภาสามัญ บัญชีอัตราเงินประจำตำแหน่งของข้าราชการรัฐสภาสามัญ บัญชีอัตราเงินเดือนข้าราชการรัฐสภาฝ่ายการเมือง และบัญชีอัตราเงินประจำตำแหน่งข้าราชการรัฐสภาฝ่ายการเมือง	- ๒๒ -
- ประเด็นการพิจารณาอำนาจการพิจารณาอุทธรณ์และการร้องทุกข์ ของคณะกรรมการพิทักษ์ระบบคุณธรรม (ก.พ.ค.) กับคณะอนุกรรมการข้าราชการรัฐสภา อุทธรณ์และร้องทุกข์ (อ.ก.ร. อุทธรณ์และร้องทุกข์)	- ๒๖ -
- ขั้นตอนการพิจารณาอุทธรณ์/ร้องทุกข์/การรายงานโทษของฝ่ายบริหาร	- ๓๐ -
- ที่มาของกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ	- ๓๘ -
- รายงานสรุปความคิดเห็นและข้อเสนอแนะ	- ๔๐ -
- วิเคราะห์ผลดีผลเสียของการจำแนกตำแหน่งของระบบราชการไทย ตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ (เดิม) และตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ (ใหม่)	- ๔๘ -
- หลักการกรอบแนวคิดและข้อมูลพื้นฐาน	- ๕๓ -
- ระบบจำแนกตำแหน่ง	- ๕๘ -
- ระบบค่าตอบแทนและสวัสดิการ	- ๖๗ -

ส่วนที่ ๑

ความเป็นมา สาระสำคัญ ประเด็นการอภิปราย
ของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรที่สำคัญ ๆ
และผลการพิจารณาของสภาผู้แทนราษฎรเกี่ยวกับ
ร่างพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการรัฐสภา พ.ศ.

ความเป็นมา

ของร่างพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการรัฐสภา พ.ศ.

(คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)

ร่างพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการรัฐสภา พ.ศ. เสนอโดย คณะรัฐมนตรี ชุดที่มี นายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ เป็นนายกรัฐมนตรี ต่อประธานสภาผู้แทนราษฎร เมื่อวันที่ ๙ พฤศจิกายน ๒๕๕๓ เพื่อให้สภาผู้แทนราษฎรพิจารณาเป็นเรื่องด่วน ตามบทบัญญัติรัฐธรรมนูญ แห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ และได้บรรจุระเบียบวาระการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๓ ปีที่ ๓ ครั้งที่ ๒๖ (สมัยสามัญนิติบัญญัติ) เมื่อวันที่ ๑๐ พฤศจิกายน ๒๕๕๓ โดยร่างพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าวมีหลักการและเหตุผลในการเสนอ ดังนี้

หลักการ

ปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการฝ่ายรัฐสภา

เหตุผล

โดยที่พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายรัฐสภา พ.ศ. ๒๕๑๘ ได้ใช้บังคับมาเป็นเวลานาน และมีบทบัญญัติบางประการไม่สอดคล้องกับการบริหารราชการที่เปลี่ยนแปลงไป ประกอบกับได้มีการปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือน ซึ่งเป็นกฎหมายเกี่ยวกับการบริหารทรัพยากรบุคคลภาครัฐ ดังนั้น เพื่อให้การบริหารทรัพยากรบุคคลของราชการฝ่ายรัฐสภาสอดคล้องกับการบริหารราชการที่เปลี่ยนแปลงไป สมควรปรับปรุงกฎหมายดังกล่าว โดยกำหนดระบบตำแหน่งของข้าราชการรัฐสภาให้จำแนกตามกลุ่มลักษณะงาน และให้มีบัญชีอัตราเงินเดือนและเงินประจำตำแหน่งของข้าราชการรัฐสภาเป็นการเฉพาะ กำหนดให้ข้าราชการรัฐสภาสามัญตำแหน่งประเภทวิชาการระดับเชี่ยวชาญหรือระดับทรงคุณวุฒิหรือตำแหน่งประเภททั่วไประดับอาวุโสหรือระดับทักษะพิเศษอาจรับราชการต่อไปได้ และปรับปรุงกระบวนการพิจารณาอุทธรณ์และร้องทุกข์ของข้าราชการรัฐสภาสามัญ รวมทั้งเพิ่มตำแหน่งที่ปรึกษาผู้นำฝ่ายค้านในสภาผู้แทนราษฎร จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

สภาผู้แทนราษฎรได้พิจารณาร่างพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการรัฐสภา พ.ศ. ... ซึ่งคณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ ในวาระที่หนึ่งขึ้นรับหลักการ ในคราวประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๓ ปีที่ ๓ ครั้งที่ ๒๙ (สมัยสามัญนิติบัญญัติ) เมื่อวันที่ ๑๘ พฤศจิกายน ๒๕๕๓ โดยที่ประชุมได้ลงมติรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัตินี้ ด้วยคะแนนเสียง ๒๔๒ เสียง ไม่รับหลักการ ไม่มี และงดออกเสียง ๒ เสียง และมีมติให้ส่งคณะกรรมการวิสามัญ ซึ่งเป็นชุดเดียวกับที่พิจารณาร่างพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการฝ่ายรัฐสภา พ.ศ. เป็นผู้พิจารณาในวาระที่สองขึ้นคณะกรรมการ และกำหนดการแปรญัตติภายใน ๗ วัน

คณะกรรมการการวิสามัญ จำนวน ๓๖ คน ประกอบด้วย

๑. นายชุมพล กาญจนะ	ประธานคณะกรรมการ
๒. นายไพจิตร ศรีวรขาน	รองประธานคณะกรรมการ คนที่หนึ่ง
๓. นายอาคม เองฉ้วน	รองประธานคณะกรรมการ คนที่สอง
๔.* นายพินิต อารยะศิริ	รองประธานคณะกรรมการ คนที่สาม
๕. นายประพัฒน์ วิเศษจินดาวัฒนา	รองประธานคณะกรรมการ คนที่สี่
๖. นายสุนัย จุลพงศธร	โฆษกคณะกรรมการ
๗. นางสาวพัชรี โพธิ์สุธน	โฆษกคณะกรรมการ
๘. นายสุทธิ ปัญญาสกุลวงศ์	โฆษกคณะกรรมการ
๙. นายสามารถ ราชพลสิทธิ์	เลขานุการคณะกรรมการ
๑๐. นายกมล บันไดเพชร	๑๑. นายกฤษดาภรณ์ เสียมภักดี
๑๒. นายขจิตร์ ชัยนิคม	๑๓. นายจุลพันธ์ อมรวิวัฒน์
๑๔. นางชนากานต์ ยืนยง	๑๕. นายชวลิต วิชยสุทธิ์
๑๖. นายชาญชัย อิศระเสนารักษ์	๑๗. นายชำนาญ ศักดิ์เศรษฐ์
๑๘. นายณรงค์ จันทนดิษฐ์	๑๙. นายทวีวัฒน์ ฤทธิ์ฤทัย
๒๐. นายเทอดพงษ์ ไชยนันทน์	๒๑.* นายนันท ผาสุข
๒๒. นางนิภา พริ้งศุลกะ	๒๓. นายนิมุคตาร์ วาบา
๒๔. นายนิยม เวชกามา	๒๕. นายปรีชา มุสิกกุล
๒๖. ว่าที่ร้อยตรี พงศ์พันธ์ สุนทรชัย	๒๗.* นายพิฑูร พุ่มหิรัญ
๒๘. นายไพศาล ชโนวรรณ	๒๙. นายมนต์ชัย วิวัฒน์ธนาฒย์
๓๐. นายยรรยง ร่วมพัฒนา	๓๑.* นายวิทยา แก้วภราดัย
๓๒. พลตำรวจเอก วิรุฬห์ พันแสน	๓๓. นางสาววิสาระดี เตชะธีราวัฒน์
๓๔. นายศักดิ์ดา คงเพชร	๓๕. นายสัมพันธ์ ทองสมัคร
๓๖.* นายสุชัย งามจิตต์เอื้อ	

เมื่อคณะกรรมการการวิสามัญฯ พิจารณาเสร็จแล้ว ได้เสนอร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ พร้อมด้วยรายงานการพิจารณาและข้อสังเกตของคณะกรรมการการวิสามัญฯ ต่อประธานสภาผู้แทนราษฎร เมื่อวันที่ ๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๔^๑ และได้บรรจุระเบียบวาระการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๓ ปีที่ ๔ ครั้งที่ ๕ (สมัยสามัญทั่วไป) วันพุธที่ ๙ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๔ ซึ่งที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรได้พิจารณาร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ในวาระที่สอง ชั้นพิจารณาเรียงตามลำดับมาตรา ในคราวประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๓ ปีที่ ๔ ครั้งที่ ๕ (สมัยสามัญทั่วไป) เมื่อวันที่ ๙ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๔ โดยพิจารณาเรียงตามลำดับมาตราจนจบร่าง และได้พิจารณาทั้งร่างเป็นการสรุปอีกครึ่งหนึ่ง

* หมายถึง กรรมการในสัดส่วนของรัฐบาล

^๑ โปรดดูรายงานของคณะกรรมการการวิสามัญพิจารณาร่างพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการรัฐสภา พ.ศ. สภาผู้แทนราษฎร ในภาคผนวก หน้า (๗๙)

เมื่อจบการพิจารณาในวาระที่สองชั้นพิจารณาเรียงตามลำดับมาตราแล้ว ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรได้พิจารณาต่อไปในวาระที่สาม โดยลงมติเห็นชอบกับร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ ด้วยคะแนนเสียง ๓๕๖ เสียง ไม่เห็นชอบ (ไม่มี) งดออกเสียง (ไม่มี) และไม่ลงคะแนนเสียง ๑๔ เสียง และส่งให้วุฒิสภาพิจารณาต่อไป ตามบทบัญญัติรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย มาตรา ๑๕๖ เมื่อวันที่ ๙ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๕^๖

อนึ่ง สำหรับกระบวนการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการรัฐสภา พ.ศ. ของวุฒิสภา เมื่อที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรได้พิจารณาและลงมติรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัตินี้ ในวาระที่หนึ่งแล้ว ประธานวุฒิสภาได้พิจารณาและมีดำริให้คณะกรรมการวิสามัญกิจการวุฒิสภา พิจารณาว่าเห็นสมควรมอบหมายให้คณะกรรมการสามัญประจำวุฒิสภาคณะใด หรือจะเสนอให้วุฒิสภาตั้งคณะกรรมการวิสามัญขึ้นเพื่อพิจารณาศึกษา ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ ตามนัยแห่งข้อบังคับการประชุมวุฒิสภา พ.ศ. ๒๕๕๑ ข้อ ๑๓๖^๗ ซึ่งในคราวประชุมคณะกรรมการวิสามัญกิจการวุฒิสภา ครั้งที่ ๒๗/๒๕๕๓ เมื่อวันที่ ๒๔ พฤศจิกายน ๒๕๕๓ คณะกรรมการวิสามัญกิจการวุฒิสภา ได้พิจารณาและเห็นควรมอบหมายให้คณะอนุกรรมการพิจารณาศึกษาการบังคับใช้ข้อบังคับการประชุมวุฒิสภา พ.ศ. ๒๕๕๑ ในคณะกรรมการวิสามัญกิจการวุฒิสภา เป็นผู้พิจารณาศึกษาร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ และเมื่อสภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบในวาระที่สามแล้ว ให้คณะอนุกรรมการดังกล่าวรายงานต่อประธานวุฒิสภาเป็นการด่วน ทั้งนี้ เพื่อเป็นข้อมูลประกอบการพิจารณาของสมาชิกวุฒิสภา ในการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ต่อไป

^๖ โปรดดูร่างพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการรัฐสภา พ.ศ. สภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว ในภาคผนวก หน้า (๑๓๗)

^๗ ข้อบังคับการประชุมวุฒิสภา พ.ศ. ๒๕๕๑ ข้อ ๑๓๖ บัญญัติว่า

“ในกรณีที่มีความจำเป็นเกี่ยวกับประโยชน์สาธารณะ เมื่อสภาผู้แทนราษฎรมิได้รับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติใดในวาระที่หนึ่งแล้ว ประธานวุฒิสภาอาจพิจารณามอบหมายให้คณะกรรมการสามัญประจำวุฒิสภาคณะใดคณะหนึ่งที่เกี่ยวข้อง หรือวุฒิสภาอาจตั้งคณะกรรมการวิสามัญขึ้นคณะหนึ่งมีจำนวนไม่เกินสิบห้าคน แล้วแต่กรณี เพื่อพิจารณาศึกษาร่างพระราชบัญญัตินั้นดังกล่าวเป็นพิเศษไปก็ได้ และเมื่อสภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบในวาระที่สามแล้ว ให้คณะกรรมการดังกล่าวรายงานต่อประธานวุฒิสภาเป็นการด่วน ทั้งนี้ เพื่อเป็นข้อมูลประกอบการพิจารณาของสมาชิกในการพิจารณาร่างพระราชบัญญัตินั้นต่อไป”

สาระสำคัญ
ของร่างพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการรัฐสภา พ.ศ.
ที่สภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว

๑. หลักการและเหตุผล

๑.๑ หลักการ

ปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการฝ่ายรัฐสภา

๑.๒ เหตุผล

โดยที่พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายรัฐสภา พ.ศ. ๒๕๑๘ ได้ใช้บังคับมาเป็นเวลานาน และมีบทบัญญัติบางประการไม่สอดคล้องกับการบริหารราชการที่เปลี่ยนแปลงไป ประกอบกับได้มีการปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือน ซึ่งเป็นกฎหมายเกี่ยวกับการบริหารทรัพยากรบุคคลภาครัฐ ดังนั้น เพื่อให้การบริหารทรัพยากรบุคคลของราชการฝ่ายรัฐสภาสอดคล้องกับการบริหารราชการที่เปลี่ยนแปลงไป สมควรปรับปรุงกฎหมายดังกล่าว โดยกำหนดระบบตำแหน่งของข้าราชการรัฐสภาให้จำแนกตามกลุ่มลักษณะงาน และให้มีบัญชีอัตราเงินเดือนและเงินประจำตำแหน่งของข้าราชการรัฐสภาเป็นการเฉพาะ กำหนดให้ข้าราชการรัฐสภาสามัญตำแหน่งประเภทวิชาการระดับเชี่ยวชาญหรือระดับทรงคุณวุฒิหรือตำแหน่งประเภททั่วไประดับอาวุโสหรือระดับทักษะพิเศษอาจรับราชการต่อไปได้ และปรับปรุงกระบวนการพิจารณาอุทธรณ์และร้องทุกข์ของข้าราชการรัฐสภาสามัญ รวมทั้งเพิ่มตำแหน่งที่ปรึกษาผู้นำฝ่ายค้านในสภาผู้แทนราษฎร จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

๒. ชื่อพระราชบัญญัติ (ร่างมาตรา ๑)

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการรัฐสภา พ.ศ.”

๓. คำปรารภ

โดยที่เป็นการสมควรปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการฝ่ายรัฐสภา

๔. บทบัญญัติจำกัดสิทธิเสรีภาพของบุคคลตามรัฐธรรมนูญ

พระราชบัญญัตินี้มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคล ซึ่งมาตรา ๒๙ ประกอบกับมาตรา ๓๑ มาตรา ๓๓ มาตรา ๔๓ และมาตรา ๖๔ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย

๕. วันใช้บังคับ (ร่างมาตรา ๒)

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา เป็นต้นไป

๖. บทยกเลิกกฎหมาย (ร่างมาตรา ๓)

มาตรา ๓ ให้ยกเลิก

- (๑) พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายรัฐสภา พ.ศ. ๒๕๑๘
- (๒) พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายรัฐสภา (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๒๑
- (๓) พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายรัฐสภา (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๓๑
- (๔) พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายรัฐสภา (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๓๕
- (๕) พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายรัฐสภา (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๓๘
- (๖) พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายรัฐสภา (ฉบับที่ ๖) พ.ศ. ๒๕๕๑

๗. บทนิยามศัพท์ (ร่างมาตรา ๔)

มาตรา ๔ ในพระราชบัญญัตินี้

“ข้าราชการรัฐสภา” หมายความว่า บุคคลซึ่งได้รับการบรรจุและแต่งตั้งให้เป็นข้าราชการตามพระราชบัญญัตินี้

“ประธานรัฐสภา” หมายความว่า ประธานรัฐสภาตามบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญ

“รองประธานรัฐสภา” หมายความว่า รองประธานรัฐสภาตามบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญ

“ก.ร.” หมายความว่า คณะกรรมการข้าราชการรัฐสภา

“รัฐสภา” หมายความว่า สภาผู้แทนราษฎรและวุฒิสภาตามบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญ

๘. บทรักษาการตามพระราชบัญญัติ (ร่างมาตรา ๕)

มาตรา ๕ ให้ประธานรัฐสภารักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

๙. เนื้อหาของร่างพระราชบัญญัติ

๙.๑ หมวด ๑ บททั่วไป

๙.๑.๑ กำหนดให้นำหลักเกณฑ์และวิธีการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีมาใช้ในการจัดระเบียบข้าราชการรัฐสภา (ร่างมาตรา ๖)

มาตรา ๖ การจัดระเบียบข้าราชการรัฐสภาต้องเป็นไปเพื่อผลสัมฤทธิ์ต่อภารกิจของทางราชการ ความมีประสิทธิภาพ และความคุ้มค่า โดยให้ข้าราชการปฏิบัติราชการอย่างมีคุณภาพ คุณธรรม และมีคุณภาพชีวิตที่ดี

๙.๑.๒ กำหนดประเภทของข้าราชการรัฐสภา (ร่างมาตรา ๗)

มาตรา ๗ ข้าราชการรัฐสภา มี ๒ ประเภท

(๑) ข้าราชการรัฐสภาสามัญ ได้แก่ ข้าราชการรัฐสภาซึ่งรับราชการโดยได้รับบรรจุและแต่งตั้งตามที่บัญญัติไว้ในหมวด ๓

(๒) ข้าราชการรัฐสภาฝ่ายการเมือง ได้แก่ ข้าราชการรัฐสภาซึ่งรับราชการในตำแหน่งการเมืองของรัฐสภาตามที่บัญญัติไว้ในหมวด ๔

๙.๑.๓ กำหนดให้ ก.ร. มีอำนาจในการกำหนดวันเวลาทำงานและวันหยุดของข้าราชการรัฐสภา (ร่างมาตรา ๘)

มาตรา ๘ วันเวลาทำงาน วันหยุดราชการตามประเพณี วันหยุดราชการประจำปี และการลาหยุดราชการของข้าราชการรัฐสภา ให้เป็นไปตามที่ ก.ร. กำหนด

๙.๑.๔ กำหนดให้เครื่องแบบของข้าราชการรัฐสภาและระเบียบว่าด้วยการแต่งกายของข้าราชการรัฐสภา เป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยเครื่องแบบข้าราชการฝ่ายรัฐสภา (ร่างมาตรา ๙)

มาตรา ๙ เครื่องแบบของข้าราชการรัฐสภาและระเบียบว่าด้วยการแต่งกายของข้าราชการรัฐสภา ให้เป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยเครื่องแบบข้าราชการฝ่ายรัฐสภา

๙.๑.๕ กำหนดให้การขอพระราชทานเครื่องราชอิสริยาภรณ์สำหรับข้าราชการรัฐสภาเป็นไปตามระเบียบว่าด้วยการนั้น (ร่างมาตรา ๑๐)

มาตรา ๑๐ การขอพระราชทานเครื่องราชอิสริยาภรณ์สำหรับข้าราชการรัฐสภา ให้เป็นไปตามระเบียบว่าด้วยการนั้น

๙.๑.๖ กำหนดให้มีกฎหมายว่าด้วยบำเหน็จบำนาญข้าราชการรัฐสภา (ร่างมาตรา ๑๑)

มาตรา ๑๑ บำเหน็จบำนาญข้าราชการรัฐสภา ให้เป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยการนั้น

๙.๑.๗ ให้ ก.ร. กำหนดให้ประมวลจริยธรรมเพื่อใช้เป็นมาตรฐานทางจริยธรรมของข้าราชการรัฐสภา และกำหนดให้ผู้ที่ฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามมาตรฐานทางจริยธรรมเป็นการกระทำความผิดทางวินัย (ร่างมาตรา ๑๒)

มาตรา ๑๒ มาตรฐานทางจริยธรรมของข้าราชการรัฐสภา ให้เป็นไปตามประมวลจริยธรรมที่ ก.ร. กำหนด

มาตรฐานทางจริยธรรมตามวรรคหนึ่งจะต้องมีกลไกและระบบในการดำเนินงาน เพื่อให้การบังคับใช้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ รวมทั้งกำหนดขั้นตอนการลงโทษตามความร้ายแรงแห่งการกระทำ

การฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามมาตรฐานทางจริยธรรมตามวรรคหนึ่ง ให้ถือว่าเป็นการกระทำความผิดทางวินัย

๙.๒ หมวด ๒ คณะกรรมการข้าราชการรัฐสภา

๙.๒.๑ กำหนดองค์ประกอบของคณะกรรมการข้าราชการรัฐสภา (ร่างมาตรา ๑๓)

มาตรา ๑๓ ให้มีคณะกรรมการคณะหนึ่งเรียกว่า “คณะกรรมการข้าราชการรัฐสภา” เรียกโดยย่อว่า “ก.ร.” ประกอบด้วย ประธานรัฐสภาเป็นประธานกรรมการ รองประธานรัฐสภาเป็นรองประธานกรรมการ เลขาธิการ ก.พ. เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร เลขาธิการวุฒิสภา ผู้ทรงคุณวุฒิจำนวนแปดคนซึ่งสภาผู้แทนราษฎรเลือกจำนวนสี่คน วุฒิสภาเลือกจำนวนสี่คน และผู้แทนข้าราชการรัฐสภาสามัญจำนวนสองคนซึ่งข้าราชการรัฐสภาสามัญในสังกัดสำนักงาน เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎรเลือกกันเองจำนวนหนึ่งคน และข้าราชการรัฐสภาสามัญในสังกัดสำนักงานเลขาธิการวุฒิสภาเลือกกันเองจำนวนหนึ่งคน เป็นกรรมการ

ให้ประธานรัฐสภาแต่งตั้งเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎรหรือเลขาธิการวุฒิสภาคนใดคนหนึ่งเป็นเลขานุการ ก.ร.

๙.๒.๒ กำหนดคุณสมบัติและลักษณะต้องห้ามของกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ (ร่างมาตรา ๑๔)

มาตรา ๑๔ กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิตามมาตรา ๑๓ ต้องมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้าม ดังต่อไปนี้

(๑) เคยรับราชการในตำแหน่งไม่ต่ำกว่าอธิบดีหรือตำแหน่งเทียบเท่ามาแล้ว หรือเคยดำรงตำแหน่งกรรมการข้าราชการประเภทใดประเภทหนึ่งมาแล้ว

(๒) ไม่เป็นข้าราชการซึ่งมีตำแหน่งหรือเงินเดือนประจำ ข้าราชการการเมือง ข้าราชการรัฐสภาฝ่ายการเมือง สมาชิกรัฐสภา กรรมการพรรคการเมือง หรือเจ้าหน้าที่ในพรรคการเมือง

๙.๒.๓ กำหนดวาระการดำรงตำแหน่งของกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิและกรรมการผู้แทนข้าราชการรัฐสภาสามัญ (ร่างมาตรา ๑๕)

มาตรา ๑๕ กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิและกรรมการผู้แทนข้าราชการรัฐสภาสามัญ มีวาระอยู่ในตำแหน่งคราวละสี่ปี

กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิและกรรมการผู้แทนข้าราชการรัฐสภาสามัญซึ่งพ้นจากตำแหน่งตามวาระ ให้ปฏิบัติหน้าที่ต่อไปจนกว่ากรรมการผู้ทรงคุณวุฒิและกรรมการผู้แทนข้าราชการรัฐสภาสามัญซึ่งได้รับเลือกใหม่เข้ารับหน้าที่

๙.๒.๔ กำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการเลือกกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิเมื่อตำแหน่งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิว่างลงเพราะพ้นจากตำแหน่งตามวาระตามมาตรา ๑๕ หรือเพราะพ้นจากตำแหน่งตามมาตรา ๑๙ (ร่างมาตรา ๑๖)

มาตรา ๑๖ เมื่อตำแหน่งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิว่างลงเพราะพ้นจากตำแหน่งตามวาระตามมาตรา ๑๕ หรือเพราะพ้นจากตำแหน่งตามมาตรา ๑๙ ให้สภาผู้แทนราษฎรหรือวุฒิสภา แล้วแต่กรณี เลือกผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๑๔ ขึ้นแทนภายในสี่สิบห้าวันนับแต่วันที่ตำแหน่งว่าง หรือวันเปิดสมัยประชุมรัฐสภา แล้วแต่กรณี

ความในวรรคหนึ่งมิให้นำมาใช้บังคับสำหรับกรณีที่ตำแหน่งว่างเพราะการพ้นจากตำแหน่งตามมาตรา ๑๙ และวาระของกรรมการที่เหลือไม่ถึงหนึ่งร้อยแปดสิบวัน หรือเมื่อสภาผู้แทนราษฎรสิ้นอายุหรือถูกยุบ

ให้กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งได้รับเลือกแทนตำแหน่งที่ว่างเพราะพ้นจากตำแหน่งตามมาตรา ๑๙ อยู่ในตำแหน่งตามวาระของกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งตนแทน

รัฐสภาอาจเลือกกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งออกจากตำแหน่งให้เป็นกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิใหม่ได้อีก

๙.๒.๕ กำหนดหลักเกณฑ์ และวิธีการเลือกกรรมการผู้แทนข้าราชการรัฐสภาสามัญ เมื่อตำแหน่งกรรมการผู้แทนข้าราชการรัฐสภาสามัญว่างลงเพราะพ้นจากตำแหน่งตามวาระตามมาตรา ๑๕ หรือเพราะพ้นจากตำแหน่งตามมาตรา ๒๐ (ร่างมาตรา ๑๗)

มาตรา ๑๗ เมื่อตำแหน่งกรรมการผู้แทนข้าราชการรัฐสภาสามัญว่างลงเพราะพ้นจากตำแหน่งตามวาระตามมาตรา ๑๕ หรือเพราะพ้นจากตำแหน่งตามมาตรา ๒๐ ให้ข้าราชการรัฐสภาสามัญในสังกัดสำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎรหรือข้าราชการรัฐสภาสามัญในสังกัดสำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา แล้วแต่กรณี เลือกผู้แทนข้าราชการรัฐสภาสามัญขึ้นแทนภายในสี่สิบห้าวันนับแต่วันที่ตำแหน่งว่างลง

ให้กรรมการผู้แทนข้าราชการรัฐสภาสามัญซึ่งได้รับเลือกแทนตำแหน่งที่ว่างเพราะพ้นจากตำแหน่งตามมาตรา ๒๐ อยู่ในตำแหน่งตามวาระของกรรมการผู้แทนข้าราชการรัฐสภาสามัญซึ่งตนแทน

กรรมการผู้แทนข้าราชการรัฐสภาสามัญจะดำรงตำแหน่งติดต่อกันเกินหนึ่งวาระไม่ได้

๙.๒.๖ กำหนดให้การเลือกผู้ทรงคุณวุฒิและการเลือกผู้แทนข้าราชการรัฐสภาสามัญเป็นกรรมการ เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่ประธานรัฐสภากำหนด (ร่างมาตรา ๑๘)

มาตรา ๑๘ การเลือกผู้ทรงคุณวุฒิและการเลือกผู้แทนข้าราชการรัฐสภาสามัญเป็นกรรมการ ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่ประธานรัฐสภากำหนด

๙.๒.๗ กำหนดเงื่อนไขการพ้นจากตำแหน่งของกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ (ร่างมาตรา ๑๙)

มาตรา ๑๙ นอกจากการพ้นจากตำแหน่งตามวาระตามมาตรา ๑๕ กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิพ้นจากตำแหน่ง เมื่อ

- (๑) ตาย
- (๒) ลาออก
- (๓) ขาดคุณสมบัติหรือมีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๑๔
- (๔) ได้รับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก เว้นแต่เป็นโทษสำหรับความผิดที่ได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ

๙.๒.๘ กำหนดเงื่อนไขการพ้นจากตำแหน่งของกรรมการผู้แทนข้าราชการรัฐสภาสามัญ (ร่างมาตรา ๒๐)

มาตรา ๒๐ นอกจากการพ้นจากตำแหน่งตามวาระตามมาตรา ๑๕ กรรมการผู้แทนข้าราชการรัฐสภาสามัญพ้นจากตำแหน่ง เมื่อ

- (๑) ตาย
- (๒) ลาออก
- (๓) พ้นจากการเป็นข้าราชการรัฐสภาสามัญ
- (๔) ได้รับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก เว้นแต่เป็นโทษสำหรับความผิดที่ได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ

๙.๒.๙ กำหนดให้องค์ประชุมของ ก.ร. ต้องมีกรรมการมาประชุมไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการทั้งหมดเท่าที่มีอยู่ และกำหนดให้นำบทบัญญัติว่าด้วยคณะกรรมการที่มีอำนาจดำเนินการพิจารณาทางปกครองตามกฎหมายว่าด้วยวิธีปฏิบัติราชการทางปกครองมาใช้บังคับแก่การประชุมของ ก.ร. โดยอนุโลม (ร่างมาตรา ๒๑)

มาตรา ๒๑ การประชุมของ ก.ร. ต้องมีกรรมการมาประชุมไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการทั้งหมดเท่าที่มีอยู่ จึงจะเป็นองค์ประชุม

ให้นำบทบัญญัติว่าด้วยคณะกรรมการที่มีอำนาจดำเนินการพิจารณาทางปกครองตามกฎหมายว่าด้วยวิธีปฏิบัติราชการทางปกครองมาใช้บังคับแก่การประชุมของ ก.ร. โดยอนุโลม เว้นแต่กรณีตามมาตรา ๓๖ วรรคสอง

๙.๒.๑๐ กำหนดอำนาจหน้าที่ของ ก.ร. (ร่างมาตรา ๒๒)

มาตรา ๒๒ ให้ ก.ร. มีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้

(๑) เสนอแนะและให้คำปรึกษาแก่ส่วนราชการสังกัดรัฐสภาเกี่ยวกับนโยบายและยุทธศาสตร์การบริหารทรัพยากรบุคคลในด้านมาตรฐานค่าตอบแทน การบริหารและการพัฒนาทรัพยากรบุคคล รวมทั้งการวางแผนกำลังคนและด้านอื่น ๆ เพื่อให้ส่วนราชการสังกัดรัฐสภาใช้เป็นแนวทางในการดำเนินการ

(๒) กำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการและมาตรฐานการบริหารและพัฒนาทรัพยากรบุคคลของข้าราชการรัฐสภาเพื่อให้ส่วนราชการสังกัดรัฐสภาใช้เป็นแนวทางในการดำเนินการ

(๓) ออกกฎ ก.ร. และระเบียบเกี่ยวกับการบริหารทรัพยากรบุคคลเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้ รวมทั้งการให้คำแนะนำหรือวางแนวทางในการปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้ กฎ ก.ร. เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้ว ให้ใช้บังคับได้

(๔) ศึกษาค้นคว้าและวินิจฉัยปัญหาต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นเนื่องจากการใช้พระราชบัญญัตินี้ รวมทั้งกำหนดแนวทางปฏิบัติในกรณีที่เป็นปัญหา

(๕) กำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการเพื่อรับรองคุณสมบัติของผู้ได้รับปริญญาประกาศนียบัตรวิชาชีพ หรือคุณวุฒิอย่างอื่น เพื่อประโยชน์ในการบรรจุและแต่งตั้งเป็นข้าราชการรัฐสภา และการกำหนดอัตราเงินเดือนหรือค่าตอบแทน รวมทั้งระดับตำแหน่งและประเภทตำแหน่งสำหรับคุณวุฒิดังกล่าว

(๖) กำกับ ดูแล ติดตาม ตรวจสอบและประเมินผลการบริหารทรัพยากรบุคคลของข้าราชการรัฐสภาในส่วนราชการสังกัดรัฐสภา เพื่อรักษาความเป็นธรรมและมาตรฐานด้านการบริหารทรัพยากรบุคคล รวมทั้งตรวจสอบและติดตามการปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้

(๗) พิจารณาจัดระบบทะเบียนประวัติและแก้ไขทะเบียนประวัติเกี่ยวกับวัน เดือน ปีเกิด และการควบคุมเกษียณอายุของข้าราชการรัฐสภา

(๘) กำหนดอัตราค่าธรรมเนียมในการปฏิบัติการเกี่ยวกับการบริหารทรัพยากรบุคคลตามพระราชบัญญัตินี้

(๙) กำหนดเรื่องการจัดสวัสดิการ การสงเคราะห์อื่น และเงินค่าตอบแทนพิเศษแก่ข้าราชการรัฐสภา

(๑๐) ปฏิบัติการอื่นใดตามที่กฎหมายกำหนดให้เป็นอำนาจหน้าที่ของ ก.ร.

๙.๒.๑๑ กำหนดให้ ก.ร. มีอำนาจแต่งตั้งอนุกรรมการข้าราชการรัฐสภา (ร่างมาตรา ๒๓)

มาตรา ๒๓ ก.ร. มีอำนาจแต่งตั้งอนุกรรมการข้าราชการรัฐสภา เรียกโดยย่อว่า “อ.ก.ร.” เพื่อทำการใด ๆ แทนได้

การประชุมของ อ.ก.ร. ให้นำบทบัญญัติมาตรา ๒๑ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

๙.๓ หมวด ๓ ข้าราชการรัฐสภาสามัญ

๙.๓.๑ ส่วนที่ ๑ การจัดระเบียบข้าราชการรัฐสภาสามัญ

๙.๓.๑.๑ กำหนดให้การจัดระเบียบข้าราชการรัฐสภาสามัญตามพระราชบัญญัตินี้ ให้คำนึงถึงระบบคุณธรรม ในเรื่องเกี่ยวกับการรับบุคคลเพื่อบรรจุเข้ารับราชการและแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่ง การบริหารทรัพยากรบุคคล การพิจารณาความดีความชอบ การเลื่อนตำแหน่ง และการให้ประโยชน์อื่นแก่ข้าราชการ และการดำเนินการทางวินัย (ร่างมาตรา ๒๔)

มาตรา ๒๔ การจัดระเบียบข้าราชการรัฐสภาสามัญตามพระราชบัญญัตินี้ ให้คำนึงถึงระบบคุณธรรมดังต่อไปนี้

(๑) การรับบุคคลเพื่อบรรจุเข้ารับราชการและแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งต้องคำนึงถึง ความรู้ความสามารถของบุคคล ความเสมอภาค ความเป็นธรรม และประโยชน์ของทางราชการ

(๒) การบริหารทรัพยากรบุคคล ต้องคำนึงถึงผลสัมฤทธิ์และประสิทธิภาพขององค์กร และลักษณะของงาน โดยไม่เลือกปฏิบัติอย่างไม่เป็นธรรม

(๓) การพิจารณาความดีความชอบ การเลื่อนตำแหน่ง และการให้ประโยชน์อื่นแก่ข้าราชการต้องเป็นไปอย่างเป็นธรรมโดยพิจารณาจากผลงาน ศักยภาพ และความประพฤติ และจะนำความคิดเห็นทางการเมืองหรือสังกัดพรรคการเมืองมาประกอบการพิจารณามีได้

(๔) การดำเนินการทางวินัย ต้องเป็นไปด้วยความยุติธรรมและโดยปราศจากอคติ

(๕) การบริหารทรัพยากรบุคคลต้องมีความเป็นกลางทางการเมือง

๙.๓.๑.๒ กำหนดให้ข้าราชการรัฐสภาสามัญมีเสรีภาพในการรวมกลุ่มตามที่บัญญัติไว้ในรัฐธรรมนูญ โดยให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในประกาศ ก.ร. (ร่างมาตรา ๒๕)

มาตรา ๒๕ ข้าราชการรัฐสภาสามัญมีเสรีภาพในการรวมกลุ่มตามที่บัญญัติไว้ในรัฐธรรมนูญ แต่ทั้งนี้ต้องไม่กระทบประสิทธิภาพในการบริหารราชการแผ่นดิน และความต่อเนื่องในการจัดทำบริการสาธารณะ และต้องไม่มีวัตถุประสงค์ทางการเมือง

หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการรวมกลุ่มตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามที่กำหนดไว้ในประกาศ ก.ร.

๙.๓.๒ ส่วนที่ ๒ การกำหนดตำแหน่ง และการให้ได้รับเงินเดือนและเงินประจำตำแหน่ง

๙.๓.๒.๑ กำหนดประเภทของตำแหน่งข้าราชการรัฐสภาสามัญ (ร่างมาตรา ๒๖)

มาตรา ๒๖ ตำแหน่งข้าราชการรัฐสภาสามัญ มี ๔ ประเภท ดังต่อไปนี้

(๑) ตำแหน่งประเภทบริหาร ได้แก่ ตำแหน่งหัวหน้าส่วนราชการสังกัดรัฐสภา รองหัวหน้าส่วนราชการสังกัดรัฐสภา ผู้ช่วยหัวหน้าส่วนราชการสังกัดรัฐสภา และตำแหน่งอื่นที่ ก.ร. กำหนดเป็นตำแหน่งประเภทบริหาร

(๒) ตำแหน่งประเภทอำนวยการ ได้แก่ ตำแหน่งหัวหน้าส่วนราชการภายในระดับสำนัก และตำแหน่งอื่นที่ ก.ร. กำหนดเป็นตำแหน่งประเภทอำนวยการ

(๓) ตำแหน่งประเภทวิชาการ ได้แก่ ตำแหน่งที่จำเป็นต้องใช้ผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตามที่ ก.ร. กำหนด เพื่อปฏิบัติงานในหน้าที่ของตำแหน่งนั้น

(๔) ตำแหน่งประเภททั่วไป ได้แก่ ตำแหน่งที่ไม่ใช่ตำแหน่งประเภทบริหาร ตำแหน่งประเภทอำนวยการ และตำแหน่งประเภทวิชาการ ทั้งนี้ ตามที่ ก.ร. กำหนด

๙.๓.๒.๒ กำหนดระดับตำแหน่งของข้าราชการรัฐสภาสามัญ (ร่างมาตรา ๒๗) มาตรา ๒๗ ระดับตำแหน่งข้าราชการรัฐสภาสามัญ มีดังต่อไปนี้

(๑) ตำแหน่งประเภทบริหาร มีระดับดังต่อไปนี้

(ก) ระดับต้น

(ข) ระดับสูง

(๒) ตำแหน่งประเภทอำนวยการ มีระดับดังต่อไปนี้

(ก) ระดับต้น

(ข) ระดับสูง

(๓) ตำแหน่งประเภทวิชาการ มีระดับดังต่อไปนี้

(ก) ระดับปฏิบัติการ

(ข) ระดับชำนาญการ

(ค) ระดับชำนาญการพิเศษ

(ง) ระดับเชี่ยวชาญ

(จ) ระดับทรงคุณวุฒิ

(๔) ตำแหน่งประเภททั่วไป มีระดับดังต่อไปนี้

(ก) ระดับปฏิบัติงาน

(ข) ระดับชำนาญงาน

(ค) ระดับอาวุโส

(ง) ระดับทักษะพิเศษ

การจัดประเภทตำแหน่งและระดับตำแหน่ง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดในกฎ ก.ร.

๙.๓.๒.๓ กำหนดให้ตำแหน่งข้าราชการรัฐสภาสามัญจะมีในส่วนราชการใด จำนวนเท่าใด และเป็นตำแหน่งประเภทใด สายงานใด ระดับใด ให้เป็นไปตามที่ ก.ร. กำหนด (ร่างมาตรา ๒๘)

มาตรา ๒๘ ตำแหน่งข้าราชการรัฐสภาสามัญจะมีในส่วนราชการใด จำนวนเท่าใด และเป็นตำแหน่งประเภทใด สายงานใด ระดับใด ให้เป็นไปตามที่ ก.ร. กำหนด โดยต้องคำนึงถึง ประสิทธิภาพ ประสิทธิผล ความไม่ซ้ำซ้อน และประหยัดเป็นหลัก และต้องเป็นไปตามมาตรฐาน กำหนดตำแหน่งตามมาตรา ๒๙

๙.๓.๒.๗ กำหนดให้ในกรณีที่มีพระราชกฤษฎีกาการปรับเงินเดือนขั้นต่ำขั้นสูงหรือเงินประจำตำแหน่งของข้าราชการพลเรือนสามัญตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือน ให้ ก.ร. พิจารณาปรับเงินเดือนขั้นต่ำขั้นสูงหรือเงินประจำตำแหน่งของข้าราชการรัฐสภาสามัญให้สอดคล้องกับการปรับเงินเดือนขั้นต่ำขั้นสูงหรือเงินประจำตำแหน่งของข้าราชการพลเรือนสามัญตามที่กำหนดในพระราชกฤษฎีกา โดยให้กระทำเป็นประกาศรัฐสภาและให้ประธานรัฐสภาเป็นผู้ลงนาม (ร่างมาตรา ๓๒)

มาตรา ๓๒ เมื่อมีพระราชกฤษฎีกาการปรับเงินเดือนขั้นต่ำขั้นสูงหรือเงินประจำตำแหน่งของข้าราชการพลเรือนสามัญตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือน ให้ ก.ร. พิจารณาปรับเงินเดือนขั้นต่ำขั้นสูงหรือเงินประจำตำแหน่งของข้าราชการรัฐสภาสามัญให้สอดคล้องกับการปรับเงินเดือนขั้นต่ำขั้นสูงหรือเงินประจำตำแหน่งของข้าราชการพลเรือนสามัญตามที่กำหนดในพระราชกฤษฎีกา โดยให้กระทำเป็นประกาศรัฐสภา และให้ประธานรัฐสภาเป็นผู้ลงนามและให้ถือว่าเงินเดือนขั้นต่ำขั้นสูงและเงินประจำตำแหน่งตามประกาศรัฐสภาดังกล่าวเป็นเงินเดือนขั้นต่ำขั้นสูงและเงินประจำตำแหน่งท้ายพระราชบัญญัตินี้

เมื่อมีการปรับเงินเดือนหรือเงินประจำตำแหน่งตามวรรคหนึ่ง การปรับเงินเดือนหรือเงินประจำตำแหน่งของข้าราชการรัฐสภาสามัญที่ได้รับอยู่เดิมเข้าสู่อัตราในบัญชีที่ได้รับการปรับใหม่ ให้ ก.ร. กำหนดตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่คณะรัฐมนตรีกำหนดไว้

ประกาศรัฐสภาตามวรรคหนึ่ง และหลักเกณฑ์และวิธีการที่ ก.ร. กำหนดตามวรรคสอง ให้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาและให้มีผลใช้บังคับตั้งแต่วันที่พระราชกฤษฎีกาใช้บังคับ

๙.๓.๒.๘ กำหนดให้การจ่ายเงินเดือนและเงินประจำตำแหน่งให้ข้าราชการรัฐสภาสามัญเป็นไปตามระเบียบที่ ก.ร. กำหนดโดยความเห็นชอบของกระทรวงการคลัง (ร่างมาตรา ๓๓)

มาตรา ๓๓ การจ่ายเงินเดือนและเงินประจำตำแหน่งให้ข้าราชการรัฐสภาสามัญให้เป็นไปตามระเบียบที่ ก.ร. กำหนดโดยความเห็นชอบของกระทรวงการคลัง

๙.๓.๒.๙ กำหนดให้ข้าราชการรัฐสภาสามัญอาจได้รับเงินเพิ่มสำหรับตำแหน่งในบางสายงานหรือตำแหน่งที่มีเหตุพิเศษ ตามระเบียบที่ ก.ร. กำหนด และข้าราชการรัฐสภาสามัญอาจได้รับเงินเพิ่มค่าครองชีพชั่วคราวตามภาวะเศรษฐกิจ ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่ ก.ร. กำหนด (ร่างมาตรา ๓๔)

มาตรา ๓๔ ข้าราชการรัฐสภาสามัญอาจได้รับเงินเพิ่มสำหรับตำแหน่งในบางสายงานหรือตำแหน่งที่มีเหตุพิเศษ ตามระเบียบที่ ก.ร. กำหนด

ข้าราชการรัฐสภาสามัญอาจได้รับเงินเพิ่มค่าครองชีพชั่วคราวตามภาวะเศรษฐกิจตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่ ก.ร. กำหนด

๙.๓.๓ ส่วนที่ ๓ การสรรหา การบรรจุ และการแต่งตั้ง

๙.๓.๓.๑ กำหนดให้การสรรหาเพื่อให้ได้บุคคลมาบรรจุเข้ารับราชการเป็นข้าราชการรัฐสภาสามัญและแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่ง ต้องเป็นไปตามระบบคุณธรรมและคำนึงถึงพฤติกรรมทางจริยธรรมของบุคคลดังกล่าว ตลอดจนประโยชน์ของทางราชการ (ร่างมาตรา ๓๕)

มาตรา ๓๕ การสรรหาเพื่อให้ได้บุคคลมาบรรจุเข้ารับราชการเป็นข้าราชการรัฐสภาสามัญและแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่ง ต้องเป็นไปตามระบบคุณธรรมและคำนึงถึงพฤติกรรมทางจริยธรรมของบุคคลดังกล่าว ตลอดจนประโยชน์ของทางราชการ ทั้งนี้ ตามที่กำหนดในส่วนนี้

๙.๓.๓.๒ กำหนดคุณสมบัติทั่วไปและลักษณะต้องห้ามของผู้ที่จะเข้ารับราชการเป็นข้าราชการรัฐสภาสามัญ (ร่างมาตรา ๓๖)

มาตรา ๓๖ ผู้ที่จะเข้ารับราชการเป็นข้าราชการรัฐสภาสามัญต้องมีคุณสมบัติทั่วไปและไม่มีลักษณะต้องห้าม ดังต่อไปนี้

ก. คุณสมบัติทั่วไป

(๑) มีสัญชาติไทย

(๒) อายุไม่ต่ำกว่าสิบแปดปี

(๓) เป็นผู้เลื่อมใสในการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์

ทรงเป็นประมุขด้วยความบริสุทธิ์ใจ

ข. ลักษณะต้องห้าม

(๑) เป็นผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง

(๒) เป็นกรรมการหรือผู้ดำรงตำแหน่งที่รับผิดชอบในการบริหารพรรคการเมืองหรือเจ้าหน้าที่ในพรรคการเมือง

(๓) เป็นคนไร้ความสามารถ คนเสมือนไร้ความสามารถ คนวิกลจริต หรือจิตฟั่นเฟือนไม่สมประกอบ หรือเป็นโรคตามที่กำหนดในกฎ ก.ร.

(๔) เป็นผู้อยู่ในระหว่างถูกสั่งพักราชการหรือถูกสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อนตามพระราชบัญญัตินี้หรือตามกฎหมายอื่น

(๕) เป็นผู้บกพร่องในศีลธรรมอันดีจนเป็นที่รังเกียจของสังคม

(๖) เป็นบุคคลล้มละลาย

(๗) เป็นผู้เคยได้รับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก เว้นแต่เป็นโทษสำหรับความผิดที่ได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ

(๘) เป็นผู้เคยถูกลงโทษให้ออก ปลดออก หรือไล่ออกจากรัฐวิสาหกิจหรือหน่วยงานอื่นของรัฐ

(๙) เป็นผู้เคยถูกลงโทษให้ออกหรือปลดออก เพราะกระทำผิดวินัยตามพระราชบัญญัตินี้หรือตามกฎหมายอื่น

(๑๐) เป็นผู้เคยถูกลงโทษไล่ออก เพราะกระทำความผิดวินัยตามพระราชบัญญัตินี้ หรือตามกฎหมายอื่น

(๑๑) เป็นผู้เคยกระทำการทุจริตในการสอบเข้ารับราชการหรือเข้าปฏิบัติงาน ในหน่วยงานของรัฐ

ผู้ที่ จะเข้ารับราชการเป็นข้าราชการรัฐสภาสามัญซึ่งมีลักษณะต้องห้ามตาม ข. (๕) (๖) (๗) (๘) (๙) (๑๐) หรือ (๑๑) ก.ร. อาจพิจารณายกเว้นให้เข้ารับราชการได้ แต่ถ้าเป็นกรณี มีลักษณะต้องห้ามตาม (๘) หรือ (๙) ผู้นั้นต้องออกจากงานหรือออกจากราชการไปเกินสองปีแล้ว และในกรณีมีลักษณะต้องห้ามตาม (๑๐) ผู้นั้นต้องออกจากงานหรือออกจากราชการไปเกินสามปี แล้ว และต้องมีไม่ใช่เป็นกรณีออกจากงานหรือออกจากราชการเพราะทุจริตต่อหน้าที่ มติของ ก.ร. ในการยกเว้นดังกล่าวต้องได้คะแนนเสียงไม่น้อยกว่าสี่ในห้าของจำนวนกรรมการที่มาประชุม การลงมติให้กระทำโดยลับ

การยกเว้นตามวรรคสอง ให้เป็นไปตามระเบียบที่ ก.ร. กำหนด

ในกรณีตามวรรคสอง ก.ร. จะยกเว้นให้เป็นการเฉพาะราย หรือจะประกาศยกเว้น ให้เป็นการทั่วไปก็ได้

๙.๓.๓.๓ กำหนดให้การบรรจุบุคคลเข้ารับราชการเป็นข้าราชการรัฐสภาสามัญ เพื่อแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งใด ให้บรรจุและแต่งตั้งจากผู้สอบแข่งขันได้ในตำแหน่งนั้น โดยบรรจุและแต่งตั้งตามลำดับที่ในบัญชีผู้สอบแข่งขันได้ (ร่างมาตรา ๓๗)

มาตรา ๓๗ การบรรจุบุคคลเข้ารับราชการเป็นข้าราชการรัฐสภาสามัญเพื่อแต่งตั้ง ให้ดำรงตำแหน่งใด ให้บรรจุและแต่งตั้งจากผู้สอบแข่งขันได้ในตำแหน่งนั้น โดยบรรจุและแต่งตั้ง ตามลำดับที่ในบัญชีผู้สอบแข่งขันได้

การสอบแข่งขัน การขึ้นบัญชีผู้สอบแข่งขันได้ และรายละเอียดเกี่ยวกับการ สอบแข่งขัน ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่ ก.ร. กำหนด

ความในวรรคหนึ่งไม่ใช่บังคับกับการบรรจุบุคคลเข้ารับราชการตามมาตรา ๓๙ มาตรา ๔๐ มาตรา ๔๕ มาตรา ๕๖ และมาตรา ๔๗

๙.๓.๓.๔ กำหนดให้ผู้สมัครสอบแข่งขันในตำแหน่งใด ต้องมีคุณสมบัติทั่วไป และไม่มีลักษณะต้องห้าม หรือได้รับการยกเว้นในกรณีที่มีลักษณะต้องห้าม และต้องมีคุณสมบัติ เฉพาะสำหรับตำแหน่งหรือได้รับอนุมัติจาก ก.ร. ด้วย (ร่างมาตรา ๓๘)

มาตรา ๓๘ ผู้สมัครสอบแข่งขันในตำแหน่งใด ต้องมีคุณสมบัติทั่วไปและไม่มีลักษณะ ต้องห้าม หรือได้รับการยกเว้นในกรณีที่มีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๓๖ และต้องมีคุณสมบัติ เฉพาะสำหรับตำแหน่งหรือได้รับอนุมัติจาก ก.ร. ตามมาตรา ๔๔ ด้วย

สำหรับผู้มีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๓๖ ข. (๑) หรือ (๒) ให้มีสิทธิสมัคร สอบแข่งขันได้ แต่จะมีสิทธิได้รับบรรจุเป็นข้าราชการรัฐสภาสามัญที่สอบแข่งขันได้ต่อเมื่อพ้นจาก การเป็นผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองหรือกรรมการหรือผู้ดำรงตำแหน่งที่รับผิดชอบในการบริหาร พรรคการเมืองหรือเจ้าหน้าที่ในพรรคการเมือง แล้วแต่กรณี

๙.๓.๓.๕ กำหนดให้ในกรณีที่มีเหตุพิเศษ ผู้บังคับบัญชาซึ่งมีอำนาจสั่งบรรจุ อาจคัดเลือกบรรจุบุคคลเข้ารับราชการและแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งโดยไม่ต้องดำเนินการ สอบแข่งขันก็ได้ ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่ ก.ร. กำหนด (ร่างมาตรา ๓๙)

มาตรา ๓๙ ในกรณีที่มีเหตุพิเศษ ผู้บังคับบัญชาซึ่งมีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา ๔๑ อาจคัดเลือกบรรจุบุคคลเข้ารับราชการและแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งโดยไม่ต้องดำเนินการ สอบแข่งขันตามมาตรา ๓๗ ก็ได้ ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่ ก.ร. กำหนด

๙.๓.๓.๖ กำหนดให้ส่วนราชการสังกัดรัฐสภาใดที่มีเหตุผลและความจำเป็น อย่างยิ่ง จะบรรจุบุคคลซึ่งมีความรู้ ความสามารถ และความชำนาญงานสูง เข้ารับราชการ และแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งประเภทวิชาการระดับชำนาญการ ชำนาญการพิเศษ เชี่ยวชาญ หรือทรงคุณวุฒิ หรือตำแหน่งประเภททั่วไประดับทักษะพิเศษก็ได้ ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่ ก.ร. กำหนด (ร่างมาตรา ๔๐)

มาตรา ๔๐ ส่วนราชการสังกัดรัฐสภาใดมีเหตุผลและความจำเป็นอย่างยิ่ง จะบรรจุ บุคคลซึ่งมีความรู้ ความสามารถ และความชำนาญงานสูง เข้ารับราชการและแต่งตั้งให้ดำรง ตำแหน่งประเภทวิชาการระดับชำนาญการ ชำนาญการพิเศษ เชี่ยวชาญ หรือทรงคุณวุฒิ หรือตำแหน่งประเภททั่วไประดับทักษะพิเศษก็ได้ ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่ ก.ร. กำหนด

๙.๓.๓.๗ การบรรจุและแต่งตั้งข้าราชการรัฐสภาสามัญให้ดำรงตำแหน่ง ในประเภทบริหารระดับสูง และประเภทวิชาการระดับทรงคุณวุฒิ ให้ประธานรัฐสภา ประธานสภาผู้แทนราษฎร หรือประธานวุฒิสภา แล้วแต่กรณี นำเสนอ ก.ร. เพื่อพิจารณา ให้ความเห็นชอบ เมื่อได้รับความเห็นชอบจาก ก.ร. แล้ว ให้ประธานรัฐสภา ประธานสภา ผู้แทนราษฎร หรือประธานวุฒิสภา แล้วแต่กรณี เป็นผู้ที่มีอำนาจสั่งบรรจุและนำความกราบ บังคมทูลเพื่อทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้ง และการบรรจุและแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งอื่น ให้เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร เลขาธิการวุฒิสภา หรือหัวหน้าส่วนราชการสังกัดรัฐสภา ที่เรียกชื่ออย่างอื่น แล้วแต่กรณี เป็นผู้ที่มีอำนาจสั่งบรรจุและแต่งตั้ง (ร่างมาตรา ๔๑)

มาตรา ๔๑ การบรรจุบุคคลเข้ารับราชการเป็นข้าราชการรัฐสภาสามัญและ การแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่ง ให้ผู้มีอำนาจดังต่อไปนี้ เป็นผู้สั่งบรรจุและแต่งตั้ง

(๑) การบรรจุและแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งประเภทบริหารระดับสูง ให้ประธานรัฐสภา ประธานสภาผู้แทนราษฎร หรือประธานวุฒิสภา แล้วแต่กรณี นำเสนอ ก.ร. เพื่อพิจารณา ให้ความเห็นชอบ เมื่อได้รับความเห็นชอบจาก ก.ร. แล้ว ให้ประธานรัฐสภา ประธานสภาผู้แทนราษฎร หรือประธานวุฒิสภา แล้วแต่กรณี เป็นผู้ที่มีอำนาจสั่งบรรจุและนำความกราบบังคมทูลเพื่อทรงพระกรุณา โปรดเกล้าฯ แต่งตั้ง

(๒) การบรรจุและแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งประเภทวิชาการระดับทรงคุณวุฒิ ให้ประธานรัฐสภา ประธานสภาผู้แทนราษฎร หรือประธานวุฒิสภา แล้วแต่กรณี นำเสนอ ก.ร. เพื่อพิจารณาให้ความเห็นชอบ เมื่อได้รับความเห็นชอบจาก ก.ร. แล้ว ให้ประธานรัฐสภา ประธานสภาผู้แทนราษฎร หรือประธานวุฒิสภา แล้วแต่กรณี เป็นผู้มีอำนาจสั่งบรรจุและนำความกราบบังคมทูลเพื่อทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้ง

(๓) การบรรจุและแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งอื่นนอกจาก (๑) และ (๒) ให้เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร เลขาธิการวุฒิสภา หรือหัวหน้าส่วนราชการสังกัดรัฐสภาที่เรียกชื่ออย่างอื่น แล้วแต่กรณี เป็นผู้มีอำนาจสั่งบรรจุและแต่งตั้ง

๙.๓.๓.๘ กำหนดให้ผู้ได้รับบรรจุและแต่งตั้งข้าราชการรัฐสภาสามัญให้ทดลองปฏิบัติหน้าที่ราชการและให้ได้รับการพัฒนาเพื่อให้รู้ระเบียบแบบแผนของทางราชการ และเป็นข้าราชการที่ดีตามที่กำหนดในกฎ ก.ร. และในกรณีผู้ทดลองปฏิบัติหน้าที่ราชการตามที่กำหนดในกฎ ก.ร. ไม่ต่ำกว่ามาตรฐานที่กำหนด ให้ผู้บังคับบัญชาซึ่งมีอำนาจสั่งบรรจุสั่งให้ผู้นั้นรับราชการต่อไป แต่ถ้าผู้นั้นมีผลการประเมินทดลองปฏิบัติหน้าที่ราชการต่ำกว่ามาตรฐานที่กำหนด ก็ให้สั่งให้ผู้นั้นออกจากราชการได้ไม่ว่าจะครบกำหนดเวลาทดลองปฏิบัติหน้าที่ราชการแล้วหรือไม่ก็ตาม ให้ถือเสมือนว่าผู้นั้นไม่เคยเป็นข้าราชการรัฐสภาสามัญ (ร่างมาตรา ๔๒)

มาตรา ๔๒ ผู้ได้รับบรรจุและแต่งตั้งตามมาตรา ๓๗ วรรคหนึ่ง หรือมาตรา ๓๙ ให้ทดลองปฏิบัติหน้าที่ราชการและให้ได้รับการพัฒนาเพื่อให้รู้ระเบียบแบบแผนของทางราชการ และเป็นข้าราชการที่ดีตามที่กำหนดในกฎ ก.ร.

ผู้ทดลองปฏิบัติหน้าที่ราชการตามวรรคหนึ่งผู้ใดมีผลการประเมินทดลองปฏิบัติหน้าที่ราชการตามที่กำหนดในกฎ ก.ร. ไม่ต่ำกว่ามาตรฐานที่กำหนด ให้ผู้บังคับบัญชาซึ่งมีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา ๔๑ สั่งให้ผู้นั้นรับราชการต่อไป แต่ถ้าผู้นั้นมีผลการประเมินทดลองปฏิบัติหน้าที่ราชการต่ำกว่ามาตรฐานที่กำหนด ก็ให้สั่งให้ผู้นั้นออกจากราชการได้ไม่ว่าจะครบกำหนดเวลาทดลองปฏิบัติหน้าที่ราชการแล้วหรือไม่ก็ตาม

ผู้ใดถูกสั่งให้ออกจากราชการตามวรรคสอง ให้ถือเสมือนว่าผู้นั้นไม่เคยเป็นข้าราชการรัฐสภาสามัญ แต่ทั้งนี้ไม่กระทบกระเทือนถึงการใดที่ผู้นั้นได้ปฏิบัติหน้าที่ราชการ หรือการรับเงินเดือนหรือผลประโยชน์อื่นใดที่ได้รับหรือมีสิทธิจะได้รับจากทางราชการในระหว่างผู้นั้นอยู่ระหว่างทดลองปฏิบัติหน้าที่ราชการ

ผู้อยู่ในระหว่างทดลองปฏิบัติหน้าที่ราชการผู้ใดมีกรณีอันมีมูลที่ควรกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัย ให้ผู้บังคับบัญชาดำเนินการทางวินัยตามที่บัญญัติไว้ในส่วนที่ ๕ วินัย และการดำเนินการทางวินัย และถ้าผู้นั้นมีกรณีที่จะต้องออกจากราชการตามวรรคสอง ก็ให้ผู้บังคับบัญชาดำเนินการตามวรรคสองไปก่อน

ความในวรรคหนึ่ง วรรคสอง และวรรคสามให้ใช้บังคับกับข้าราชการหรือพนักงานส่วนท้องถิ่นซึ่งโอนมาตามมาตรา ๔๖ ในระหว่างที่ยังทดลองปฏิบัติหน้าที่ราชการด้วยโดยอนุโลม

๙.๓.๓.๙ กำหนดห้ามมิให้แต่งตั้งข้าราชการรัฐสภาสามัญให้ดำรงตำแหน่งในสายงานที่ไม่มีกำหนดไว้ในมาตรฐานกำหนดตำแหน่ง (ร่างมาตรา ๔๓)

มาตรา ๔๓ การแต่งตั้งข้าราชการรัฐสภาสามัญให้ดำรงตำแหน่งในสายงานที่ไม่มีกำหนดไว้ในมาตรฐานกำหนดตำแหน่ง จะกระทำมิได้

๙.๓.๓.๑๐ กำหนดให้ผู้ได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งข้าราชการรัฐสภาสามัญตำแหน่งใดต้องมีคุณสมบัติตรงตามคุณสมบัติเฉพาะสำหรับตำแหน่งนั้นตามมาตรฐานกำหนดตำแหน่งและในกรณีที่มีเหตุผลและความจำเป็น ก.ร. อาจอนุมัติให้แต่งตั้งข้าราชการรัฐสภาสามัญซึ่งมีคุณสมบัติต่างไปจากคุณสมบัติเฉพาะสำหรับตำแหน่งตามมาตรฐานกำหนดตำแหน่งก็ได้ (ร่างมาตรา ๔๔)

มาตรา ๔๔ ผู้ได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งข้าราชการรัฐสภาสามัญตำแหน่งใดต้องมีคุณสมบัติตรงตามคุณสมบัติเฉพาะสำหรับตำแหน่งนั้นตามมาตรฐานกำหนดตำแหน่ง

ในกรณีที่มีเหตุผลและความจำเป็น ก.ร. อาจอนุมัติให้แต่งตั้งข้าราชการรัฐสภาสามัญซึ่งมีคุณสมบัติต่างไปจากคุณสมบัติเฉพาะสำหรับตำแหน่งตามมาตรฐานกำหนดตำแหน่งก็ได้

ในกรณีที่ ก.ร. กำหนดให้ปริญญา ประกาศนียบัตรวิชาชีพ หรือคุณวุฒิใดเป็นคุณสมบัติเฉพาะสำหรับตำแหน่ง ให้หมายถึงปริญญา ประกาศนียบัตรวิชาชีพ หรือคุณวุฒิที่ ก.ร. รับรอง

๙.๓.๓.๑๑ กำหนดให้การย้าย การโอน หรือการเลื่อนข้าราชการรัฐสภาสามัญไปแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งข้าราชการรัฐสภาสามัญในหรือต่างส่วนราชการสังกัดรัฐสภา ให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎ ก.ร. แต่การย้ายหรือการโอนข้าราชการรัฐสภาสามัญไปแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งในระดับที่ต่ำกว่าเดิม จะกระทำมิได้ เว้นแต่จะได้รับความยินยอมจากข้าราชการรัฐสภาสามัญผู้นั้น (ร่างมาตรา ๔๕)

มาตรา ๔๕ การย้าย การโอน หรือการเลื่อนข้าราชการรัฐสภาสามัญไปแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งข้าราชการรัฐสภาสามัญในหรือต่างส่วนราชการสังกัดรัฐสภา แล้วแต่กรณี ให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎ ก.ร.

การย้ายหรือการโอนข้าราชการรัฐสภาสามัญไปแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งในระดับที่ต่ำกว่าเดิม จะกระทำมิได้ เว้นแต่จะได้รับความยินยอมจากข้าราชการรัฐสภาสามัญผู้นั้น

การบรรจุข้าราชการรัฐสภาสามัญที่ได้ออกจากราชการไปเนื่องจากถูกสั่งให้ออกจากราชการเพื่อไปรับราชการทหารตามกฎหมายว่าด้วยการรับราชการทหาร หรือได้รับอนุมัติจาก ก.ร. ให้ไปปฏิบัติงานใด ๆ ซึ่งให้นับเวลาระหว่างนั้นสำหรับการคำนวณบำเหน็จบำนาญเหมือนเต็มเวลาราชการ หรือออกจากราชการไปที่มีใช่เป็นการออกจากราชการในระหว่างทดลองปฏิบัติหน้าที่ราชการ กลับเข้ารับราชการในส่วนราชการสังกัดรัฐสภา ตลอดจนจะสั่งบรรจุและแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งประเภทใด สายงานใด ระดับใด และให้ได้รับเงินเดือนเท่าใด ให้กระทำได้ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่ ก.ร. กำหนด

เพื่อประโยชน์ในการนับเวลาราชการตามพระราชบัญญัตินี้และตามกฎหมายว่าด้วยบำเหน็จบำนาญข้าราชการ ข้าราชการรัฐสภาสามัญที่ได้ออกจากราชการไป เนื่องจากถูกสั่งให้ออกจากราชการเพื่อไปรับราชการทหารตามกฎหมายว่าด้วยการรับราชการทหาร หรือได้รับอนุมัติจาก ก.ร. ให้ไปปฏิบัติงานใด ๆ ซึ่งให้นับเวลาระหว่างนั้นสำหรับการคำนวณบำเหน็จบำนาญเหมือนเต็มเวลาราชการ เมื่อได้รับบรรจุกลับเข้ารับราชการ ให้มีสิทธินับวันรับราชการก่อนถูกสั่งให้ออกจากราชการรวมกับวันรับราชการทหารตามกฎหมายว่าด้วยการรับราชการทหาร หรือวันที่ได้ปฏิบัติงานใด ๆ ตามที่ได้รับอนุมัติจาก ก.ร. แล้วแต่กรณี และวันรับราชการเมื่อได้รับบรรจุกลับเข้ารับราชการเป็นเวลาราชการติดต่อกันเสมือนว่าผู้นั้นมิได้เคยถูกสั่งให้ออกจากราชการสำหรับผู้ซึ่งออกจากราชการไปที่มีใช่เป็นการออกจากราชการในระหว่างทดลองปฏิบัติหน้าที่ราชการ ซึ่งได้รับบรรจุกลับเข้ารับราชการตามวรรคสาม ให้มีสิทธินับเวลาราชการก่อนออกจากราชการเพื่อประโยชน์ในการนับเวลาราชการตามพระราชบัญญัตินี้

๙.๓.๓.๑๒ กำหนดให้การโอนข้าราชการตามกฎหมายอื่น หรือพนักงานส่วนท้องถิ่นหรือการโอนเจ้าหน้าที่ของหน่วยงานอื่นของรัฐที่ ก.ร. กำหนด มาบรรจุเป็นข้าราชการรัฐสภาสามัญ อาจกระทำได้ถ้าเจ้าตัวสมัครใจ โดยผู้บังคับบัญชาซึ่งมีอำนาจสั่งบรรจุ ทำความตกลงกับเจ้าสังกัด แล้วเสนอ ก.ร. เพื่อพิจารณาอนุมัติ ทั้งนี้ จะแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งประเภทใด สายงานใด ระดับใด และให้ได้รับเงินเดือนเท่าใด ให้ ก.ร. เป็นผู้พิจารณากำหนด แต่เงินเดือนที่จะให้ได้รับจะต้องไม่สูงกว่าข้าราชการรัฐสภาสามัญที่มีคุณวุฒิ ความสามารถ และความชำนาญงานในระดับเดียวกัน (ร่างมาตรา ๔๖)

มาตรา ๔๖ การโอนข้าราชการตามกฎหมายอื่น หรือพนักงานส่วนท้องถิ่นหรือการโอนเจ้าหน้าที่ของหน่วยงานอื่นของรัฐที่ ก.ร. กำหนด มาบรรจุเป็นข้าราชการรัฐสภาสามัญ อาจกระทำได้ถ้าเจ้าตัวสมัครใจ โดยผู้บังคับบัญชาซึ่งมีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา ๔๑ แล้วแต่กรณี ทำความตกลงกับเจ้าสังกัด แล้วเสนอ ก.ร. เพื่อพิจารณาอนุมัติ ทั้งนี้ จะแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งประเภทใด สายงานใด ระดับใด และให้ได้รับเงินเดือนเท่าใด ให้ ก.ร. เป็นผู้พิจารณากำหนด แต่เงินเดือนที่จะให้ได้รับจะต้องไม่สูงกว่าข้าราชการรัฐสภาสามัญที่มีคุณวุฒิ ความสามารถ และความชำนาญงานในระดับเดียวกัน

เพื่อประโยชน์ในการนับเวลาราชการ ให้ถือเวลาราชการหรือเวลาทำงานของผู้ที่โอนมารับราชการตามวรรคหนึ่ง เป็นเวลาราชการของข้าราชการรัฐสภาสามัญตามพระราชบัญญัตินี้ด้วย

๙.๓.๓.๑๓ กำหนดให้พนักงานส่วนท้องถิ่นซึ่งไม่ใช่ออกจากงานในระหว่างทดลองปฏิบัติงาน หรือข้าราชการซึ่งไม่ใช่ข้าราชการรัฐสภาสามัญตามพระราชบัญญัตินี้ และไม่ใช่ข้าราชการการเมือง ข้าราชการวิสามัญ หรือข้าราชการซึ่งออกจากราชการในระหว่างทดลองปฏิบัติหน้าที่ราชการ ผู้ใดออกจากงานหรือออกจากราชการไปแล้ว ถ้าสมัครเข้ารับราชการเป็นข้าราชการรัฐสภาสามัญและทางราชการต้องการจะรับผู้นั้นเข้ารับราชการ ให้ส่วนราชการสังกัดรัฐสภาเสนอ ก.ร. เพื่อพิจารณาอนุมัติ (ร่างมาตรา ๔๗)

มาตรา ๔๗ พนักงานส่วนท้องถิ่นซึ่งไม่ใช่ออกจากงานในระหว่างทดลองปฏิบัติงาน หรือข้าราชการซึ่งไม่ใช่ข้าราชการรัฐสภาสามัญตามพระราชบัญญัตินี้ และไม่ใช่ข้าราชการการเมือง ข้าราชการวิสามัญ หรือข้าราชการซึ่งออกจากราชการในระหว่างทดลองปฏิบัติหน้าที่ราชการ ผู้ใดออกจากงานหรือออกจากราชการไปแล้ว ถ้าสมัครเข้ารับราชการเป็นข้าราชการรัฐสภาสามัญ และทางราชการต้องการจะรับผู้นั้นเข้ารับราชการ ให้ส่วนราชการสังกัดรัฐสภาเสนอ ก.ร. เพื่อพิจารณาอนุมัติ ทั้งนี้ จะแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งประเภทใด สายงานใด ระดับใด และได้รับเงินเดือนเท่าใดให้ ก.ร. เป็นผู้พิจารณากำหนด แต่เงินเดือนที่จะให้ได้รับจะต้องไม่สูงกว่าข้าราชการรัฐสภาสามัญซึ่งมีคุณวุฒิ ความสามารถ และความชำนาญงานในระดับเดียวกัน

เพื่อประโยชน์ในการนับเวลาราชการ ให้ถือเวลาราชการหรือเวลาทำงานของผู้เข้ารับราชการตามวรรคหนึ่งในขณะที่เป็นข้าราชการ หรือพนักงานส่วนท้องถิ่นนั้นเป็นเวลาราชการของข้าราชการรัฐสภาสามัญตามพระราชบัญญัตินี้ด้วย

๙.๓.๓.๑๔ กำหนดให้ข้าราชการรัฐสภาสามัญผู้ใดได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งแล้ว หากภายหลังปรากฏว่าเป็นผู้มีคุณสมบัติไม่ตรงตามคุณสมบัติเฉพาะสำหรับตำแหน่งนั้น ให้ผู้บังคับบัญชาซึ่งมีอำนาจสั่งบรรจุ แต่งตั้งผู้นั้นให้กลับไปดำรงตำแหน่งตามเดิมหรือตำแหน่งอื่นในประเภทเดียวกันและระดับเดียวกันโดยพลัน แต่ทั้งนี้ไม่กระทบกระเทือนถึงการใดที่ผู้นั้นได้ปฏิบัติไปตามอำนาจและหน้าที่ และการรับเงินเดือน หรือผลประโยชน์อื่นใดที่ได้รับ หรือมีสิทธิจะได้รับอยู่ก่อนได้รับคำสั่งให้กลับไปดำรงตำแหน่งตามเดิมหรือตำแหน่งอื่นในประเภทเดียวกันและระดับเดียวกัน (ร่างมาตรา ๔๘)

มาตรา ๔๘ ข้าราชการรัฐสภาสามัญผู้ใดได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งตามมาตรา ๔๔ แล้ว หากภายหลังปรากฏว่าเป็นผู้มีคุณสมบัติไม่ตรงตามคุณสมบัติเฉพาะสำหรับตำแหน่งนั้น ให้ผู้บังคับบัญชาซึ่งมีอำนาจสั่งบรรจุตามตรา ๔๑ แต่งตั้งผู้นั้นให้กลับไปดำรงตำแหน่งตามเดิมหรือตำแหน่งอื่นในประเภทเดียวกันและระดับเดียวกันโดยพลัน แต่ทั้งนี้ไม่กระทบกระเทือนถึงการใดที่ผู้นั้นได้ปฏิบัติไปตามอำนาจและหน้าที่ และการรับเงินเดือน หรือผลประโยชน์อื่นใดที่ได้รับ หรือมีสิทธิจะได้รับอยู่ก่อนได้รับคำสั่งให้กลับไปดำรงตำแหน่งตามเดิมหรือตำแหน่งอื่นในประเภทเดียวกันและระดับเดียวกัน

การรับเงินเดือน สิทธิและประโยชน์ของผู้ที่ได้รับแต่งตั้งให้กลับไปดำรงตำแหน่งตามเดิมหรือตำแหน่งอื่นในประเภทเดียวกันและระดับเดียวกันตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่ ก.ร. กำหนด

ในกรณีที่ไม่สามารถแต่งตั้งให้กลับไปดำรงตำแหน่งตามเดิมหรือตำแหน่งอื่นในประเภทเดียวกันและระดับเดียวกันตามวรรคหนึ่งได้ ไม่ว่าด้วยเหตุใด ให้ ก.ร. พิจารณาเป็นการเฉพาะราย

๙.๓.๓.๑๕ กำหนดให้ผู้ได้รับบรรจุเข้ารับราชการเป็นข้าราชการรัฐสภาสามัญและแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่ง หากภายหลังปรากฏว่าขาดคุณสมบัติทั่วไปหรือมีลักษณะต้องห้ามโดยไม่ได้รับการยกเว้น หรือขาดคุณสมบัติเฉพาะสำหรับตำแหน่งนั้นโดยไม่ได้รับอนุมัติจาก ก.ร. อยู่ก่อนก็ดี มีกรณีต้องหาอยู่ก่อนและภายหลังเป็นผู้ขาดคุณสมบัติเนื่องจากกรณีต้องหานั้นก็ดี ให้ผู้บังคับบัญชาซึ่งมีอำนาจสั่งบรรจุ สั่งให้ผู้นั้นออกจากราชการโดยพลัน แต่ทั้งนี้ไม่กระทบกระเทือนถึงการใดที่ผู้นั้นได้ปฏิบัติไปตามอำนาจและหน้าที่ และการรับเงินเดือนหรือผลประโยชน์อื่นใดที่ได้รับหรือมีสิทธิจะได้รับจากทางราชการก่อนมีคำสั่งให้ออกนั้น (ร่างมาตรา ๔๙)

มาตรา ๔๙ ผู้ได้รับบรรจุเข้ารับราชการเป็นข้าราชการรัฐสภาสามัญและแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งใดตามมาตรา ๓๗ วรรคหนึ่ง มาตรา ๓๙ มาตรา ๔๐ มาตรา ๔๕ มาตรา ๔๖ และมาตรา ๔๗ หากภายหลังปรากฏว่าขาดคุณสมบัติทั่วไปหรือมีลักษณะต้องห้ามโดยไม่ได้รับการยกเว้นตามมาตรา ๓๖ หรือขาดคุณสมบัติเฉพาะสำหรับตำแหน่งนั้นโดยไม่ได้รับอนุมัติจาก ก.ร. ตามมาตรา ๔๔ อยู่ก่อนก็ดี มีกรณีต้องหาอยู่ก่อนและภายหลังเป็นผู้ขาดคุณสมบัติเนื่องจากกรณีต้องหานั้นก็ดี ให้ผู้บังคับบัญชาซึ่งมีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา ๔๑ สั่งให้ผู้นั้นออกจากราชการโดยพลัน แต่ทั้งนี้ไม่กระทบกระเทือนถึงการใดที่ผู้นั้นได้ปฏิบัติไปตามอำนาจและหน้าที่ และการรับเงินเดือนหรือผลประโยชน์อื่นใดที่ได้รับหรือมีสิทธิจะได้รับจากทางราชการก่อนมีคำสั่งให้ออกนั้น และถ้าการเข้ารับราชการเป็นไปโดยสุจริตแล้วให้ถือว่าเป็นการสั่งให้ออกเพื่อรับบำเหน็จบำนาญ เหตุทดแทนตามกฎหมายว่าด้วยบำเหน็จบำนาญข้าราชการ

๙.๓.๓.๑๖ กำหนดให้ในกรณีที่ตำแหน่งข้าราชการรัฐสภาสามัญว่างลง หรือผู้ดำรงตำแหน่งไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่ราชการได้ และเป็นกรณีที่มีได้บัญญัติไว้ในกฎหมายว่าด้วยระเบียบบริหารราชการฝ่ายรัฐสภา ให้ผู้บังคับบัญชาซึ่งมีอำนาจสั่งบรรจุ มีอำนาจสั่งให้ข้าราชการรัฐสภาสามัญที่เห็นสมควรรักษาการในตำแหน่งนั้นได้ (ร่างมาตรา ๕๐)

มาตรา ๕๐ ในกรณีที่ตำแหน่งข้าราชการรัฐสภาสามัญว่างลง หรือผู้ดำรงตำแหน่งไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่ราชการได้ และเป็นกรณีที่มีได้บัญญัติไว้ในกฎหมายว่าด้วยระเบียบบริหารราชการฝ่ายรัฐสภา ให้ผู้บังคับบัญชาซึ่งมีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา ๔๑ มีอำนาจสั่งให้ข้าราชการรัฐสภาสามัญที่เห็นสมควรรักษาการในตำแหน่งนั้นได้

ผู้รักษาการในตำแหน่งตามวรรคหนึ่ง ให้มีอำนาจหน้าที่ตามตำแหน่งที่รักษาการนั้น ในกรณีที่มีกฎหมายอื่น กฎ ระเบียบ ข้อบังคับ มติ ก.ร. หรือคำสั่งผู้บังคับบัญชา แต่งตั้งให้ผู้ดำรงตำแหน่งนั้น ๆ เป็นกรรมการ หรือให้มีอำนาจหน้าที่อย่างใด ก็ให้ผู้รักษาการในตำแหน่งทำหน้าที่กรรมการ หรือมีอำนาจหน้าที่อย่างนั้นในระหว่างที่รักษาการในตำแหน่ง แล้วแต่กรณี

๙.๓.๓.๑๗ กำหนดให้ในกรณีที่มีเหตุผลความจำเป็น ผู้บังคับบัญชาซึ่งมีอำนาจสั่งบรรจุ มีอำนาจสั่งข้าราชการรัฐสภาสามัญให้ประจำส่วนราชการสังกัดรัฐสภาเป็นการชั่วคราว โดยให้พ้นจากตำแหน่งหน้าที่เดิมได้ตามที่กำหนดในกฎ ก.ร. (ร่างมาตรา ๕๑)

มาตรา ๕๑ ในกรณีที่มีเหตุผลความจำเป็น ผู้บังคับบัญชาซึ่งมีอำนาจสั่งบรรจุ ตามมาตรา ๔๑ มีอำนาจสั่งข้าราชการรัฐสภาสามัญให้ประจำส่วนราชการสังกัดรัฐสภาเป็นการชั่วคราว โดยให้พ้นจากตำแหน่งหน้าที่เดิมได้ตามที่กำหนดในกฎ ก.ร.

การให้ได้รับเงินเดือน การแต่งตั้ง การเลื่อนเงินเดือน การดำเนินการทางวินัย และการออกจากราชการของข้าราชการรัฐสภาสามัญตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎ ก.ร.

๙.๓.๓.๑๘ กำหนดให้ในกรณีที่มีเหตุผลความจำเป็น ผู้บังคับบัญชาซึ่งมีอำนาจสั่งบรรจุ มีอำนาจสั่งให้ข้าราชการรัฐสภาสามัญพ้นจากตำแหน่งหน้าที่และขาดจากอัตราเงินเดือนในตำแหน่งเดิมโดยได้รับเงินเดือนในอัตรากำลังทดแทนโดยมีระยะเวลาตามที่ ก.ร. กำหนดได้ ทั้งนี้ ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎ ก.ร. และการให้พ้นจากตำแหน่ง การให้ได้รับเงินเดือน การแต่งตั้ง การเลื่อนเงินเดือน การดำเนินการทางวินัย และการออกจากราชการของข้าราชการรัฐสภาสามัญ ให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎ ก.ร. (ร่างมาตรา ๕๒)

มาตรา ๕๒ ในกรณีที่มีเหตุผลความจำเป็น ผู้บังคับบัญชาซึ่งมีอำนาจสั่งบรรจุ ตามมาตรา ๔๑ มีอำนาจสั่งให้ข้าราชการรัฐสภาสามัญพ้นจากตำแหน่งหน้าที่และขาดจากอัตราเงินเดือนในตำแหน่งเดิมโดยได้รับเงินเดือนในอัตรากำลังทดแทนโดยมีระยะเวลาตามที่ ก.ร. กำหนดได้ ทั้งนี้ ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎ ก.ร.

การให้พ้นจากตำแหน่ง การให้ได้รับเงินเดือน การแต่งตั้ง การเลื่อนเงินเดือน การดำเนินการทางวินัย และการออกจากราชการของข้าราชการรัฐสภาสามัญตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎ ก.ร.

ในกรณีที่หมดความจำเป็นหรือครบกำหนดระยะเวลาการให้ได้รับเงินเดือนในอัตรากำลังทดแทน ให้ผู้บังคับบัญชาซึ่งมีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา ๔๑ สั่งให้ข้าราชการรัฐสภาสามัญผู้นั้นพ้นจากการรับเงินเดือนในอัตรากำลังทดแทนและแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งตามเดิมหรือตำแหน่งอื่นในประเภทเดียวกันและระดับเดียวกัน

๙.๓.๓.๑๙ กำหนดให้ในกรณีที่ศาลปกครองมีคำพิพากษาถึงที่สุดสั่งให้เพิกถอนคำสั่งแต่งตั้งข้าราชการรัฐสภาสามัญ ให้เป็นหน้าที่ของส่วนราชการสังกัดรัฐสภาโดยความเห็นชอบของ ก.ร. ในการสั่งการตามสมควรเพื่อเยียวยาและแก้ไขหรือดำเนินการตามที่เห็นสมควรได้ (ร่างมาตรา ๕๓)

มาตรา ๕๓ ในกรณีที่ศาลปกครองมีคำพิพากษาถึงที่สุดสั่งให้เพิกถอนคำสั่งแต่งตั้งข้าราชการรัฐสภาสามัญ ให้เป็นหน้าที่ของส่วนราชการสังกัดรัฐสภาโดยความเห็นชอบของ ก.ร. ในการสั่งการตามสมควรเพื่อเยียวยาและแก้ไขหรือดำเนินการตามที่เห็นสมควรได้

๙.๓.๔ ส่วนที่ ๔ การเพิ่มพูนประสิทธิภาพและเสริมสร้างแรงจูงใจในการปฏิบัติราชการ

๙.๓.๔.๑ กำหนดให้ส่วนราชการสังกัดรัฐสภามีหน้าที่ดำเนินการให้มีการเพิ่มพูนประสิทธิภาพและเสริมสร้างแรงจูงใจแก่ข้าราชการรัฐสภาสามัญ เพื่อให้มีคุณภาพ คุณธรรม จริยธรรม คุณภาพชีวิต มีขวัญและกำลังใจในการปฏิบัติราชการให้เกิดผลสัมฤทธิ์ต่อภารกิจของทางราชการ ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่ ก.ร. กำหนด (ร่างมาตรา ๕๔)

มาตรา ๕๔ ให้ส่วนราชการสังกัดรัฐสภามีหน้าที่ดำเนินการให้มีการเพิ่มพูนประสิทธิภาพและเสริมสร้างแรงจูงใจแก่ข้าราชการรัฐสภาสามัญ เพื่อให้ข้าราชการรัฐสภาสามัญมีคุณภาพ คุณธรรม จริยธรรม คุณภาพชีวิต มีขวัญและกำลังใจในการปฏิบัติราชการให้เกิดผลสัมฤทธิ์ต่อภารกิจของทางราชการ ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่ ก.ร. กำหนด

๙.๓.๔.๒ กำหนดให้ผู้บังคับบัญชาต้องปฏิบัติตนต่อผู้อยู่ใต้บังคับบัญชาอย่างมีคุณธรรมและเที่ยงธรรมและเสริมสร้างแรงจูงใจให้ผู้อยู่ใต้บังคับบัญชาดำรงตนเป็นข้าราชการที่ดี (ร่างมาตรา ๕๕)

มาตรา ๕๕ ผู้บังคับบัญชาต้องปฏิบัติตนต่อผู้อยู่ใต้บังคับบัญชาอย่างมีคุณธรรมและเที่ยงธรรมและเสริมสร้างแรงจูงใจให้ผู้อยู่ใต้บังคับบัญชาดำรงตนเป็นข้าราชการที่ดี

๙.๓.๔.๓ กำหนดให้ข้าราชการรัฐสภาสามัญผู้ใดประพฤติตนอยู่ในประมวลจริยธรรมและระเบียบวินัยและปฏิบัติราชการอย่างมีประสิทธิภาพและเกิดผลสัมฤทธิ์ต่อภารกิจของทางราชการ ให้ผู้บังคับบัญชาพิจารณาเลื่อนเงินเดือนให้ตามควรแก่กรณีตามที่กำหนดในกฎ ก.ร. และจะให้บำเหน็จความชอบอย่างอื่นซึ่งอาจเป็นคำชมเชย เครื่องเชิดชูเกียรติหรือรางวัลด้วยก็ได้ (ร่างมาตรา ๕๖)

มาตรา ๕๖ ข้าราชการรัฐสภาสามัญผู้ใดประพฤติตนอยู่ในประมวลจริยธรรมและระเบียบวินัยและปฏิบัติราชการอย่างมีประสิทธิภาพและเกิดผลสัมฤทธิ์ต่อภารกิจของทางราชการ ให้ผู้บังคับบัญชาพิจารณาเลื่อนเงินเดือนให้ตามควรแก่กรณีตามที่กำหนดในกฎ ก.ร. และจะให้บำเหน็จความชอบอย่างอื่นซึ่งอาจเป็นคำชมเชย เครื่องเชิดชูเกียรติ หรือรางวัลด้วยก็ได้

๙.๓.๔.๔ การให้ข้าราชการรัฐสภาสามัญไปศึกษาเพิ่มเติม ฝึกอบรม ดูงาน หรือปฏิบัติการวิจัยในประเทศหรือต่างประเทศ ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่ ก.ร. กำหนด (ร่างมาตรา ๕๗)

มาตรา ๕๗ การให้ข้าราชการรัฐสภาสามัญไปศึกษาเพิ่มเติม ฝึกอบรม ดูงาน หรือปฏิบัติการวิจัยในประเทศหรือต่างประเทศ ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่ ก.ร. กำหนด

๙.๓.๔.๕ กำหนดให้ผู้บังคับบัญชาที่มีหน้าที่ประเมินผลการปฏิบัติราชการของผู้อยู่ใต้บังคับบัญชาเพื่อใช้ประกอบการพิจารณาแต่งตั้งและเลื่อนเงินเดือน ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่ ก.ร. กำหนด (ร่างมาตรา ๕๘)

มาตรา ๕๘ ให้ผู้บังคับบัญชาที่มีหน้าที่ประเมินผลการปฏิบัติราชการของผู้อยู่ใต้บังคับบัญชาเพื่อใช้ประกอบการพิจารณาแต่งตั้งและเลื่อนเงินเดือน ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่ ก.ร. กำหนด

ผลการประเมินตามวรรคหนึ่ง ให้นำไปใช้เพื่อประโยชน์ในการพัฒนาและเพิ่มพูนประสิทธิภาพการปฏิบัติราชการด้วย

๙.๓.๔.๖ กำหนดให้ผู้บังคับบัญชาพิจารณาเลื่อนเงินเดือนให้แก่ข้าราชการรัฐสภาสามัญผู้ซึ่งถึงแก่ความตายเนื่องจากการปฏิบัติหน้าที่ราชการ เป็นกรณีพิเศษเพื่อประโยชน์ในการคำนวณบำเหน็จบำนาญหรือให้ได้รับสิทธิประโยชน์อื่นตามระเบียบที่ ก.ร. กำหนด (ร่างมาตรา ๕๙)

มาตรา ๕๙ ข้าราชการรัฐสภาสามัญผู้ใดถึงแก่ความตายเนื่องจากการปฏิบัติหน้าที่ราชการ ให้ผู้บังคับบัญชาพิจารณาเลื่อนเงินเดือนให้ผู้นั้นเป็นกรณีพิเศษเพื่อประโยชน์ในการคำนวณบำเหน็จบำนาญหรือให้ได้รับสิทธิประโยชน์อื่นตามระเบียบที่ ก.ร. กำหนด

๙.๓.๕ ส่วนที่ ๕ วินัยและการดำเนินการทางวินัย

๙.๓.๕.๑ กำหนดให้ข้าราชการรัฐสภาสามัญต้องรักษาวินัยตามที่กำหนดไว้ในกฎ ก.ร. ผู้ใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตาม ถือว่าผู้นั้นกระทำผิดวินัย จะต้องได้รับโทษตามที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัตินี้ (ร่างมาตรา ๖๐)

มาตรา ๖๐ ข้าราชการรัฐสภาสามัญต้องรักษาวินัยตามที่กำหนดไว้ในกฎ ก.ร. ผู้ใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตาม ถือว่าผู้นั้นกระทำผิดวินัย จะต้องได้รับโทษตามที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๖๒

๙.๓.๕.๒ กำหนดให้ผู้บังคับบัญชาที่มีหน้าที่เสริมสร้างและพัฒนาให้ผู้อยู่ใต้บังคับบัญชามีวินัย และป้องกันมิให้ผู้อยู่ใต้บังคับบัญชากระทำผิดวินัย ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่ ก.ร. กำหนด (ร่างมาตรา ๖๑)

มาตรา ๖๑ ให้ผู้บังคับบัญชาที่มีหน้าที่เสริมสร้างและพัฒนาให้ผู้อยู่ใต้บังคับบัญชามีวินัย และป้องกันมิให้ผู้อยู่ใต้บังคับบัญชากระทำผิดวินัย ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่ ก.ร. กำหนด

๙.๓.๕.๓ กำหนดให้ข้าราชการรัฐสภาสามัญผู้ใดกระทำความผิดวินัย จะต้องได้รับโทษทางวินัย เว้นแต่มีเหตุอันควรงดโทษตามที่บัญญัติไว้ในส่วนนี้ (ร่างมาตรา ๖๒)

มาตรา ๖๒ ข้าราชการรัฐสภาสามัญผู้ใดกระทำความผิดวินัย จะต้องได้รับโทษทางวินัย เว้นแต่มีเหตุอันควรงดโทษตามที่บัญญัติไว้ในส่วนนี้

โทษทางวินัยมี ๕ สถาน ดังต่อไปนี้

- (๑) ภาคทัณฑ์
- (๒) ตัดเงินเดือน
- (๓) ลดเงินเดือน
- (๔) ปลดออก
- (๕) ไล่ออก

๙.๓.๕.๔ กำหนดให้การลงโทษข้าราชการรัฐสภาสามัญให้ทำเป็นคำสั่งผู้สั่งลงโทษต้องสั่งลงโทษให้เหมาะสมกับความผิด และต้องเป็นไปด้วยความยุติธรรม และโดยปราศจากอคติ (ร่างมาตรา ๖๓)

มาตรา ๖๓ การลงโทษข้าราชการรัฐสภาสามัญให้ทำเป็นคำสั่งผู้สั่งลงโทษต้องสั่งลงโทษให้เหมาะสมกับความผิด และต้องเป็นไปด้วยความยุติธรรมและโดยปราศจากอคติ โดยในคำสั่งลงโทษให้แสดงว่าผู้ถูกลงโทษกระทำความผิดวินัยในกรณีใดตามที่กำหนดไว้ในกฎ ก.ร. ตามมาตรา ๖๐

๙.๓.๕.๕ กำหนดให้ในการที่มีการกล่าวหาหรือมีกรณีเป็นที่สงสัยว่าข้าราชการรัฐสภาสามัญผู้ใดกระทำความผิดวินัย ให้ผู้บังคับบัญชาที่มีหน้าที่ต้องรายงานให้ผู้บังคับบัญชาซึ่งมีอำนาจสั่งบรรจุทราบโดยเร็ว และให้ผู้บังคับบัญชาซึ่งมีอำนาจสั่งบรรจุดำเนินการตามพระราชบัญญัตินี้โดยเร็วด้วยความยุติธรรมและโดยปราศจากอคติ และหากผู้บังคับบัญชาหรือผู้บังคับบัญชาซึ่งมีอำนาจสั่งบรรจุ ผู้ใดละเลยไม่ปฏิบัติหน้าที่ดังกล่าว หรือปฏิบัติหน้าที่โดยไม่สุจริตให้ถือว่าผู้นั้นกระทำความผิดวินัย (ร่างมาตรา ๖๔)

มาตรา ๖๔ เมื่อมีการกล่าวหาหรือมีกรณีเป็นที่สงสัยว่าข้าราชการรัฐสภาสามัญผู้ใดกระทำความผิดวินัย ให้ผู้บังคับบัญชาที่มีหน้าที่ต้องรายงานให้ผู้บังคับบัญชาซึ่งมีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา ๔๑ ทราบโดยเร็ว และให้ผู้บังคับบัญชาซึ่งมีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา ๔๑ ดำเนินการตามพระราชบัญญัตินี้โดยเร็วด้วยความยุติธรรมและโดยปราศจากอคติ

ผู้บังคับบัญชาหรือผู้บังคับบัญชาซึ่งมีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา ๔๑ ผู้ใดละเลยไม่ปฏิบัติหน้าที่ตามวรรคหนึ่ง หรือปฏิบัติหน้าที่โดยไม่สุจริตให้ถือว่าผู้นั้นกระทำความผิดวินัย

อำนาจหน้าที่ของผู้บังคับบัญชาซึ่งมีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา ๔๑ ตามส่วนนี้ ผู้บังคับบัญชาซึ่งมีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา ๔๑ จะมอบหมายให้ผู้บังคับบัญชาระดับต่ำลงไปปฏิบัติแทนตามหลักเกณฑ์ที่ ก.ร. กำหนดก็ได้

๙.๓.๕.๖ กำหนดให้เมื่อผู้บังคับบัญชาซึ่งมีอำนาจสั่งบรรจุได้รับรายงานหรือความดังกล่าวปรากฏต่อผู้บังคับบัญชาซึ่งมีอำนาจสั่งบรรจุ ให้รับดำเนินการหรือสั่งให้ดำเนินการสืบสวนหรือพิจารณาในเบื้องต้นว่ากรณีมีมูลที่ควรกล่าวหาว่าผู้นั้นกระทำผิดวินัยหรือไม่ ถ้าเห็นว่ากรณีไม่มีมูลที่ควรกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยก็ให้ยุติเรื่องได้ (ร่างมาตรา ๖๕)

มาตรา ๖๕ เมื่อได้รับรายงานตามมาตรา ๖๔ หรือความดังกล่าวปรากฏต่อผู้บังคับบัญชาซึ่งมีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา ๔๑ ให้ผู้บังคับบัญชาซึ่งมีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา ๔๑ รับดำเนินการหรือสั่งให้ดำเนินการสืบสวนหรือพิจารณาในเบื้องต้นว่ากรณีมีมูลที่ควรกล่าวหาว่าผู้นั้นกระทำผิดวินัยหรือไม่ ถ้าเห็นว่ากรณีไม่มีมูลที่ควรกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยก็ให้ยุติเรื่องได้

ในกรณีที่เห็นว่ามีมูลที่ควรกล่าวหาว่าข้าราชการรัฐสภาสามัญผู้ใดกระทำผิดวินัยโดยมีพยานหลักฐานในเบื้องต้นอยู่แล้ว ให้ดำเนินการต่อไปตามมาตรา ๖๖ หรือมาตรา ๖๗ แล้วแต่กรณี

๙.๓.๕.๗ กำหนดให้ในกรณีที่ผลการสืบสวนหรือพิจารณา ปรากฏว่ากรณีมีมูล ถ้าความผิดนั้นมิใช่เป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง และได้แจ้งข้อกล่าวหาและสรุปพยานหลักฐานให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบ พร้อมทั้งรับฟังคำชี้แจงของผู้ถูกกล่าวหาแล้ว ผู้บังคับบัญชาซึ่งมีอำนาจสั่งบรรจุ เห็นว่าผู้ถูกกล่าวหาได้กระทำผิดตามข้อกล่าวหา ให้ผู้บังคับบัญชาสั่งลงโทษตามควรแก่กรณีโดยไม่ต้องตั้งคณะกรรมการสอบสวนก็ได้ (ร่างมาตรา ๖๖)

มาตรา ๖๖ ในกรณีที่ผลการสืบสวนหรือพิจารณาตามมาตรา ๖๕ ปรากฏว่ากรณีมีมูล ถ้าความผิดนั้นมิใช่เป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง และได้แจ้งข้อกล่าวหาและสรุปพยานหลักฐานให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบ พร้อมทั้งรับฟังคำชี้แจงของผู้ถูกกล่าวหาแล้ว ผู้บังคับบัญชาซึ่งมีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา ๔๑ เห็นว่าผู้ถูกกล่าวหาได้กระทำผิดตามข้อกล่าวหา ให้ผู้บังคับบัญชาสั่งลงโทษตามควรแก่กรณีโดยไม่ต้องตั้งคณะกรรมการสอบสวนก็ได้

ในกรณีตามวรรคหนึ่ง ถ้าผู้บังคับบัญชาซึ่งมีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา ๔๑ เห็นว่าผู้ถูกกล่าวหาไม่ได้กระทำผิดตามข้อกล่าวหา ให้ผู้บังคับบัญชาดังกล่าวสั่งยุติเรื่อง

๙.๓.๕.๘ กำหนดให้ในกรณีที่ผลการสืบสวนหรือพิจารณา ปรากฏว่ากรณีมีมูลอันเป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง ให้ผู้บังคับบัญชาซึ่งมีอำนาจสั่งบรรจุ แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน ในการสอบสวนต้องแจ้งข้อกล่าวหาและสรุปพยานหลักฐานให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบ พร้อมทั้งรับฟังคำชี้แจงของผู้ถูกกล่าวหา เมื่อคณะกรรมการสอบสวนดำเนินการเสร็จ ให้รายงานผลการสอบสวนและความเห็นต่อผู้บังคับบัญชาซึ่งมีอำนาจสั่งบรรจุ (ร่างมาตรา ๖๗)

มาตรา ๖๗ ในกรณีที่ผลการสืบสวนหรือพิจารณาตามมาตรา ๖๕ ปรากฏว่ากรณีมีมูลอันเป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง ให้ผู้บังคับบัญชาซึ่งมีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา ๔๑ แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน ในการสอบสวนต้องแจ้งข้อกล่าวหาและสรุปพยานหลักฐานให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบ พร้อมทั้งรับฟังคำชี้แจงของผู้ถูกกล่าวหา เมื่อคณะกรรมการสอบสวนดำเนินการเสร็จ ให้รายงานผลการสอบสวนและความเห็นต่อผู้บังคับบัญชาซึ่งมีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา ๔๑

ถ้าผู้บังคับบัญชาซึ่งมีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา ๔๑ เห็นว่าผู้ถูกกล่าวหาไม่ได้กระทำผิดตามข้อกล่าวหา ให้สั่งยุติเรื่อง แต่ถ้าเห็นว่าผู้ถูกกล่าวหาได้กระทำผิดตามข้อกล่าวหา ให้ดำเนินการต่อไปตามมาตรา ๗๐ หรือมาตรา ๗๑ แล้วแต่กรณี

๙.๓.๕.๙ กำหนดให้การแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนสำหรับกรณีที่ข้าราชการรัฐสภาสามัญตำแหน่งต่างกัน หรือต่างส่วนราชการสังกัดรัฐสภากันถูกกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยร่วมกันให้ดำเนินการตามที่กฎหมายกำหนด (ร่างมาตรา ๖๘)

มาตรา ๖๘ การแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนสำหรับกรณีที่ข้าราชการรัฐสภาสามัญตำแหน่งต่างกัน หรือต่างส่วนราชการสังกัดรัฐสภากันถูกกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยร่วมกันให้ดำเนินการดังต่อไปนี้

(๑) สำหรับข้าราชการรัฐสภาสามัญซึ่งดำรงตำแหน่งประเภทบริหารระดับสูงหรือดำรงตำแหน่งประเภทวิชาการระดับทรงคุณวุฒิถูกกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยร่วมกับข้าราชการรัฐสภาสามัญซึ่งมิได้ดำรงตำแหน่งประเภทและระดับดังกล่าวในส่วนราชการสังกัดรัฐสภาเดียวกัน ให้ประธานสภาผู้แทนราษฎรหรือประธานวุฒิสภา แล้วแต่กรณี เป็นผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน

(๒) สำหรับข้าราชการรัฐสภาสามัญต่างส่วนราชการสังกัดรัฐสภากันถูกกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยร่วมกัน ให้ผู้บังคับบัญชาซึ่งมีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา ๔๑ ร่วมกันแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน เว้นแต่เป็นกรณีที่มีผู้ถูกกล่าวหาดำรงตำแหน่งประเภทบริหารระดับสูงหรือดำรงตำแหน่งประเภทวิชาการระดับทรงคุณวุฒิร่วมด้วย ให้ประธานรัฐสภาเป็นผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน

(๓) สำหรับกรณีอื่น ให้เป็นไปตามที่ ก.ร. กำหนด

๙.๓.๕.๑๐ กำหนดให้หลักเกณฑ์ วิธีการ และระยะเวลาเกี่ยวกับการดำเนินการทางวินัยให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎ ก.ร. (ร่างมาตรา ๖๙)

มาตรา ๖๙ หลักเกณฑ์ วิธีการ และระยะเวลาเกี่ยวกับการดำเนินการทางวินัยให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎ ก.ร.

ในกรณีที่เป็นความผิดที่ปรากฏชัดแจ้งตามที่กำหนดในกฎ ก.ร. จะดำเนินการทางวินัยโดยไม่ต้องสอบสวนก็ได้

๙.๓.๕.๑๑ กำหนดให้ข้าราชการรัฐสภาสามัญผู้ใดกระทำผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรง ให้ผู้บังคับบัญชาซึ่งมีอำนาจสั่งบรรจุ สั่งลงโทษภาคทัณฑ์ ตัดเงินเดือน หรือลดเงินเดือนตามควรแก่กรณีให้เหมาะสมกับความผิด (ร่างมาตรา ๗๐)

มาตรา ๗๐ ข้าราชการรัฐสภาสามัญผู้ใดกระทำผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรง ให้ผู้บังคับบัญชาซึ่งมีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา ๔๑ สั่งลงโทษภาคทัณฑ์ ตัดเงินเดือน หรือลดเงินเดือนตามควรแก่กรณีให้เหมาะสมกับความผิด

ในกรณีมีเหตุอันควรลดหย่อน จะนำมาประกอบการพิจารณาลดโทษก็ได้ แต่สำหรับการลงโทษภาคทัณฑ์ให้ใช้เฉพาะกรณีกระทำผิดวินัยเล็กน้อย

ในกรณีกระทำผิดวินัยเล็กน้อยและมีเหตุอันควรงดโทษ จะงดโทษให้โดยให้ทำทัณฑ์บน เป็นหนังสือหรือว่ากล่าวตักเตือนก็ได้

การลงโทษตามมาตรา ๖๕ ผู้บังคับบัญชาซึ่งมีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา ๔๑ จะมีอำนาจสั่งลงโทษผู้อยู่ใต้บังคับบัญชาในสถานโทษและอัตราโทษใดได้เพียงใด ให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎ ก.ร.

๙.๓.๕.๑๒ กำหนดให้ข้าราชการรัฐสภาสามัญผู้ใดกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง ให้ลงโทษปลดออกหรือไล่ออกตามความร้ายแรงแห่งกรณี ถ้ามีเหตุอันควรลดหย่อนจะนำมาประกอบการพิจารณาลดโทษก็ได้ แต่ห้ามมิให้ลดโทษลงต่ำกว่าปลดออก (ร่างมาตรา ๗๑)

มาตรา ๗๑ ข้าราชการรัฐสภาสามัญผู้ใดกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง ให้ลงโทษปลดออกหรือไล่ออกตามความร้ายแรงแห่งกรณี ถ้ามีเหตุอันควรลดหย่อนจะนำมาประกอบการพิจารณาลดโทษก็ได้ แต่ห้ามมิให้ลดโทษลงต่ำกว่าปลดออก

ในกรณีที่ผู้บังคับบัญชาซึ่งมีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา ๔๑ ไม่ใช่อำนาจตามมาตรา ๖๗ วรรคหนึ่ง มาตรา ๖๘ หรือมาตรานี้ ให้ผู้บังคับบัญชาซึ่งมีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา ๔๑ ระดับเหนือขึ้นไปมีอำนาจดำเนินการตามมาตรา ๖๗ วรรคหนึ่ง มาตรา ๖๘ หรือมาตรานี้ได้

ผู้ใดถูกลงโทษปลดออก ให้มีสิทธิได้รับบำเหน็จบำนาญเสมือนว่าผู้นั้นลาออกจากราชการ

๙.๓.๕.๑๓ กำหนดให้ข้าราชการรัฐสภาสามัญผู้ใดให้ข้อมูลต่อผู้บังคับบัญชา หรือให้ถ้อยคำในฐานะพยานต่อผู้มีหน้าที่สืบสวนสอบสวนตามส่วนนี้ อันเป็นประโยชน์ และเป็นผลดียิ่งต่อทางราชการ ผู้บังคับบัญชาอาจพิจารณาให้บำเหน็จความชอบเป็นกรณีพิเศษได้ และในกรณีที่ข้าราชการรัฐสภาสามัญผู้ใดอยู่ในฐานะที่อาจจะถูกกล่าวหาว่าร่วมกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรงกรณีทุจริตต่อหน้าที่ราชการกับข้าราชการอื่น ให้ข้อมูลต่อผู้บังคับบัญชา หรือให้ถ้อยคำต่อบุคคลหรือคณะบุคคลที่มีหน้าที่สืบสวนเกี่ยวกับการกระทำผิดวินัยที่ได้กระทำมา จนเป็นเหตุให้มีการสอบสวนพิจารณาทางวินัยแก่ผู้เป็นต้นเหตุแห่งการกระทำผิด ผู้บังคับบัญชา อาจใช้ดุลพินิจกับผู้นั้นไว้เป็นพยานหรือพิจารณาลดโทษทางวินัยตามควรแก่กรณีได้ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎ ก.ร. (ร่างมาตรา ๗๒)

มาตรา ๗๒ ข้าราชการรัฐสภาสามัญผู้ใดให้ข้อมูลต่อผู้บังคับบัญชา หรือให้ถ้อยคำในฐานะพยานต่อผู้มีหน้าที่สืบสวนสอบสวนตามส่วนนี้ อันเป็นประโยชน์และเป็นผลดียิ่งต่อทางราชการ ผู้บังคับบัญชาอาจพิจารณาให้บำเหน็จความชอบเป็นกรณีพิเศษได้

ข้าราชการรัฐสภาสามัญผู้ใดอยู่ในฐานะที่อาจจะถูกกล่าวหาว่าร่วมกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรงกรณีทุจริตต่อหน้าที่ราชการกับข้าราชการอื่น ให้ข้อมูลต่อผู้บังคับบัญชา หรือให้ถ้อยคำต่อบุคคลหรือคณะบุคคลตามความในวรรคหนึ่งเกี่ยวกับการกระทำผิดวินัยที่ได้กระทำมา จนเป็นเหตุให้มีการสอบสวนพิจารณาทางวินัยแก่ผู้เป็นต้นเหตุแห่งการกระทำผิด ผู้บังคับบัญชา อาจใช้ดุลพินิจกับผู้นั้นไว้เป็นพยานหรือพิจารณาลดโทษทางวินัยตามควรแก่กรณีได้

ข้าราชการรัฐสภาสามัญผู้ใดให้ข้อมูลหรือให้ถ้อยคำในฐานะพยานตามวรรคหนึ่ง หรือวรรคสองอันเป็นเท็จ ให้ถือว่าผู้นั้นกระทำความผิดวินัย

หลักเกณฑ์และวิธีการการให้บำเหน็จความชอบ การกันเป็นพยาน การลดโทษ และการให้ความคุ้มครองพยาน ให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎ ก.ร.

๙.๓.๕.๑๔ กำหนดให้กรรมการสอบสวนเป็นเจ้าพนักงานตามประมวลกฎหมายอาญา และให้มีอำนาจเช่นเดียวกับพนักงานสอบสวนตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาเพียงเท่าที่เกี่ยวกับอำนาจและหน้าที่ของกรรมการสอบสวน และให้มีอำนาจเรียกให้กระทรวง กรม ส่วนราชการ รัฐวิสาหกิจ หน่วยงานอื่นของรัฐ หรือห้างหุ้นส่วนบริษัท ชี้แจงข้อเท็จจริง ส่งเอกสารและหลักฐานที่เกี่ยวข้อง ส่งผู้แทนหรือบุคคล ในสังกัดมาชี้แจงหรือให้ถ้อยคำเกี่ยวกับเรื่องที่สอบสวน และเรียกผู้ถูกกล่าวหาหรือบุคคลใด ๆ มาชี้แจงหรือให้ถ้อยคำหรือให้ส่งเอกสารและหลักฐานเกี่ยวกับเรื่องที่สอบสวน (ร่างมาตรา ๗๓)

มาตรา ๗๓ ให้กรรมการสอบสวนตามมาตรา ๖๗ วรรคหนึ่ง เป็นเจ้าพนักงานตามประมวลกฎหมายอาญา และให้มีอำนาจเช่นเดียวกับพนักงานสอบสวนตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาเพียงเท่าที่เกี่ยวกับอำนาจและหน้าที่ของกรรมการสอบสวน และโดยเฉพาะให้มีอำนาจดังต่อไปนี้ด้วยคือ

(๑) เรียกให้กระทรวง กรม ส่วนราชการ รัฐวิสาหกิจ หน่วยงานอื่นของรัฐ หรือห้างหุ้นส่วนบริษัท ชี้แจงข้อเท็จจริง ส่งเอกสารและหลักฐานที่เกี่ยวข้อง ส่งผู้แทนหรือบุคคล ในสังกัดมาชี้แจงหรือให้ถ้อยคำเกี่ยวกับเรื่องที่สอบสวน

(๒) เรียกผู้ถูกกล่าวหาหรือบุคคลใด ๆ มาชี้แจงหรือให้ถ้อยคำ หรือให้ส่งเอกสารและหลักฐานเกี่ยวกับเรื่องที่สอบสวน

๙.๓.๕.๑๕ กำหนดให้ข้าราชการรัฐสภาสามัญซึ่งถูกกล่าวหาเป็นหนังสือว่ากระทำหรือละเว้นกระทำการใดที่เป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง ถ้าเป็นการกล่าวหาต่อผู้บังคับบัญชาของผู้นั้น หรือต่อผู้มีหน้าที่สืบสวนสอบสวนหรือตรวจสอบตามกฎหมายหรือระเบียบของทางราชการ หรือเป็นการกล่าวหาโดยผู้บังคับบัญชาของผู้นั้น หรือมีกรณีถูกฟ้องคดีอาญาหรือต้องหาว่ากระทำความผิดอาญา อันมิใช่เป็นความผิดที่ได้กระทำโดยประมาทที่ไม่เกี่ยวกับราชการหรือความผิดลหุโทษ แม้ภายหลังผู้นั้นจะออกจากราชการไปแล้วโดยมิใช่เพราะเหตุตาย ผู้มีอำนาจดำเนินการทางวินัยมีอำนาจดำเนินการสืบสวนหรือพิจารณา และดำเนินการทางวินัยต่อไปได้เสมือนว่าผู้นั้นยังมีได้ออกจากราชการ แต่ทั้งนี้ผู้บังคับบัญชาซึ่งมีอำนาจสั่งบรรจุต้องดำเนินการสอบสวน ภายในหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันที่ผู้นั้นพ้นจากราชการ (ร่างมาตรา ๗๔)

มาตรา ๗๔ ข้าราชการรัฐสภาสามัญผู้ใดมีกรณีถูกกล่าวหาเป็นหนังสือว่ากระทำหรือละเว้นกระทำการใดที่เป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง ถ้าเป็นการกล่าวหาต่อผู้บังคับบัญชาของผู้นั้น หรือต่อผู้มีหน้าที่สืบสวนสอบสวนหรือตรวจสอบตามกฎหมายหรือระเบียบของทางราชการ หรือ

เป็นการกล่าวหาโดยผู้บังคับบัญชาของผู้นั้น หรือมีกรณีถูกฟ้องคดีอาญาหรือต้องหาว่ากระทำความผิดอาญา อันมิใช่เป็นความผิดที่ได้กระทำโดยประมาทที่ไม่เกี่ยวกับราชการหรือความผิดลหุโทษ แม้ภายหลังผู้นั้นจะออกจากราชการไปแล้วโดยมิใช่เพราะเหตุตาย ผู้มีอำนาจดำเนินการทางวินัยมีอำนาจดำเนินการสืบสวนหรือพิจารณา และดำเนินการทางวินัยตามที่บัญญัติไว้ในส่วนนี้ต่อไปได้เสมือนว่าผู้นั้นยังมีได้ออกจากราชการ แต่ทั้งนี้ผู้บังคับบัญชาซึ่งมีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา ๔๑ ต้องดำเนินการสอบสวนตามมาตรา ๖๗ วรรคหนึ่ง ภายในหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันที่ผู้นั้นพ้นจากราชการ

ในกรณีตามวรรคหนึ่ง ถ้าผลการสอบสวนพิจารณาปรากฏว่าผู้นั้นกระทำความผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรงก็ให้งดโทษ

๙.๓.๕.๑๖ กำหนดให้ข้าราชการรัฐสภาสามัญผู้ใดมีกรณีถูกกล่าวหาว่ากระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรงจนถูกตั้งกรรมการสอบสวน หรือถูกฟ้องคดีอาญา หรือต้องหาว่ากระทำความผิดอาญา เว้นแต่เป็นความผิดที่ได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ ผู้บังคับบัญชาซึ่งมีอำนาจสั่งบรรจุ มีอำนาจสั่งพักราชการหรือสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อนเพื่อรอฟังผลการสอบสวนหรือพิจารณา หรือผลแห่งคดีได้ (ร่างมาตรา ๗๕)

มาตรา ๗๕ ข้าราชการรัฐสภาสามัญผู้ใดมีกรณีถูกกล่าวหาว่ากระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรงจนถูกตั้งกรรมการสอบสวน หรือถูกฟ้องคดีอาญา หรือต้องหาว่ากระทำความผิดอาญา เว้นแต่เป็นความผิดที่ได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ ผู้บังคับบัญชาซึ่งมีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา ๔๑ มีอำนาจสั่งพักราชการหรือสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อนเพื่อรอฟังผลการสอบสวนหรือพิจารณา หรือผลแห่งคดีได้

ถ้าภายหลังปรากฏผลการสอบสวนหรือพิจารณาว่าผู้นั้นมีได้กระทำความผิด หรือกระทำความผิดไม่ถึงกับจะถูกลงโทษปลดออกหรือไล่ออก และไม่มีกรณีที่จะต้องออกจากราชการด้วยเหตุอื่น ก็ให้ผู้บังคับบัญชาซึ่งมีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา ๔๑ สั่งให้ผู้นั้นกลับเข้าปฏิบัติราชการ หรือกลับเข้ารับราชการในตำแหน่งตามเดิมหรือตำแหน่งอื่นในประเภทเดียวกันและระดับเดียวกันหรือในตำแหน่งประเภทและระดับที่ ก.ร. กำหนด ทั้งนี้ ผู้นั้นต้องมีคุณสมบัติตรงตามคุณสมบัติเฉพาะสำหรับตำแหน่งนั้น

เมื่อได้มีการสั่งให้ข้าราชการรัฐสภาสามัญผู้ใดพักราชการหรือออกจากราชการไว้ก่อนแล้ว ภายหลังปรากฏว่าผู้นั้นมีกรณีถูกกล่าวหาว่ากระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรงในกรณีอื่นอีก ผู้บังคับบัญชาซึ่งมีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา ๔๑ มีอำนาจดำเนินการสืบสวนหรือพิจารณา และแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนตามมาตรา ๖๗ ตลอดจนดำเนินการทางวินัยตามที่บัญญัติไว้ในส่วนนี้ต่อไปได้

ในกรณีที่สั่งให้ผู้ถูกสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อนกลับเข้ารับราชการ หรือสั่งให้ผู้ถูกสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อนออกจากราชการด้วยเหตุอื่นที่มีใช่เป็นการลงโทษเพราะกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง ก็ให้ผู้นั้นมีสถานภาพเป็นข้าราชการรัฐสภาสามัญตลอดระยะเวลาระหว่างที่ถูกสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อนเสมือนว่าผู้นั้นเป็นผู้ถูกสั่งพักราชการ

เงินเดือน เงินอื่นที่จ่ายเป็นรายเดือน และเงินช่วยเหลืออย่างอื่น และการจ่ายเงินดังกล่าวของผู้ถูกสั่งพักราชการและผู้ถูกสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อน ให้เป็นไปตามกฎหมายหรือระเบียบว่าด้วยการนั้น

การสั่งพักราชการให้สั่งพักตลอดเวลาที่สอบสวนหรือพิจารณา เว้นแต่ผู้ถูกสั่งพักราชการผู้ใดได้ร้องทุกข์ตามมาตรา ๘๗ และผู้มีอำนาจพิจารณาคำร้องทุกข์เห็นว่าสมควรสั่งให้ผู้นั้นกลับเข้าปฏิบัติหน้าที่ราชการก่อนการสอบสวนหรือพิจารณาเสร็จสิ้น เนื่องจากพฤติการณ์ของผู้ถูกสั่งพักราชการไม่เป็นอุปสรรคต่อการสอบสวนหรือพิจารณา และไม่ก่อให้เกิดความไม่สงบเรียบร้อยต่อไป หรือเนื่องจากการดำเนินการทางวินัยได้ล่วงพ้นหนึ่งปีนับแต่วันพักราชการแล้วยังไม่แล้วเสร็จและผู้ถูกสั่งพักราชการไม่มีพฤติกรรมดังกล่าว ให้ผู้มีอำนาจสั่งพักราชการสั่งให้ผู้นั้นกลับเข้าปฏิบัติหน้าที่ราชการก่อนการสอบสวนหรือพิจารณาเสร็จสิ้น

ให้นำความในวรรคหกมาใช้บังคับกับกรณีถูกสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อนด้วย

หลักเกณฑ์และวิธีการเกี่ยวกับการสั่งพักราชการ การสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อน ระยะเวลาให้พักราชการและให้ออกจากราชการไว้ก่อน การให้กลับเข้าปฏิบัติราชการ หรือกลับเข้ารับราชการ และการดำเนินการเพื่อให้เป็นไปตามผลการสอบสวนหรือพิจารณา ให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎ ก.ร.

๙.๓.๕.๑๗ กำหนดให้ในกรณีที่ผู้บังคับบัญชาได้สั่งลงโทษ หรือสั่งยุติเรื่อง หรืองดโทษแล้ว ให้รายงาน ก.ร. ทั้งนี้ ตามระเบียบที่ ก.ร. กำหนด และในกรณีที่ ก.ร. เห็นว่าการดำเนินการทางวินัยเป็นการไม่ถูกต้องหรือไม่เหมาะสม หากมีมติเป็นประการใด ให้ผู้บังคับบัญชาสั่งหรือปฏิบัติให้เป็นไปตามที่ ก.ร. มีมติ (ร่างมาตรา ๗๖)

มาตรา ๗๖ เมื่อผู้บังคับบัญชาได้สั่งลงโทษตามพระราชบัญญัตินี้ หรือสั่งยุติเรื่องหรืองดโทษแล้ว ให้รายงาน ก.ร. ทั้งนี้ ตามระเบียบที่ ก.ร. กำหนด

ในกรณีที่ ก.ร. เห็นว่าการดำเนินการทางวินัยเป็นการไม่ถูกต้องหรือไม่เหมาะสม หากมีมติเป็นประการใด ให้ผู้บังคับบัญชาสั่งหรือปฏิบัติให้เป็นไปตามที่ ก.ร. มีมติ

ในกรณีตามวรรคสอง ให้ ก.ร. มีอำนาจสอบสวนใหม่หรือสอบสวนเพิ่มเติมได้ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่ ก.ร. กำหนดตามมาตรา ๖๔

๙.๓.๕.๑๘ กำหนดให้เมื่อมีกรณีเพิ่มโทษ ลดโทษ งดโทษ หรือยกโทษ ให้ผู้สั่งมีคำสั่งใหม่ และในคำสั่งดังกล่าวให้สั่งยกเลิกคำสั่งลงโทษเดิม พร้อมทั้งระบุนิติกรรมดำเนินการเกี่ยวกับโทษที่ได้รับไปแล้ว ทั้งนี้ ตามที่กำหนดในกฎ ก.ร. (ร่างมาตรา ๗๗)

มาตรา ๗๗ เมื่อมีกรณีเพิ่มโทษ ลดโทษ งดโทษ หรือยกโทษ ให้ผู้สั่งมีคำสั่งใหม่ และในคำสั่งดังกล่าวให้สั่งยกเลิกคำสั่งลงโทษเดิม พร้อมทั้งระบุนิติกรรมดำเนินการเกี่ยวกับโทษที่ได้รับไปแล้ว ทั้งนี้ ตามที่กำหนดในกฎ ก.ร.

๙.๓.๕.๑๙ กำหนดให้ในกรณีที่ข้าราชการรัฐสภาสามัญซึ่งโอนมา ผู้ใดมีกรณีกระทำผิดวินัยอยู่ก่อนวันโอนมาบรรจุ ให้ผู้บังคับบัญชาของข้าราชการรัฐสภาสามัญผู้นั้นดำเนินการทางวินัยตามพระราชบัญญัตินี้โดยอนุโลม แต่ถ้าเป็นเรื่องที่อยู่ในระหว่างการสืบสวนหรือพิจารณา หรือสอบสวนของผู้บังคับบัญชาเดิมก่อนวันโอนก็ให้สืบสวนหรือพิจารณา หรือสอบสวนต่อไปจนเสร็จ แล้วส่งเรื่องให้ผู้บังคับบัญชาของข้าราชการรัฐสภาสามัญผู้นั้นดำเนินการต่อไป (ร่างมาตรา ๗๘)

มาตรา ๗๘ ข้าราชการรัฐสภาสามัญซึ่งโอนมาตามมาตรา ๔๖ ผู้ใดมีกรณีกระทำผิดวินัยอยู่ก่อนวันโอนมาบรรจุ ให้ผู้บังคับบัญชาของข้าราชการรัฐสภาสามัญผู้นั้นดำเนินการทางวินัยตามส่วนนี้โดยอนุโลม แต่ถ้าเป็นเรื่องที่อยู่ในระหว่างการสืบสวนหรือพิจารณา หรือสอบสวนของผู้บังคับบัญชาเดิมก่อนวันโอนก็ให้สืบสวนหรือพิจารณา หรือสอบสวนต่อไปจนเสร็จ แล้วส่งเรื่องให้ผู้บังคับบัญชาของข้าราชการรัฐสภาสามัญผู้นั้นพิจารณาดำเนินการต่อไปตามส่วนนี้โดยอนุโลม แต่ทั้งนี้ในการสั่งลงโทษทางวินัยให้พิจารณาตามความผิดและลงโทษ ตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบบริหารงานบุคคลส่วนท้องถิ่นหรือกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการที่โอนมานั้นแล้วแต่กรณี

๙.๓.๖ ส่วนที่ ๖ การออกจากราชการ

๙.๓.๖.๑ กำหนดเงื่อนไขการออกจากราชการของข้าราชการรัฐสภาสามัญ (ร่างมาตรา ๗๙)

มาตรา ๗๙ ข้าราชการรัฐสภาสามัญออกจากราชการเมื่อ

- (๑) ตาย
- (๒) พ้นจากราชการตามกฎหมายว่าด้วยบำเหน็จบำนาญข้าราชการ
- (๓) ลาออกจากราชการและได้รับอนุญาตให้ลาออกหรือการลาออกมีผลตามมาตรา ๘๑
- (๔) ถูกสั่งให้ออกตามมาตรา ๔๒ มาตรา ๔๙ มาตรา ๗๕ มาตรา ๘๒ หรือมาตรา ๘๓

หรือ

- (๕) ถูกสั่งลงโทษปลดออกหรือไล่ออก

วันออกจากราชการตาม (๔) และ (๕) ให้เป็นไปตามระเบียบที่ ก.ร. กำหนด

๙.๓.๖.๒ กำหนดให้ข้าราชการรัฐสภาสามัญผู้ใดเมื่ออายุครบหกสิบปีบริบูรณ์ในสิ้นปีงบประมาณ และทางราชการมีความจำเป็นที่จะให้รับราชการต่อไปเพื่อปฏิบัติหน้าที่ในทางวิชาการหรือหน้าที่ที่ต้องใช้ความสามารถเฉพาะตัวในตำแหน่งประเภทวิชาการ หรือตำแหน่งประเภททั่วไปในระดับตามที่กฎหมายกำหนด จะให้รับราชการต่อไปอีกไม่เกินสิบปีก็ได้ตามที่กำหนดในกฎ ก.ร. (ร่างมาตรา ๘๐)

มาตรา ๘๐ ข้าราชการรัฐสภาสามัญผู้ใดเมื่ออายุครบหกสิบปีบริบูรณ์ในสิ้นปีงบประมาณ และทางราชการมีความจำเป็นที่จะให้รับราชการต่อไปเพื่อปฏิบัติหน้าที่ในทางวิชาการหรือหน้าที่ที่ต้องใช้ความสามารถเฉพาะตัวในตำแหน่งตามมาตรา ๒๗ (๓) (ง) หรือ (จ) หรือ (๔) (ค) หรือ (ง) จะให้รับราชการต่อไปอีกไม่เกินสิบปีก็ได้ตามที่กำหนดในกฎ ก.ร.

๙.๓.๖.๓ กำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการเกี่ยวกับการลาออกของข้าราชการรัฐสภาสามัญ (ร่างมาตรา ๘๑)

มาตรา ๘๑ ข้าราชการรัฐสภาสามัญผู้ใดประสงค์จะลาออกจากราชการ ให้ยื่นหนังสือขอลาออกต่อผู้บังคับบัญชาเหนือขึ้นไปชั้นหนึ่งโดยยื่นล่วงหน้าก่อนวันขอลาออกไม่น้อยกว่าสามสิบวัน เพื่อให้ผู้บังคับบัญชาซึ่งมีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา ๔๑ เป็นผู้พิจารณาก่อนวันขอลาออก

ในกรณีที่ผู้ประสงค์จะลาออกยื่นหนังสือขอลาออกล่วงหน้าน้อยกว่าสามสิบวัน และผู้บังคับบัญชาซึ่งมีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา ๔๑ เห็นว่ามีเหตุผลและความจำเป็น จะอนุญาตให้ลาออกตามวันที่ขอลาออกก็ได้

ในกรณีที่ผู้บังคับบัญชาซึ่งมีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา ๔๑ เห็นว่าจำเป็นเพื่อประโยชน์แก่ราชการ จะยับยั้งการลาออกไว้เป็นเวลาไม่เกินเก้าสิบวันนับแต่วันขอลาออกก็ได้ ในกรณีเช่นนั้นถ้าผู้ขอลาออกมิได้ถอนใบลาออกก่อนครบกำหนดระยะเวลาการยับยั้ง ให้ถือว่า การลาออกนั้นมีผลเมื่อครบกำหนดเวลาตามที่ได้ยับยั้งไว้

ในกรณีที่ผู้บังคับบัญชาซึ่งมีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา ๔๑ มิได้ยับยั้งตามวรรคสาม ให้การลาออกนั้นมีผลตั้งแต่วันขอลาออก

ในกรณีที่ข้าราชการรัฐสภาสามัญผู้ใดประสงค์จะลาออกจากราชการเพื่อดำรงตำแหน่งในองค์กรอิสระตามรัฐธรรมนูญ ตำแหน่งทางการเมือง หรือตำแหน่งอื่นที่ ก.ร. กำหนด หรือเพื่อสมัครรับเลือกตั้งเป็นสมาชิกรัฐสภา สมาชิกสภาท้องถิ่น หรือผู้บริหารท้องถิ่น ให้ยื่นหนังสือขอลาออกต่อผู้บังคับบัญชาตามวรรคหนึ่ง และให้การลาออกมีผลนับตั้งแต่วันที่ผู้นั้นขอลาออก

หลักเกณฑ์และวิธีการเกี่ยวกับการลาออก การพิจารณาอนุญาตให้ลาออก และการยับยั้งการลาออกจากราชการ ให้เป็นไปตามระเบียบที่ ก.ร. กำหนด

๙.๓.๖.๔ กำหนดให้ผู้บังคับบัญชาซึ่งมีอำนาจสั่งบรรจุ มีอำนาจสั่งให้ข้าราชการ รัฐสภาสามัญออกจากราชการเพื่อรับบำเหน็จบำนาญเหตุทดแทนตามกฎหมายว่าด้วย บำเหน็จบำนาญข้าราชการได้ตามเหตุที่กฎหมายกำหนด (ร่างมาตรา ๘๒)

มาตรา ๘๒ ผู้บังคับบัญชาซึ่งมีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา ๔๑ มีอำนาจสั่งให้ ข้าราชการรัฐสภาสามัญออกจากราชการเพื่อรับบำเหน็จบำนาญเหตุทดแทนตามกฎหมายว่าด้วย บำเหน็จบำนาญข้าราชการได้ในกรณีดังต่อไปนี้

(๑) เมื่อข้าราชการรัฐสภาสามัญผู้ใดเจ็บป่วยไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ราชการของตนได้ โดยสม่ำเสมอ

(๒) เมื่อข้าราชการรัฐสภาสามัญผู้ใดสมัครไปปฏิบัติงานใด ๆ ตามความประสงค์ ของทางราชการ

(๓) เมื่อข้าราชการรัฐสภาสามัญผู้ใดขาดคุณสมบัติทั่วไปตามมาตรา ๓๖ ก. (๑) หรือ (๓) หรือมีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๓๖ ข. (๑) (๒) (๓) หรือ (๖)

(๔) เมื่อทางราชการเลิกหรือยุบหน่วยงานหรือตำแหน่งที่ข้าราชการรัฐสภาสามัญ ปฏิบัติหน้าที่หรือดำรงอยู่ สำหรับผู้ที่ออกจากราชการในกรณีนี้ให้ได้รับเงินชดเชยตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กระทรวงการคลังกำหนดด้วย

(๕) เมื่อข้าราชการรัฐสภาสามัญผู้ใดไม่สามารถปฏิบัติราชการให้มีประสิทธิภาพและ เกิดประสิทธิผลในระดับอันเป็นที่พอใจของทางราชการ

(๖) เมื่อข้าราชการรัฐสภาสามัญผู้ใดหย่อนความสามารถในอันที่จะปฏิบัติหน้าที่ ราชการ บกพร่องในหน้าที่ราชการ หรือประพฤติตนไม่เหมาะสมกับตำแหน่งหน้าที่ราชการ ถ้าให้ ผู้นั้นรับราชการต่อไปจะเป็นการเสียหายแก่ราชการ

(๗) เมื่อข้าราชการรัฐสภาสามัญผู้ใดมีกรณีถูกสอบสวนว่ากระทำผิดวินัย อย่างร้ายแรงตามมาตรา ๖๗ และผลการสอบสวนไม่ได้ความแน่ชัดพอที่จะพึงลงโทษตามมาตรา ๗๑ วรรคหนึ่ง แต่มีมลทินหรือมีหมองในกรณีที่ถูกสอบสวน ถ้าให้รับราชการต่อไปจะเป็นการเสียหาย แก่ราชการ

(๘) เมื่อข้าราชการรัฐสภาสามัญผู้ใดต้องรับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก ในความผิดที่ได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ หรือต้องรับโทษจำคุกโดยคำสั่งของศาล ซึ่งยังไม่ถึงกับจะต้องถูกลงโทษปลดออกหรือไล่ออก

การสั่งให้ออกจากราชการตามวรรคหนึ่งให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎ ก.ร.

เมื่อผู้บังคับบัญชาซึ่งมีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา ๔๑ สั่งให้ข้าราชการรัฐสภาสามัญ ผู้ใดออกจากราชการตามมาตรานี้แล้ว ให้รายงาน ก.ร. และให้นำมาตรา ๗๖ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

๙.๓.๖.๕ กำหนดให้ในกรณีที่ข้าราชการรัฐสภาสามัญผู้ใดไปรับราชการทหาร ตามกฎหมายว่าด้วยการรับราชการทหาร ให้ผู้บังคับบัญชาซึ่งมีอำนาจสั่งบรรจุ สั่งให้ผู้นั้น ออกจากราชการ (ร่างมาตรา ๘๓)

มาตรา ๘๓ เมื่อข้าราชการรัฐสภาสามัญผู้ใดไปรับราชการทหารตามกฎหมายว่าด้วยการรับราชการทหาร ให้ผู้บังคับบัญชาซึ่งมีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา ๔๑ สั่งให้ผู้นั้นออกจากราชการ

ผู้ใดถูกสั่งให้ออกจากราชการตามวรรคหนึ่ง และต่อมาปรากฏว่าผู้นั้นมีกรณีที่จะต้อง ถูกสั่งให้ออกจากราชการตามมาตราอื่นอยู่ก่อนไปรับราชการทหาร ก็ให้ผู้บังคับบัญชาซึ่งมีอำนาจ สั่งบรรจุตามมาตรา ๔๑ มีอำนาจเปลี่ยนแปลงคำสั่งให้ออกตามวรรคหนึ่ง เป็นให้ออกจากราชการ ตามมาตราอื่นนั้นได้

๙.๓.๖.๖ กำหนดให้ในกรณีที่ผู้บังคับบัญชาซึ่งมีอำนาจสั่งบรรจุ ไม่ใช่อำนาจ โดยไม่มีเหตุอันสมควร ให้ผู้บังคับบัญชาซึ่งมีอำนาจสั่งบรรจุ ระดับเหนือขึ้นไปมีอำนาจ ดำเนินการได้ (ร่างมาตรา ๘๔)

มาตรา ๘๔ ในกรณีที่ผู้บังคับบัญชาซึ่งมีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา ๔๑ ไม่ใช่อำนาจ ตามมาตรา ๘๒ โดยไม่มีเหตุอันสมควร ให้ผู้บังคับบัญชาซึ่งมีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา ๔๑ ระดับเหนือขึ้นไปมีอำนาจดำเนินการตามมาตรา ๘๒ ได้

๙.๓.๖.๗ กำหนดให้การออกจากราชการของข้าราชการรัฐสภาสามัญผู้ดำรงตำแหน่ง ที่ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้ง ให้นำความกราบบังคมทูลเพื่อมีพระบรมราชโองการ ให้พ้นจากตำแหน่งนับแต่วันออกจากราชการ เว้นแต่ออกจากราชการเพราะความตาย ให้นำความกราบบังคมทูลเพื่อทรงทราบ (ร่างมาตรา ๘๕)

มาตรา ๘๕ การออกจากราชการของข้าราชการรัฐสภาสามัญผู้ดำรงตำแหน่ง ที่ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้ง ให้นำความกราบบังคมทูลเพื่อมีพระบรมราชโองการให้พ้นจาก ตำแหน่งนับแต่วันออกจากราชการ เว้นแต่ออกจากราชการเพราะความตาย ให้นำความกราบบังคมทูล เพื่อทรงทราบ

๙.๓.๗ ส่วนที่ ๗ การอุทธรณ์และการร้องทุกข์

๙.๓.๗.๑ กำหนดให้ผู้ถูกสั่งลงโทษตามพระราชบัญญัตินี้หรือถูกสั่งให้ออกจาก ราชการ มีสิทธิอุทธรณ์ต่อ ก.ร. ภายในสามสิบวันนับแต่วันทราบหรือถือว่าทราบคำสั่ง (ร่างมาตรา ๘๖)

มาตรา ๘๖ ผู้ใดถูกสั่งลงโทษตามพระราชบัญญัตินี้หรือถูกสั่งให้ออกจากราชการ ตามมาตรา ๘๒ (๑) (๓) (๕) (๖) (๗) และ (๘) ผู้นั้นมีสิทธิอุทธรณ์ต่อ ก.ร. ภายในสามสิบวันนับแต่ วันทราบหรือถือว่าทราบคำสั่ง

การอุทธรณ์และการพิจารณาวินิจฉัยอุทธรณ์ตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามที่กำหนด ในกฎ ก.ร.

๙.๓.๗.๒ กำหนดให้ข้าราชการรัฐสภาสามัญผู้ใดเห็นว่าผู้บังคับบัญชาใช้อำนาจหน้าที่ปฏิบัติต่อตนโดยไม่ถูกต้องหรือไม่ปฏิบัติต่อตนให้ถูกต้องตามกฎหมาย หรือมีความคับข้องใจอันเกิดจากการปฏิบัติของผู้บังคับบัญชาต่อตนในกรณีตามที่กำหนด ในกฎ ก.ร. ผู้นั้นอาจร้องทุกข์ต่อผู้บังคับบัญชาหรือ ก.ร. แล้วแต่กรณี ตามที่กำหนดไว้ในกฎ ก.ร. เพื่อขอให้แก้ไขหรือแก้ความคับข้องใจได้ (ร่างมาตรา ๘๗)

มาตรา ๘๗ ข้าราชการรัฐสภาสามัญผู้ใดเห็นว่าผู้บังคับบัญชาใช้อำนาจหน้าที่ปฏิบัติต่อตนโดยไม่ถูกต้องหรือไม่ปฏิบัติต่อตนให้ถูกต้องตามกฎหมาย หรือมีความคับข้องใจอันเกิดจากการปฏิบัติของผู้บังคับบัญชาต่อตนในกรณีตามที่กำหนดในกฎ ก.ร. ผู้นั้นอาจร้องทุกข์ต่อผู้บังคับบัญชาหรือ ก.ร. แล้วแต่กรณี ตามที่กำหนดไว้ในกฎ ก.ร. เพื่อขอให้แก้ไขหรือแก้ความคับข้องใจได้ ทั้งนี้ เว้นแต่กรณีที่มีสิทธิอุทธรณ์ตามมาตรา ๘๖

การร้องทุกข์และการพิจารณาวินิจฉัยเรื่องร้องทุกข์ ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎ ก.ร.

๙.๓.๗.๓ กำหนดให้ในการพิจารณาวินิจฉัยอุทธรณ์หรือเรื่องร้องทุกข์ ก.ร. จะพิจารณาวินิจฉัยเอง หรือจะตั้ง อ.ก.ร. อุทธรณ์และร้องทุกข์ เพื่อทำหน้าที่พิจารณาวินิจฉัยอุทธรณ์และการร้องทุกข์ก็ได้ ทั้งนี้ ให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎ ก.ร. (ร่างมาตรา ๘๘)

มาตรา ๘๘ ในการพิจารณาวินิจฉัยอุทธรณ์หรือเรื่องร้องทุกข์ ก.ร. จะพิจารณาวินิจฉัยเอง หรือจะตั้ง อ.ก.ร. อุทธรณ์และร้องทุกข์ เพื่อทำหน้าที่พิจารณาวินิจฉัยอุทธรณ์และการร้องทุกข์ก็ได้ ทั้งนี้ ให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎ ก.ร.

๙.๓.๗.๔ กำหนดให้เมื่อ ก.ร. พิจารณาวินิจฉัยอุทธรณ์แล้ว ให้ผู้บังคับบัญชาซึ่งมีอำนาจสั่งบรรจุ ดำเนินการให้เป็นไปตามคำวินิจฉัยนั้นภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ ก.ร. มีคำวินิจฉัย (ร่างมาตรา ๘๙)

มาตรา ๘๙ เมื่อ ก.ร. พิจารณาวินิจฉัยอุทธรณ์แล้ว ให้ผู้บังคับบัญชาซึ่งมีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา ๔๑ ดำเนินการให้เป็นไปตามคำวินิจฉัยนั้นภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ ก.ร. มีคำวินิจฉัย

ผู้บังคับบัญชาผู้ใดไม่ปฏิบัติตามวรรคหนึ่ง ให้ถือว่าเป็นการจงใจละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบเพื่อให้เกิดความเสียหายแก่บุคคลอื่น

๙.๓.๗.๕ กำหนดให้นำบทบัญญัติตามพระราชบัญญัตินี้ในส่วนที่เกี่ยวกับอำนาจของกรรมการสอบสวนมาใช้บังคับกับการพิจารณาวินิจฉัยอุทธรณ์และเรื่องร้องทุกข์ของ ก.ร. และ อ.ก.ร. อุทธรณ์และร้องทุกข์ (ร่างมาตรา ๙๐)

มาตรา ๙๐ให้นำมาตรา ๗๓ มาใช้บังคับกับการพิจารณาวินิจฉัยอุทธรณ์และเรื่องร้องทุกข์ของ ก.ร. และ อ.ก.ร. อุทธรณ์และร้องทุกข์

๙.๔ หมวด ๔ ข้าราชการรัฐสภาฝ่ายการเมือง

๙.๔.๑ กำหนดตำแหน่งข้าราชการรัฐสภาฝ่ายการเมือง (ร่างมาตรา ๙๑)

มาตรา ๙๑ ตำแหน่งข้าราชการรัฐสภาฝ่ายการเมือง มีดังต่อไปนี้

- (๑) ที่ปรึกษาประธานรัฐสภา
- (๒) ที่ปรึกษารองประธานรัฐสภา
- (๓) ที่ปรึกษาประธานสภาผู้แทนราษฎร
- (๔) ที่ปรึกษาประธานวุฒิสภา
- (๕) ที่ปรึกษารองประธานสภาผู้แทนราษฎร
- (๖) ที่ปรึกษารองประธานวุฒิสภา
- (๗) ที่ปรึกษาผู้นำฝ่ายค้านในสภาผู้แทนราษฎร
- (๘) โฆษกประธานสภาผู้แทนราษฎร
- (๙) โฆษกประธานวุฒิสภา
- (๑๐) โฆษกผู้นำฝ่ายค้านในสภาผู้แทนราษฎร
- (๑๑) เลขานุการประธานรัฐสภา
- (๑๒) เลขานุการรองประธานรัฐสภา
- (๑๓) เลขานุการประธานสภาผู้แทนราษฎร
- (๑๔) เลขานุการประธานวุฒิสภา
- (๑๕) เลขานุการรองประธานสภาผู้แทนราษฎร
- (๑๖) เลขานุการรองประธานวุฒิสภา
- (๑๗) เลขานุการผู้นำฝ่ายค้านในสภาผู้แทนราษฎร
- (๑๘) ผู้ช่วยเลขานุการประธานรัฐสภา
- (๑๙) ผู้ช่วยเลขานุการรองประธานรัฐสภา
- (๒๐) ผู้ช่วยเลขานุการประธานสภาผู้แทนราษฎร
- (๒๑) ผู้ช่วยเลขานุการประธานวุฒิสภา
- (๒๒) ผู้ช่วยเลขานุการรองประธานสภาผู้แทนราษฎร
- (๒๓) ผู้ช่วยเลขานุการรองประธานวุฒิสภา
- (๒๔) ผู้ช่วยเลขานุการผู้นำฝ่ายค้านในสภาผู้แทนราษฎร

ข้าราชการรัฐสภาฝ่ายการเมืองตามวรรคหนึ่งจะมีจำนวนเท่าใดให้เป็นไปตามอัตรา

ในบัญชีท้ายพระราชบัญญัตินี้

ข้าราชการรัฐสภาฝ่ายการเมืองต้องไม่เป็นข้าราชการซึ่งมีตำแหน่งหรือเงินเดือนประจำ และให้นำคุณสมบัติทั่วไปและลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๓๖ วรรคหนึ่ง เว้นแต่ ข. (๑) และ (๒) มาใช้บังคับกับข้าราชการรัฐสภาฝ่ายการเมืองโดยอนุโลม

๙.๔.๒ กำหนดให้ข้าราชการรัฐสภาฝ่ายการเมืองได้รับเงินเดือนและเงินประจำตำแหน่งตามบัญชีอัตราเงินเดือนข้าราชการรัฐสภาฝ่ายการเมืองและบัญชีอัตราเงินประจำตำแหน่งข้าราชการรัฐสภาฝ่ายการเมืองท้ายพระราชบัญญัตินี้ (ร่างมาตรา ๙๒)

มาตรา ๙๒ ให้ข้าราชการรัฐสภาฝ่ายการเมืองได้รับเงินเดือนและเงินประจำตำแหน่งตามบัญชีอัตราเงินเดือนข้าราชการรัฐสภาฝ่ายการเมืองและบัญชีอัตราเงินประจำตำแหน่งข้าราชการรัฐสภาฝ่ายการเมืองท้ายพระราชบัญญัตินี้

ข้าราชการรัฐสภาฝ่ายการเมืองซึ่งดำรงตำแหน่งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรด้วยถ้าได้เงินประจำตำแหน่งหรือเงินเพิ่มสำหรับสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรดังกล่าวแล้ว ไม่มีสิทธิได้รับเงินเดือนและเงินประจำตำแหน่งในฐานะข้าราชการรัฐสภาฝ่ายการเมืองอีก

การจ่ายเงินเดือนและเงินประจำตำแหน่งข้าราชการรัฐสภาฝ่ายการเมืองให้เป็นไปตามระเบียบที่ ก.ร. กำหนดโดยความเห็นชอบของกระทรวงการคลัง

๙.๔.๓ กำหนดให้เมื่อคณะรัฐมนตรีได้ปรับอัตราเงินเดือนให้เหมาะสมยิ่งขึ้นตามกฎหมายว่าด้วยเงินเดือนและเงินประจำตำแหน่ง โดยเป็นการปรับเพิ่มเป็นร้อยละเท่ากันทุกอัตราสำหรับข้าราชการการเมืองหรือข้าราชการทุกประเภทและไม่เกินอัตราร้อยละสิบของอัตราที่ใช้บังคับอยู่ ให้ ก.ร. พิจารณาปรับอัตราเงินเดือนข้าราชการรัฐสภาฝ่ายการเมืองให้สอดคล้องกับการปรับนั้น โดยให้กระทำเป็นประกาศรัฐสภาซึ่งประธานรัฐสภาเป็นผู้ลงนามและให้ถือว่าบัญชีอัตราเงินเดือนข้าราชการรัฐสภาฝ่ายการเมืองท้ายประกาศรัฐสภาดังกล่าวเป็นบัญชีอัตราเงินเดือนข้าราชการรัฐสภาฝ่ายการเมืองท้ายพระราชบัญญัตินี้ (ร่างมาตรา ๙๓)

มาตรา ๙๓ เมื่อคณะรัฐมนตรีได้ปรับอัตราเงินเดือนให้เหมาะสมยิ่งขึ้นตามกฎหมายว่าด้วยเงินเดือนและเงินประจำตำแหน่ง โดยเป็นการปรับเพิ่มเป็นร้อยละเท่ากันทุกอัตราสำหรับข้าราชการการเมืองหรือข้าราชการทุกประเภทและไม่เกินอัตราร้อยละสิบของอัตราที่ใช้บังคับอยู่ ให้ ก.ร. พิจารณาปรับอัตราเงินเดือนข้าราชการรัฐสภาฝ่ายการเมืองให้สอดคล้องกับการปรับนั้น โดยให้กระทำเป็นประกาศรัฐสภาซึ่งประธานรัฐสภาเป็นผู้ลงนาม และให้ถือว่าบัญชีอัตราเงินเดือนข้าราชการรัฐสภาฝ่ายเมืองท้ายประกาศรัฐสภาดังกล่าวเป็นบัญชีอัตราเงินเดือนข้าราชการรัฐสภาฝ่ายการเมืองท้ายพระราชบัญญัตินี้ ทั้งนี้ ในกรณีที่การปรับเป็นร้อยละเท่ากันทุกอัตราหากทำให้อัตราหนึ่งอัตราใดมีเศษไม่ถึงสิบบาท ให้ปรับตัวเลขเงินเดือนของอัตราดังกล่าวเพิ่มขึ้นเป็นสิบบาท และมีให้ถือว่าเป็นการปรับอัตราร้อยละที่แตกต่างกัน

๙.๔.๔ กำหนดอำนาจของประธานสภาผู้แทนราษฎรและประธานวุฒิสภาในการแต่งตั้งข้าราชการรัฐสภาฝ่ายการเมือง (ร่างมาตรา ๙๔)

มาตรา ๙๔ การแต่งตั้งข้าราชการรัฐสภาฝ่ายการเมืองตามมาตรา ๙๑ (๑) (๓) (๕) (๗) (๘) (๑๐) (๑๑) (๑๓) (๑๕) (๑๗) (๑๘) (๒๐) (๒๒) และ (๒๔) ให้ประธานสภาผู้แทนราษฎรเป็นผู้มีอำนาจแต่งตั้ง

การแต่งตั้งข้าราชการรัฐสภาฝ่ายการเมืองตามมาตรา ๙๑ (๒) (๔) (๖) (๙) (๑๒) (๑๔) (๑๖) (๑๙) (๒๑) และ (๒๓) ให้ประธานวุฒิสภาเป็นผู้มีอำนาจแต่งตั้ง

๙.๔.๕ กำหนดเงื่อนไขการออกจากตำแหน่งของข้าราชการรัฐสภาฝ่ายการเมือง (ร่างมาตรา ๙๕)

มาตรา ๙๕ ข้าราชการรัฐสภาฝ่ายการเมืองออกจากตำแหน่งเมื่อ

(๑) ตาย

(๒) ลาออก

(๓) สำหรับข้าราชการรัฐสภาฝ่ายการเมืองซึ่งได้รับแต่งตั้งตามมาตรา ๙๔ วรรคหนึ่ง ผู้แต่งตั้งสั่งให้พ้นจากตำแหน่ง หรือเมื่อประธานสภาผู้แทนราษฎร รองประธานสภาผู้แทนราษฎร หรือผู้นำฝ่ายค้านในสภาผู้แทนราษฎรพ้นจากตำแหน่ง หรือเมื่อสภาผู้แทนราษฎรสิ้นอายุหรือถูกยุบแล้วแต่กรณี

(๔) สำหรับข้าราชการรัฐสภาฝ่ายการเมืองซึ่งได้รับแต่งตั้งตามมาตรา ๙๔ วรรคสอง ผู้แต่งตั้งสั่งให้พ้นจากตำแหน่ง หรือเมื่อประธานวุฒิสภา หรือรองประธานวุฒิสภาออกจากตำแหน่งแล้วแต่กรณี

๙.๕ บทเฉพาะกาล

๙.๕.๑ กำหนดให้ ก.ร. ตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายรัฐสภา พ.ศ. ๒๕๑๘ เป็น ก.ร. ตามพระราชบัญญัตินี้ และให้กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิในคณะกรรมการข้าราชการฝ่ายรัฐสภาตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายรัฐสภา พ.ศ. ๒๕๑๘ เป็นกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิในคณะกรรมการข้าราชการรัฐสภาตามพระราชบัญญัตินี้ต่อไป จนกว่าจะครบวาระตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายรัฐสภา พ.ศ. ๒๕๑๘ (ร่างมาตรา ๙๖)

มาตรา ๙๖ ให้ ก.ร. ตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายรัฐสภา พ.ศ. ๒๕๑๘ ซึ่งปฏิบัติหน้าที่อยู่ในวันก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับปฏิบัติหน้าที่ ก.ร. ตามพระราชบัญญัตินี้ ให้กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิในคณะกรรมการข้าราชการฝ่ายรัฐสภาตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายรัฐสภา พ.ศ. ๒๕๑๘ เป็นกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิในคณะกรรมการข้าราชการรัฐสภาตามพระราชบัญญัตินี้ต่อไปจนกว่าจะครบวาระตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายรัฐสภา พ.ศ. ๒๕๑๘

ให้ดำเนินการจัดให้มีการเลือกกรรมการผู้แทนข้าราชการรัฐสภาสามัญซึ่งข้าราชการรัฐสภาสามัญในสังกัดสำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร และข้าราชการรัฐสภาสามัญในสังกัดสำนักงานเลขาธิการวุฒิสภาเลือกตามมาตรา ๑๓ ให้แล้วเสร็จภายในหกสิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

๙.๕.๒ กำหนดให้ อ.ก.ร. ซึ่งปฏิบัติหน้าที่อยู่ในวันก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ปฏิบัติหน้าที่ต่อไปจนกว่าจะได้แต่งตั้ง อ.ก.ร. ตามพระราชบัญญัตินี้ (ร่างมาตรา ๙๗)

มาตรา ๙๗ ให้ อ.ก.ร. ซึ่งปฏิบัติหน้าที่อยู่ในวันก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ปฏิบัติหน้าที่ต่อไปจนกว่าจะได้แต่งตั้ง อ.ก.ร. ตามพระราชบัญญัตินี้

๙.๕.๓ กำหนดให้ผู้ซึ่งเป็นข้าราชการรัฐสภาสามัญหรือข้าราชการรัฐสภาฝ่ายการเมืองตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายรัฐสภา พ.ศ. ๒๕๑๘ อยู่ในวันก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้ผู้นั้นเป็นข้าราชการรัฐสภาสามัญหรือข้าราชการรัฐสภาฝ่ายการเมือง แล้วแต่กรณี ตามพระราชบัญญัตินี้ต่อไป (ร่างมาตรา ๙๘)

มาตรา ๙๘ ผู้ใดเป็นข้าราชการรัฐสภาสามัญหรือข้าราชการรัฐสภาฝ่ายการเมืองตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายรัฐสภา พ.ศ. ๒๕๑๘ อยู่ในวันก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้ผู้นั้นเป็นข้าราชการรัฐสภาสามัญหรือข้าราชการรัฐสภาฝ่ายการเมือง แล้วแต่กรณี ตามพระราชบัญญัตินี้ต่อไป

๙.๕.๔ กำหนดให้บรรดากฎหมาย ข้อบังคับ กฎ ประกาศ ระเบียบ มติคณะรัฐมนตรี มติ ก.ร. หรือคำสั่งใดที่กล่าวอ้างถึง “ข้าราชการฝ่ายรัฐสภา” ตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายรัฐสภา พ.ศ. ๒๕๑๘ หรือพระราชบัญญัติเครื่องแบบข้าราชการฝ่ายรัฐสภา พ.ศ. ๒๕๑๘ ให้หมายความถึง “ข้าราชการรัฐสภา” ตามพระราชบัญญัตินี้ (ร่างมาตรา ๙๙)

มาตรา ๙๙ บรรดากฎหมาย ข้อบังคับ กฎ ประกาศ ระเบียบ มติคณะรัฐมนตรี มติ ก.ร. หรือคำสั่งใดที่กล่าวอ้างถึง “ข้าราชการฝ่ายรัฐสภา” ตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายรัฐสภา พ.ศ. ๒๕๑๘ หรือพระราชบัญญัติเครื่องแบบข้าราชการฝ่ายรัฐสภา พ.ศ. ๒๕๑๘ ให้หมายความถึง “ข้าราชการรัฐสภา” ตามพระราชบัญญัตินี้

๙.๕.๕ กำหนดให้ในระหว่างที่ ก.ร. ยังมิได้จัดทำมาตรฐานกำหนดตำแหน่งตามมาตรา ๒๙ บทบัญญัติในหมวด ๓ ข้าราชการรัฐสภาสามัญ ยังไม่ใช้บังคับให้นำพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายรัฐสภา พ.ศ. ๒๕๑๘ ในส่วนที่เกี่ยวข้อง ตลอดจนบัญชีอัตราเงินเดือนข้าราชการพลเรือนและบัญชีอัตราเงินประจำตำแหน่งข้าราชการพลเรือนท้ายพระราชบัญญัติเงินเดือนและเงินประจำตำแหน่ง พ.ศ. ๒๕๓๘ มาใช้บังคับแก่ข้าราชการรัฐสภาสามัญไปพลางก่อน (ร่างมาตรา ๑๐๐)

มาตรา ๑๐๐ ในระหว่างที่ ก.ร. ยังมิได้จัดทำมาตรฐานกำหนดตำแหน่งตามมาตรา ๒๙ บทบัญญัติในหมวด ๓ ข้าราชการรัฐสภาสามัญ ยังไม่ใช้บังคับให้นำพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายรัฐสภา พ.ศ. ๒๕๑๘ ในส่วนที่เกี่ยวข้อง ตลอดจนบัญชีอัตราเงินเดือนข้าราชการพลเรือนและบัญชีอัตราเงินประจำตำแหน่งข้าราชการพลเรือนท้ายพระราชบัญญัติเงินเดือนและเงินประจำตำแหน่ง พ.ศ. ๒๕๓๘ มาใช้บังคับแก่ข้าราชการรัฐสภาสามัญไปพลางก่อนจนกว่า ก.ร. จะได้จัดทำมาตรฐานกำหนดตำแหน่งและจัดตำแหน่งข้าราชการรัฐสภาสามัญเข้าประเภทตำแหน่งสายงาน และระดับตำแหน่งตามมาตรฐานกำหนดตำแหน่งแล้วเสร็จ จึงให้นำบทบัญญัติในหมวด ๓ ข้าราชการรัฐสภาสามัญ แห่งพระราชบัญญัตินี้มาใช้บังคับ และให้ผู้บังคับบัญชาสั่งแต่งตั้งข้าราชการรัฐสภาสามัญให้ดำรงตำแหน่งใหม่ภายในสามสิบวันนับแต่วันที่จัดทำมาตรฐานกำหนด

ตำแหน่งและจัดตำแหน่งข้าราชการรัฐสภาสามัญเข้าประเภทตำแหน่ง สายงาน และระดับตำแหน่ง ตามมาตรฐานกำหนดตำแหน่งแล้วเสร็จ

ในการจัดตำแหน่งและการแต่งตั้งข้าราชการรัฐสภาสามัญตามวรรคหนึ่ง หากมี เหตุผลและความจำเป็น ก.ร. อาจอนุมัติให้แต่งตั้งข้าราชการรัฐสภาสามัญผู้มีคุณสมบัติต่างไปจาก คุณสมบัติเฉพาะสำหรับตำแหน่งตามที่กฎหมายกำหนดไว้เป็นการเฉพาะรายได้

ให้ ก.ร. ดำเนินการตามวรรคหนึ่งให้แล้วเสร็จภายในหกสิบวันนับแต่วันที่ พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

๙.๕.๖ กำหนดให้ในระหว่างที่ยังมิได้ออกกฎ ประกาศ หรือระเบียบหรือกำหนด กรณียัด เพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้ ให้นำกฎ ประกาศ หรือระเบียบหรือกรณียัดที่กำหนด ไว้แล้วซึ่งใช้อยู่เดิมมาใช้บังคับเท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งกับพระราชบัญญัตินี้ (ร่างมาตรา ๑๐๑)

มาตรา ๑๐๑ ในระหว่างที่ยังมิได้ออกกฎ ประกาศ หรือระเบียบหรือกำหนดกรณียัด เพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้ ให้นำกฎ ประกาศ หรือระเบียบหรือกรณียัดที่กำหนดไว้แล้ว ซึ่งใช้อยู่เดิมมาใช้บังคับเท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งกับพระราชบัญญัตินี้

ในกรณีที่ไม่อาจนำกฎ ประกาศ หรือระเบียบหรือกรณียัดที่กำหนดไว้แล้วมาใช้บังคับได้ ตามวรรคหนึ่ง การจะดำเนินการประการใดให้เป็นไปตามที่ ก.ร. กำหนด

๙.๕.๗ กำหนดให้การใดที่อยู่ระหว่างดำเนินการหรือเคยดำเนินการได้ ตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายรัฐสภา พ.ศ. ๒๕๑๘ และมีได้บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัตินี้หรือมีกรณียัดที่ไมอาจดำเนินการตามพระราชบัญญัตินี้ การดำเนินการต่อไป ในเรื่องนั้นจะสมควรดำเนินการประการใด ให้เป็นไปตามที่ ก.ร. กำหนด (ร่างมาตรา ๑๐๒)

มาตรา ๑๐๒ การใดที่อยู่ระหว่างดำเนินการหรือเคยดำเนินการได้ ตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายรัฐสภา พ.ศ. ๒๕๑๘ และมีได้บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัตินี้หรือมีกรณียัดที่ไมอาจดำเนินการตามพระราชบัญญัตินี้ การดำเนินการต่อไป ในเรื่องนั้นจะสมควรดำเนินการประการใด ให้เป็นไปตามที่ ก.ร. กำหนด

๙.๕.๘ กำหนดให้การปรับเงินเดือนและเงินประจำตำแหน่งของข้าราชการรัฐสภา สามัญเข้าตามบัญชีท้ายพระราชบัญญัตินี้ ให้ ก.ร. พิจารณาดำเนินการให้สอดคล้องกับ หลักเกณฑ์และวิธีการที่คณะรัฐมนตรีกำหนดตามมาตรา ๑๓๘ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบ ข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ (ร่างมาตรา ๑๐๓)

มาตรา ๑๐๓ การปรับเงินเดือนและเงินประจำตำแหน่งของข้าราชการรัฐสภาสามัญ เข้าตามบัญชีท้ายพระราชบัญญัตินี้ ให้ ก.ร. พิจารณาดำเนินการให้สอดคล้องกับหลักเกณฑ์และ วิธีการที่คณะรัฐมนตรีกำหนดตามมาตรา ๑๓๘ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑

**ประเด็นการอภิปรายของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรที่สำคัญ ๆ
และผลการพิจารณาของสภาผู้แทนราษฎรในวาระที่หนึ่ง ชั้นรับหลักการ
แห่งร่างพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายรัฐสภา พ.ศ.
(สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร เป็นผู้เสนอ)**

๑. สรุปประเด็นและผลการพิจารณาของสภาผู้แทนราษฎร ในวาระที่หนึ่ง

ร่างพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการรัฐสภา พ.ศ. เสนอโดย คณะรัฐมนตรีชุดที่มี นายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ เป็นนายกรัฐมนตรี เข้าสู่การพิจารณาของสภาผู้แทนราษฎร โดยผู้เสนอได้แถลงหลักการและเหตุผล ดังนี้

นายสาทิตย์ วงศ์หนองเตย รัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรี ได้แถลงหลักการและเหตุผลประกอบร่างพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการรัฐสภา พ.ศ. ต่อที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎร ดังนี้

หลักการ

ปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการฝ่ายรัฐสภา

เหตุผล

โดยที่พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายรัฐสภา พ.ศ. ๒๕๑๘ ได้ใช้บังคับมาเป็นเวลานาน และมีบทบัญญัติบางประการไม่สอดคล้องกับการบริหารราชการที่เปลี่ยนแปลงไป ประกอบกับได้มีการปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือน ซึ่งเป็นกฎหมายเกี่ยวกับการบริหารทรัพยากรบุคคลภาครัฐ ดังนั้น เพื่อให้การบริหารทรัพยากรบุคคลของราชการฝ่ายรัฐสภาสอดคล้องกับการบริหารราชการที่เปลี่ยนแปลงไป สมควรปรับปรุงกฎหมายดังกล่าว โดยกำหนดระบบตำแหน่งของข้าราชการรัฐสภาให้จำแนกตามกลุ่มลักษณะงาน และให้มีบัญชีอัตราเงินเดือนและเงินประจำตำแหน่งของข้าราชการรัฐสภาเป็นการเฉพาะ กำหนดให้ข้าราชการรัฐสภาสามัญตำแหน่งประเภทวิชาการระดับเชี่ยวชาญหรือระดับทรงคุณวุฒิหรือตำแหน่งประเภททั่วไประดับอาวุโสหรือระดับทักษะพิเศษอาจรับราชการต่อไปได้ และปรับปรุงกระบวนการพิจารณาอุทธรณ์และร้องทุกข์ของข้าราชการรัฐสภาสามัญ รวมทั้งเพิ่มตำแหน่งข้าราชการรัฐสภาฝ่ายการเมืองบางตำแหน่งในสภาผู้แทนราษฎรและวุฒิสภาให้สอดคล้องกับภารกิจของงานด้านนิติบัญญัติของรัฐสภา จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

ต่อจากนั้น สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรได้อภิปรายแสดงความคิดเห็นและตั้งข้อสังเกตเกี่ยวกับร่างพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการรัฐสภา พ.ศ. โดยสรุปสาระสำคัญ ได้ดังนี้

๑.๑ ประเด็นที่มีการอภิปรายของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรที่สำคัญ ๆ

๑) เกี่ยวกับการกำหนดตำแหน่งข้าราชการรัฐสภาฝ่ายการเมือง

สำหรับประเด็นนี้ มีผู้อภิปรายแสดงความคิดเห็นและตั้งข้อสังเกตเป็น ๒ แนวทาง สรุปได้ดังนี้

- ตามที่ร่างพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการรัฐสภา พ.ศ. มาตรา ๘๙ ได้กำหนดตำแหน่งข้าราชการรัฐสภาฝ่ายการเมือง จำนวนทั้งสิ้น ๑๔ ตำแหน่ง โดยให้มีตำแหน่งที่ปรึกษาประธานรัฐสภา และตำแหน่งที่ปรึกษารองประธานรัฐสภานั้น มีความเห็นว่ามีเมื่อรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ มาตรา ๘๙ ได้บัญญัติให้ประธานสภาผู้แทนราษฎรเป็นประธานรัฐสภา ประธานวุฒิสภาเป็นรองประธานรัฐสภา ดังนั้น จึงเท่ากับว่าตำแหน่งประธานรัฐสภาและตำแหน่งประธานสภาผู้แทนราษฎร เป็นบุคคลคนเดียวกันเป็นผู้ดำรงตำแหน่ง รวมทั้งตำแหน่งรองประธานรัฐสภาและตำแหน่งประธานวุฒิสภา ก็เป็นบุคคลคนเดียวกันเป็นผู้ดำรงตำแหน่งเช่นเดียวกัน จึงทำให้เกิดความซ้ำซ้อนขึ้นในการปฏิบัติงาน และจะเป็นการสิ้นเปลืองเงินงบประมาณที่จะต้องจัดสรรเป็นเงินเดือนและค่าตอบแทนอื่น ๆ สำหรับตำแหน่งที่มีความซ้ำซ้อนนั้นด้วย และโดยที่ร่างพระราชบัญญัติฉบับดังกล่าวได้มีการกำหนดตำแหน่งที่ปรึกษาประธานสภาผู้แทนราษฎร ที่ปรึกษาประธานวุฒิสภา เลขานุการประธานสภาผู้แทนราษฎร และเลขานุการประธานวุฒิสภาไว้ด้วยแล้ว จึงน่าที่จะมีจำนวนบุคลากรที่เพียงพอในการรองรับการปฏิบัติงานของประธานสภาผู้แทนราษฎร และประธานวุฒิสภาได้ จึงเห็นสมควรให้ตัดตำแหน่งที่ปรึกษาประธานรัฐสภา ที่ปรึกษารองประธานรัฐสภา รวมทั้งตำแหน่งเลขานุการประธานรัฐสภา และเลขานุการรองประธานรัฐสภาออก ทั้งนี้ เพื่อลดความซ้ำซ้อนในการปฏิบัติงาน รวมทั้งเพื่อเป็นการประหยัดเงินงบประมาณของแผ่นดินได้ต่อไป

- การกำหนดตำแหน่งข้าราชการรัฐสภาฝ่ายการเมือง จำนวน ๑๔ ตำแหน่ง โดยให้มีตำแหน่งที่ปรึกษา และตำแหน่งเลขานุการ ของประธานรัฐสภา รองประธานรัฐสภา ประธานสภาผู้แทนราษฎร รองประธานสภาผู้แทนราษฎร ประธานวุฒิสภา รองประธานวุฒิสภา และผู้นำฝ่ายค้านในสภาผู้แทนราษฎรนั้น มีความเห็นว่ายอมรับว่าการรองรับการปฏิบัติหน้าที่ในการบริหารงานด้านนิติบัญญัติตามภารกิจอันมีเป็นจำนวนมากอยู่แล้ว

๒) เกี่ยวกับการอุทธรณ์และการร้องทุกข์ของข้าราชการรัฐสภาสามัญ

ตามที่ร่างพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการรัฐสภา พ.ศ. มาตรา ๘๕ ได้กำหนดว่า ข้าราชการรัฐสภาสามัญผู้ใดเห็นว่าผู้บังคับบัญชาใช้อำนาจหน้าที่ปฏิบัติตนโดยไม่ถูกต้องหรือไม่ปฏิบัติต่อตนให้ถูกต้องตามกฎหมาย หรือมีความคับข้องใจอันเกิดจากการปฏิบัติของผู้บังคับบัญชาต่อตนในกรณีตามที่กำหนดในกฎ ก.ร. ข้าราชการรัฐสภาสามัญผู้นั้นอาจร้องทุกข์ต่อผู้บังคับบัญชาหรือ คณะกรรมการข้าราชการรัฐสภา (ก.ร.) แล้วแต่กรณี ตามที่กำหนดไว้ในกฎ ก.ร. เพื่อขอให้แก้ไขหรือแก้ความคับข้องใจได้นั้น ซึ่งในกรณีดังกล่าวหากมีข้อเท็จจริงปรากฏความว่า ข้าราชการรัฐสภาสามัญเห็นว่าผู้บังคับบัญชาของตนใช้อำนาจหน้าที่ปฏิบัติตนโดยไม่ถูกต้องแล้ว ข้าราชการรัฐสภาสามัญผู้นั้นจะร้องทุกข์ต่อผู้บังคับบัญชาหรือ ก.ร.

โดยไม่หวั่นเกรงต่อความเจริญก้าวหน้าในการการรับราชการหรือไม่ เนื่องจาก ก.ร. ซึ่งเป็นคณะกรรมการที่มีอำนาจในการพิจารณาวินิจฉัยร้องทุกข์จะมีผู้บริหารของหน่วยงานเป็นคณะกรรมการตามองค์ประกอบของ ก.ร. อยู่ด้วย

๓) เกี่ยวกับการกำหนดบัญชีเงินเดือนและเงินประจำตำแหน่งของข้าราชการรัฐสภาสามัญ

เนื่องจากปัจจุบันปริมาณงานของข้าราชการรัฐสภาสามัญที่ต้องปฏิบัติเพื่อสนับสนุนงานด้านนิติบัญญัติของรัฐสภาซึ่งเป็นหนึ่งในอำนาจอธิปไตยนั้นมีเป็นจำนวนมากและไม่สามารถกำหนดระยะเวลาในการปฏิบัติราชการที่แน่นอนได้ ประกอบกับสภาวะทางเศรษฐกิจที่มีค่าครองชีพในการดำรงชีวิตที่สูงขึ้นอย่างต่อเนื่อง จึงมีความเห็น ว่าสมควรให้มีการพิจารณาปรับเพิ่มเงินเดือนและเงินประจำตำแหน่งของข้าราชการรัฐสภาสามัญให้มีความเหมาะสม รวมทั้งให้สอดคล้องกับการปรับเพิ่มเงินเดือนและเงินประจำตำแหน่งของข้าราชการฝ่ายอัยการ หรือข้าราชการฝ่ายตุลาการศาลยุติธรรม ซึ่งเป็นหน่วยงานทางด้านตุลาการด้วย ทั้งนี้เพื่อเป็นขวัญและกำลังใจในการปฏิบัติงานของข้าราชการรัฐสภาสามัญ อย่างไรก็ตาม เห็นสมควรให้มีการพัฒนาและปรับปรุงคุณภาพของงานให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้นตามการปรับบัญชีเงินเดือนและเงินประจำตำแหน่งอันจะมีขึ้นด้วย

๔) เกี่ยวกับการปรับระบบการจำแนกตำแหน่ง

เนื่องจากร่างพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการรัฐสภา พ.ศ. ได้มีการปรับปรุงให้มีความสอดคล้องกับการบริหารราชการที่เปลี่ยนแปลงไป รวมทั้งให้สอดคล้องกับพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ ซึ่งเป็นกฎหมายเกี่ยวกับการบริหารทรัพยากรบุคคลภาครัฐ ซึ่งได้มีผลใช้บังคับแล้ว ดังนั้น เพื่อให้ความรอบคอบและเกิดประโยชน์แก่ข้าราชการรัฐสภาสูงสุด จึงเห็นสมควรให้คณะกรรมการวิสามัญที่จะได้มีการแต่งตั้งขึ้นจากที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรได้พิจารณาศึกษาและวิเคราะห์ถึงข้อดีข้อเสียเกี่ยวกับระบบการบริหารทรัพยากรบุคคลที่ได้ใช้บังคับกับข้าราชการพลเรือน ในวาระที่สองต่อไป

๑.๒ ผลการพิจารณาของสภาผู้แทนราษฎรในวาระที่หนึ่ง

ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรได้ลงมติในวาระที่หนึ่ง รับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการรัฐสภา พ.ศ. ตามที่คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ ด้วยคะแนนเสียง ๒๔๒ เสียง ไม่รับหลักการ ไม่มี และงดออกเสียง ๒ เสียง และมีมติให้ส่งคณะกรรมการวิสามัญ ซึ่งเป็นชุดเดียวกับที่พิจารณาร่างพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการฝ่ายรัฐสภา พ.ศ. เป็นผู้พิจารณาในวาระที่สองขึ้นคณะกรรมการ และกำหนดการแปรญัตติภายใน ๗ วัน

๒. สรุปประเด็นและผลการพิจารณาของสภาผู้แทนราษฎร ในวาระที่สอง

๒.๑ ประเด็นที่มีการอภิปรายของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรที่สำคัญ ๆ

๑) เกี่ยวกับการกำหนดองค์ประกอบของคณะกรรมการข้าราชการรัฐสภา

สำหรับประเด็นนี้ มีผู้อภิปรายแสดงความคิดเห็นและตั้งข้อสังเกตเป็น ๒ แนวทาง สรุปได้ดังนี้

- เนื่องจากคณะกรรมการข้าราชการฝ่ายรัฐสภา (ก.ร.) มีอำนาจหน้าที่ที่สำคัญในเรื่องเกี่ยวกับการกำหนดนโยบายและยุทธศาสตร์การบริหารทรัพยากรบุคคล การกำหนดเรื่องการจัดสวัสดิการ และค่าตอบแทนพิเศษแก่ข้าราชการรัฐสภา รวมทั้งการกำหนดระเบียบ กฎ และหลักเกณฑ์ต่าง ๆ ซึ่งเป็นเรื่องที่เกี่ยวข้องโดยตรงกับข้าราชการรัฐสภา ประกอบกับการรับฟังความคิดเห็นและข้อเสนอแนะของข้าราชการรัฐสภา ที่ได้จากการจัดสัมมนา เรื่อง การเสริมสร้างความเข้าใจและรับฟังความคิดเห็นเกี่ยวกับ ร่างพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการฝ่ายรัฐสภา พ.ศ. เมื่อวันที่ ๒๘ มกราคม ๒๕๕๔ ณ ห้องบอลรูม โรงแรมกานต์มณี พาเลซ กรุงเทพมหานคร โดยคณะกรรมการวิสามัญพิจารณาร่างพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการฝ่ายรัฐสภา พ.ศ. สภาผู้แทนราษฎร จึงเห็นสมควรให้เพิ่มจำนวนของกรรมการ ในคณะกรรมการ ก.ร. โดยให้มีสัดส่วนของผู้แทนข้าราชการรัฐสภาสามัญที่เปิดโอกาสให้มีที่มาจากข้าราชการที่ดำรงตำแหน่งหน้าที่ราชการอยู่ในปัจจุบันที่มีความรู้ความสามารถได้ด้วย อีกจำนวน ๒ คน ซึ่งข้าราชการรัฐสภาสามัญในสังกัดสำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎรเลือกกันเองจำนวน ๑ คน และข้าราชการรัฐสภาสามัญในสังกัดสำนักงานเลขาธิการวุฒิสภาเลือกกันเองจำนวน ๑ คน เป็นกรรมการ จากเดิมที่องค์ประกอบของคณะกรรมการ ก.ร. จะมีเฉพาะผู้ที่เป็นกรรมการโดยตำแหน่ง และเป็นกรรมการที่สภาผู้แทนราษฎร และวุฒิสภา เลือกจากผู้ทรงคุณวุฒิเท่านั้น ทั้งนี้ เพื่อให้ข้าราชการรัฐสภาได้มีผู้แทนที่จะมีโอกาสเข้าร่วมแสดงความคิดเห็นและกำหนดแนวนโยบายการบริหารทรัพยากรบุคคลซึ่งจะมีผลใช้บังคับกับข้าราชการรัฐสภาทุกคน อันจะเป็นประโยชน์และสอดคล้องกับความต้องการของข้าราชการรัฐสภาได้อย่างแท้จริง

- เกี่ยวกับการกำหนดองค์ประกอบของคณะกรรมการ ก.ร. โดยการเพิ่มสัดส่วนของผู้แทนข้าราชการรัฐสภาสามัญ อีกจำนวน ๒ คน ซึ่งข้าราชการรัฐสภาสามัญในสังกัดสำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎรเลือกกันเองจำนวน ๑ คน และข้าราชการรัฐสภาสามัญในสังกัดสำนักงานเลขาธิการวุฒิสภาเลือกกันเองจำนวน ๑ คน เป็นกรรมการนั้น เห็นสมควรให้มีที่มาจากอดีตข้าราชการรัฐสภา ซึ่งเป็นผู้ที่มีความรู้ และประสบการณ์ในการปฏิบัติงาน และโดยที่ข้าราชการรัฐสภาสามารถที่จะมีข้อเสนอแนะ และแสดงความคิดเห็นในเรื่องต่าง ๆ ผ่านทางเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร และเลขาธิการวุฒิสภา ซึ่งเป็นคณะกรรมการ ก.ร. โดยตำแหน่งได้อยู่แล้ว จึงไม่มีความจำเป็นที่จะต้องเพิ่มองค์ประกอบของคณะกรรมการ ก.ร. ที่มาจากสัดส่วนของข้าราชการที่ยังดำรงตำแหน่งหน้าที่ราชการอยู่ในปัจจุบัน

- การที่มีบทบาทปฏิบัติให้กรรมการผู้แทนข้าราชการรัฐสภาสามัญต้องเคยเป็นข้าราชการรัฐสภาสามัญในตำแหน่งไม่ต่ำกว่าประเภทบริหาร ประเภทอำนวยการระดับสูง หรือประเภทวิชาการระดับทรงคุณวุฒินั้น จะเป็นการจำกัดสิทธิของบุคคลที่จะสมัครเป็นผู้แทนของข้าราชการรัฐสภา ซึ่งมีได้ดำรงตำแหน่งหน้าที่ราชการในระดับบริหาร แต่เป็นบุคคลที่มีความรู้ความสามารถ มีคุณธรรม และรับทราบถึงความต้องการของข้าราชการรัฐสภาอย่างแท้จริง ดังนั้นจึงสมควรเปิดโอกาสให้ข้าราชการรัฐสภาทุกคนได้มีโอกาสเป็นผู้แทนเข้าไปมีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็นและกำหนดนโยบายในคณะกรรมการ ก.ร. อันจะเป็นประโยชน์แก่ข้าราชการรัฐสภาโดยรวมได้

๒) เกี่ยวกับกรณีที่ศาลปกครองมีคำพิพากษาถึงที่สุดให้เพิกถอนคำสั่งแต่งตั้งข้าราชการรัฐสภาสามัญ ให้เป็นหน้าที่ของส่วนราชการสังกัดรัฐสภาโดยความเห็นชอบของ ก.ร. ในการสั่งการตามสมควรเพื่อเยียวยาและแก้ไขหรือดำเนินการตามที่เห็นสมควรได้

- เมื่อพิจารณาข้อเท็จจริงที่ผ่านมาเกี่ยวกับการฟ้องคดีปกครอง จะพบว่าข้าราชการที่ไม่ได้รับความเป็นธรรมจากคำสั่งทางปกครองเมื่อได้มีคำฟ้องไปยังศาลปกครองซึ่งศาลปกครองมีคำพิพากษาให้เพิกถอนคำสั่งอันไม่ชอบดังกล่าวแล้ว แต่กรณีที่จะได้รับสิทธิต่าง ๆ กลับคืนนั้นข้าราชการผู้ร้องก็ต้องไปฟ้องศาลปกครองเพื่อให้ศาลมีคำสั่งในอีกคราวหนึ่ง ซึ่งอาจต้องใช้ระยะเวลาอันไม่อาจเยียวยาความเสียหายได้อย่างทันกาล ดังนั้นเพื่อให้เกิดความเป็นธรรมจึงเห็นสมควรให้มีการเพิ่มเติมความในกรณีที่ศาลปกครองมีคำพิพากษาถึงที่สุดสั่งให้เพิกถอนคำสั่งแต่งตั้งข้าราชการรัฐสภาสามัญ ให้เป็นหน้าที่ของส่วนราชการสังกัดรัฐสภาโดยความเห็นชอบของ ก.ร. ในการสั่งการตามสมควรเพื่อเยียวยาและแก้ไขหรือดำเนินการตามที่เห็นสมควรได้ “โดยต้องได้รับสิทธิที่ข้าราชการรัฐสภาสามัญพึงจะได้รับและต้องไม่น้อยกว่าเดิม”

- หลักการตามที่ร่างพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการรัฐสภา พ.ศ. ได้กำหนดเกี่ยวกับกรณีที่ศาลปกครองมีคำพิพากษาถึงที่สุดให้เพิกถอนคำสั่งแต่งตั้งข้าราชการรัฐสภาสามัญให้เป็นหน้าที่ของส่วนราชการสังกัดรัฐสภาโดยความเห็นชอบของ ก.ร. ในการสั่งการตามสมควรเพื่อเยียวยาและแก้ไขหรือดำเนินการตามที่เห็นสมควรนั้น เป็นการบัญญัติหลักการเช่นเดียวกับที่พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ มาตรา ๗๑ ได้บัญญัติไว้ว่า ในกรณีที่ศาลปกครองมีคำพิพากษาถึงที่สุดสั่งให้เพิกถอนคำสั่งแต่งตั้งข้าราชการพลเรือนสามัญให้เป็นหน้าที่ของ ก.พ. โดยความเห็นชอบของคณะรัฐมนตรีในการสั่งการตามสมควรเพื่อเยียวยาและแก้ไขหรือดำเนินการตามที่เห็นสมควรได้

และเมื่อพิจารณาถึงหลักการของความเป็นธรรม และหลักการของการดำเนินการอันเป็นหลักประกันตามที่ได้กำหนดไว้ในร่างพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการรัฐสภา พ.ศ. แล้ว ก็ได้มีการกำหนดให้เป็นหน้าที่ของส่วนราชการสังกัดรัฐสภา โดยความเห็นชอบของ ก.ร. โดยกรณีที่หากผู้บังคับบัญชาได้มีคำสั่งทางปกครองที่ไม่เป็นธรรมนั้นอาจเป็นการแต่งตั้งข้าราชการให้ดำรงตำแหน่งในระดับที่สูงขึ้นหรืออาจเป็นเพียงคำสั่งการโอนย้ายข้าราชการ ซึ่งอาจมิได้มีผลกระทบกับข้าราชการผู้นั้นโดยตรงที่มีผลของคำสั่ง แต่อาจมีผลกระทบกับบุคคลอื่น ซึ่งกฎหมายได้มีบัญญัติไว้ว่า

โดยความเห็นชอบของ ก.ร. เพื่อเข้ามาช่วยแก้ไขปัญหาอยู่แล้ว และในการแก้ไขปัญหาก็ต้องมีการสั่งการกับผู้ที่ได้รับผลกระทบโดยตรงตามที่ได้มีคำพิพากษาถึงที่สุด แต่การดำเนินการตามความเห็นสมควรในบางเรื่องอาจจะไม่ต้องไปเยียวยา แก้ไข แต่เป็นเรื่องอื่นที่จะต้องมีการแก้ไข เช่น เรื่องของสิทธิประโยชน์ต่าง ๆ ถ้ากฎหมายจะไปบัญญัติ ถ้อยคำที่ว่า “โดยต้องได้รับสิทธิที่ข้าราชการรัฐสภาพึงจะได้รับและต้องไม่น้อยกว่าเดิม” ดังกล่าว กระบวนการในการแก้ไขปัญหาก็อาจจะไม่บรรลุผลได้ และจะใช้ได้เฉพาะกับบุคคลที่ศาลพิพากษาให้ถึงที่สุดให้เพิกถอนคำสั่งเท่านั้น แต่กลุ่มของบุคคลอื่นที่เกี่ยวข้องโดยเฉพาะการดำเนินการก็ต้องเป็นหลักประกันว่า ก.ร. จะเป็นผู้พิจารณาวินิจฉัย ดังนั้นโดยหลักการเกี่ยวกับเรื่องดังกล่าวจึงเป็นกรณีที่ถูกกฎหมายได้บัญญัติขึ้นเพื่อสร้างความมั่นใจ เพื่อเยียวยาและแก้ไขปัญหาให้เสร็จสิ้นทั้งกระบวนการที่จะต้องดำเนินการอย่างไรอยู่แล้ว และจะสามารถแก้ไขได้ตามสมควรและครบทุกกลุ่มบุคคลด้วย ซึ่งจะมีความยืดหยุ่นในทางปฏิบัติและมีประสิทธิภาพมากกว่าการที่จะไปบัญญัติให้มีความชัดเจนมากเกินไป

๒.๒ ผลการพิจารณาของสภาผู้แทนราษฎรในวาระที่สอง ชั้นพิจารณาเรียงตามลำดับมาตรา

ร่าง

พระราชบัญญัติ

ระเบียบข้าราชการรัฐสภา

พ.ศ.

ชื่อร่างพระราชบัญญัติ	ไม่มีการแก้ไข
คำปรารภ	ไม่มีการแก้ไข
มาตรา ๑	ไม่มีการแก้ไข
มาตรา ๒	ไม่มีการแก้ไข
มาตรา ๓	ไม่มีการแก้ไข
มาตรา ๔	มีการแก้ไข

คณะกรรมการแก้ไข ดังนี้

มาตรา ๔ ในพระราชบัญญัตินี้

“ข้าราชการรัฐสภา” หมายความว่า บุคคลซึ่งได้รับการบรรจุและแต่งตั้งให้เป็นข้าราชการตามพระราชบัญญัตินี้

“ประธานรัฐสภา” หมายความว่า ประธานรัฐสภาตามบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญ ในกรณีที่รัฐธรรมนูญบัญญัติให้มีสหภาพนิติบัญญัติสหภาพเดียว ให้หมายถึงตัวสมาชิกประชาชนแห่งสหภาพนั้น

“รองประธานรัฐสภา” หมายความว่า รองประธานรัฐสภาตามบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญ ในกรณีที่รัฐธรรมนูญบัญญัติไว้มีสภาพิเศษให้ทำข้อตกลงไม่ถึงสองปีเศษนับแต่ตั้งสภาขึ้น

“ก.ร.” หมายความว่า คณะกรรมการข้าราชการรัฐสภา

“รัฐสภา” หมายความว่า สภาผู้แทนราษฎรและวุฒิสภาตามบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญ ในกรณีที่รัฐธรรมนูญบัญญัติไว้มีสภาพิเศษให้ทำข้อตกลงไม่ถึงสองปีเศษนับแต่ตั้งสภาขึ้น

มติ ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรเห็นชอบด้วยกับการแก้ไขของคณะกรรมการ

มาตรา ๕	ไม่มีการแก้ไข
หมวด ๑ บททั่วไป	ไม่มีการแก้ไข
มาตรา ๖	ไม่มีการแก้ไข
มาตรา ๗	ไม่มีการแก้ไข
มาตรา ๘	ไม่มีการแก้ไข
มาตรา ๙	ไม่มีการแก้ไข
มาตรา ๑๐	มีการแก้ไข

คณะกรรมการแก้ไข ดังนี้

มาตรา ๑๐ การขอพระราชทานเครื่องราชอิสริยาภรณ์ให้ให้แก่สำหรับข้าราชการรัฐสภา ให้ ศ/ร/ พิเศษเป็นไปตามระเบียบว่าด้วยการนั้น

มติ ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรเห็นชอบด้วยกับการแก้ไขของคณะกรรมการ

มาตรา ๑๑	ไม่มีการแก้ไข
มาตรา ๑๒	ไม่มีการแก้ไข
หมวด ๒ คณะกรรมการข้าราชการรัฐสภา	ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๑๓

มีการแก้ไข

คณะกรรมการการแก้ไข ดังนี้

มาตรา ๑๓ ให้มีคณะกรรมการคณะหนึ่งเรียกว่า “คณะกรรมการข้าราชการ
รัฐสภา” เรียกโดยย่อว่า “ก.ร.” ประกอบด้วย ประธานรัฐสภาเป็นประธานกรรมการ รองประธาน
รัฐสภาเป็นรองประธานกรรมการ เลขาธิการ ก.พ. เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร เลขาธิการวุฒิสภา
และ ผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งรัฐสภาเลือกตั้งมีจำนวนไม่เกินแปดคนซึ่งสภาผู้แทนราษฎรเลือกจำนวนสี่คน
วุฒิสภาเลือกจำนวนสี่คน และผู้แทนข้าราชการรัฐสภาสามัญจำนวนสองคนซึ่งข้าราชการรัฐสภา
สามัญในสังกัดสำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎรเลือกจากผู้ที่เคยรับราชการเป็นข้าราชการ
รัฐสภาสามัญจำนวนหนึ่งคน และข้าราชการรัฐสภาสามัญในสังกัดสำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา
เลือกจากผู้ที่เคยรับราชการเป็นข้าราชการรัฐสภาสามัญ จำนวนหนึ่งคน เป็นกรรมการ ในกรณีที่มิ
มีสองสภาให้แต่ละสภาเลือกตั้งสภาละไม่เกินสี่คน

ให้ประธานรัฐสภาแต่งตั้งเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎรหรือเลขาธิการวุฒิสภา
คนใดคนหนึ่งเป็นเลขานุการ ก.ร.

คณะกรรมการการขอแก้ไขในที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎร ดังนี้

มาตรา ๑๓ ให้มีคณะกรรมการคณะหนึ่งเรียกว่า “คณะกรรมการข้าราชการ
รัฐสภา” เรียกโดยย่อว่า “ก.ร.” ประกอบด้วย ประธานรัฐสภาเป็นประธานกรรมการ รองประธาน
รัฐสภาเป็นรองประธานกรรมการ เลขาธิการ ก.พ. เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร เลขาธิการวุฒิสภา
และ ผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งรัฐสภาเลือกตั้งมีจำนวนไม่เกินแปดคนซึ่งสภาผู้แทนราษฎรเลือกจำนวนสี่คน
วุฒิสภาเลือกจำนวนสี่คน และผู้แทนข้าราชการรัฐสภาสามัญจำนวนสองคนซึ่งข้าราชการรัฐสภา
สามัญในสังกัดสำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎรเลือกสภาผู้ซึ่งเคยรับราชการเป็นข้าราชการ
รัฐสภาสามัญจำนวนหนึ่งคน และข้าราชการรัฐสภาสามัญในสังกัดสำนักงานเลขาธิการ
วุฒิสภาเลือกสภาผู้ซึ่งเคยรับราชการเป็นข้าราชการรัฐสภาสามัญจำนวนหนึ่งคน เป็นกรรมการ
ในกรณีที่มิมีสองสภาให้แต่ละสภาเลือกตั้งสภาละไม่เกินสี่คน

มติ ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรเห็นชอบด้วยกับการแก้ไขของคณะกรรมการ

มาตรา ๑๔

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๑๔/๑

คณะกรรมการเพิ่มขึ้นใหม่

คณะกรรมการเพิ่มขึ้นใหม่ ดังนี้

มาตรา ๑๔/๑ กรรมการผู้แทนข้าราชการรัฐสภาสามัญตามมาตรา ๑๓ ต้องเคยเป็นข้าราชการรัฐสภาสามัญในตำแหน่งไม่ต่ำกว่าประเภทบริหาร ประเภทอำนวยการระดับสูง หรือประเภทวิชาการระดับทรงคุณวุฒิ และไม่มีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๑๔ (๒)

คณะกรรมการขอแก้ไขในที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎร โดยขอตัดมาตรา ๑๔/๑ ออก

มาตรา ๑๕/๑ ข้าราชการผู้แทนที่ข้าราชการรัฐสภาสามัญตามมาตรา ๑๓ ที่ตั้งเขต เป็นข้าราชการรัฐสภาสามัญในตำแหน่งไม่ต่ำกว่าประเภทบริหาร ประเภทอำนวยการระดับสูง หรือประเภทวิชาการระดับทรงคุณวุฒิ และไม่มีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๑๔ (๒)

มติ ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรเห็นชอบด้วยกับการแก้ไขของคณะกรรมการ

มาตรา ๑๕

มีการแก้ไข

คณะกรรมการแก้ไข ดังนี้

มาตรา ๑๕ กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิและกรรมการผู้แทนข้าราชการรัฐสภาสามัญ มีวาระอยู่ในตำแหน่งคราวละสี่ปี

กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิและกรรมการผู้แทนข้าราชการรัฐสภาสามัญซึ่งพ้นจาก ตำแหน่งตามวาระ ให้ปฏิบัติหน้าที่ต่อไปจนกว่ากรรมการผู้ทรงคุณวุฒิและกรรมการ ผู้แทนข้าราชการรัฐสภาสามัญซึ่งได้รับเลือกใหม่เข้ารับหน้าที่

มติ ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรเห็นชอบด้วยกับการแก้ไขของคณะกรรมการ

มาตรา ๑๖

มีการแก้ไข

คณะกรรมการแก้ไข ดังนี้

มาตรา ๑๖ เมื่อตำแหน่งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิว่างลงเพราะพ้นจากตำแหน่ง ตามวาระตามมาตรา ๑๕ หรือเพราะพ้นจากตำแหน่งตามมาตรา ๑๘ ให้รัฐสภาผู้แทนราษฎรหรือ วุฒิสภา แล้วแต่กรณี เลือกผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๑๔ ขึ้น แทนภายในสี่สิบห้าวันนับแต่วันที่ตำแหน่งว่าง หรือวันเปิดสมัยประชุมรัฐสภา แล้วแต่กรณี

ความในวรรคหนึ่งมิให้นำมาใช้บังคับสำหรับกรณีตำแหน่งว่างเพราะการพ้นจากตำแหน่งตามมาตรา ๑๘ และวาระของกรรมการที่เหลือไม่ถึงหนึ่งร้อยแปดสิบวัน หรือเมื่อสภาผู้แทนราษฎรสิ้นอายุหรือถูกยุบ

ให้กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งได้รับเลือกแทนตำแหน่งที่ว่างเพราะพ้นจากตำแหน่ง
ตามมาตรา ๑๘ อยู่ในตำแหน่งตามวาระของกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งตนแทน

รัฐสภาอาจเลือกกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งออกจากตำแหน่งให้เป็นกรรมการ
ผู้ทรงคุณวุฒิใหม่ได้อีก

มติ ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรเห็นชอบด้วยกับการแก้ไขของคณะกรรมการธิการ

มาตรา ๑๖/๑

คณะกรรมการเพิ่มขึ้นใหม่

คณะกรรมการเพิ่มขึ้นใหม่ ดังนี้

มาตรา ๑๖/๑ เมื่อตำแหน่งกรรมการผู้แทนข้าราชการรัฐสภาสามัญว่างลงเพราะ
พ้นจากตำแหน่งตามวาระตามมาตรา ๑๕ หรือเพราะพ้นจากตำแหน่งตามมาตรา ๑๘/๑
ให้ข้าราชการรัฐสภาสามัญในสังกัดสำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎรหรือข้าราชการรัฐสภา
สามัญในสังกัดสำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา แล้วแต่กรณี เลือกผู้แทนข้าราชการรัฐสภาสามัญ
ซึ่งมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๑๔/๑ ขึ้นแทนภายในสี่สิบห้าวันนับแต่วันที่
ตำแหน่งว่างลง

ให้กรรมการผู้แทนข้าราชการรัฐสภาสามัญซึ่งได้รับเลือกแทนตำแหน่งที่ว่างเพราะ
พ้นจากตำแหน่งตามมาตรา ๑๘/๑ อยู่ในตำแหน่งตามวาระของกรรมการผู้แทนข้าราชการรัฐสภา
สามัญซึ่งตนแทน

กรรมการผู้แทนข้าราชการรัฐสภาสามัญจะดำรงตำแหน่งติดต่อกันเกินหนึ่งวาระไม่ได้

คณะกรรมการขอแก้ไขในที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎร ดังนี้

มาตรา ๑๖/๑ เมื่อตำแหน่งกรรมการผู้แทนข้าราชการรัฐสภาสามัญว่างลงเพราะ
พ้นจากตำแหน่งตามวาระตามมาตรา ๑๕ หรือเพราะพ้นจากตำแหน่งตามมาตรา ๑๘/๑
ให้ข้าราชการรัฐสภาสามัญในสังกัดสำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎรหรือข้าราชการรัฐสภา
สามัญในสังกัดสำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา แล้วแต่กรณี เลือกผู้แทนข้าราชการรัฐสภาสามัญ
ซึ่งมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๑๔/๑ ขึ้นแทนภายในสี่สิบห้าวันนับแต่วันที่
ตำแหน่งว่างลง

ให้กรรมการผู้แทนข้าราชการรัฐสภาสามัญซึ่งได้รับเลือกแทนตำแหน่งที่ว่างเพราะ
พ้นจากตำแหน่งตามมาตรา ๑๘/๑ อยู่ในตำแหน่งตามวาระของกรรมการผู้แทนข้าราชการรัฐสภา
สามัญซึ่งตนแทน

กรรมการผู้แทนข้าราชการรัฐสภาสามัญจะดำรงตำแหน่งติดต่อกันเกินหนึ่งวาระไม่ได้

มติ ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรเห็นชอบด้วยกับการเพิ่มขึ้นใหม่ของ
คณะกรรมการ

(มาตรา ๑๖/๑ ตามร่างพระราชบัญญัตินี้ ส่งมาให้วุฒิสภาพิจารณาเป็นมาตรา ๑๗)

มาตรา ๑๗	มีการแก้ไข
คณะกรรมการการแก้ไข ดังนี้	
มาตรา ๑๗ การเลือกผู้ทรงคุณวุฒิและการเลือกผู้แทนข้าราชการรัฐสภาสามัญ เป็นกรรมการ ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่ประธานรัฐสภากำหนด	
มติ ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรเห็นชอบด้วยกับการแก้ไขของคณะกรรมการ	
มาตรา ๑๘	ไม่มีการแก้ไข
มาตรา ๑๘/๑	คณะกรรมการเพิ่มขึ้นใหม่
คณะกรรมการการเพิ่มขึ้นใหม่ ดังนี้	
มาตรา ๑๘/๑ นอกจากการพ้นจากตำแหน่งตามวาระตามมาตรา ๑๕ กรรมการ ผู้แทนข้าราชการรัฐสภาสามัญพ้นจากตำแหน่ง เมื่อ	
- (๑) ตาย	
(๒) ลาออก	
(๓) ขาดคุณสมบัติหรือมีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๑๔/๑	
(๔) ได้รับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก เว้นแต่เป็นโทษสำหรับ ความผิดที่ได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ	
คณะกรรมการการขอแก้ไขในที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎร ดังนี้	
(๓) พ้นจากการเป็นข้าราชการรัฐสภาสามัญ	
มติ ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรเห็นชอบด้วยกับการแก้ไขของคณะกรรมการ (มาตรา ๑๘/๑ ตามร่างพระราชบัญญัตินี้ ส่งมาให้วุฒิสภาพิจารณาเป็นมาตรา ๒๐)	
มาตรา ๑๙	ไม่มีการแก้ไข
มาตรา ๒๐	ไม่มีการแก้ไข
มาตรา ๒๑	ไม่มีการแก้ไข
หมวด ๓ ข้าราชการรัฐสภาสามัญ	ไม่มีการแก้ไข
ส่วนที่ ๑ การจัดระเบียบข้าราชการ รัฐสภาสามัญ	ไม่มีการแก้ไข
มาตรา ๒๒	ไม่มีการแก้ไข
มาตรา ๒๓	ไม่มีการแก้ไข

ส่วนที่ ๒ การกำหนดตำแหน่ง และ
การให้ได้รับเงินเดือนและ
เงินประจำตำแหน่ง

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๒๔

มีการแก้ไข

คณะกรรมการการแก้ไข ดังนี้

มาตรา ๒๔ ตำแหน่งข้าราชการรัฐสภาสามัญ มี ๔ ประเภท ดังต่อไปนี้

(๑) ตำแหน่งประเภทบริหาร ได้แก่ ตำแหน่งหัวหน้าส่วนราชการสังกัดรัฐสภา รองหัวหน้าส่วนราชการสังกัดรัฐสภา ผู้ช่วยหัวหน้าส่วนราชการสังกัดรัฐสภา และตำแหน่งอื่น ที่ ก.ร. กำหนดเป็นตำแหน่งประเภทบริหาร

(๒) ตำแหน่งประเภทอำนวยการ ได้แก่ ตำแหน่งหัวหน้าส่วนราชการภายในระดับ สำนัก และตำแหน่งอื่นที่ ก.ร. กำหนดเป็นตำแหน่งประเภทอำนวยการ

(๓) ตำแหน่งประเภทวิชาการ ได้แก่ ตำแหน่งที่จำเป็นต้องใช้ผู้สำเร็จการศึกษา ระดับปริญญาตามที่ ก.ร. กำหนด เพื่อปฏิบัติงานในหน้าที่ของตำแหน่งนั้น

(๔) ตำแหน่งประเภททั่วไป ได้แก่ ตำแหน่งที่ไม่ใช่ตำแหน่งประเภทบริหาร ตำแหน่งประเภทอำนวยการ และตำแหน่งประเภทวิชาการ ทั้งนี้ ตามที่ ก.ร. กำหนด

มติ ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรเห็นชอบด้วยกับการแก้ไขของคณะกรรมการ

มาตรา ๒๕

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๒๖

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๒๗

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๒๘

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๒๙

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๓๐

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๓๑

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๓๒

ไม่มีการแก้ไข

ส่วนที่ ๓ การสรรหา การบรรจุ
และการแต่งตั้ง

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๓๓

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๓๔

มีการแก้ไข

คณะกรรมการการแก้ไข ดังนี้

มาตรา ๓๔ ผู้ที่จะเข้ารับราชการเป็นข้าราชการรัฐสภาสามัญต้องมีคุณสมบัติทั่วไป และไม่มีลักษณะต้องห้าม ดังต่อไปนี้

ก. คุณสมบัติทั่วไป

(๑) มีสัญชาติไทย

(๒) อายุไม่ต่ำกว่าสิบแปดปี

(๓) เป็นผู้เลื่อมใสในการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุขด้วยความบริสุทธิ์ใจ

ข. ลักษณะต้องห้าม

(๑) เป็นผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง

(๑/๑) เป็นกรรมการหรือผู้ดำรงตำแหน่งที่รับผิดชอบในการบริหารพรรคการเมืองหรือเจ้าหน้าที่ในพรรคการเมือง

(๒) เป็นคนไร้ความสามารถ คนเสมือนไร้ความสามารถ คนวิกลจริต หรือจิตฟั่นเฟือนไม่สมประกอบ หรือเป็นโรคตามที่กำหนดในกฎ ก.ร.

(๓) เป็นผู้อยู่ในระหว่างถูกสั่งพักราชการหรือถูกสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อนตามพระราชบัญญัตินี้หรือตามกฎหมายอื่น

(๔) เป็นผู้บกพร่องในศีลธรรมอันดีจนเป็นที่รังเกียจของสังคม

(๕) เป็นพรรคการเมืองหรือเจ้าหน้าที่ในพรรคการเมือง

(๖) เป็นบุคคลล้มละลาย

(๗) เป็นผู้เคยได้รับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก เว้นแต่เป็นโทษสำหรับความผิดที่ได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ

(๘) เป็นผู้เคยถูกลงโทษให้ออก ปลดออก หรือไล่ออกจากรัฐวิสาหกิจหรือหน่วยงานอื่นของรัฐ

(๙) เป็นผู้เคยถูกลงโทษให้ออกหรือปลดออก เพราะกระทำผิดวินัยตามพระราชบัญญัตินี้หรือตามกฎหมายอื่น

(๑๐) เป็นผู้เคยถูกลงโทษไล่ออก เพราะกระทำผิดวินัยตามพระราชบัญญัตินี้หรือตามกฎหมายอื่น

(๑๑) เป็นผู้เคยกระทำการทุจริตในการสอบเข้ารับราชการหรือเข้าปฏิบัติงานในหน่วยงานของรัฐ

ผู้ที่เข้าบริหารราชการเป็นข้าราชการรัฐสภาสามัญซึ่งมีลักษณะต้องห้ามตาม ข. (๔) (๖) (๗) (๘) (๙) (๑๐) หรือ (๑๑) ก.ร. อาจพิจารณาขกเว้นให้เข้ารับราชการได้ แต่ถ้าเป็นกรณีมีลักษณะต้องห้ามตาม (๘) หรือ (๙) ผู้นั้นต้องออกจากงานหรือออกจากราชการไปเกินสองปีแล้ว และในกรณีมีลักษณะต้องห้ามตาม (๑๐) ผู้นั้นต้องออกจากงานหรือออกจากราชการไปเกินสามปีแล้ว และต้องมีใช่เป็นกรณีออกจากงานหรือออกจากราชการเพราะเหตุจริตต่อหน้าที่ มติของ ก.ร. ในการยกเว้นดังกล่าวต้องได้คะแนนเสียงไม่น้อยกว่าสี่ในห้าของจำนวนกรรมการที่มาประชุม การลงมติให้กระทำโดยลับ

การขอกเว้นตามวรรคสอง ให้เป็นไปตามระเบียบที่ ก.ร. กำหนด

ในกรณีตามวรรคสอง ก.ร. จะยกเว้นให้เป็นการเฉพาะราย หรือจะประกาศยกเว้นให้เป็นการทั่วไปก็ได้

มติ ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรเห็นชอบด้วยกับการแก้ไขของคณะกรรมการธิการ

มาตรา ๓๕

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๓๖

มีการแก้ไข

คณะกรรมการธิการแก้ไข ดังนี้

มาตรา ๓๖ ผู้สมัครสอบแข่งขันในตำแหน่งใด ต้องมีคุณสมบัติทั่วไปและไม่มีลักษณะต้องห้าม หรือได้รับการยกเว้นในกรณีที่มีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๓๔ และต้องมีคุณสมบัติเฉพาะสำหรับตำแหน่งหรือได้รับอนุมัติจาก ก.ร. ตามมาตรา ๔๒ ด้วย

สำหรับผู้มีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๓๔ ข. (๑) หรือ (๑/๑) ให้มีสิทธิสมัครสอบแข่งขันได้ แต่จะมีสิทธิได้รับบรรจุเป็นข้าราชการรัฐสภาสามัญที่สอบแข่งขันได้ต่อเมื่อพ้นจากการเป็นผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองหรือกรรมการหรือผู้ดำรงตำแหน่งที่รับผิดชอบในการบริหารพรรคการเมืองหรือเจ้าหน้าที่ในพรรคการเมือง แล้วแต่กรณี

มติ ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรเห็นชอบด้วยกับการแก้ไขของคณะกรรมการธิการ

มาตรา ๓๗

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๓๘

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๓๙

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๔๐

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๔๑

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๔๒

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๔๓	ไม่มีการแก้ไข
มาตรา ๔๔	ไม่มีการแก้ไข
มาตรา ๔๕	ไม่มีการแก้ไข
มาตรา ๔๖	ไม่มีการแก้ไข
มาตรา ๔๗	ไม่มีการแก้ไข
มาตรา ๔๘	ไม่มีการแก้ไข
มาตรา ๔๙	ไม่มีการแก้ไข
มาตรา ๕๐	ไม่มีการแก้ไข
มาตรา ๕๑	ไม่มีการแก้ไข
ส่วนที่ ๔ การเพิ่มพูนประสิทธิภาพและ เสริมสร้างแรงจูงใจในการ ปฏิบัติราชการ	ไม่มีการแก้ไข
มาตรา ๕๒	ไม่มีการแก้ไข
มาตรา ๕๓	ไม่มีการแก้ไข
มาตรา ๕๔	ไม่มีการแก้ไข
มาตรา ๕๕	ไม่มีการแก้ไข
มาตรา ๕๖	ไม่มีการแก้ไข
มาตรา ๕๗	ไม่มีการแก้ไข
ส่วนที่ ๕ วินัยและการดำเนินการ ทางวินัย	ไม่มีการแก้ไข
มาตรา ๕๘	ไม่มีการแก้ไข
มาตรา ๕๙	ไม่มีการแก้ไข
มาตรา ๖๐	ไม่มีการแก้ไข
มาตรา ๖๑	ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๖๒	ไม่มีการแก้ไข
มาตรา ๖๓	ไม่มีการแก้ไข
มาตรา ๖๔	ไม่มีการแก้ไข
มาตรา ๖๕	ไม่มีการแก้ไข
มาตรา ๖๖	ไม่มีการแก้ไข
มาตรา ๖๗	ไม่มีการแก้ไข
มาตรา ๖๘	ไม่มีการแก้ไข
มาตรา ๖๙	ไม่มีการแก้ไข
มาตรา ๗๐	ไม่มีการแก้ไข
มาตรา ๗๑	ไม่มีการแก้ไข
มาตรา ๗๒	ไม่มีการแก้ไข
มาตรา ๗๓	ไม่มีการแก้ไข
มาตรา ๗๔	ไม่มีการแก้ไข
มาตรา ๗๕	ไม่มีการแก้ไข
มาตรา ๗๖	ไม่มีการแก้ไข
ส่วนที่ ๖ การออกจากราชการ	ไม่มีการแก้ไข
มาตรา ๗๗	ไม่มีการแก้ไข
มาตรา ๗๘	ไม่มีการแก้ไข
มาตรา ๗๙	ไม่มีการแก้ไข
มาตรา ๘๐	มีการแก้ไข

คณะกรรมการแก้ไข ดังนี้

มาตรา ๘๐ ผู้บังคับบัญชาซึ่งมีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา ๓๙ มีอำนาจสั่งให้ข้าราชการรัฐสภาสามัญออกจากราชการเพื่อรับบำเหน็จบำนาญเหตุขาดแทนตามกฎหมายว่าด้วยบำเหน็จบำนาญข้าราชการได้ในกรณีดังต่อไปนี้

(๑) เมื่อข้าราชการรัฐสภาสามัญผู้ใดเจ็บป่วยไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ราชการของตนได้โดยสม่ำเสมอ

(๒) เมื่อข้าราชการรัฐสภาสามัญผู้ใดสมัครไปปฏิบัติงานใด ๆ ตามความประสงค์ของทางราชการ

(๓) เมื่อข้าราชการรัฐสภาสามัญผู้ใดขาดคุณสมบัติทั่วไปตามมาตรา ๓๔ ก. (๑) หรือ (๓) หรือมีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๓๔ ข. (๑) ~~(๑/๑)~~ (๒) ~~(๕)~~ หรือ (๖)

(๔) เมื่อทางราชการเลิกหรือยุบหน่วยงานหรือตำแหน่งที่ข้าราชการรัฐสภาสามัญปฏิบัติหน้าที่หรือดำรงอยู่ สำหรับผู้ที่ออกจากราชการในกรณีนี้ให้ได้รับเงินชดเชยตามหลักเกณฑ์วิธีการ และเงื่อนไขที่กระทรวงการคลังกำหนดด้วย

(๕) เมื่อข้าราชการรัฐสภาสามัญผู้ใดไม่สามารถปฏิบัติราชการให้มีประสิทธิภาพและเกิดประสิทธิผลในระดับอันเป็นที่พอใจของทางราชการ

(๖) เมื่อข้าราชการรัฐสภาสามัญผู้ใดหย่อนความสามารถในอันที่จะปฏิบัติหน้าที่ราชการ บกพร่องในหน้าที่ราชการ หรือประพฤติตนไม่เหมาะสมกับตำแหน่งหน้าที่ราชการ ถ้าให้ผู้นั้นรับราชการต่อไปจะเป็นการเสียหายแก่ราชการ

(๗) เมื่อข้าราชการรัฐสภาสามัญผู้ใดมีกรณีถูกสอบสวนว่ากระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรงตามมาตรา ๖๕ และผลการสอบสวนไม่ได้ความแน่ชัดพอที่จะพึงลงโทษตามมาตรา ๖๙ วรรคหนึ่ง แต่มีมลทินหรือมัวหมองในกรณีที่ถูกสอบสวน ถ้าให้รับราชการต่อไปจะเป็นการเสียหายแก่ราชการ

(๘) เมื่อข้าราชการรัฐสภาสามัญผู้ใดต้องรับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุกในความผิดที่ได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ หรือต้องรับโทษจำคุกโดยคำสั่งของศาลซึ่งยังไม่ถึงกับจะต้องถูกลงโทษปลดออกหรือไล่ออก

การสั่งให้ออกจากราชการตามวรรคหนึ่งให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎ ก.ร.

เมื่อผู้บังคับบัญชาซึ่งมีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา ๓๙ สั่งให้ข้าราชการรัฐสภาสามัญผู้ใดออกจากราชการตามมาตรานี้แล้ว ให้รายงาน ก.ร. และให้นำมาตรา ๗๔ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

มติ ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรเห็นชอบด้วยกับการแก้ไขของคณะกรรมการ

มาตรา ๘๑ ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๘๒ ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๘๓ ไม่มีการแก้ไข

ส่วนที่ ๗ การอุทธรณ์และการร้องทุกข์ ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๘๔ ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๘๕	ไม่มีการแก้ไข
มาตรา ๘๖	ไม่มีการแก้ไข
มาตรา ๘๗	ไม่มีการแก้ไข
มาตรา ๘๘	ไม่มีการแก้ไข
หมวด ๔ ข้าราชการรัฐสภาฝ่ายการเมือง	ไม่มีการแก้ไข
มาตรา ๘๙	มีการแก้ไข

คณะกรรมการการแก้ไข ดังนี้

มาตรา ๘๙ ตำแหน่งข้าราชการรัฐสภาฝ่ายการเมือง มีดังต่อไปนี้

- (๑) ที่ปรึกษาประธานรัฐสภา
- (๒) ที่ปรึกษารองประธานรัฐสภา
- (๓) ที่ปรึกษาประธานสภาผู้แทนราษฎร
- (๔) ที่ปรึกษาประธานวุฒิสภา
- (๕) ที่ปรึกษารองประธานสภาผู้แทนราษฎร
- (๖) ที่ปรึกษารองประธานวุฒิสภา
- (๗) ที่ปรึกษาผู้นำฝ่ายค้านในสภาผู้แทนราษฎร
- (๗/๑) โฆษกประธานสภาผู้แทนราษฎร
- (๗/๒) โฆษกประธานวุฒิสภา
- (๗/๓) โฆษกผู้นำฝ่ายค้านในสภาผู้แทนราษฎร
- (๘) เลขานุการประธานรัฐสภา
- (๙) เลขานุการรองประธานรัฐสภา
- (๑๐) เลขานุการประธานสภาผู้แทนราษฎร
- (๑๑) เลขานุการประธานวุฒิสภา
- (๑๒) เลขานุการรองประธานสภาผู้แทนราษฎร
- (๑๓) เลขานุการรองประธานวุฒิสภา
- (๑๔) เลขานุการผู้นำฝ่ายค้านในสภาผู้แทนราษฎร
- (๑๕) ผู้ช่วยเลขานุการประธานรัฐสภา
- (๑๖) ผู้ช่วยเลขานุการรองประธานรัฐสภา
- (๑๗) ผู้ช่วยเลขานุการประธานสภาผู้แทนราษฎร
- (๑๘) ผู้ช่วยเลขานุการประธานวุฒิสภา
- (๑๙) ผู้ช่วยเลขานุการรองประธานสภาผู้แทนราษฎร
- (๒๐) ผู้ช่วยเลขานุการรองประธานวุฒิสภา

(๒๑) ผู้ช่วยเลขานุการผู้นำฝ่ายค้านในสภาผู้แทนราษฎร

ข้าราชการรัฐสภาฝ่ายการเมืองตามวรรคหนึ่งจะมีจำนวนเท่าใดให้เป็นไปตามอัตรา
ในบัญชีท้ายพระราชบัญญัตินี้

ข้าราชการรัฐสภาฝ่ายการเมืองต้องไม่เป็นข้าราชการซึ่งมีตำแหน่งหรือเงินเดือน
ประจำ และให้นำคุณสมบัติทั่วไปและลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๓๔ วรรคหนึ่ง เว้นแต่ ข. (๑)
และ (๕๗/๑) มาใช้บังคับกับข้าราชการรัฐสภาฝ่ายการเมืองโดยอนุโลม

มติ ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรเห็นชอบด้วยการแก้ไขของคณะกรรมการธิการ

มาตรา ๙๐

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๙๐/๑

คณะกรรมการธิการเพิ่มขึ้นใหม่

คณะกรรมการธิการเพิ่มขึ้นใหม่ ดังนี้

มาตรา ๙๐/๑ เมื่อคณะรัฐมนตรีได้ปรับอัตราเงินเดือนให้เหมาะสมยิ่งขึ้น
ตามกฎหมายว่าด้วยเงินเดือนและเงินประจำตำแหน่ง โดยเป็นการปรับเพิ่มเป็นร้อยละเท่ากัน
ทุกอัตราสำหรับข้าราชการการเมืองหรือข้าราชการทุกประเภทและไม่เกินอัตราร้อยละสิบ
ของอัตราที่ใช้บังคับอยู่ ให้ ก.ร. พิจารณาปรับอัตราเงินเดือนข้าราชการรัฐสภาฝ่ายการเมือง
ให้สอดคล้องกับการปรับนั้น โดยให้กระทำเป็นประกาศรัฐสภาซึ่งประธานรัฐสภาเป็นผู้ลงนาม
และให้ถือว่าบัญชีอัตราเงินเดือนข้าราชการรัฐสภาฝ่ายการเมืองท้ายประกาศรัฐสภาดังกล่าว
เป็นบัญชีอัตราเงินเดือนข้าราชการรัฐสภาฝ่ายการเมืองท้ายพระราชบัญญัตินี้ ทั้งนี้ ในกรณีที่
การปรับเป็นร้อยละเท่ากันทุกอัตราหากทำให้อัตราหนึ่งอัตราใดมีเศษไม่ถึงสิบบาท ให้ปรับตัวเลข
เงินเดือนของอัตราดังกล่าวเพิ่มขึ้นเป็นสิบบาท และมีให้ถือว่าเป็นการปรับอัตราร้อยละที่แตกต่างกัน

มติ ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรเห็นชอบด้วยการเพิ่มขึ้นใหม่ของ
คณะกรรมการธิการ

(มาตรา ๙๐/๑ ตามร่างพระราชบัญญัตินี้ ส่งมาให้วุฒิสภาพิจารณาเป็นมาตรา ๙๓)

มาตรา ๙๑

มีการแก้ไข

คณะกรรมการธิการแก้ไข ดังนี้

มาตรา ๙๑ การแต่งตั้งข้าราชการรัฐสภาฝ่ายการเมืองตามมาตรา ๘๙ (๑) (๓) (๕)
(๗) (๗/๑) (๗/๓) (๘) (๑๐) (๑๒) (๑๕) (๑๔) (๑๕) (๑๗) (๑๙) และ (๒๑) ให้ประธาน
สภาผู้แทนราษฎรเป็นผู้มีอำนาจแต่งตั้ง

การแต่งตั้งข้าราชการรัฐสภาฝ่ายการเมืองตามมาตรา ๘๙ (๒) (๔) (๖) (๗/๒) (๙)
(๑๑) (๑๕) (๑๓) (๑๖) (๑๘) และ (๒๐) ให้ประธานวุฒิสภาเป็นผู้มีอำนาจแต่งตั้ง

ในกรณีที่รัฐธรรมนูญบัญญัติให้มีสภาพนิติบัญญัติสภาเดียว ให้ประชาชนแห่งสภานั้น เป็นผู้มีอำนาจแต่งตั้งข้าราชการรัฐสภาฝ่ายบริหารเมื่อพ้นวาระมาตรา ๘๕ (๑) (๒) (๔) และ (๕) และ ให้แต่งตั้งข้าราชการรัฐสภาฝ่ายบริหารเมื่อพ้นวาระมาตรา ๘๕ (๒) และ (๕) เท่ากับอำนาจของประชาชน แห่งสภานั้น

มติ ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรเห็นชอบด้วยการแก้ไขของคณะกรรมการธิการ

มาตรา ๙๒

มีการแก้ไข

คณะกรรมการธิการแก้ไข ดังนี้

มาตรา ๙๒ ข้าราชการรัฐสภาฝ่ายการเมืองออกจากตำแหน่งเมื่อ

(๑) ตาย

(๒) ลาออก

(๓) สำหรับข้าราชการรัฐสภาฝ่ายการเมืองซึ่งได้รับแต่งตั้งตามมาตรา ๙๑ วรรคหนึ่ง ผู้แต่งตั้งสั่งให้พ้นจากตำแหน่ง หรือเมื่อประธานสภาผู้แทนราษฎร รองประธาน สภาผู้แทนราษฎร หรือผู้นำฝ่ายค้านในสภาผู้แทนราษฎร พ้นจากตำแหน่ง หรือเมื่อ สภาผู้แทนราษฎรสิ้นอายุหรือถูกยุบ แล้วแต่กรณี

(๔) สำหรับข้าราชการรัฐสภาฝ่ายการเมืองซึ่งได้รับแต่งตั้งตามมาตรา ๙๑ วรรคสอง ผู้แต่งตั้งสั่งให้พ้นจากตำแหน่ง หรือเมื่อประธานวุฒิสภา หรือรองประธานวุฒิสภา ออกจากตำแหน่ง แล้วแต่กรณี

(๕) สำหรับข้าราชการรัฐสภาฝ่ายบริหารซึ่งได้รับแต่งตั้งตามวรรค ๑ วรรค ๒ หรือ ๓ ผู้แต่งตั้งสั่งให้พ้นจากตำแหน่ง หรือเมื่อผู้แต่งตั้งพ้นจากตำแหน่ง

มติ ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรเห็นชอบด้วยการแก้ไขของคณะกรรมการธิการ

บทเฉพาะกาล

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๙๓

มีการแก้ไข

คณะกรรมการธิการแก้ไข ดังนี้

มาตรา ๙๓ ให้ ก.ร. ตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายรัฐสภา พ.ศ. ๒๕๑๘ ซึ่งปฏิบัติหน้าที่อยู่ในวันก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ปฏิบัติหน้าที่ ก.ร. ตามพระราชบัญญัตินี้

ให้กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิในคณะกรรมการข้าราชการฝ่ายรัฐสภา ตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายรัฐสภา พ.ศ. เป็นกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ ในคณะกรรมการข้าราชการรัฐสภาตามพระราชบัญญัตินี้ และให้มีต่อไปจนกว่าจะครบวาระ

บัญชีอัตราเงินเดือนข้าราชการ

มีการแก้ไข

รัฐสภาฝ่ายการเมือง

คณะกรรมการแก้ไข ดังนี้

บัญชีอัตราเงินเดือนข้าราชการรัฐสภาฝ่ายการเมือง

ตำแหน่ง	จำนวนตำแหน่ง	อัตรา (บาท)
ที่ปรึกษาประธานรัฐสภา	๑	๕๔,๙๑๐
ที่ปรึกษารองประธานรัฐสภา	๑	๕๔,๙๑๐
ที่ปรึกษาประธานสภาผู้แทนราษฎร	๒	๕๔,๙๑๐
ที่ปรึกษาประธานวุฒิสภา	๒	๕๔,๙๑๐
ที่ปรึกษารองประธานสภาผู้แทนราษฎร	เท่าจำนวนรองประธานสภาผู้แทนราษฎร	๔๕,๐๐๐
ที่ปรึกษารองประธานวุฒิสภา	เท่าจำนวนรองประธานวุฒิสภา	๔๕,๐๐๐
ที่ปรึกษาผู้นำฝ่ายค้านในสภาผู้แทนราษฎร	๑	๔๕,๐๐๐
โฆษกประธานสภาผู้แทนราษฎร	๑	๔๕,๐๐๐
โฆษกประธานวุฒิสภา	๑	๔๕,๐๐๐
โฆษกผู้นำฝ่ายค้านในสภาผู้แทนราษฎร	๑	๔๕,๐๐๐
เลขานุการประธานรัฐสภา	๑	๔๒,๒๐๐
เลขานุการรองประธานรัฐสภา	๑	๔๒,๒๐๐
เลขานุการประธานสภาผู้แทนราษฎร	๑	๔๒,๒๐๐
เลขานุการประธานวุฒิสภา	๑	๔๒,๒๐๐
เลขานุการรองประธานสภาผู้แทนราษฎร	เท่าจำนวนรองประธานสภาผู้แทนราษฎร	๔๒,๒๐๐
เลขานุการรองประธานวุฒิสภา	เท่าจำนวนรองประธานวุฒิสภา	๔๒,๒๐๐
เลขานุการผู้นำฝ่ายค้านในสภาผู้แทนราษฎร	๑	๔๒,๒๐๐
ผู้ช่วยเลขานุการประธานรัฐสภา	๑	๓๗,๗๘๐
ผู้ช่วยเลขานุการรองประธานรัฐสภา	๑	๓๗,๗๘๐
ผู้ช่วยเลขานุการประธานสภาผู้แทนราษฎร	๑	๓๗,๗๘๐
ผู้ช่วยเลขานุการประธานวุฒิสภา	๑	๓๗,๗๘๐
ผู้ช่วยเลขานุการรองประธานสภาผู้แทนราษฎร	เท่าจำนวนรองประธานสภาผู้แทนราษฎร	๓๗,๗๘๐
ผู้ช่วยเลขานุการรองประธานวุฒิสภา	เท่าจำนวนรองประธานวุฒิสภา	๓๗,๗๘๐
ผู้ช่วยเลขานุการผู้นำฝ่ายค้านในสภาผู้แทนราษฎร	๑	๓๗,๗๘๐

หมายเหตุ ให้ให้ประชาชนที่รักผู้แทนราษฎรที่ตั้งเลขานุการที่ปรึกษาชนรัฐสภาหรือเลขานุการที่ปรึกษาชนสภาผู้แทนราษฎรได้เพียงตำแหน่งเดียว และให้ประชาชนวุฒิสภาที่ตั้งเลขานุการที่ปรึกษาชนรัฐสภาหรือเลขานุการที่ปรึกษาชนวุฒิสภาได้เพียงตำแหน่งเดียว

มติ ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรเห็นชอบด้วยกับการแก้ไขของคณะกรรมการ

บัญชีอัตราเงินประจำตำแหน่งของ มีการแก้ไข
ข้าราชการรัฐสภาฝ่ายการเมือง
คณะกรรมการการแก้ไข ดังนี้

บัญชีอัตราเงินประจำตำแหน่งข้าราชการรัฐสภาฝ่ายการเมือง

ตำแหน่ง	จำนวนตำแหน่ง	อัตรา (บาท/เดือน)
ที่ปรึกษาประธานรัฐสภา	๑	๑๕,๐๐๐
ที่ปรึกษารองประธานรัฐสภา	๑	๑๕,๐๐๐
ที่ปรึกษาประธานสภาผู้แทนราษฎร	๒	๑๕,๐๐๐
ที่ปรึกษาประธานวุฒิสภา	๒	๑๕,๐๐๐
ที่ปรึกษารองประธานสภาผู้แทนราษฎร	เท่าจำนวนรองประธานสภาผู้แทนราษฎร	๑๐,๐๐๐
ที่ปรึกษารองประธานวุฒิสภา	เท่าจำนวนรองประธานวุฒิสภา	๑๐,๐๐๐
ที่ปรึกษาผู้นำฝ่ายค้านในสภาผู้แทนราษฎร	๑	๑๐,๐๐๐
โฆษกประธานสภาผู้แทนราษฎร	๑	๑๐,๐๐๐
โฆษกประธานวุฒิสภา	๑	๑๐,๐๐๐
โฆษกผู้นำฝ่ายค้านในสภาผู้แทนราษฎร	๑	๑๐,๐๐๐
เลขานุการประธานรัฐสภา	๑	๔,๙๐๐
เลขานุการรองประธานรัฐสภา	๑	๔,๙๐๐
เลขานุการประธานสภาผู้แทนราษฎร	๑	๔,๙๐๐
เลขานุการประธานวุฒิสภา	๑	๔,๙๐๐
เลขานุการรองประธานสภาผู้แทนราษฎร	เท่าจำนวนรองประธานสภาผู้แทนราษฎร	๔,๙๐๐
เลขานุการรองประธานวุฒิสภา	เท่าจำนวนรองประธานวุฒิสภา	๔,๙๐๐
เลขานุการผู้นำฝ่ายค้านในสภาผู้แทนราษฎร	๑	๔,๙๐๐
ผู้ช่วยเลขานุการประธานรัฐสภา	๑	๓,๗๘๐
ผู้ช่วยเลขานุการรองประธานรัฐสภา	๑	๓,๗๘๐
ผู้ช่วยเลขานุการประธานสภาผู้แทนราษฎร	๑	๓,๗๘๐
ผู้ช่วยเลขานุการประธานวุฒิสภา	๑	๓,๗๘๐
ผู้ช่วยเลขานุการรองประธานสภาผู้แทนราษฎร	เท่าจำนวนรองประธานสภาผู้แทนราษฎร	๓,๗๘๐
ผู้ช่วยเลขานุการรองประธานวุฒิสภา	เท่าจำนวนรองประธานวุฒิสภา	๓,๗๘๐
ผู้ช่วยเลขานุการผู้นำฝ่ายค้านในสภาผู้แทนราษฎร	๑	๓,๗๘๐

ทั้งนี้ให้ข้าราชการที่พ้นจากตำแหน่งดังกล่าวซึ่งมีอายุครบ ๖๕ ปีบริบูรณ์หรือเกษียณอายุราชการ
ข้าราชการที่พ้นจากตำแหน่งดังกล่าวได้เพียงครั้งหนึ่งเดียว และให้ข้าราชการวุฒิสภาที่พ้นจากตำแหน่ง
ดังกล่าวซึ่งมีอายุครบ ๖๕ ปีบริบูรณ์หรือเกษียณอายุราชการหรือข้าราชการวุฒิสภาที่ได้เพียงครั้งหนึ่งเดียว
มติ ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรเห็นชอบด้วยกับการแก้ไขของคณะกรรมการการ

เมื่อที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรได้พิจารณาร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ ในวาระที่สอง เรียงตามลำดับมาตราเสร็จแล้ว ที่ประชุมได้พิจารณาทั้งร่างเป็นการสรุปอีกครั้งหนึ่ง ตามข้อบังคับการประชุมสภาผู้แทนราษฎร พ.ศ. ๒๕๕๑ ข้อ ๑๓๐^๔ โดยไม่มีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรผู้ใด ขอแก้ไขเพิ่มเติมถ้อยคำ จึงเป็นอันจบการพิจารณาในวาระที่สอง ต่อจากนั้นที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรได้พิจารณำต่อไปในวาระที่สาม

๓. ผลการพิจารณาของสภาผู้แทนราษฎรในวาระที่สาม

มติ ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรได้ลงมติในวาระที่สาม เห็นชอบด้วยกับ ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ ด้วยคะแนนเสียง ๓๔๖ เสียง ไม่เห็นชอบ ไม่มีงดออกเสียง ไม่มีและไม่ลงคะแนนเสียง ๑๔ เสียง

ข้อสังเกตของคณะกรรมการ

คณะกรรมการได้พิจารณาร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้แล้วเห็นว่าควรมีข้อสังเกต ที่คณะรัฐมนตรีควรทราบหรือควรปฏิบัติไว้ในรายงานของคณะกรรมการเพื่อให้สภาผู้แทนราษฎร ได้พิจารณา ซึ่งคณะกรรมการพิจารณาแล้วเห็นว่า โดยที่รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย ได้บัญญัติให้มีตำแหน่งประธานรัฐสภา รองประธานรัฐสภา ประธานสภาผู้แทนราษฎร ประธานวุฒิสภา รองประธานสภาผู้แทนราษฎร รองประธานวุฒิสภา และผู้นำฝ่ายค้านในสภาผู้แทนราษฎร โดยในแต่ละตำแหน่งดังกล่าวนอกจากจะมีอำนาจและหน้าที่ตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย และข้อบังคับการประชุมของแต่ละสภาที่กำหนดไว้แล้ว บุคคลที่ดำรงตำแหน่งในแต่ละตำแหน่ง ดังกล่าวยังต้องมีบทบาทในด้านอื่น ๆ ที่มีความสำคัญต่องานในด้านนิติบัญญัติของชาติอีกหลาย ประการ อาทิ บทบาทในการควบคุมและดำเนินกิจการของรัฐสภา สภาผู้แทนราษฎร หรือวุฒิสภา แล้วแต่กรณีให้เป็นไปโดยความเรียบร้อย บทบาทในด้านความสัมพันธ์ระหว่างประเทศทั้งในระดับ ทวิภาคีและพหุภาคี บทบาทในด้านการเมือง และบทบาทในด้านการบริหารส่วนราชการในสังกัด รัฐสภา รวมทั้งหน่วยงานของรัฐสภาที่เกี่ยวข้อง เป็นต้น

ดังนั้น เพื่อให้การปฏิบัติหน้าที่ในฐานะผู้นำระดับสูงขององค์กรฝ่ายนิติบัญญัติ ซึ่งเป็นองค์กรหนึ่งของอำนาจอธิปไตยเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้นและสอดคล้องกับการกำหนดตำแหน่งข้าราชการการเมืองของคณะรัฐมนตรีซึ่งเป็นองค์กรฝ่ายบริหาร คณะกรรมการวิสามัญจึงเห็นสมควรกำหนดให้มีตำแหน่งข้าราชการรัฐสภาฝ่ายการเมืองเพิ่มขึ้น ตามร่างมาตรา ๘๙ (๗/๑) (๗/๒) (๗/๓) (๑๕) (๑๖) (๑๗) (๑๘) (๑๙) (๒๐) และ(๒๑) รวมทั้งเห็นสมควรแก้ไขเหตุผลของร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ให้สอดคล้องกับหลักการดังกล่าวดังนี้

^๔ ข้อบังคับการประชุมสภาผู้แทนราษฎร พ.ศ. ๒๕๕๑ ข้อ ๑๓๐ กำหนดว่า

“เมื่อได้พิจารณาตามข้อ ๑๒๙ จนจบร่างแล้ว ให้สภาพิจารณาทั้งร่างเป็นการสรุปอีกครั้งหนึ่ง และในการพิจารณาครั้งนี้สมาชิกอาจขอแก้ไขเพิ่มเติมถ้อยคำได้ แต่จะขอแก้ไขเพิ่มเติมเนื้อความใดไม่ได้ นอกจากเนื้อความที่เห็นว่าขัดแย้งกันอยู่”

“เหตุผล”

โดยที่พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายรัฐสภา พ.ศ. ๒๕๑๘ ได้ใช้บังคับมาเป็นเวลานาน และมีบทบัญญัติบางประการไม่สอดคล้องกับการบริหารราชการที่เปลี่ยนแปลงไป ประกอบกับได้มีการปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือน ซึ่งเป็นกฎหมายเกี่ยวกับการบริหารทรัพยากรบุคคลภาครัฐ ดังนั้น เพื่อให้การบริหารทรัพยากรบุคคลของข้าราชการฝ่ายรัฐสภาสอดคล้องกับการบริหารราชการที่เปลี่ยนแปลงไป สมควรปรับปรุงกฎหมายดังกล่าว โดยกำหนดระบบตำแหน่งของข้าราชการรัฐสภาให้จำแนกตามกลุ่มลักษณะงาน และให้มีบัญชีอัตราเงินเดือนและเงินประจำตำแหน่งของข้าราชการรัฐสภาเป็นการเฉพาะ กำหนดให้ข้าราชการรัฐสภาสามัญตำแหน่งประเภทวิชาการระดับเชี่ยวชาญหรือระดับทรงคุณวุฒิหรือตำแหน่งประเภททั่วไประดับอาวุโสหรือระดับทักษะพิเศษอาจรับราชการต่อไปได้ และปรับปรุงกระบวนการพิจารณาอุทธรณ์และร้องทุกข์ของข้าราชการรัฐสภาสามัญ รวมทั้งเพิ่มตำแหน่งที่ พิเศษผู้ให้คำปรึกษา ข้าราชการรัฐสภาฝ่ายการเมืองบางตำแหน่งในสภาผู้แทนราษฎรและวุฒิสภาให้สอดคล้องกับภารกิจของงานด้านนิติบัญญัติของรัฐสภา จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้”

ผลการพิจารณา ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรได้ลงมติเห็นชอบด้วยกับข้อสังเกตของคณะกรรมการมาธิการ ด้วยคะแนนเสียง ๓๓๖ เสียง ไม่เห็นด้วย ไม่มี งดออกเสียง ไม่มี และไม่ลงคะแนนเสียง ๑๐ เสียง โดยให้ประธานสภาผู้แทนราษฎรแจ้งไปยังคณะรัฐมนตรีตามข้อบังคับการประชุมสภาผู้แทนราษฎร พ.ศ. ๒๕๕๑ ข้อ ๑๒๕^๔

^๔ ข้อบังคับการประชุมสภาผู้แทนราษฎร พ.ศ. ๒๕๕๑ ข้อ ๑๒๕ กำหนดว่า

“ข้อ ๑๒๕ เมื่อคณะกรรมการได้ พิจารณาร่างพระราชบัญญัติเสร็จแล้ว ให้เสนอร่างพระราชบัญญัตินั้น โดยแสดงร่างเดิมและการแก้ไขเพิ่มเติมพร้อมทั้งรายงานต่อประธานสภารายงานนั้นอย่างน้อยต้องระบุว่าได้มีหรือไม่มีการแก้ไขเพิ่มเติมในมาตราใดบ้าง และถ้ามีการแปรญัตติมติของคณะกรรมการเกี่ยวกับคำแปรญัตตินั้นเป็นประการใด หรือมีการสงวนคำแปรญัตติของผู้แปรญัตติหรือมีการสงวนความเห็นของกรรมการก็ให้ระบุไว้ในรายงานด้วย

ในกรณีที่คณะกรรมการเห็นว่าข้อสังเกตที่คณะรัฐมนตรี ศาล หรือองค์กรตามรัฐธรรมนูญที่เกี่ยวข้องควรทราบหรือควรปฏิบัติให้บันทึกข้อสังเกตดังกล่าวไว้ในรายงานของคณะกรรมการเพื่อให้ที่ประชุมสภาพิจารณา และให้นำความในข้อ ๘๗ มาใช้บังคับโดยอนุโลม”

ส่วนที่ ๒

ตารางเปรียบเทียบ

พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายรัฐสภา พ.ศ. ๒๕๑๘

(เฉพาะมาตราที่เกี่ยวข้องกับประเด็นที่มีการแก้ไข)

กับ

ร่างพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการรัฐสภา พ.ศ.

(ซึ่งสภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว)

ตารางเปรียบเทียบ
พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายรัฐสภา พ.ศ. ๒๕๑๘
กับ
ร่างพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการรัฐสภา พ.ศ.
สภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว

<p style="text-align: center;"> พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายรัฐสภา พ.ศ. ๒๕๑๘ </p> <p style="text-align: center;"> <i>พระราชบัญญัติ</i> ระเบียบข้าราชการฝ่ายรัฐสภา พ.ศ. ๒๕๑๘ </p> <p style="text-align: center;"> ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร. ให้ไว้ ณ วันที่ ๒๐ มกราคม พ.ศ. ๒๕๑๘ เป็นปีที่ ๓๐ ในรัชกาลปัจจุบัน </p> <p style="text-align: center;"> พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรด เกล้าฯ ให้ประกาศว่า </p> <p style="text-align: center;"> โดยที่เป็นการสมควรมีกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการฝ่ายรัฐสภา </p>	<p style="text-align: center;"> ร่างพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการรัฐสภา พ.ศ. สภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว </p>
<p style="text-align: center;"> ร่าง พระราชบัญญัติ ระเบียบข้าราชการรัฐสภา พ.ศ. </p>	<p style="text-align: center;"> โดยที่เป็นการสมควรปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการฝ่ายรัฐสภา </p> <p style="text-align: center;"> พระราชบัญญัตินี้มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพ ของบุคคล ซึ่งมาตรา ๒๙ ประกอบกับมาตรา ๓๑ มาตรา ๓๓ มาตรา ๔๓ และมาตรา ๖๕ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติ แห่งกฎหมาย </p>

<p>พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายรัฐสภา พ.ศ. ๒๕๑๘</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการรัฐสภา พ.ศ. สภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว</p>
<p>จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยคำแนะนำและยินยอมของสภานิติบัญญัติแห่งชาติที่รัฐสภา ดังต่อไปนี้</p> <p>มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายรัฐสภา พ.ศ. ๒๕๑๘”</p> <p>มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป</p> <p>มาตรา ๓ บรรดาบทกฎหมาย กฎ และข้อบังคับอื่นในส่วนที่มีบัญญัติไว้แล้วในพระราชบัญญัตินี้ หรือซึ่งขัดหรือแย้งกับบทแห่งพระราชบัญญัตินี้ ให้ใช้พระราชบัญญัตินี้แทน</p>	<p>มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการรัฐสภา พ.ศ.”</p> <p>มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป</p> <p>มาตรา ๓ ให้ยกเลิก</p> <p>(๑) พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายรัฐสภา พ.ศ. ๒๕๑๘</p> <p>(๒) พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายรัฐสภา (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๒๑</p> <p>(๓) พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายรัฐสภา (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๓๑</p> <p>(๔) พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายรัฐสภา (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๓๕</p> <p>(๕) พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายรัฐสภา (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๓๘</p> <p>(๖) พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายรัฐสภา (ฉบับที่ ๖) พ.ศ. ๒๕๔๑</p>
<p>มาตรา ๔ ในพระราชบัญญัตินี้</p> <p>“ข้าราชการฝ่ายรัฐสภา” หมายความว่า บุคคลซึ่งรับราชการโดยได้รับเงินเดือนจากเงินงบประมาณหมวดเงินเดือนในส่วนราชการสังกัดรัฐสภา</p> <p>“ประธานรัฐสภา” หมายความว่า ประธานรัฐสภาตามบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญ</p> <p>“รองประธานรัฐสภา” หมายความว่า รองประธานรัฐสภาตามบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญ ในกรณีที่รัฐธรรมนูญบัญญัติให้มีสภานิติบัญญัติสภาเดียว ให้หมายความถึงรองประธานแห่งสภานั้น</p> <p>“รัฐสภา” หมายความว่า สภานิติบัญญัติที่บัญญัติตามรัฐธรรมนูญ ในกรณีที่รัฐธรรมนูญบัญญัติให้มีสภานิติบัญญัติสภาเดียว ให้หมายถึงสภานั้น</p> <p>มาตรา ๕ ให้ประธานรัฐสภาจัดการตามพระราชบัญญัตินี้</p>	<p>มาตรา ๔ ในพระราชบัญญัตินี้</p> <p>“ข้าราชการรัฐสภา” หมายความว่า บุคคลซึ่งได้รับการบรรจุและแต่งตั้งให้เป็นผู้เข้ารับราชการตามพระราชบัญญัตินี้</p> <p>“ประธานรัฐสภา” หมายความว่า ประธานรัฐสภาตามบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญ</p> <p>“รองประธานรัฐสภา” หมายความว่า รองประธานรัฐสภาตามบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญ</p> <p>“ก.ร.” หมายความว่า คณะกรรมการข้าราชการรัฐสภา</p> <p>“รัฐสภา” หมายความว่า สภาผู้แทนราษฎรและวุฒิสภาตามบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญ</p> <p>มาตรา ๕ ให้ประธานรัฐสภาจัดการตามพระราชบัญญัตินี้</p>

* ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๔๒/ตอนที่ ๒๗/ฉบับพิเศษ หน้า ๑/๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๑๘

<p>พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายรัฐสภา พ.ศ. ๒๕๑๘</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการรัฐสภา พ.ศ. สภาผู้แทนราษฎรมติเห็นชอบแล้ว</p>
<p>มาตรา ๑๔ ข้าราชการฝ่ายรัฐสภามี ๒ ประเภท (๑) ข้าราชการรัฐสภาสามัญ ได้แก่ผู้ซึ่งรับราชการในตำแหน่งประจำ โดยได้รับเงินเดือนในอัตราสามัญ และได้รับแต่งตั้งตามที่บัญญัติไว้ในหมวด ๓ (๒) ข้าราชการรัฐสภาฝ่ายการเมือง ได้แก่ผู้ซึ่งรับราชการในตำแหน่งการเมืองของรัฐสภา</p> <p>มาตรา ๑๕ วันเวลาทำงาน วันหยุดราชการตามประเพณี วันหยุดราชการประจำปี และการลาหยุดราชการของข้าราชการฝ่ายรัฐสภา ให้เป็นไปตามที่ ก.ร. กำหนด</p> <p>มาตรา ๑๗ เครื่องแบบของข้าราชการฝ่ายรัฐสภา ให้เป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยการนั้น และให้ประธานรัฐสภาวางระเบียบว่าด้วยการแต่งกายของข้าราชการฝ่ายรัฐสภา</p> <p>มาตรา ๑๘ การขอพระราชทานเครื่องราชอิสริยาภรณ์ให้แก่ข้าราชการฝ่ายรัฐสภา ให้ ก.ร. พิจารณาดำเนินการตามระเบียบว่าด้วยการนั้น และให้ประธานรัฐสภานำความกราบบังคมทูลเพื่อขอพระราชทาน</p> <p>มาตรา ๑๙ ข้าราชการฝ่ายรัฐสภาที่มีสิทธิได้รับบำเหน็จบำนาญตามกฎหมายว่าด้วยบำเหน็จบำนาญข้าราชการ เช่นเดียวกับข้าราชการพลเรือน</p>	<p>หมวด ๑ บททั่วไป</p> <p>มาตรา ๖ การจัดระเบียบข้าราชการรัฐสภาต้องเป็นไปเพื่อผลสัมฤทธิ์ต่อภารกิจของทางราชการ ความมีประสิทธิภาพ และความคุ้มค่า โดยให้ข้าราชการปฏิบัติราชการอย่างมีคุณภาพ คุณธรรม และมีคุณภาพชีวิตที่ดี</p> <p>มาตรา ๗ ข้าราชการรัฐสภา มี ๒ ประเภท (๑) ข้าราชการรัฐสภาสามัญ ได้แก่ ข้าราชการรัฐสภาซึ่งรับราชการโดยได้รับบรรจุและแต่งตั้งตามที่บัญญัติไว้ในหมวด ๓ (๒) ข้าราชการรัฐสภาฝ่ายการเมือง ได้แก่ ข้าราชการรัฐสภาซึ่งรับราชการในตำแหน่งการเมืองของรัฐสภาตามที่บัญญัติไว้ในหมวด ๔</p> <p>มาตรา ๘ วันเวลาทำงาน วันหยุดราชการตามประเพณี วันหยุดราชการประจำปี และการลาหยุดราชการของข้าราชการรัฐสภา ให้เป็นไปตามที่ ก.ร. กำหนด</p> <p>มาตรา ๙ เครื่องแบบของข้าราชการรัฐสภาและระเบียบว่าด้วยการแต่งกายของข้าราชการรัฐสภา ให้เป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยเครื่องแบบข้าราชการฝ่ายรัฐสภา</p> <p>มาตรา ๑๐ การขอพระราชทานเครื่องราชอิสริยาภรณ์สำหรับข้าราชการรัฐสภา ให้เป็นไปตามระเบียบว่าด้วยการนั้น</p> <p>มาตรา ๑๑ บำเหน็จบำนาญข้าราชการรัฐสภาให้เป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยการนั้น</p>

* มาตรา ๑๖ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายรัฐสภา (ฉบับที่ ๔)

<p>พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายรัฐสภา พ.ศ. ๒๕๑๔</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการรัฐสภา พ.ศ. สภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว</p>
<p>มาตรา ๖ ให้มีคณะกรรมการคณะหนึ่งเรียกว่า "คณะกรรมการข้าราชการฝ่ายรัฐสภา" เรียกโดยย่อว่า "ก.ร." ประกอบด้วยประธานรัฐสภาเป็นประธานกรรมการ รองประธานรัฐสภาเป็นรองประธานกรรมการ เลขานุการ ก.พ. เลขานุการวุฒิสภา เลขานุการผู้แทนราษฎร และผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งรัฐสภาเลือกจํานวนไม่เกินแปดคน เป็นกรรมการ ในกรณีที่มีสองสภา ให้แต่ละสภาเลือกสภาละไม่เกินสี่คน</p> <p>หมวด ๑ คณะกรรมการข้าราชการฝ่ายรัฐสภา</p> <p>มาตรา ๑๒ ให้ประธานรัฐสภาแต่งตั้งเลขานุการวุฒิสภาหรือเลขานุการผู้แทนราษฎรคนใดคนหนึ่งเป็นเลขานุการ ก.ร.</p> <p>มาตรา ๑๓ ผู้ทรงคุณวุฒิตามมาตรา ๖ ต้องมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้าม ดังต่อไปนี้</p> <p>(๑) เคยรับราชการในตำแหน่งไม่ต่ำกว่าอธิบดีหรือตำแหน่งเทียบเท่ามาแล้ว หรือเคยดำรงตำแหน่งกรรมการข้าราชการประเภทใดประเภทหนึ่งมาแล้ว</p> <p>(๒) ไม่เป็นข้าราชการซึ่งมีตำแหน่งหรือเงินเดือนประจำ ข้าราชการการเมือง ข้าราชการรัฐสภาฝ่ายการเมือง สมาชิกรัฐสภา กรรมการพรรคการเมือง หรือเจ้าหน้าที่ในพรรคการเมือง</p>	<p>มาตรา ๑๒ มาตรฐานทางจริยธรรมของข้าราชการรัฐสภา ให้เป็นไปตามประมวลจริยธรรมที่ ก.ร. กำหนด</p> <p>มาตรฐานทางจริยธรรมตามวรรคหนึ่งจะต้องมีกลไกและระบบในการดำเนินงาน เพื่อให้การบังคับใช้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ รวมทั้งกำหนดขั้นตอนการลงโทษตามความร้ายแรงแห่งการกระทำ</p> <p>การฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามมาตรฐานทางจริยธรรมตามวรรคหนึ่ง ให้ถือว่าเป็นการกระทำผิดทางวินัย</p> <p>หมวด ๒ คณะกรรมการข้าราชการรัฐสภา</p> <p>มาตรา ๑๓ ให้มีคณะกรรมการคณะหนึ่งเรียกว่า "คณะกรรมการข้าราชการรัฐสภา" เรียกโดยย่อว่า "ก.ร." ประกอบด้วย ประธานรัฐสภาเป็นประธานกรรมการ รองประธานรัฐสภาเป็นรองประธานกรรมการ เลขานุการ ก.พ. เลขานุการวุฒิสภา เลขานุการผู้ทรงคุณวุฒิ จํานวนแปดคนซึ่งสภาผู้แทนราษฎรเลือกจํานวนสี่คน วุฒิสภาเลือกจํานวนสี่คน และผู้แทนข้าราชการรัฐสภาสามัญจํานวนสองคนซึ่งข้าราชการรัฐสภาสามัญในสังกัดสำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎรเลือกกันเองจํานวนหนึ่งคน และข้าราชการรัฐสภาสามัญในสังกัดสำนักงานเลขาธิการวุฒิสภาเลือกกันเองจํานวนหนึ่งคน เป็นกรรมการ</p> <p>ให้ประธานรัฐสภาแต่งตั้งเลขานุการสภาผู้แทนราษฎรหรือเลขานุการวุฒิสภาคนใดคนหนึ่งเป็นเลขานุการ ก.ร.</p> <p>มาตรา ๑๔ กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิตามมาตรา ๑๓ ต้องมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้าม ดังต่อไปนี้</p> <p>(๑) เคยรับราชการในตำแหน่งไม่ต่ำกว่าอธิบดีหรือตำแหน่งเทียบเท่ามาแล้ว หรือเคยดำรงตำแหน่งกรรมการข้าราชการประเภทใดประเภทหนึ่งมาแล้ว</p> <p>(๒) ไม่เป็นข้าราชการซึ่งมีตำแหน่งหรือเงินเดือนประจำ ข้าราชการการเมือง ข้าราชการรัฐสภาฝ่ายการเมือง สมาชิกรัฐสภา กรรมการพรรคการเมือง หรือเจ้าหน้าที่ในพรรคการเมือง</p>

* มาตรา ๖ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายรัฐสภา (ฉบับที่ ๕)

* มาตรา ๗ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายรัฐสภา (ฉบับที่ ๕)

<p>พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายรัฐสภา พ.ศ. ๒๕๑๔</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการรัฐสภา พ.ศ. สภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว</p>
<p>มาตรา ๔^๕ กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิมีวาระอยู่ในตำแหน่งคราวละสามปี</p> <p>มาตรา ๕ เมื่อตำแหน่งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิว่างลงเพราะออกจกตำแหน่งตามวาระตามมาตรา ๔ หรือเพราะพ้นจากตำแหน่งตามมาตรา ๑๑ ให้รัฐสภาเลือกตั้งผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๗ ขึ้นแทนภายในสามสิบวัน นับแต่วันที่ตั้งตำแหน่งว่าง หรือวันเปิดสมัยประชุมรัฐสภา แล้วแต่กรณี</p> <p>มาตรา ๖ ความในวรรคหนึ่งมิให้นำมาใช้บังคับสำหรับกรรมการที่เลือกตั้งตำแหน่งว่างเพราะการพ้นจากตำแหน่งตามมาตรา ๑๑ และวาระของกรรมการที่เหลือไม่ถึงหนึ่งร้อยแปดสิบวัน หรือเมื่อรัฐสภาสิ้นอายุ หรือยุบเลิก</p> <p>ให้กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งได้รับเลือกตั้งแทนตำแหน่งที่ว่างเพราะพ้นจากตำแหน่งตามมาตรา ๑๑ อยู่ในตำแหน่งตามวาระของกรรมการซึ่งรับตำแหน่งแทน</p> <p>รัฐสภาอาจเลือกตั้งกรรมการซึ่งออกจกตำแหน่งให้เป็นกรรมการอีกได้</p>	<p>มาตรา ๑๕ กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิและกรรมการผู้แทนข้าราชการรัฐสภาสามัญมีวาระอยู่ในตำแหน่งคราวละสี่ปี</p> <p>กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิและกรรมการผู้แทนข้าราชการรัฐสภาสามัญซึ่งพ้นจากตำแหน่งตามวาระ ให้ปฏิบัติหน้าที่ต่อไปจนกว่ากรรมการผู้ทรงคุณวุฒิและกรรมการผู้แทนข้าราชการรัฐสภาสามัญซึ่งได้รับเลือกใหม่เข้ารับหน้าที่</p> <p>มาตรา ๑๖ เมื่อตำแหน่งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิว่างลงเพราะพ้นจากตำแหน่งตามวาระตามมาตรา ๑๕ หรือเพราะพ้นจากตำแหน่งตามมาตรา ๑๕ ให้สภาผู้แทนราษฎรหรือวุฒิสภา แล้วแต่กรณี เลือกผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๑๕ ขึ้นแทนภายในสี่สิบห้าวันนับแต่วันที่ตั้งตำแหน่งว่าง หรือวันเปิดสมัยประชุมรัฐสภา แล้วแต่กรณี</p> <p>ความในวรรคหนึ่งมิให้นำมาใช้บังคับสำหรับกรรมการที่เลือกตั้งตำแหน่งว่างเพราะการพ้นจากตำแหน่งตามมาตรา ๑๕ และวาระของกรรมการที่เหลือไม่ถึงหนึ่งร้อยแปดสิบวัน หรือเมื่อสภาผู้แทนราษฎรสิ้นอายุหรือยุบเลิก</p> <p>ให้กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งได้รับเลือกแทนตำแหน่งที่ว่างเพราะพ้นจากตำแหน่งตามมาตรา ๑๕ อยู่ในตำแหน่งตามวาระของกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งรับตำแหน่งแทน</p> <p>รัฐสภาอาจเลือกกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งออกจกตำแหน่งให้เป็นกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิใหม่ได้อีก</p> <p>มาตรา ๑๗ เมื่อตำแหน่งกรรมการผู้แทนข้าราชการรัฐสภาสามัญว่างลงเพราะพ้นจากตำแหน่งตามวาระตามมาตรา ๑๕ หรือเพราะพ้นจากตำแหน่งตามมาตรา ๒๐ ให้ข้าราชการรัฐสภาสามัญในสังกัดสำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎรหรือข้าราชการรัฐสภาสามัญในสังกัดสำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา แล้วแต่กรณี เลือกผู้แทนข้าราชการรัฐสภาสามัญขึ้นแทนภายในสี่สิบห้าวันนับแต่วันที่ตั้งตำแหน่งว่างลง</p> <p>ให้กรรมการผู้แทนข้าราชการรัฐสภาสามัญซึ่งได้รับเลือกแทนตำแหน่งที่ว่างเพราะพ้นจากตำแหน่งตามมาตรา ๒๐ อยู่ในตำแหน่งตามวาระของกรรมการผู้แทนข้าราชการรัฐสภาสามัญซึ่งตนแทน</p> <p>กรรมการผู้แทนข้าราชการรัฐสภาสามัญจะดำรงตำแหน่งติดต่อกันเกินหนึ่งวาระไม่ได้</p>

^๕ มาตรา ๔ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายรัฐสภา (ฉบับที่ ๔)

<p>พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายรัฐสภา พ.ศ. ๒๕๑๘</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการรัฐสภา พ.ศ. สภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว</p>
<p>มาตรา ๑๑^๔ ในการเลือกผู้ทรงคุณวุฒิเป็นกรรมการ ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่ประธานรัฐสภากำหนด</p> <p>มาตรา ๑๑ นอกจากรากศัพท์จากตำแหน่งตามวรรคมาตรา ๘ กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิพ้นจากตำแหน่ง เมื่อ</p> <p>(๑) ตาย</p> <p>(๒) ลาออก</p> <p>(๓) เป็นผู้ขาดคุณสมบัติหรือมีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๗</p> <p>มาตรา ๑๒ การประชุมของ ก.ร. ต้องมีกรรมการมาประชุมไม่ต่ำกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการทั้งหมด จึงจะเป็นองค์ประชุม</p> <p>ในระหว่างที่รัฐสภาสิ้นอายุหรือยุบ ให้ประธานรัฐสภาและรองประธานรัฐสภาดำรงตำแหน่งประธาน ก.ร. และรองประธาน ก.ร. อยู่ต่อไปจนกว่าจะได้ทรงแต่งตั้งประธานรัฐสภาและรองประธานรัฐสภาใหม่แล้วจึงให้พ้นจากตำแหน่ง</p> <p>ในกรณีที่ตำแหน่งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิว่างลงเพราะออกตามวาระในระหว่างที่รัฐสภาสิ้นอายุหรือยุบ องค์ประชุมของ ก.ร. ต้องมีกรรมการมาประชุมไม่ต่ำกว่ากึ่งหนึ่งของกรรมการที่เหลืออยู่</p>	<p>มาตรา ๑๘ การเลือกผู้ทรงคุณวุฒิและการเลือกผู้แทนข้าราชการรัฐสภาสามัญเป็นกรรมการ ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่ประธานรัฐสภากำหนด</p> <p>มาตรา ๑๘ นอกจากรากศัพท์จากตำแหน่งตามวรรคมาตรา ๑๕ กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิพ้นจากตำแหน่ง เมื่อ</p> <p>(๑) ตาย</p> <p>(๒) ลาออก</p> <p>(๓) ขาดคุณสมบัติหรือมีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๑๕</p> <p>(๔) ได้รับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก เว้นแต่เป็นโทษสำหรับความผิดที่ได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ</p> <p>มาตรา ๒๐ นอกจากรากศัพท์จากตำแหน่งตามวรรคมาตรา ๑๕ กรรมการผู้แทนข้าราชการรัฐสภาสามัญพ้นจากตำแหน่ง เมื่อ</p> <p>(๑) ตาย</p> <p>(๒) ลาออก</p> <p>(๓) พ้นจากการเป็นข้าราชการรัฐสภาสามัญ</p> <p>(๔) ได้รับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก เว้นแต่เป็นโทษสำหรับความผิดที่ได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ</p> <p>มาตรา ๒๑ การประชุมของ ก.ร. ต้องมีกรรมการมาประชุมไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการทั้งหมดเท่าที่มีอยู่ จึงจะเป็นองค์ประชุม</p> <p>ให้นำบทบัญญัติว่าด้วยคณะกรรมการที่มีอำนาจดำเนินการพิจารณาทางปกครองตามกฎหมายว่าด้วยวิธีปฏิบัติราชการทางปกครองมาใช้บังคับแก่การประชุมของ ก.ร. โดยอนุโลม เว้นแต่กรณีตามมาตรา ๓๖ วรรคสอง</p>

^๔ มาตรา ๑๐ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายรัฐสภา (ฉบับที่ ๔)

<p>พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายรัฐสภา พ.ศ. ๒๕๑๘</p> <p>มาตรา ๑๓ นอกจากอำนาจหน้าที่ตามที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัตินี้ ให้ ก.ร. มีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้ด้วย คือ</p> <ol style="list-style-type: none"> (๑) ควบคุมดูแลให้การเป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้ (๒) ศึกษาและวินิจฉัยปัญหาต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นเนื่องจากการใช้พระราชบัญญัตินี้ (๓) ออกกฎ ก.ร. หรือระเบียบ เพื่อปฏิบัติการให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้ (๔) กำนันคดีอัตราค่าธรรมเนียมในการปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้ (๕) รักษาทะเบียนประวัติข้าราชการฝ่ายรัฐสภา (๖) ควบคุมเกษียณอายุของข้าราชการฝ่ายรัฐสภาตามกฎหมายว่าด้วยบำเหน็จบำนาญข้าราชการ (๗) กำหนดเรื่องการจัดสวัสดิการ การสงเคราะห์อื่น เงินเพิ่มสำหรับตำแหน่งที่มีเหตุพิเศษ เงินเพิ่มค่าครองชีพชั่วคราว และเงินค่าตอบแทนพิเศษอื่น แก่ข้าราชการฝ่ายรัฐสภา <p>มาตรา ๑๔ ก.ร. มีอำนาจตั้งอนุกรรมการข้าราชการฝ่ายรัฐสภา เรียกโดยย่อว่า "อ.ก.ร." เพื่อทำการใด ๆ แทนได้</p> <p>ให้นำความในมาตรา ๑๒ มาใช้บังคับแก่การประชุมของอนุกรรมการโดยอนุโลม</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการรัฐสภา พ.ศ.</p> <p>สภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว</p> <p>มาตรา ๒๒ ให้ ก.ร. มีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้</p> <ol style="list-style-type: none"> (๑) เสนอแนะและให้คำปรึกษาแก่ส่วนราชการสังกัดรัฐสภาเกี่ยวกับนโยบายและยุทธศาสตร์การบริหารทรัพยากรบุคคลในด้านมาตรฐานค่าตอบแทน การบริหารและการพัฒนาทรัพยากรบุคคล รวมถึงตลอดทั้งการวางแผนกำลังคนและด้านอื่น ๆ เพื่อให้ส่วนราชการสังกัดรัฐสภาใช้เป็นแนวทางในการดำเนินงาน (๒) กำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการและมาตรฐานการบริหารและพัฒนาทรัพยากรบุคคลของข้าราชการรัฐสภาเพื่อให้ส่วนราชการสังกัดรัฐสภาใช้เป็นแนวทางในการดำเนินงาน (๓) ออกกฎ ก.ร. และระเบียบเกี่ยวกับการบริหารทรัพยากรบุคคลเพื่อปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้ รวมถึงตลอดทั้งการให้คำแนะนำหรือวางแผนทางในการปฏิบัติงานตามพระราชบัญญัตินี้ กฎ ก.ร. เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้ว ให้ใช้บังคับได้ (๔) ศึกษาและวินิจฉัยปัญหาต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นเนื่องจากการใช้พระราชบัญญัตินี้ รวมถึงตลอดทั้งกำหนดแนวทางปฏิบัติในกรณีที่เป็นปัญหา (๕) กำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการเพื่อรับรองคุณสมบัติของผู้ได้รับปริญญาประกาศนียบัตรวิชาชีพ หรือคุณวุฒಿಯ่างอื่น เพื่อประโยชน์ในการบรรจุและแต่งตั้งเป็นข้าราชการรัฐสภา และการกำหนดอัตราเงินเดือนหรือค่าตอบแทน รวมทั้งระดับตำแหน่งและประเภทตำแหน่งสำหรับคุณวุฒิดังกล่าว (๖) กำกับ ดูแล ติดตาม ตรวจสอบและประเมินผลการบริหารทรัพยากรบุคคลของข้าราชการรัฐสภาในส่วนราชการสังกัดรัฐสภา เพื่อรักษาความเป็นธรรมและมาตรฐานด้านการบริหารทรัพยากรบุคคล รวมทั้งตรวจสอบและติดตามการปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้ (๗) พิจารณাজัดระบบทะเบียนประวัติและแก้ไขทะเบียนประวัติเกี่ยวกับวัน เดือน ปีเกิด และการควบคุมเกษียณอายุของข้าราชการรัฐสภา (๘) กำหนดอัตราค่าธรรมเนียมในการปฏิบัติการเกี่ยวกับการบริหารทรัพยากรบุคคลตามพระราชบัญญัตินี้ (๙) กำหนดเรื่องการจัดสวัสดิการ การสงเคราะห์อื่น และเงินค่าตอบแทนพิเศษแก่ข้าราชการรัฐสภา (๑๐) ปฏิบัติการอื่นใดตามที่กฎหมายกำหนดให้เป็นอำนาจหน้าที่ของ ก.ร. <p>มาตรา ๒๓ ก.ร. มีอำนาจตั้งอนุกรรมการข้าราชการรัฐสภา เรียกโดยย่อว่า "อ.ก.ร." เพื่อทำการใด ๆ แทนได้</p> <p>การประชุมของ อ.ก.ร.ให้นำบทบัญญัติมาตรา ๒๑ มาใช้บังคับโดยอนุโลม</p>
--	--

^๖ มาตรา ๑๓ (๗) เพิ่มโดยพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายรัฐสภา (ฉบับที่ ๖) พ.ศ.

พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายรัฐสภา พ.ศ. ๒๕๑๘

ร่างพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการรัฐสภา พ.ศ.
สภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว

ข้าราชการรัฐสภาสามัญ

หมวด ๓
ข้าราชการรัฐสภาสามัญ

ส่วนที่ ๑
การจัดระเบียบข้าราชการรัฐสภาสามัญ

มาตรา ๒๔ การจัดระเบียบข้าราชการรัฐสภาสามัญตามพระราชบัญญัตินี้
ให้คำนึงถึงระบบคุณธรรมดังต่อไปนี้

- (๑) การรับบุคคลเพื่อบรรจุเข้ารับราชการและแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่ง
ต้องคำนึงถึงความสามารถของบุคคล ความเสมอภาค ความเป็นธรรม และประโยชน์
ของพระราชการ
- (๒) การบริหารทรัพยากรบุคคล ต้องคำนึงถึงประสิทธิภาพและประสิทธิภาพของ
องค์กรและลักษณะของงาน โดยไม่เลือกปฏิบัติอย่างไม่เป็นธรรม
- (๓) การพิจารณาความดีความชอบ การเลื่อนตำแหน่ง และการให้ประโยชน์อื่น
แก่ข้าราชการต้องเป็นไปอย่างเป็นธรรมโดยพิจารณาจากผลงาน ศักยภาพ และความประพฤติ
และจะนำความคิดเห็นทางการเมืองหรือสังกัดพรรคการเมืองมาประกอบการพิจารณาไม่ได้
- (๔) การดำเนินการทางวินัย ต้องเป็นไปด้วยความยุติธรรมและโดยปราศจากอคติ
- (๕) การบริหารทรัพยากรบุคคลต้องมีความเป็นกลางทางการเมือง

มาตรา ๒๕ ข้าราชการรัฐสภาสามัญมีเสรีภาพในการรวมกลุ่มตามที่บัญญัติไว้ใน
รัฐธรรมนูญ แต่ทั้งนี้ต้องไม่กระทบประสิทธิภาพในการบริหารราชการแผ่นดิน และความต่อเนื่อง
ในการจัดทำบริการสาธารณะ และต้องไม่ขัดอุปสรรคทางการเมือง
หลักเกณฑ์วิธีการ และเงื่อนไขในการรวมกลุ่มตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามที่
กำหนดไว้ในประกาศ ก.ร.

<p>พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายรัฐสภา พ.ศ. ๒๕๑๘</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการรัฐสภา พ.ศ. สภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว</p>
<p>มาตรา ๒๐^๕ การกำหนดตำแหน่ง การให้รับเงินเดือนและการให้ได้รับเงินประจำตำแหน่งของข้าราชการรัฐสภาสามัญ ให้นำกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือน ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับข้าราชการพลเรือนสามัญมาใช้บังคับโดยอนุโลม ทั้งนี้ คำว่า “ก.พ.” ให้หมายถึง ก.ร. และคำว่า “ส่วนราชการที่มีฐานะเป็นกรม และมีหัวหน้าส่วนราชการรับผิดชอบในการปฏิบัติราชการชั้นรองอธิบดี” ให้หมายถึงส่วนราชการที่มีฐานะเป็นกรม และมีหัวหน้าส่วนราชการรับผิดชอบในการปฏิบัติราชการชั้นรองอธิบดีราชการซึ่งตรงต่อประธานรัฐสภา ประธานวุฒิสภา หรือ ประธานสภาผู้แทนราษฎร แล้วแต่กรณี</p> <p>การกำหนดตำแหน่งตามมาตรา ๕๒ (๑๑) (ค) แห่งกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือน ก.ร. อาจกำหนดให้มีตำแหน่งดังกล่าวในส่วนราชการสังกัดรัฐสภาได้ส่วนราชการละหนึ่งตำแหน่ง”</p> <p>มาตรา ๒๐ ทวิ^๖ (ยกเลิก)</p>	<p>ส่วนที่ ๒ การกำหนดตำแหน่ง และการให้ได้รับเงินเดือนและเงินประจำตำแหน่ง</p> <p>มาตรา ๒๖ ตำแหน่งข้าราชการรัฐสภาสามัญ มี ๔ ประเภท ดังต่อไปนี้ (๑) ตำแหน่งประเภทบริหาร ได้แก่ ตำแหน่งหัวหน้าส่วนราชการสังกัดรัฐสภา รองหัวหน้าส่วนราชการสังกัดรัฐสภา ผู้ช่วยหัวหน้าส่วนราชการสังกัดรัฐสภา และตำแหน่งอื่นที่ ก.ร. กำหนดเป็นตำแหน่งประเภทบริหาร</p> <p>(๒) ตำแหน่งประเภทอำนวยการ ได้แก่ ตำแหน่งหัวหน้าส่วนราชการภายในระดับสำนัก และตำแหน่งอื่นที่ ก.ร. กำหนดเป็นตำแหน่งประเภทอำนวยการ</p> <p>(๓) ตำแหน่งประเภทวิชาการ ได้แก่ ตำแหน่งที่จำเป็นต้องใช้ผู้สำเร็จการศึกษา ระดับปริญญาตามที่ ก.ร. กำหนด เพื่อปฏิบัติงานในหน้าที่ของตำแหน่งนั้น</p> <p>(๔) ตำแหน่งประเภททั่วไป ได้แก่ ตำแหน่งที่ไม่ใช่ตำแหน่งประเภทบริหาร ตำแหน่งประเภทอำนวยการ และตำแหน่งประเภทวิชาการ ทั้งนี้ ตามที่ ก.ร. กำหนด</p> <p>มาตรา ๒๗ ระดับตำแหน่งข้าราชการรัฐสภาสามัญ มีดังต่อไปนี้ (๑) ตำแหน่งประเภทบริหาร มีระดับดังต่อไปนี้ (ก) ระดับต้น (ข) ระดับสูง (๒) ตำแหน่งประเภทอำนวยการ มีระดับดังต่อไปนี้ (ก) ระดับต้น (ข) ระดับสูง (๓) ตำแหน่งประเภทวิชาการ มีระดับดังต่อไปนี้ (ก) ระดับปฏิบัติการ (ข) ระดับชำนาญการ (ค) ระดับชำนาญการพิเศษ (ง) ระดับเชี่ยวชาญ (จ) ระดับทรงคุณวุฒิ</p>

^๕ มาตรา ๒๐ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายรัฐสภา (ฉบับที่ ๔)

^๖ มาตรา ๒๐ ทวิ ยกเลิกโดยพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายรัฐสภา (ฉบับที่ ๔)

<p>พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายรัฐสภา พ.ศ. ๒๕๑๘</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการรัฐสภา พ.ศ. สภาผู้แทนราษฎรมติเห็นชอบแล้ว</p>
	<p>(๔) ตำแหน่งประเภททั่วไป มีระดับดังต่อไปนี้</p> <ul style="list-style-type: none"> (ก) ระดับปฏิบัติงาน (ข) ระดับชำนาญงาน (ค) ระดับอาวุโส (ง) ระดับทักษะพิเศษ <p>การจัดประเภทตำแหน่งและระดับตำแหน่ง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ที่กำหนด</p> <p>ในกฎ ก.ร.</p> <p>มาตรา ๒๘ ตำแหน่งข้าราชการรัฐสภาสามัญจะมีในส่วนราชการใด จำนวนเท่าใด และเป็นตำแหน่งประเภทใด สายงานใด ระดับใด ให้เป็นไปตามที่ ก.ร. กำหนด โดยต้องคำนึงถึงประสิทธิภาพ ประสิทธิผล ความไม่ซ้ำซ้อน และประหยัดเป็นหลัก และต้องเป็นไปตามมาตรฐานกำหนดตำแหน่งตามมาตรา ๒๘</p> <p>มาตรา ๒๙ ให้ ก.ร. จัดทำมาตรฐานกำหนดตำแหน่ง โดยจำแนกตำแหน่งเป็นประเภทและสายงานตามลักษณะงาน และจัดตำแหน่งเป็นประเภทเดียวกันและสายงานเดียวกันที่คุณภาพของงานเท่ากันโดยประมาณเป็นระดับเดียวกัน ทั้งนี้ โดยคำนึงถึงลักษณะหน้าที่ ความรับผิดชอบ และคุณภาพของงาน</p> <p>ไม่มาตรฐานกำหนดตำแหน่งให้ระบุชื่อตำแหน่งในสายงาน หน้าที่ ความรับผิดชอบหลัก และคุณสมบัติเฉพาะสำหรับตำแหน่งไว้ด้วย</p> <p>มาตรา ๓๐ ภายใต้บังคับกฎหมายว่าด้วยระเบียบบริหารราชการฝ่ายรัฐสภา ตำแหน่งใดบังคับบัญชาข้าราชการรัฐสภาสามัญในส่วนราชการสังกัดรัฐสภาในฐานะใด ให้เป็นไปตามที่ ก.ร. กำหนด</p>

<p style="text-align: center;">พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายรัฐสภา พ.ศ. ๒๕๑๘</p>	<p style="text-align: center;">ร่างพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการรัฐสภา พ.ศ. สภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว</p>
<p>มาตรา ๒๑^{๑๑} อัตรารายเดือนและอัตราเงินประจำตำแหน่งของข้าราชการรัฐสภาสามัญ ให้นำกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือนในส่วนที่เกี่ยวข้องกับอัตราเงินเดือนและอัตราเงินประจำตำแหน่งมาใช้บังคับโดยอนุโลม ทั้งนี้ คำว่า “ก.พ.” ให้หมายถึง ก.ร. และคำว่า “ส่วนราชการที่มีฐานะเป็นกรม และมีหัวหน้าส่วนราชการรับผิดชอบในการปฏิบัติราชการรับผิดชอบในนายกรัฐมนตรี” ให้หมายถึงส่วนราชการที่มีฐานะเป็นกรม และมีหัวหน้าส่วนราชการรับผิดชอบในการปฏิบัติราชการขึ้นตรงต่อประธานรัฐสภา ประธานวุฒิสภา หรือประธานสภาผู้แทนราษฎรแล้วแต่กรณี</p>	<p>มาตรา ๓๑ ให้ข้าราชการรัฐสภาสามัญได้รับเงินเดือนตามตำแหน่งในแต่ละประเภทตามที่กำหนดไว้ในบัญชีเงินเดือนขั้นสูงของข้าราชการรัฐสภาสามัญท้ายพระราชบัญญัตินี้</p> <p>ผู้ดำรงตำแหน่งประเภทใด สายงานใด ระดับใด จะได้รับเงินเดือนเท่าใด ตามบัญชีเงินเดือนขั้นสูงของข้าราชการรัฐสภาสามัญ ให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎ ก.ร. ข้าราชการรัฐสภาสามัญอาจได้รับประจำตำแหน่งตามบัญชีอัตราเงินประจำตำแหน่งของข้าราชการรัฐสภาสามัญท้ายพระราชบัญญัตินี้ ตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไขที่ ก.ร. กำหนด</p> <p>ผู้ดำรงตำแหน่งประเภทใด สายงานใด ระดับใด จะได้รับเงินประจำตำแหน่งตามบัญชีอัตราเงินประจำตำแหน่งของข้าราชการรัฐสภาสามัญท้ายพระราชบัญญัตินี้ในอัตราใด ให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎ ก.ร.</p> <p>เงินประจำตำแหน่งตามกฎหมายว่าด้วยบำนาญบำเหน็จบำนาญข้าราชการในการคำนวณบำเหน็จบำนาญตามกฎหมายว่าด้วยบำนาญข้าราชการ</p> <p>มาตรา ๓๒ เมื่อมีพระราชกฤษฎีกาการปรับเงินเดือนขั้นค่าขั้นสูงหรือเงินประจำตำแหน่งของข้าราชการพลเรือนสามัญตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือน ให้ ก.ร. พิจารณาปรับเงินเดือนขั้นสูงหรือเงินประจำตำแหน่งของข้าราชการรัฐสภาสามัญให้สอดคล้องกับการปรับเงินเดือนขั้นสูงหรือเงินประจำตำแหน่งของข้าราชการพลเรือนสามัญตามที่กำหนดในพระราชกฤษฎีกา โดยให้กระทำการเป็นประกาศรัฐสภา และให้ประธานรัฐสภาเป็นผู้ลงนาม และให้ถือว่าเงินเดือนขั้นสูงและเงินประจำตำแหน่งตามประกาศรัฐสภาดังกล่าวเป็นเงินเดือนขั้นสูงและเงินประจำตำแหน่งท้ายพระราชบัญญัตินี้</p> <p>เมื่อมีการปรับเงินเดือนหรือเงินประจำตำแหน่งตามวรรคหนึ่ง การปรับเงินเดือนหรือเงินประจำตำแหน่งของข้าราชการรัฐสภาสามัญที่ได้รับอยู่เดิมเข้าสู่อัตราในบัญชีที่ได้รับการปรับใหม่ ให้ ก.ร. กำหนดตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่คณะกรรมการกำหนดไว้</p> <p>ประกาศรัฐสภาตามวรรคหนึ่ง และหลักเกณฑ์และวิธีการที่ ก.ร. กำหนดตามวรรคสอง ให้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาและให้มีผลใช้บังคับตั้งแต่วันที่พระราชกฤษฎีกาใช้บังคับ</p>

^{๑๑} มาตรา ๒๑ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายรัฐสภา (ฉบับที่ ๕)

<p>พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายรัฐสภา พ.ศ. ๒๕๑๘</p> <p>การจ่ายเงินเดือนและเงินประจำตำแหน่งให้แก่ข้าราชการรัฐสภาสามัญให้เป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยการนั้น</p> <p>เพื่อประโยชน์ในการออมทรัพย์ของข้าราชการรัฐสภาสามัญ ให้นำกฎหมายและระเบียบว่าด้วยการหักเงินเดือนข้าราชการไว้เป็นเงินสะสมมาใช้บังคับโดยอนุโลม</p> <p>มาตรา ๒๔ ผู้ที่จะเข้ารับราชการเป็นข้าราชการรัฐสภาสามัญ ต้องมีคุณสมบัติทั่วไปดังต่อไปนี้</p> <p>(๑) มีสัญชาติไทย</p> <p>(๒) อายุไม่ต่ำกว่าสิบแปดปี</p> <p>(๓) เป็นผู้เลื่อมใสในการปกครองระบอบประชาธิปไตยตามรัฐธรรมนูญด้วยความบริสุทธิ์ใจ</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการรัฐสภา พ.ศ.</p> <p>สภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว</p> <p>มาตรา ๓๓ การจ่ายเงินเดือนและเงินประจำตำแหน่งให้ข้าราชการรัฐสภาสามัญให้เป็นไปตามระเบียบที่ ก.ร. กำหนดโดยความเห็นชอบของกระทรวงการคลัง</p> <p>มาตรา ๓๔ ข้าราชการรัฐสภาสามัญอาจได้รับเงินเพิ่มสำหรับตำแหน่งในบางสายงานหรือตำแหน่งที่มีเหตุพิเศษ ตามระเบียบที่ ก.ร. กำหนด</p> <p>ข้าราชการรัฐสภาสามัญอาจได้รับเงินเพิ่มค่าครองชีพชั่วคราวตามภาวะเศรษฐกิจตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่ ก.ร. กำหนด</p> <p>ส่วนที่ ๓</p> <p>การสรรหา การบรรจุ และการแต่งตั้ง</p> <p>มาตรา ๓๕ การสรรหาเพื่อให้ได้บุคคลมาบรรจุเข้ารับราชการเป็นข้าราชการรัฐสภาสามัญและแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่ง ต้องเป็นไปตามระบบคุณธรรมและคำนึงถึงพฤติกรรมทางจริยธรรมของบุคคลดังกล่าว ตลอดจนประโยชน์ของทางราชการ ทั้งนี้ ตามที่กำหนดในส่วนนี้</p> <p>ก. คุณสมบัติทั่วไป</p> <p>(๑) มีสัญชาติไทย</p> <p>(๒) อายุไม่ต่ำกว่าสิบแปดปี</p> <p>(๓) เป็นผู้เลื่อมใสในการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุขด้วยความบริสุทธิ์ใจ</p>
---	--

พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายรัฐสภา พ.ศ. ๒๕๑๘

- (๔) ไม่เป็นผู้ดำรงตำแหน่งข้าราชการการเมือง
- (๕) ไม่เป็นผู้มีกษัตริย์พลภาพจนไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่ได้ ไร้ความสามารถ จิตฟั่นเฟือนไม่สมประกอบ หรือเป็นโรคตามที่กำหนดในกฎ ก.ร.
- (๖) ไม่เป็นผู้อยู่ในระหว่างถูกสั่งให้พักราชการหรือถูกสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อนตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการฝ่ายรัฐสภา หรือตามกฎหมายอื่น
- (๗) ไม่เป็นผู้ถูกฟ้องในคดีอาชญากรรมอันดี
- (๘) ไม่เป็นผู้มีหนี้สินล้นพ้นตัว
- (๙) ไม่เป็นผู้เคยต้องรับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก เว้นแต่เป็นโทษสำหรับความผิดที่ได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ
- (๑๐) ไม่เป็นผู้เคยถูกลงโทษ ให้ออก ปลดออก หรือไล่ออก จากรัฐวิสาหกิจ
- (๑๑)** ไม่เป็นผู้เคยถูกลงโทษปลดออกเพราะกระทำผิดวินัยตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการฝ่ายรัฐสภาหรือตามกฎหมายอื่น
- (๑๒) ไม่เป็นผู้เคยถูกลงโทษไล่ออกเพราะกระทำผิดวินัยตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการฝ่ายรัฐสภา หรือตามกฎหมายอื่น

มาตรา ๒๕ ผู้ที่ขาดคุณสมบัติตามมาตรา ๒๔ (๗) (๘) หรือ (๙) ก.ร. อาจพิจารณายกเว้นให้เข้ารับราชการได้ ส่วนผู้ที่ขาดคุณสมบัติตามมาตรา ๒๕ (๑๐) หรือ (๑๑) ถ้าผู้นั้นได้ออกจากงาน หรือออกจากราชการไปเกินสองปีแล้ว หรือผู้ที่ขาดคุณสมบัติตามมาตรา ๒๕ (๑๒) ถ้าผู้นั้นได้ออกจากงานหรือออกจากราชการไปเกินสามปีแล้ว และมีไปเป็นกรณีออกจากงานหรือออกจากราชการเพราะกระทำผิดในกรณีทุจริตต่อหน้าที่ ก.ร. อาจพิจารณายกเว้นให้เข้ารับราชการได้ มติของ ก.ร. ในการประชุมปรึกษากฎหมายเช่นนี้ต้องเป็นเอกฉันท์ การลงมติให้กระทำโดยลับ

** มาตรา ๒๕ (๑๐) แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายรัฐสภา (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๓๘

ร่างพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการรัฐสภา พ.ศ.
 สถาปน์แห่งราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว

- ข. ลักษณะต้องห้าม
 - (๑) เป็นผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง
 - (๒) เป็นกรรมการหรือผู้ดำรงตำแหน่งที่รับผิดชอบในการบริหารพรรคการเมืองหรือเจ้าหน้าที่ในพรรคการเมือง
 - (๓) เป็นคนไร้ความสามารถ คนเสมือนไร้ความสามารถ คนวิกลจริต หรือจิตฟั่นเฟือนไม่สมประกอบ หรือเป็นโรคตามที่กำหนดในกฎ ก.ร.
 - (๔) เป็นผู้อยู่ในระหว่างถูกสั่งพักราชการหรือถูกสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อนตามพระราชบัญญัตินี้หรือตามกฎหมายอื่น
 - (๕) เป็นผู้ถูกฟ้องในคดีอาชญากรรมอันดีจนเป็นที่รังเกียจของสังคม
 - (๖) เป็นผู้เคยล้มละลาย
 - (๗) เป็นผู้เคยได้รับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก เว้นแต่เป็นโทษสำหรับความผิดที่ได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ
 - (๘) เป็นผู้เคยถูกลงโทษให้ออก ปลดออก หรือไล่ออกจากรัฐวิสาหกิจ หรือหน่วยงานอื่นของรัฐ
 - (๙) เป็นผู้เคยถูกลงโทษให้ออกหรือปลดออก เพราะกระทำผิดวินัยตามพระราชบัญญัตินี้หรือตามกฎหมายอื่น
 - (๑๐) เป็นผู้เคยถูกลงโทษไล่ออก เพราะกระทำผิดวินัยตามพระราชบัญญัตินี้หรือตามกฎหมายอื่น
 - (๑๑) เป็นผู้เคยกระทำการทุจริตในการสอบเข้ารับราชการหรือเข้าปฏิบัติงานในหน่วยงานของรัฐ
 - ผู้ที่จะเข้ารับราชการเป็นข้าราชการรัฐสภาสามัญซึ่งมีลักษณะต้องห้ามตามข. (๕) (๖) (๗) (๘) (๙) หรือ (๑๑) ก.ร. อาจพิจารณายกเว้นให้เข้ารับราชการได้ แต่ถ้าเป็นการมีลักษณะต้องห้ามตาม (๘) หรือ (๙) ผู้นั้นต้องออกจากงานหรือออกจากราชการไปเกินสองปีแล้ว และในการมีลักษณะต้องห้ามตาม (๑๐) ผู้นั้นต้องออกจากงานหรือออกจากราชการไปเกินสามปีแล้ว และต้องมีใช้เป็นการมีออกจากงานหรือออกจากราชการเพราะทุจริตต่อหน้าที่ มติของ ก.ร. ในการยกเว้นดังกล่าวต้องได้คะแนนเสียงไม่น้อยกว่าสี่ในห้าของจำนวนกรรมการที่มาประชุม การลงมติให้กระทำโดยลับ
- การขอยกเว้นตามวรรคสอง ให้เป็นไปตามระเบียบที่ ก.ร. กำหนด
- ในการพิจารณาวรรคสอง ก.ร. จะยกเว้นให้เป็นกรณีเฉพาะราย หรือจะประกาศยกเว้นให้เป็นการทั่วไปก็ได้

<p style="text-align: center;">พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายรัฐสภา พ.ศ. ๒๕๑๘</p> <p>มาตรา ๒๒ การบรรจุบุคคลเข้ารับราชการเป็นข้าราชการรัฐสภาสามัญ ต้องบรรจุจากผู้สอบแข่งขันได้ เว้นแต่การบรรจุผู้รับทุนของทางราชการในการศึกษาวิชาเข้ารับราชการ ตามสัญญาการบรรจุผู้ทรงคุณวุฒิ ผู้ชำนาญการ และผู้ใช้ฝีมือ และการบรรจุในกรณีที่มีเหตุพิเศษ ซึ่งไม่จำเป็นต้องดำเนินการสอบแข่งขัน ก.ร. จะคัดเลือกบรรจุก็ได้</p> <p>การสอบแข่งขันตามวรรคหนึ่ง ให้ ก.ร. เป็นผู้ดำเนินการสอบโดยเปิดโอกาสให้ผู้มีคุณสมบัติทั่วไปตามมาตรา ๒๕ และมีคุณสมบัติเฉพาะสำหรับตำแหน่งตามที่ ก.ร. กำหนดตามมาตรา ๒๐ เข้าสมัครสอบได้ และให้สอบสำหรับบรรจุในตำแหน่งตั้งแต่ระดับ ๔ ลงมา ทั้งนี้ หลักสูตรและวิธีดำเนินการเกี่ยวกับการสอบแข่งขัน ตลอดจนเกณฑ์การตัดสิน การขึ้นบัญชี และการยกเลิกบัญชีผู้สอบแข่งขันได้ ให้เป็นไปตามที่ ก.ร. กำหนด</p> <p>มาตรา ๒๖ ผู้สอบแข่งขันได้ ซึ่งอยู่ในลำดับที่ที่จะได้รับบรรจุและแต่งตั้ง ถ้าปรากฏว่าขาดคุณสมบัติทั่วไปตามมาตรา ๒๕ โดยไม่ได้รับการยกเว้นในกรณีที่ขาดคุณสมบัติตามมาตรา ๒๕ หรือขาดคุณสมบัติเฉพาะสำหรับตำแหน่งตามที่ ก.ร. กำหนดตามมาตรา ๒๐ อยู่ก่อน หรือภายหลังการสอบแข่งขัน จะบรรจุและแต่งตั้งผู้ไม่มีได้</p>	<p style="text-align: center;">ร่างพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการรัฐสภา พ.ศ. สภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว</p> <p>มาตรา ๓๗ การบรรจุบุคคลเข้ารับราชการเป็นข้าราชการรัฐสภาสามัญเพื่อแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งใด ให้บรรจุและแต่งตั้งจากผู้สอบแข่งขันได้ในตำแหน่งนั้น โดยบรรจุและแต่งตั้งตามลำดับที่ในบัญชีผู้สอบแข่งขันได้</p> <p>การสอบแข่งขันบัญชีผู้สอบแข่งขันได้ และรายละเอียดเกี่ยวกับการสอบแข่งขัน ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่ ก.ร. กำหนด</p> <p>ความในวรรคหนึ่งไม่ใช้บังคับกับการบรรจุบุคคลเข้ารับราชการตามมาตรา ๓๙</p> <p>มาตรา ๔๐ มาตรา ๔๕ มาตรา ๔๖ และมาตรา ๔๗</p>
<p>มาตรา ๓๓ ผู้สมัครสอบแข่งขันในตำแหน่งใด ต้องมีคุณสมบัติทั่วไปและไม่มีลักษณะต้องห้าม หรือได้รับการยกเว้นในกรณีที่มีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๓๖ และต้องมีคุณสมบัติเฉพาะสำหรับตำแหน่งหรือได้รับอนุมัติจาก ก.ร. ตามมาตรา ๔๕ ด้วย</p> <p>สำหรับผู้มีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๓๖ ข. (๑) หรือ (๒) ให้มีสิทธิสมัครสอบแข่งขันได้ แต่จะมีสิทธิได้รับบรรจุเป็นข้าราชการรัฐสภาสามัญที่สอบแข่งขันได้ต่อเมื่อพ้นจากการเป็นผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองหรือกรรมการหรือผู้ดำรงตำแหน่งที่รับผิดชอบในการบริหารพรรคการเมืองหรือเจ้าหน้าที่ในพรรคการเมือง แล้วแต่กรณี</p>	<p>มาตรา ๓๙ ในกรณีที่มีเหตุพิเศษ ผู้บังคับบัญชาซึ่งมีอำนาจสั่งบรรจุ ตามมาตรา ๔๑ อาจคัดเลือกบุคคลเข้ารับราชการและแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งโดยไม่ต้องดำเนินการสอบแข่งขันตามมาตรา ๓๗ ก็ได้ ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่ ก.ร. กำหนด</p>

<p>พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายรัฐสภา พ.ศ. ๒๕๑๔</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการรัฐสภา พ.ศ. สภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว</p>
	<p>มาตรา ๔๐ ส่วนราชการสังกัดรัฐสภาใดมีเหตุผลและความจำเป็นอย่างยิ่ง จะบรรจุบุคคลซึ่งมีความรู้ ความสามารถ และความชำนาญสูง เข้ารับราชการและแต่งตั้ง ให้ดำรงตำแหน่งประเภทวิชาการระดับชำนาญการ ชำนาญการพิเศษ เชี่ยวชาญ หรือทรงคุณวุฒิ หรือตำแหน่งประเภททั่วไประดับทักษะพิเศษก็ได้ ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไข ที่ ก.ร. กำหนด</p> <p>มาตรา ๔๑ การบรรจุบุคคลเข้ารับราชการเป็นข้าราชการรัฐสภาสามัญ และการแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่ง ให้ผู้มีอำนาจดังต่อไปนี้ เป็นผู้สั่งบรรจุและแต่งตั้ง</p> <p>(๑) การบรรจุและแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งประเภทบริหารระดับสูง ให้ประธานรัฐสภา ประธานสภาผู้แทนราษฎร หรือประธานวุฒิสภา แล้วแต่กรณี นำเสนอ ก.ร. เพื่อพิจารณาให้ความเห็นชอบ เมื่อได้รับความเห็นชอบจาก ก.ร. แล้ว ให้ประธานรัฐสภา ประธานสภาผู้แทนราษฎร หรือประธานวุฒิสภา แล้วแต่กรณี เป็นผู้มีอำนาจสั่งบรรจุและนำความกราบบังคมทูลเพื่อทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้ง</p> <p>(๒) การบรรจุและแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งประเภทวิชาการระดับทรงคุณวุฒิ ให้ประธานรัฐสภา ประธานสภาผู้แทนราษฎร หรือประธานวุฒิสภา แล้วแต่กรณี นำเสนอ ก.ร. เพื่อพิจารณาให้ความเห็นชอบ เมื่อได้รับความเห็นชอบจาก ก.ร. แล้ว ให้ประธานรัฐสภา ประธานสภาผู้แทนราษฎร หรือประธานวุฒิสภา แล้วแต่กรณี เป็นผู้มีอำนาจสั่งบรรจุและนำความกราบบังคมทูลเพื่อทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้ง</p> <p>(๓) การบรรจุและแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งอื่นนอกจาก (๑) และ (๒) ให้เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร เลขาธิการวุฒิสภา หรือหัวหน้าส่วนราชการสังกัดรัฐสภาที่เรียกชื่ออย่างอื่น แล้วแต่กรณี เป็นผู้มีอำนาจสั่งบรรจุและแต่งตั้ง</p>

<p>พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายรัฐสภา พ.ศ. ๒๕๑๘</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการรัฐสภา พ.ศ. สภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว</p>
<p>มาตรา ๒๙ ผู้สอบแข่งขันได้ และผู้ได้รับคัดเลือก ผู้ใดได้รับบรรจุเข้าเป็นข้าราชการรัฐสภาสามัญในตำแหน่งใด ให้ทดลองปฏิบัติหน้าที่ราชการในตำแหน่งนั้นเป็นเวลาตามที่กำหนดในกฎ ก.ร. ในระหว่างเวลาทดลองปฏิบัติหน้าที่ราชการ ถ้าผู้บังคับบัญชาเห็นว่าผู้บังคับบัญชาประเมินผลดีหรือมีความรู้หรือมีความสามารถเหมาะสมที่จะปฏิบัติหน้าที่ราชการ ให้ในตำแหน่งที่ได้รับแต่งตั้ง หรือเมื่อครบกำหนดเวลาทดลองปฏิบัติหน้าที่ราชการ ให้ผู้บังคับบัญชารายงานผลการทดลองปฏิบัติหน้าที่ราชการของผู้มีคุณสมบัติดังกล่าวถึงผู้มีอำนาจสั่งบรรจุ ตามวิธีการที่กำหนดในกฎ ก.ร.</p> <p>เมื่อได้รับรายงานจากผู้บังคับบัญชาตามวรรคหนึ่ง ให้ผู้มีอำนาจสั่งบรรจุพิจารณาว่าผู้นั้นมีคุณสมบัติ ความรู้ และความสามารถเหมาะสมที่จะปฏิบัติหน้าที่ราชการในตำแหน่งที่ได้รับแต่งตั้งหรือไม่ ถ้าเห็นว่าไม่ควรให้ทดลองปฏิบัติหน้าที่ราชการต่อไปหรือควรให้ทดลองปฏิบัติหน้าที่ราชการต่อไปอีกระยะหนึ่ง จะสั่งให้ผู้มีคุณสมบัติดังกล่าว หรือสั่งให้ทดลองปฏิบัติหน้าที่ราชการต่อไปก็ได้ แต่ถ้าเห็นว่าผู้บังคับบัญชาควรรับราชการต่อไปได้เมื่อครบกำหนดเวลาทดลองปฏิบัติหน้าที่ราชการ ให้ผู้มีอำนาจสั่งบรรจุรายงานให้ ก.ร. ทราบตามวิธีการที่กำหนดในกฎ ก.ร.</p> <p>ผู้อยู่ในระหว่างทดลองปฏิบัติหน้าที่ราชการในตำแหน่งใด ถ้าได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งอื่นให้เริ่มทดลองปฏิบัติหน้าที่ราชการตามวรรคหนึ่งใหม่</p> <p>ผู้ซึ่งถูกสั่งให้ออกจากราชการเพราะมีความประพฤติไม่ดี หรือไม่มีความรู้ หรือไม่มีความสามารถที่จะปฏิบัติหน้าที่ราชการในตำแหน่งที่ได้รับแต่งตั้งตามวรรคสอง ให้ถือว่าเสมือนหนึ่งว่าไม่เคยเป็นข้าราชการรัฐสภาสามัญ แต่ทั้งนี้ไม่กระทบกระเทือนถึงการปฏิบัติหน้าที่ราชการหรือการรับเงินเดือนหรือผลประโยชน์ใดที่ได้รับในระหว่างที่ผู้ปฏิบัติหน้าที่ราชการ</p>	<p>มาตรา ๒๖ ผู้ได้รับบรรจุและแต่งตั้งตามมาตรา ๓๗ วรรคหนึ่ง หรือมาตรา ๓๙ ให้ทดลองปฏิบัติหน้าที่ราชการและให้ได้รับการพัฒนาเพื่อให้รู้ระเบียบแบบแผนของทางราชการ และเป็นข้าราชการที่ติดตามที่กำหนดในกฎ ก.ร.</p> <p>ผู้ทดลองปฏิบัติหน้าที่ราชการตามวรรคหนึ่งผู้ใดมีผลการประเมินทดลองปฏิบัติหน้าที่ราชการตามที่กำหนดในกฎ ก.ร. ไม่ต่ำกว่ามาตรฐานที่กำหนด ให้ผู้บังคับบัญชาซึ่งมีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา ๔๑ สั่งให้ผู้บังคับบัญชาการต่อไป แต่ถ้าผู้บังคับบัญชาการประเมินทดลองปฏิบัติหน้าที่ราชการต่ำกว่ามาตรฐานที่กำหนด ก็ให้สั่งให้ผู้บังคับบัญชาการต่อไปว่า จะครบกำหนดเวลาทดลองปฏิบัติหน้าที่ราชการแล้วหรือไม่ก็ตาม</p> <p>ผู้ใดถูกสั่งให้ออกจากราชการตามวรรคสอง ให้ถือว่าเสมือนหนึ่งว่าผู้บังคับบัญชาเป็นผู้ไม่ปฏิบัติตามหน้าที่ราชการรัฐสภาสามัญ แต่ทั้งนี้ไม่กระทบกระเทือนถึงการได้ปฏิบัติหน้าที่ราชการหรือการรับเงินเดือนหรือผลประโยชน์ใดที่ได้รับหรือจะได้รับจากทางราชการในระหว่างที่ผู้บังคับบัญชาทดลองปฏิบัติหน้าที่ราชการ</p> <p>ผู้อยู่ในระหว่างทดลองปฏิบัติหน้าที่ราชการผู้ใดมีกรณีอันมีมูลที่ควรกล่าวหาว่ากระทำความผิดวินัย ให้ผู้บังคับบัญชาดำเนินการทางวินัยตามที่บัญญัติไว้ในส่วนที่ ๕ วินัย และการดำเนินการทางวินัย และถ้าผู้บังคับบัญชามีกรณีที่จะต้องออกจากราชการตามวรรคสอง ก็ให้ผู้บังคับบัญชาดำเนินการตามวรรคสองไปก่อน</p> <p>ความในวรรคหนึ่ง วรรคสอง และวรรคสามให้ใช้บังคับกับข้าราชการหรือพนักงานส่วนท้องถิ่นซึ่งโอนตามมาตรา ๔๖ ในระหว่างที่ยังทดลองปฏิบัติหน้าที่ราชการด้วยโดยอัตโนมัติ</p> <p>มาตรา ๓๓ การแต่งตั้งข้าราชการรัฐสภาสามัญให้ดำรงตำแหน่งในสายงานที่ไม่มีกำหนดไว้ในมาตราที่กำหนดตำแหน่ง จะกระทำมิได้</p>

<p>พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายรัฐสภา พ.ศ. ๒๕๑๘</p> <p>มาตรา ๓๓ ผู้ได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งข้าราชการรัฐสภาสามัญผู้ใดคนหนึ่งใด ต้องมีคุณสมบัติเฉพาะสำหรับตำแหน่งนั้น ตามที่ ก.ร. กำหนดในมาตรา ๒๐</p> <p>ในกรณีที่มีความจำเป็น ก.ร. อาจอนุมัติให้แต่งตั้งข้าราชการรัฐสภาสามัญที่มี คุณสมบัติเฉพาะต่างไปจากที่กำหนดไว้ในมาตรา ๒๐ ก็ได้</p> <p>ในกรณีที่ ก.ร. กำหนดให้ปริญญาหรือประกาศนียบัตรวิชาชีพใดเป็นคุณสมบัติ เฉพาะสำหรับตำแหน่ง ให้หมายถึงปริญญาหรือประกาศนียบัตรวิชาชีพที่ ก.ร. รับรอง</p> <p>มาตรา ๓๐ การย้ายข้าราชการรัฐสภาสามัญผู้ดำรงตำแหน่งใดไปแต่งตั้งให้ดำรง ตำแหน่งอื่น ต้องแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งในระดับเดียวกัน</p> <p>การย้ายข้าราชการรัฐสภาสามัญไปแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งใดต่ำกว่าเดิม และการย้ายข้าราชการรัฐสภาสามัญผู้มิได้ดำรงตำแหน่งที่ ก.ร. กำหนดตามมาตรา ๒๐ ไปแต่งตั้ง ให้ดำรงตำแหน่งที่ ก.ร. กำหนดตามมาตรา ๒๐ จะกระทำได้อเมื่อได้รับอนุมัติจาก ก.ร. แล้ว</p> <p>มาตรา ๓๕ การโอนข้าราชการรัฐสภาสามัญไปแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่ง ข้าราชการรัฐสภาสามัญในส่วนราชการสังกัดรัฐสภา อาจกระทำได้เมื่อส่วนราชการเจ้าสังกัด ทั้งสองฝ่ายได้ตกลงยินยอมในการโอนนั้นแล้ว โดยให้แต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งที่สูงกว่าเดิมและ รับเงินเดือนในขั้นที่สูงกว่าเดิม เว้นแต่การโอนข้าราชการรัฐสภาสามัญผู้สอบแข่งขันได้ สอบ คัดเลือกได้หรือได้รับคัดเลือก ให้กระทำได้ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่ ก.ร. กำหนด</p> <p>การโอนข้าราชการรัฐสภาสามัญผู้มิได้ดำรงตำแหน่งที่ ก.ร. กำหนดตามมาตรา ๒๐ ไปแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งข้าราชการรัฐสภาสามัญที่ ก.ร. กำหนดตามมาตรา ๒๐ ในต่างส่วน ราชการที่สังกัดรัฐสภา จะกระทำได้อเมื่อได้รับอนุมัติจาก ก.ร. แล้ว ในกรณีที่ ก.ร. พิจารณา โดยคำนึงถึงประโยชน์ที่ทรงราชการจะได้รับ และให้ ก.ร. กำหนดระดับของตำแหน่งที่จะแต่งตั้ง และเงินเดือนที่จะให้ได้รับด้วย</p> <p>มาตรา ๔๑ ข้าราชการรัฐสภาสามัญผู้ใดไปรับราชการทหารตามกฎหมายว่า ด้วยการรับราชการทหาร เมื่อผู้นั้นพ้นจากราชการทหารโดยไม่มีความเสียหายแล้วประสงค์จะเข้า รับราชการเป็นข้าราชการรัฐสภาสามัญในส่วนราชการสังกัดรัฐสภาตามเดิมภายในหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันพ้นจากราชการทหาร ให้ผู้มีอำนาจตามมาตรา ๒๘ สั่งบรรจุแต่งตั้ง และให้ได้รับ เงินเดือนตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่ ก.ร. กำหนด</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการรัฐสภา พ.ศ. สภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว</p> <p>มาตรา ๔๔ ผู้ได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งข้าราชการรัฐสภาสามัญผู้ใดคนหนึ่งใด ต้องมีคุณสมบัติคุณสมบัติเฉพาะสำหรับตำแหน่งนั้นตามมาตรฐานที่กำหนดตำแหน่ง คุณสมบัติซึ่งมีคุณสมบัติต่างไปจากคุณสมบัติเฉพาะสำหรับตำแหน่งที่กำหนดตำแหน่งนี้ได้ในกรณีสที่ ก.ร. กำหนดให้ปริญญา ประกาศนียบัตรวิชาชีพ หรือคุณวุฒิใดเป็น คุณสมบัติเฉพาะสำหรับตำแหน่ง ให้หมายถึงปริญญา ประกาศนียบัตรวิชาชีพ หรือคุณวุฒิที่ ก.ร. รับรอง</p> <p>มาตรา ๔๕ การย้าย การโอน หรือการเลื่อนข้าราชการรัฐสภาสามัญไปแต่งตั้ง ให้ดำรงตำแหน่งข้าราชการรัฐสภาสามัญในหรือต่างส่วนราชการสังกัดรัฐสภา แล้วแต่กรณี ให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎ ก.ร.</p> <p>การย้ายหรือการโอนข้าราชการรัฐสภาสามัญไปแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่ง ในระดับที่ต่ำกว่าเดิม จะกระทำมิได้ เว้นแต่จะได้รับอนุญาตจากข้าราชการรัฐสภาสามัญผู้ผู้นั้น การบรรจุข้าราชการรัฐสภาสามัญที่ได้อออกจากราชการไปเนื่องจากถูกสั่งให้ออกจาก ราชการเพื่อไปรับราชการทหารตามกฎหมายว่าด้วยการรับราชการทหาร หรือได้รับอนุมัติ จาก ก.ร. ให้ไปปฏิบัติงานใด ๆ ซึ่งให้ในเวลาระหว่างนั้นสำหรับการคำนวณบำเหน็จบำนาญ เหมือนต้นเวลาราชการ หรือข้าราชการในส่วนราชการสังกัดรัฐสภา ตลอดจนจะสั่งบรรจุและ ปฏิบัติหน้าที่ราชการ กลับเข้ารับราชการในส่วนราชการสังกัดรัฐสภา ตลอดจนจะสั่งบรรจุและ แต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งประเภทใด สายงานใด ระดับใด และให้ได้รับเงินเดือนเท่าใด ให้กระทำได้ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่ ก.ร. กำหนด</p> <p>เพื่อประโยชน์ในการนับเวลาราชการตามพระราชบัญญัติและตามกฎหมายว่า ด้วยบำเหน็จบำนาญข้าราชการ ข้าราชการรัฐสภาสามัญที่ได้อออกจากราชการไป เนื่องจากถูกสั่ง ให้ออกจากราชการเพื่อไปรับราชการทหารตามกฎหมายว่าด้วยการรับราชการทหาร หรือได้รับ อนุมัติจาก ก.ร. ให้ไปปฏิบัติงานใด ๆ ซึ่งให้ในเวลาระหว่างนั้นสำหรับการคำนวณบำเหน็จ บำนาญเหมือนต้นเวลาราชการ เมื่อได้รับบรรจุกลับเข้ารับราชการ ให้มีสิทธินับวันรับราชการ ก่อนถูกสั่งให้ออกจากราชการรวมกับวันรับราชการทหารตามกฎหมายว่าด้วยการรับราชการทหาร หรือวันที่ได้ปฏิบัติงานใด ๆ ตามที่ได้รับอนุมัติจาก ก.ร. แล้วแต่กรณี และวันรับราชการเมื่อได้รับ บรรจุกลับเข้ารับราชการเป็นเวลาราชการติดต่อกันเสมือนว่าผู้นั้นมิได้เคยถูกสั่งให้ออกจาก ราชการ สำหรับผู้ซึ่งออกจากราชการไปเพื่อไปเข้ารับราชการตามวรรคสาม ให้มีสิทธินับเวลาของ ปฏิบัติหน้าที่ราชการ ซึ่งได้รับบรรจุกลับเข้ารับราชการตามวรรคสาม ให้มีสิทธินับเวลาของ การออกจากราชการเพื่อประโยชน์ในการนับเวลาราชการตามพระราชบัญญัติ</p>
---	--

๑๑๑ มาตรา ๔๑ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายรัฐสภา (ฉบับที่ ๔)

<p style="text-align: center;">พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายรัฐสภา พ.ศ. ๒๕๑๘</p>	<p style="text-align: center;">ร่างพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการรัฐสภา พ.ศ. สภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว</p>
<p>ข้าราชการรัฐสภาสามัญซึ่งได้รับบรรจุเข้ารับราชการตามวรรคหนึ่ง ให้มีสิทธิได้ การรับราชการก่อนถูกสั่งให้ออกจากราชการ รวมทั้งวันรับราชการทหารตามกฎหมายว่าด้วย ดัดต่อกันเพื่อประโยชน์ตามพระราชบัญญัตินี้ และตามกฎหมายว่าด้วยบำเหน็จบำนาญข้าราชการ เสมือนว่าผู้นั้นมิได้เคยถูกสั่งให้ออกจากราชการ</p> <p>ข้าราชการรัฐสภาสามัญซึ่งอยู่ในระหว่างทดลองปฏิบัติหน้าที่ราชการไปรับ ราชการทหารตามกฎหมายว่าด้วยการรับราชการทหาร เมื่อได้รับบรรจุและแต่งตั้งตามวรรคหนึ่ง แล้ว ให้ทดลองปฏิบัติหน้าที่ราชการต่อไปในตำแหน่งที่ได้รับแต่งตั้ง ทั้งนี้ ให้นำมาตรา ๒๙ มาใช้ บังคับโดยอนุโลม</p> <p>มาตรา ๔๑ ทวิ^{๙๑} ข้าราชการรัฐสภาสามัญที่ได้รับอนุมัติจาก ก.ร. ให้ออกจาก ราชการไปปฏิบัติงานใด ๆ ซึ่งให้ในวันเวลาระหว่างนั้นสำหรับการคำนวณบำเหน็จบำนาญเหมือน เดิมเวลาราชการตามกฎหมายว่าด้วยบำเหน็จบำนาญข้าราชการ ถ้าผู้นั้นกลับเข้ารับราชการภายใน กำหนดเวลาสี่ปีนับแต่วันออกจากราชการไปปฏิบัติงานดังกล่าวให้ผู้นั้นคำนวณตามมาตรา ๒๘ สิ่ง บรรจุและแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งและรับเงินเดือนตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่ ก.ร. กำหนด</p> <p>มาตรา ๔๐^{๙๐} การโอนข้าราชการตามกฎหมายอื่น หรือพนักงานเทศบาลมาบรรจุ เป็นข้าราชการรัฐสภาสามัญ อาจกระทำได้ตามเจ้าตัวสมัครใจ โดยผู้บังคับบัญชาตามกฎหมายมาตรา ๒๘ แล้วแต่กรณี ทำความตกลงกับเจ้าสังกัด แล้วเสนอ ก.ร. เพื่อพิจารณาอนุมัติ ทั้งนี้ จะแต่งตั้ง ดำรงตำแหน่งระดับใด และได้รับเงินเดือนเท่าใด ให้ ก.ร. เป็นผู้พิจารณากำหนด แต่เงินเดือนที่ จะให้ได้รับจะต้องไม่สูงกว่าข้าราชการรัฐสภาสามัญที่มีคุณวุฒิ ความสามารถ และความชำนาญ งานในระดับเดียวกัน</p> <p>เพื่อประโยชน์ในการนับเวลาราชการให้ถือเวลาราชการหรือเวลาที่ทำงานของผู้ที่ โอนมาตามวรรคหนึ่งโดยขณะที่เป็นข้าราชการหรือพนักงานเทศบาลนั้นเป็นเวลาราชการของ ข้าราชการรัฐสภาสามัญตามพระราชบัญญัตินี้ด้วย</p> <p>การโอนข้าราชการการเมือง ข้าราชการวิสามัญ พนักงานเทศบาลวิสามัญ และ ข้าราชการที่อยู่ในระหว่างทดลองปฏิบัติหน้าที่ราชการมาเป็นข้าราชการรัฐสภาสามัญตาม พระราชบัญญัตินี้จะกระทำมิได้</p>	<p>มาตรา ๔๖ การโอนข้าราชการตามกฎหมายอื่น หรือพนักงานส่วนท้องถิ่น หรือการโอนเจ้าหน้าที่ของหน่วยงานอื่นของรัฐที่ ก.ร. กำหนด มาบรรจุเป็นข้าราชการรัฐสภา สามัญ อาจกระทำได้ตามเจ้าตัวสมัครใจ โดยผู้บังคับบัญชาซึ่งมีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา ๔๑ แล้วแต่กรณี ทำความตกลงกับเจ้าสังกัด แล้วเสนอ ก.ร. เพื่อพิจารณาอนุมัติ ทั้งนี้ จะแต่งตั้ง ให้ดำรงตำแหน่งประเภทใด สายงานใด ระดับใด และให้ได้รับเงินเดือนเท่าใด ให้ ก.ร. เป็น ผู้พิจารณากำหนด แต่เงินเดือนจะต้องไม่สูงกว่าข้าราชการรัฐสภาสามัญที่มีคุณวุฒิ ความสามารถ และความชำนาญงานในระดับเดียวกัน</p> <p>เพื่อประโยชน์ในการนับเวลาราชการ ให้ถือเวลาราชการหรือเวลาที่ทำงาน ของผู้ที่โอนมารับราชการตามวรรคหนึ่ง เป็นเวลาราชการของข้าราชการรัฐสภาสามัญ ตามพระราชบัญญัตินี้ด้วย</p>

^{๙๐} มาตรา ๔๐ วรรคหนึ่ง แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายรัฐสภา
 (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๓๕

^{๙๑} มาตรา ๔๑ ทวิ เพิ่มโดยพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายรัฐสภา (ฉบับที่ ๕) พ.ศ.

<p>พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายรัฐสภา พ.ศ. ๒๕๑๘</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการรัฐสภา พ.ศ. สถาปน์แผนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว</p>
<p>มาตรา ๔๓ ข้าราชการหรือพนักงานเทศบาลผู้ได้ออกจากราชการหรือออกจากงานไปแล้วถ้าสมัครเข้ารับราชการเป็นข้าราชการรัฐสภาสามัญ และทรงราชการต้องการจะรับผู้ขึ้นเข้ารับราชการ ให้ส่วนราชการสังกัดรัฐสภาเสนอ ก.ร. เพื่อพิจารณาอนุมัติ ทั้งนี้ จะแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งระดับใดและได้รับเงินเดือนเท่าใด ให้ ก.ร. เป็นผู้พิจารณากำหนด แต่เงินเดือนที่ได้รับ จะต้องไม่สูงกว่าข้าราชการรัฐสภาสามัญที่มีคุณวุฒิ และความชำนาญงานในระดับเดียวกัน</p> <p>เพื่อประโยชน์ในการนับเวลาราชการ ให้ถือเวลาราชการหรือเวลาทำงานของผู้เข้ารับราชการตามวรรคหนึ่ง ในขณะที่เป็นข้าราชการหรือพนักงานเทศบาลนั้น เป็นเวลาราชการของข้าราชการรัฐสภาสามัญตามพระราชบัญญัตินี้ด้วย</p> <p>ความในวรรคหนึ่ง มิให้ใช้บังคับแก่ข้าราชการการเมือง ข้าราชการวิสามัญ พนักงานเทศบาลสามัญ และผู้ซึ่งออกจากราชการในระหว่างทดลองปฏิบัติหน้าที่ราชการ</p> <p>มาตรา ๓๕ ข้าราชการรัฐสภาสามัญผู้ใดได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งตาม มาตรา ๓๐ มาตรา ๓๑ และมาตรา ๔๐ แล้ว หากภายหลังปรากฏว่าเป็นผู้ขาดคุณสมบัติเฉพาะสำหรับตำแหน่งนั้น ให้ผู้มีบังคับบัญชาซึ่งแต่งตั้งผู้ขึ้นให้กลับไปดำรงตำแหน่งเดิม หรือตำแหน่งระดับเดียวกันที่ต้องใช้คุณสมบัติเฉพาะที่ผู้ขึ้นมีอยู่</p>	<p>มาตรา ๔๗ พนักงานส่วนท้องถิ่นซึ่งไม่ใช่ออกจากราชการไประหว่างทดลองปฏิบัติงาน หรือข้าราชการซึ่งไม่ใช่ข้าราชการรัฐสภาสามัญตามพระราชบัญญัติ และไม่ใช่ข้าราชการการเมือง ข้าราชการวิสามัญ หรือข้าราชการซึ่งออกจากราชการในระหว่างทดลองปฏิบัติหน้าที่ราชการ ผู้ได้ออกจากราชการหรือออกจากราชการไปแล้ว ถ้าสมัครเข้ารับราชการ เป็นข้าราชการรัฐสภาสามัญและทรงราชการต้องการจะรับผู้ขึ้นเข้ารับราชการ ให้ส่วนราชการสังกัดรัฐสภาเสนอ ก.ร. เพื่อพิจารณาอนุมัติ ทั้งนี้ จะแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งประเภทใด สายงานใด ระดับใด และได้รับเงินเดือนเท่าใด ให้ ก.ร. เป็นผู้พิจารณากำหนด แต่เงินเดือนที่จะให้ได้รับจะต้องไม่สูงกว่าข้าราชการรัฐสภาสามัญซึ่งมีคุณวุฒิ ความสามารถ และความชำนาญงานในระดับเดียวกัน</p> <p>เพื่อประโยชน์ในการนับเวลาราชการ ให้ถือเวลาราชการหรือเวลาทำงานของผู้เข้ารับราชการตามวรรคหนึ่ง ในขณะที่เป็นข้าราชการ หรือพนักงานส่วนท้องถิ่นนั้นเป็นเวลาราชการของข้าราชการรัฐสภาสามัญตามพระราชบัญญัตินี้ด้วย</p> <p>มาตรา ๔๘ ข้าราชการรัฐสภาสามัญผู้ใดได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งตาม มาตรา ๔๔ แล้ว หากภายหลังปรากฏว่าเป็นผู้มีความสมบัติไม่ตรงตามคุณสมบัติเฉพาะสำหรับตำแหน่งนั้น ให้ผู้มีบังคับบัญชาซึ่งมีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา ๔๑ แต่งตั้งผู้ขึ้นให้กลับไปดำรงตำแหน่งเดิมหรือตำแหน่งอื่นในประเภทเดียวกันและระดับเดียวกันโดยพลัน แต่ทั้งนี้ ไม่กระทบกระเทือนถึงการใดที่ผู้ขึ้นได้ปฏิบัติไปตามอำนาจและหน้าที่ และการรับเงินเดือน หรือผลประโยชน์อื่นใดที่ควรได้รับหรือมีสิทธิจะได้รับอยู่ก่อนได้รับคำสั่งให้กลับไปดำรงตำแหน่งเดิมหรือตำแหน่งอื่นในประเภทเดียวกันและระดับเดียวกัน</p> <p>การรับเงินเดือน สิทธิและประโยชน์ของผู้ที่ได้รับแต่งตั้งให้กลับไปดำรงตำแหน่งเดิมหรือตำแหน่งอื่นในประเภทเดียวกันและระดับเดียวกันตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่ ก.ร. กำหนด</p> <p>ในกรณีที่ไม่สามารถแต่งตั้งให้กลับไปดำรงตำแหน่งเดิมหรือตำแหน่งอื่นในประเภทเดียวกันและระดับเดียวกันตามวรรคหนึ่งได้ ไม่ว่าด้วยเหตุใด ให้ ก.ร. พิจารณาเป็นการเฉพาะราย</p>

<p>พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายรัฐสภา พ.ศ. ๒๕๑๘</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการรัฐสภา พ.ศ. สภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว</p>
<p>มาตรา ๒๗ ผู้ได้รับบรรจุเข้ารับราชการแล้ว หากภายหลังปรากฏว่าผู้นั้นขาดคุณสมบัติทั่วไปตามมาตรา ๒๔ โดยไม่ได้รับการยกเว้นในกรณีที่ขาดคุณสมบัติตามมาตรา ๒๔ หรือขาดคุณสมบัติเฉพาะสำหรับตำแหน่งที่ ก.ร. กำหนดตามมาตรา ๒๐ โดยไม่ได้รับอนุมัติจาก ก.ร. ตามมาตรา ๓๓ อยู่ก่อนก็ดี มีกรณีต้องหาก่อนและภายหลังเป็นผู้ขาดคุณสมบัติเนื่องจากการผิดต้องหาก่อนก็ดี ให้ผู้มีอำนาจสั่งบรรจุสั่งให้ผู้นั้นออกจากราชการโดยพลัน แต่ทั้งนี้ไม่เป็นการกระทบกระเทือนถึงการใช้ราชการต่อไปโดยสุจริตแล้ว ให้ถือว่าเป็นการสั่งให้ออกเพื่อรับบำเหน็จบำนาญเหตุขาดคุณสมบัติตามกฎหมายว่าด้วยบำเหน็จบำนาญข้าราชการ</p>	<p>มาตรา ๔๕ ผู้ได้รับบรรจุเข้ารับราชการเป็นข้าราชการรัฐสภาสามัญและแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งใดตามมาตรา ๓๗ วรรคหนึ่ง มาตรา ๓๙ มาตรา ๔๐ มาตรา ๔๕ มาตรา ๔๖ และมาตรา ๔๗ หากภายหลังปรากฏว่าขาดคุณสมบัติทั่วไปหรือมีลักษณะต้องห้ามโดยไม่ได้รับการยกเว้นตามมาตรา ๓๖ หรือขาดคุณสมบัติเฉพาะสำหรับตำแหน่งนั้นโดยไม่ได้รับอนุมัติจาก ก.ร. ตามมาตรา ๔๔ อยู่ก่อนก็ดี มีกรณีต้องหาก่อนและภายหลังเป็นผู้ขาดคุณสมบัติเนื่องจากการผิดต้องหาก่อนก็ดี ให้ผู้บังคับบัญชาซึ่งมีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา ๔๑ สั่งให้ผู้นั้นออกจากราชการโดยพลัน แต่ทั้งนี้ไม่กระทบกระเทือนถึงการใช้ราชการต่อไปตามอำนาจและหน้าที่ และการกรับเงินเดือนหรือผลประโยชน์ใดที่ได้รับหรือมีสิทธิจะได้รับจากทางราชการก่อนมีคำสั่งให้ออกนั้น และถ้าการใช้ราชการเป็นไปโดยสุจริตแล้วให้ถือว่าเป็นการสั่งให้ออกเพื่อรับบำเหน็จบำนาญเหตุขาดคุณสมบัติตามกฎหมายว่าด้วยบำเหน็จบำนาญข้าราชการ</p> <p>มาตรา ๕๐ ในกรณีที่ตำแหน่งข้าราชการรัฐสภาสามัญว่างลง หรือผู้ดำรงตำแหน่งไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่ราชการได้ และเป็นกรณีที่มีได้บัญญัติไว้ในกฎหมายว่าด้วยระเบียบบริหารราชการฝ่ายรัฐสภา ให้ผู้บังคับบัญชาซึ่งมีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา ๔๑ มีอำนาจสั่งให้ข้าราชการรัฐสภาสามัญที่ให้สมควรรักษาการในตำแหน่งนั้น</p> <p>ผู้รักษาการในตำแหน่งวรรคหนึ่ง ให้มีอำนาจหน้าที่ตามตำแหน่งที่รักษาการนั้น ในกรณีที่มิกฎหมายอื่น กฎ ระเบียบ ข้อบังคับ มติ ก.ร. หรือคำสั่งผู้บังคับบัญชา แต่งตั้งให้ผู้ดำรงตำแหน่งนั้น ๆ เป็นกรรมการ หรือให้อำนาจหน้าที่อย่างใด ก็ให้ผู้รักษาการในตำแหน่งทำหน้าที่กรรมการ หรือมีอำนาจหน้าที่อย่างนั้นในระหว่างที่รักษาการในตำแหน่ง แล้วแต่กรณี</p> <p>มาตรา ๕๑ ในกรณีที่หยุดราชการจำเป็น ผู้บังคับบัญชาซึ่งมีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา ๔๑ มีอำนาจสั่งให้ข้าราชการรัฐสภาสามัญให้ประจำส่วนราชการสังกัดรัฐสภาเป็นกรชั่วคราว โดยให้พ้นจากตำแหน่งหน้าที่ได้แต่ไม่เกินหกเดือน</p> <p>การให้ได้รับเงินเดือน การแต่งตั้ง การเลื่อนเงินเดือน การดำเนินการทางวินัย และการออกจากราชการของข้าราชการรัฐสภาสามัญตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎ ก.ร.</p>
<p>มาตรา ๒๗ ผู้ได้รับบรรจุเข้ารับราชการแล้ว หากภายหลังปรากฏว่าผู้นั้นขาดคุณสมบัติทั่วไปตามมาตรา ๒๔ โดยไม่ได้รับการยกเว้นในกรณีที่ขาดคุณสมบัติตามมาตรา ๒๔ หรือขาดคุณสมบัติเฉพาะสำหรับตำแหน่งที่ ก.ร. กำหนดตามมาตรา ๒๐ โดยไม่ได้รับอนุมัติจาก ก.ร. ตามมาตรา ๓๓ อยู่ก่อนก็ดี มีกรณีต้องหาก่อนและภายหลังเป็นผู้ขาดคุณสมบัติเนื่องจากการผิดต้องหาก่อนก็ดี ให้ผู้มีอำนาจสั่งบรรจุสั่งให้ผู้นั้นออกจากราชการโดยพลัน แต่ทั้งนี้ไม่เป็นการกระทบกระเทือนถึงการใช้ราชการต่อไปโดยสุจริตแล้ว ให้ถือว่าเป็นการสั่งให้ออกเพื่อรับบำเหน็จบำนาญเหตุขาดคุณสมบัติตามกฎหมายว่าด้วยบำเหน็จบำนาญข้าราชการ</p> <p>มาตรา ๓๔ ผู้บังคับบัญชาตามมาตรา ๒๘ มีอำนาจสั่งให้ข้าราชการรัฐสภาสามัญประจำส่วนราชการสังกัดรัฐสภาเป็นการชั่วคราว โดยให้พ้นจากตำแหน่งหน้าที่เดิมได้ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎ ก.ร.</p> <p>การสั่งและการปฏิบัติกรตามพระราชบัญญัตินี้เกี่ยวกับข้าราชการรัฐสภาสามัญตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่ ก.ร. กำหนด</p>	

<p>พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายรัฐสภา พ.ศ. ๒๕๑๘</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการรัฐสภา พ.ศ. สภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว</p>
	<p>มาตรา ๕๒ ในกรณีที่มีเหตุผลความจำเป็น ผู้บังคับบัญชาซึ่งมีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา ๔๑ มีอำนาจสั่งให้ข้าราชการรัฐสภาสามัญพ้นจากตำแหน่งหน้าที่และขาดจากอัตราเงินเดือนในตำแหน่งเดิมโดยให้รับเงินเดือนในอัตราค่าจ้างทดแทนโดยมีระยะเวลาตามที่ ก.ร. กำหนดได้ ทั้งนี้ ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎ ก.ร.</p> <p>การให้พ้นจากตำแหน่ง การให้ได้รับเงินเดือน การแต่งตั้ง การเลื่อนเงินเดือน การดำเนินการทางวินัย และการออกจากราชการของข้าราชการรัฐสภาสามัญตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎ ก.ร.</p> <p>ในกรณีที่หมดความจำเป็นหรือครบกำหนดระยะเวลาการให้รับเงินเดือนในอัตราค่าจ้างทดแทน ให้ผู้บังคับบัญชาซึ่งมีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา ๔๑ สั่งให้ข้าราชการรัฐสภาสามัญผู้นั้นพ้นจากการรับเงินเดือนในอัตราค่าจ้างทดแทนและแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งตามเดิมหรือตำแหน่งอื่นในประเภทเดียวกันและระดับเดียวกัน</p> <p>มาตรา ๕๓ ในกรณีที่ศาลปกครองมีคำพิพากษาถึงที่สุดสั่งให้เพิกถอนคำสั่งแต่งตั้งข้าราชการรัฐสภาสามัญ ให้เป็นหน้าที่ของส่วนราชการสังกัดรัฐสภาโดยความเห็นชอบของ ก.ร. ในการสั่งการตามสมควรเพื่อเยียวยาและแก้ไขหรือดำเนินการตามความเห็นสมควรได้</p> <p>ส่วนที่ ๔</p> <p>การเพิ่มทุนประสิทธิภาพและเสริมสร้างแรงจูงใจในการปฏิบัติราชการ</p> <p>มาตรา ๕๔ ให้ส่วนราชการสังกัดรัฐสภามีหน้าที่ดำเนินการให้มีการเพิ่มทุนประสิทธิภาพและเสริมสร้างแรงจูงใจแก่ข้าราชการรัฐสภาสามัญ เพื่อให้ข้าราชการรัฐสภาสามัญมีความประพฤติดี มีคุณภาพ คุณธรรม จริยธรรม คุณภาพชีวิต มีขวัญและกำลังใจในการปฏิบัติราชการ ให้เกิดผลสัมฤทธิ์ต่อภารกิจของทางราชการ ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่ ก.ร. กำหนด</p> <p>มาตรา ๕๕ ผู้บังคับบัญชาต้องปฏิบัติตนต่อผู้บังคับบัญชาอย่างมีคุณธรรม และเที่ยงธรรมและเสริมสร้างแรงจูงใจให้ผู้อยู่บังคับบัญชาดำรงตนเป็นข้าราชการที่ดี</p>

<p>พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายรัฐสภา พ.ศ. ๒๕๑๘</p> <p>มาตรา ๓๖ การเลื่อนขั้นเงินเดือนข้าราชการรัฐสภาสามัญโดยปกติให้ส่งเลื่อนได้ปีละหนึ่งขั้น และเลื่อนได้ไม่เกินขั้นสูงสุดของระดับที่ผู้นั้นได้รับเงินเดือนอยู่ โดยคำนึงถึงคุณภาพและปริมาณของงานที่ได้ปฏิบัติมา การรักษาวินัย ตลอดจนความสามารรถ ความอดสุภาพในการปฏิบัติงาน ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎ ก.ร.</p> <p>การเลื่อนขั้นเงินเดือนข้าราชการรัฐสภาสามัญ ให้ผู้บังคับบัญชาตามมาตรา ๒๔ แล้วแต่กรณี เป็นผู้พิจารณาและส่งเลื่อน^{๑๕}</p> <p>การเลื่อนขั้นเงินเดือนข้าราชการรัฐสภาสามัญผู้ดำรงตำแหน่งตั้งแต่ระดับ ๙ ลงมาให้หัวหน้าส่วนราชการระดับกรมเป็นผู้พิจารณาและส่งเลื่อน ส่วนผู้ดำรงตำแหน่งตั้งแต่ระดับ ๑๐ ขึ้นไป ให้ประธานรัฐสภาเป็นผู้พิจารณาและส่งเลื่อน</p> <p>มาตรา ๓๖/๑^{๑๕} ข้าราชการรัฐสภาสามัญโดยปกติติดตำแหน่งสมกับการเป็นข้าราชการและปฏิบัติราชการมีประสิทธิภาพและเกิดประสิทธิผลในระดับอันเป็นที่พอใจของทางราชการถือว่าผู้นั้นมีความชอบ จะได้รับบำเหน็จความชอบซึ่งอาจเป็นค่าชเมชย เครื่องเชิดชูเกียรติรางวัล หรือการได้เลื่อนขั้นเงินเดือนตามควรแก่กรณี ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่ ก.ร. กำหนด</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการรัฐสภา พ.ศ.</p> <p>สภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว</p> <p>มาตรา ๕๖ ข้าราชการรัฐสภาสามัญผู้ใดประพฤติตนอยู่ในประมวลจริยธรรมและระเบียบวินัยและปฏิบัติราชการอย่างมีประสิทธิภาพและเกิดผลสัมฤทธิ์ต่อภารกิจของทางราชการ ให้ผู้บังคับบัญชาพิจารณาเลื่อนเงินเดือนให้ตามควรแก่กรณีตามที่กำหนดในกฎ ก.ร. และจะให้บำเหน็จความชอบอย่างอื่นซึ่งอาจเป็นค่าชเมชย เครื่องเชิดชูเกียรติหรือรางวัลด้วยก็ได้</p> <p>มาตรา ๕๗ การให้ข้าราชการรัฐสภาสามัญไปศึกษาเพิ่มเติม ฝึกอบรม ดูงาน หรือปฏิบัติภารกิจในประเทศหรือต่างประเทศ ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่ ก.ร. กำหนด</p> <p>มาตรา ๕๘ ให้ผู้บังคับบัญชาทำหน้าที่ประเมินผลการปฏิบัติงานราชการของผู้ได้บังคับบัญชาเพื่อใช้ประกอบการพิจารณาแต่งตั้งและเลื่อนเงินเดือน ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่ ก.ร. กำหนด</p> <p>ผลการประเมินตามวรรคหนึ่ง ให้นำไปใช้เพื่อประโยชน์ในการพัฒนาและเพิ่มพูนประสิทธิภาพการปฏิบัติงานด้วย</p>
---	---

^{๑๕} มาตรา ๓๖/๑ เพิ่มโดยพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายรัฐสภา (ฉบับที่ ๖) พ.ศ.

<p>พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายรัฐสภา พ.ศ. ๒๕๑๘</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการรัฐสภา พ.ศ. สภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว</p>
<p>มาตรา ๓๗ ข้าราชการรัฐสภาสามัญผู้ใดถึงแก่ความตายเนื่องจากการทำงาน หน้าที่ราชการ ก.ร. จะพิจารณาอนุมัติให้เลื่อนชั้นเงินเดือนเพื่อประโยชน์ในการคำนวณบำเหน็จ บำนาญก็ได้ การเลื่อนเงินเดือนในกรณีเช่นนี้ จะเลื่อนเกินกว่าขั้นสูงสุดของระดับที่ผู้นั้น ได้รับ เงินเดือนอยู่ก็ได้</p> <p>มาตรา ๔๘ ข้าราชการรัฐสภาสามัญต้องรักษาวินัยตามที่กำหนดไว้ในกฎ ก.ร. ผู้ใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตาม ถือว่าผู้นั้นกระทำความผิดวินัย จักต้องได้รับโทษตามที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๕๐</p> <p>มาตรา ๔๙ ให้ผู้บังคับบัญชาที่มีหน้าที่ส่งเสริมและดูแลและมีอำนาจให้ผู้อยู่ใต้บังคับบัญชาปฏิบัติตามวินัย</p> <p>มาตรา ๕๐^{๓๔} โทษผิดวินัยมี ๕ สถาน คือ</p> <ol style="list-style-type: none"> (๑) ภาคทัณฑ์ (๒) ตัดเงินเดือน (๓) ลดชั้นเงินเดือน (๔) ปลดออก (๕) ไล่ออก <p>มาตรา ๕๑ การลงโทษข้าราชการรัฐสภาสามัญ ผู้สั่งลงโทษต้องสั่งลงโทษให้ เหมาะสมกับความผิด ในคำสั่งลงโทษให้แสดงว่าผู้ถูกลงโทษกระทำความผิดวินัยในกรณีใด ตามมาตรา ๕๐</p>	<p>มาตรา ๕๙ ข้าราชการรัฐสภาสามัญผู้ใดถึงแก่ความตายเนื่องจากการทำงาน หน้าที่ราชการ ให้ผู้บังคับบัญชาพิจารณาเลื่อนเงินเดือนให้ผู้นั้นเป็นกรณีพิเศษเพื่อประโยชน์ ในการคำนวณบำเหน็จบำนาญหรือให้ได้รับสิทธิประโยชน์อื่นตามระเบียบที่ ก.ร. กำหนด</p> <p>ส่วนที่ ๕ วินัยและการดำเนินการทางวินัย</p> <p>มาตรา ๖๐ ข้าราชการรัฐสภาสามัญต้องรักษาวินัยตามที่กำหนดไว้ในกฎ ก.ร. ผู้ใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตาม ถือว่าผู้นั้นกระทำความผิดวินัย จะต้องได้รับโทษตามที่บัญญัติไว้ ในมาตรา ๖๒</p> <p>มาตรา ๖๑ ให้ผู้บังคับบัญชาที่มีหน้าที่ส่งเสริมและพัฒนามาให้ผู้อยู่ใต้บังคับ ข้าราชการวินัย และป้องกันมิให้ผู้อยู่ใต้บังคับบัญชากระทำความผิดวินัย ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์และวิธีการ ที่ ก.ร. กำหนด</p> <p>มาตรา ๖๒ ข้าราชการรัฐสภาสามัญผู้ใดกระทำความผิดวินัย จะต้องได้รับโทษทางวินัย เว้นแต่มีเหตุอันควรงดโทษตามที่บัญญัติไว้ในส่วนนี้</p> <p>โทษทางวินัยมี ๕ สถาน ดังต่อไปนี้</p> <ol style="list-style-type: none"> (๑) ภาคทัณฑ์ (๒) ตัดเงินเดือน (๓) ลดเงินเดือน (๔) ปลดออก (๕) ไล่ออก <p>มาตรา ๖๓ การลงโทษข้าราชการรัฐสภาสามัญให้ทำเป็นคำสั่ง ผู้สั่งลงโทษ ต้องสั่งลงโทษให้เหมาะสมกับความผิด และต้องเป็นไปด้วยความยุติธรรมและโดยปราศจากอคติ โดยในคำสั่งลงโทษให้แสดงว่าผู้ถูกลงโทษกระทำความผิดวินัยในกรณีใดตามที่กำหนดไว้ในกฎ ก.ร. ตามมาตรา ๖๐</p>

^{๓๔} มาตรา ๕๐ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายรัฐสภา (ฉบับที่ ๔)

<p>พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายรัฐสภา พ.ศ. ๒๕๑๘</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการรัฐสภา พ.ศ. สภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว</p>
<p>มาตรา ๕๕ ข้าราชการรัฐสภาสามัญผู้ใดกระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรง และเป็นกรณีความผิดที่ปรากฏชัดแจ้งตามที่กำหนดไว้ในกฎ ก.ร. หรือได้ให้ถ้อยคำรับสารภาพเป็นหนังสือต่อผู้บังคับบัญชา หรือต่อผู้ซึ่งได้รับมอบหมายให้สอบสวน หรือต่อคณะกรรมการสอบสวน ผู้บังคับบัญชาตามมาตรา ๒๘ จะสั่งลงโทษโดยไม่สอบสวนต่อไปก็ได้</p>	<p>มาตรา ๖๘ การแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนสำหรับกรณีข้าราชการรัฐสภาสามัญตำแหน่งต่าง ๆ หรือต่างส่วนราชการสังกัดรัฐสภาที่ถูกล่ามวินัยร่วมกัน ให้ดำเนินการดังต่อไปนี้</p> <p>(๑) สำหรับข้าราชการรัฐสภาสามัญซึ่งดำรงตำแหน่งประเภทบริหารระดับสูงหรือดำรงตำแหน่งประเภทวิชาการระดับทรงคุณวุฒิถูกล่ามวินัยร่วมกันกับข้าราชการรัฐสภาสามัญซึ่งมีได้ดำรงตำแหน่งประเภทและระดับดังกล่าวในส่วนราชการสังกัดรัฐสภาเดียวกัน ให้ประธานสภาผู้แทนราษฎรหรือประธานวุฒิสภา แล้วแต่กรณี เป็นผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน</p> <p>(๒) สำหรับข้าราชการรัฐสภาสามัญต่างส่วนราชการสังกัดรัฐสภาที่ถูกล่ามวินัยร่วมกัน ให้ผู้บังคับบัญชาซึ่งมีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา ๕๑ ร่วมกันแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน เว้นแต่เป็นกรณีที่มีผู้ถูกล่ามวินัยต่างตำแหน่งประเภทบริหารระดับสูงหรือดำรงตำแหน่งประเภทวิชาการระดับทรงคุณวุฒิร่วมด้วย ให้ประธานรัฐสภาเป็นผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน</p> <p>(๓) สำหรับกรณีอื่น ให้เป็นไปตามที่ ก.ร. กำหนด</p> <p>มาตรา ๖๙ หลักเกณฑ์ วิธีการ และระยะเวลาเกี่ยวกับการดำเนินการดำเนินการทางวินัย ให้เป็นไปตามที่กฤษฎีกาในกฎ ก.ร.</p> <p>ในกรณีที่เป็นความผิดที่ปรากฏชัดแจ้งตามที่กำหนดในกฎ ก.ร. จะดำเนินการทางวินัยโดยไม่ต้องสอบสวนก็ได้</p> <p>มาตรา ๗๐ ข้าราชการรัฐสภาสามัญผู้ใดกระทำความผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรง หรือลดเงินเดือนตามความกรณีที่เหมาะสมสมควร ๕๑ สั่งลงโทษภาคทัณฑ์ ตัดเงินเดือน หรือลดเงินเดือนตามความกรณีที่เหมาะสมสมควร จะนำมาประกอบการพิจารณาลดโทษก็ได้</p> <p>ในกรณีมีเหตุอันควรลดหย่อน จะนำมาประกอบการพิจารณาลดโทษก็ได้</p> <p>การลงโทษภาคทัณฑ์ที่ใช้เฉพาะกรณีกระทำความผิดวินัยเล็กน้อย</p> <p>ในกรณีกระทำความผิดวินัยเล็กน้อยและมีเหตุอันควรลดโทษ จะลดโทษให้โดยให้ทำทัณฑ์บนเป็นหนังสือหรือว่ากล่าวตักเตือนก็ได้</p> <p>การลงโทษตามมาตรา ๖๓ ผู้บังคับบัญชาซึ่งมีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา ๕๑ จะมีอำนาจสั่งลงโทษผู้อยู่ใต้บังคับบัญชาในสถานโทษและอัตราโทษได้เพียงใด ให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎ ก.ร.</p>

<p>พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายรัฐสภา พ.ศ. ๒๕๑๘</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการรัฐสภา พ.ศ. สภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว</p>
	<p>มาตรา ๓๑ ข้าราชการรัฐสภาสามัญได้กระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรง ให้ลงโทษปลดออกหรือไล่ออกตามความร้ายแรงแห่งกรณี ถ้ามีเหตุอันควรลดหย่อนจะนำมาประกอบพิจารณาตามหลักโทษก็ได้ แต่ห้ามมิให้ลดโทษลงต่ำกว่าปลดออก</p> <p>ในกรณีที่มีผู้บังคับบัญชาซึ่งมีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา ๔๑ ไม่ใช่อำนาจตามมาตรา ๖๗ วรรคหนึ่ง มาตรา ๖๘ หรือมีผู้บังคับบัญชาซึ่งมีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา ๔๑ วรรคหนึ่ง มาตรา ๖๘ หรือมาตรา ๖๘ วรรคหนึ่งได้</p> <p>ผู้ใดถูกลงโทษปลดออก ให้มีสิทธิได้รับบำเหน็จบำนาญเสมือนว่าผู้นั้นลาออกจากราชการ</p> <p>มาตรา ๓๒ ข้าราชการรัฐสภาสามัญผู้ใดให้ข้อมูลต่อผู้บังคับบัญชาหรือให้ข้อมูลในฐานะพยานต่อผู้หน้าที่สืบสวนสอบสวนตามส่วนนี้ อันเป็นประโยชน์และเป็นผลเสียต่อทางราชการ ผู้บังคับบัญชาอาจพิจารณาให้บำเหน็จความชอบเป็นพิเศษได้</p> <p>ข้าราชการรัฐสภาสามัญผู้ใดอยู่ในฐานะที่อาจจะถูกกล่าวหาว่าร่วมกระทำผิดวินัยหรือให้ข้อมูลเท็จหรือบิดเบือนหรือปกปิดความจริงเกี่ยวกับข้าราชการอื่น ให้ข้อมูลต่อผู้บังคับบัญชาที่ได้กระทำมา จนเป็นเหตุให้มีการสอบสวนพิจารณาทางวินัยแก่ผู้เป็นต้นเหตุแห่งการกระทำผิด ผู้บังคับบัญชาอาจใช้ดุลพินิจกับผู้นั้นไว้เป็นพยานหรือพิจารณาลดโทษทางวินัยตามความกรณีได้ หรืออาจระงับการสอบสวนได้</p> <p>ข้าราชการรัฐสภาสามัญผู้ใดให้ข้อมูลหรือให้ข้อมูลเท็จโดยเจตนาในฐานะพยานตามวรรคหนึ่ง หรืออาจระงับการสอบสวน ให้ข้อมูลหรือให้ข้อมูลเท็จโดยเจตนาในฐานะพยานตามวรรคหนึ่ง หรืออาจระงับการสอบสวน ให้ข้อมูลหรือให้ข้อมูลเท็จโดยเจตนาในฐานะพยานตามวรรคหนึ่ง</p> <p>หลักเกณฑ์และวิธีการทำให้บำเหน็จความชอบ การกันเงินเป็นพยาน การลดโทษ และการให้ความคุ้มครองพยาน ให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎ ก.ร.</p>

<p>พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายรัฐสภา พ.ศ. ๒๕๑๘</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการรัฐสภา พ.ศ. สภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว</p>
<p>มาตรา ๕๗ : ข้าราชการรัฐสภาสามัญผู้ใดมีกรณีถูกกล่าวหาว่ากระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรงจนถูกสอบสวน หรือถูกฟ้องคดีอาญาหรือต้องกล่าวหาว่ากระทำความผิดอาญา เว้นแต่เป็นความผิดที่ได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ ผู้บังคับบัญชาตามมาตรา ๒๘ มีอำนาจสั่งพักราชการหรือสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อนเพื่อรอฟังผลการสอบสวนพิจารณาได้ แต่ถ้าภายหลังปรากฏผลการสอบสวนพิจารณาว่าผู้บังคับบัญชาได้กระทำความผิดหรือกระทำความผิดถึงขั้นต้องถูกลงโทษปลดออกหรือไล่ออก และไม่มีกรณีที่จะต้องออกจากราชการด้วยเหตุอื่น ให้ผู้บังคับบัญชาดังกล่าวสั่งให้ผู้บังคับบัญชาเข้ารับราชการในตำแหน่งเดิมหรือตำแหน่งในระดับเดียวกันที่ต้องใช้คุณสมบัติเฉพาะที่ผู้บังคับบัญชามีอยู่</p>	<p>มาตรา ๓๕ ข้าราชการรัฐสภาสามัญผู้ใดมีกรณีถูกกล่าวหาว่ากระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรงจนถูกสอบสวน หรือถูกฟ้องคดีอาญา หรือต้องกล่าวหาว่ากระทำความผิดอาญา เว้นแต่เป็นความผิดที่ได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ ผู้บังคับบัญชาผู้มีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา ๔๑ มีอำนาจสั่งพักราชการหรือสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อนเพื่อรอฟังผลการสอบสวนหรือพิจารณา หรือผลแห่งคดีได้</p> <p>ถ้าภายหลังปรากฏผลการสอบสวนหรือพิจารณาว่าผู้บังคับบัญชามีได้กระทำความผิดหรือกระทำความผิดไม่ถึงขั้นต้องออกหรือไล่ออก และไม่มีกรณีที่จะต้องออกจากราชการด้วยเหตุอื่น ก็ให้ผู้บังคับบัญชาผู้มีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา ๔๑ สั่งให้ผู้บังคับบัญชาเข้ารับราชการ หรือกลับเข้ารับราชการในตำแหน่งเดิมหรือตำแหน่งอื่นในประเภทเดียวกันและระดับเดียวกันหรือในตำแหน่งประเภทและระดับที่ ก.ร. กำหนด ทั้งนี้ ผู้บังคับบัญชามีคุณสมบัติตรงตามคุณสมบัติเฉพาะสำหรับตำแหน่งนั้น</p> <p>เมื่อได้มีการสั่งให้ข้าราชการรัฐสภาสามัญผู้ใดพักราชการหรือออกจากราชการไว้ก่อนแล้ว ภายหลังปรากฏว่าผู้บังคับบัญชามีกรณีถูกกล่าวหาว่ากระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรงในกรณีอื่นอีก ผู้บังคับบัญชาผู้มีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา ๔๑ มีอำนาจดำเนินการสืบสวนหรือพิจารณา และแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนตามมาตรา ๖๗ ตลอดจนดำเนินการทางวินัยตามที่บัญญัติไว้ในส่วนนี้ต่อไปได้</p> <p>ในกรณีที่สั่งให้ผู้ถูกสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อนกลับเข้ารับราชการ หรือสั่งให้ผู้ถูกสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อนออกจากราชการด้วยเหตุอื่นที่ไม่ใช่เป็นการลงโทษเพราะกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง ก็ให้ผู้บังคับบัญชาเป็นผู้ดำเนินการรัฐสภาสามัญตลอดระยะเวลาที่ระหว่างที่ผู้ถูกสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อนเสมือนว่าผู้บังคับบัญชาเป็นผู้ถูกสั่งพักราชการ</p> <p>เงินเดือนของผู้ถูกสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อน และเงินช่วยเหลืออย่างอื่น และการจ่ายเงินดังกล่าวของผู้ถูกสั่งพักราชการและผู้ถูกสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อน ให้เป็นไปตามกฎหมายหรือระเบียบว่าด้วยการนั้น</p>

<p>พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายรัฐสภา พ.ศ. ๒๕๑๘</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการรัฐสภา พ.ศ. สภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว</p>
<p>มาตรา ๔๕^{๔๔} ข้าราชการรัฐสภาสามัญออกจากราชการเมื่อ</p> <p>(๑) ตาย</p> <p>(๒) พ้นจากราชการตามกฎหมายว่าด้วยบำเหน็จบำนาญข้าราชการ</p> <p>(๓) ได้รับอนุญาตให้ลาออก หรือลาออกตามมาตรา ๔๕ วรรคสอง</p> <p>(๔) ถูกสั่งให้ออกตามมาตรา ๔๖ มาตรา ๔๖ ทวิ มาตรา ๔๖ ตรี และมาตรา ๔๖</p> <p>(๕) ถูกลงโทษปลดออก หรือปลดออก</p> <p>วันออกจากราชการตาม (๔) หรือ (๕) ให้เป็นไปตามระเบียบที่ ก.ร. กำหนด</p> <p>จัตวา</p>	<p>มาตรา ๓๗ เมื่อมีกรณีพิเศษ ๓๓ หรือ ๓๔ หรือ ๓๕ ให้ผู้สั่งมีคำสั่งใหม่ และในคำสั่งดังกล่าวให้สั่งยกเลิกคำสั่งเดิม พร้อมทั้งระงับวิธีการดำเนินการเกี่ยวกับไทย ที่ได้รับไปแล้ว ทั้งนี้ ตามที่กำหนดในกฎ ก.ร.</p> <p>มาตรา ๓๘ ข้าราชการรัฐสภาสามัญซึ่งโอนมาตามมาตรา ๓๖ ผู้ได้มีกรณีกระทำผิดวินัยก่อนวันโอนมาบรรจุ ให้ผู้บังคับบัญชาของข้าราชการรัฐสภาสามัญผู้บังคับดำเนินการทางวินัยตามส่วนนี้โดยอนุโลม แต่ถ้าเป็นเรื่องที่อยู่ในระหว่างการสืบสวนหรือพิจารณา หรือสอบสวนของผู้บังคับบัญชาเดิมก่อนวันโอนก็ให้สืบสวนหรือพิจารณา หรือสอบสวนต่อไปจนเสร็จ แล้วส่งเรื่องให้ผู้บังคับบัญชาของข้าราชการรัฐสภาสามัญผู้บังคับดำเนินการต่อไปตามส่วนนี้โดยอนุโลม แต่ทั้งนี้เป็นการสั่งลงโทษทางวินัยให้พิจารณาตามความคิดและลงโทษตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบบริหารงานบุคคลส่วนท้องถิ่นหรือกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการที่โอนมานั้น แล้วแต่กรณี</p> <p>ส่วนที่ ๖ การออกจากราชการ</p> <p>มาตรา ๓๙ ข้าราชการรัฐสภาสามัญออกจากราชการเมื่อ</p> <p>(๑) ตาย</p> <p>(๒) พ้นจากราชการตามกฎหมายว่าด้วยบำเหน็จบำนาญข้าราชการ</p> <p>(๓) ลาออกจากราชการและได้รับอนุญาตให้ลาออกหรือการลาออกมีผลตาม</p> <p>มาตรา ๔๑</p> <p>หรือมาตรา ๔๓ หรือ</p> <p>(๔) ถูกสั่งให้ออกตามมาตรา ๔๒ มาตรา ๔๓ มาตรา ๓๕ มาตรา ๓๕ มาตรา ๔๒</p> <p>(๕) ถูกลงโทษปลดออกหรือไล่ออก</p> <p>วันออกจากราชการตาม (๔) และ (๕) ให้เป็นไปตามระเบียบที่ ก.ร. กำหนด</p>

^{๔๔} มาตรา ๔๕ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายรัฐสภา (ฉบับที่ ๕)

<p>ร่างพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการรัฐสภา พ.ศ. สภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว</p>	<p>พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายรัฐสภา พ.ศ. ๒๕๑๘</p>
<p>มาตรา ๕๒ ผู้บังคับบัญชาซึ่งมีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา ๔๑ มีอำนาจสั่งให้ข้าราชการรัฐสภาสามัญออกจากราชการเพื่อรับบำนาญเหตุขาดทุนตามกฎหมายว่าด้วยบำนาญข้าราชการได้ในกรณีดังต่อไปนี้</p> <p>(๑) เมื่อข้าราชการรัฐสภาสามัญผู้ใดเจ็บป่วยไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ราชการของตนได้โดยสม่ำเสมอ</p> <p>(๒) เมื่อข้าราชการรัฐสภาสามัญผู้ใดสมัครไปปฏิบัติงานใด ๆ ตามความประสงค์ของทางราชการ</p> <p>(๓) เมื่อข้าราชการรัฐสภาสามัญผู้ใดขาดคุณสมบัติทั่วไปตามมาตรา ๓๖ ก. (๑) หรือ (๓) หรือมีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๓๖ ข. (๑) (๒) (๓) หรือ (๖)</p> <p>(๔) เมื่อข้าราชการเลิกหรือยุบหน่วยงานหรือตำแหน่งที่ข้าราชการรัฐสภาสามัญปฏิบัติหน้าที่หรือดำรงอยู่ สำหรับผู้ที่ออกจากราชการในกรณีนี้ให้ได้รับเงินชดเชยตามหลักเกณฑ์วิธีการ และเงื่อนไขที่กระทรวงการคลังกำหนดด้วย</p> <p>(๕) เมื่อข้าราชการรัฐสภาสามัญผู้ใดไม่สามารถปฏิบัติราชการให้มีประสิทธิภาพและเกิดประสิทธิผลในระดับอื่นเป็นที่พอใจของทางราชการ</p> <p>(๖) เมื่อข้าราชการรัฐสภาสามัญผู้ใดหย่อนความสามารถในอันที่จะปฏิบัติหน้าที่ราชการ บทหรือในหน้าที่ราชการ หรือประพฤติตนไม่เหมาะสมกับตำแหน่งหน้าที่ราชการ ถ้าให้ผู้นั้นรับราชการต่อไปจะเป็นการเสียหายแก่ราชการ</p> <p>(๗) เมื่อข้าราชการรัฐสภาสามัญผู้ใดมีกรณีถูกสอบสวนว่ากระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรงตามมาตรา ๖๗ และผลการสอบสวนไม่มีความแน่ชัดพอที่จะพึงลงโทษตามมาตรา ๗๑ วรรคหนึ่ง แต่มีผลขึ้นหรือมีหมองในกรณีที่ถูกสอบสวน ถ้าให้รับราชการต่อไปจะเป็นการเสียหายแก่ราชการ</p> <p>(๘) เมื่อข้าราชการรัฐสภาสามัญผู้ใดต้องรับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุกในความผิดที่ได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ หรือต้องรับโทษจำคุกโดยคำสั่งของศาล ซึ่งยังไม่ถึงกับจะต้องถูกลงโทษปลดออกหรือไล่ออก</p> <p>คำสั่งให้ออกจากราชการตามวรรคหนึ่งให้ขึ้นไปตามที่กำหนดในกฎ ก.ร.</p> <p>เมื่อผู้บังคับบัญชาซึ่งมีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา ๔๑ สั่งให้ข้าราชการรัฐสภาสามัญผู้ใดออกจากราชการตามมาตรา ๓๖ ให้รายงาน ก.ร. และให้นำมาตรา ๓๖ มาใช้บังคับโดยอนุโลม</p>	<p>มาตรา ๕๖^๓ ผู้บังคับบัญชาตามมาตรา ๒๔ มีอำนาจสั่งให้ข้าราชการรัฐสภาสามัญออกจากราชการเพื่อรับบำนาญตามกฎหมายว่าด้วยบำนาญข้าราชการได้ แต่ในการสั่งให้ออกจากราชการเพื่อรับบำนาญเหตุขาดทุน นอกจากให้ทำได้ในกรณีดังต่อไปนี้ในกฎหมายว่าด้วยบำนาญข้าราชการแล้ว ให้ทำได้ในกรณีต่อไปนี้ด้วย คือ</p> <p>(๑) เมื่อข้าราชการรัฐสภาสามัญผู้ใดเจ็บป่วยไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ราชการของตนได้โดยสม่ำเสมอ ถ้าผู้บังคับบัญชาดังกล่าวเห็นสมควรให้ออกจากราชการแล้ว ให้สั่งให้ผู้นั้นออกจากราชการได้</p> <p>(๒) เมื่อข้าราชการรัฐสภาสามัญผู้ใดสมัครไปปฏิบัติงานใด ๆ ตามความประสงค์ของทางราชการ ให้ผู้บังคับบัญชาดังกล่าวสั่งให้ผู้นั้นออกจากราชการ</p> <p>(๓) เมื่อข้าราชการรัฐสภาสามัญผู้ใดไม่สามารถปฏิบัติราชการให้มีประสิทธิภาพและเกิดประสิทธิผลในระดับอื่นเป็นที่พอใจของทางราชการ ให้ผู้บังคับบัญชาดังกล่าวสั่งให้ผู้นั้นออกจากราชการ ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎ ก.ร.</p> <p>(๔) เมื่อข้าราชการรัฐสภาสามัญผู้ใดขาดคุณสมบัติตามมาตรา ๒๕ (๑) (๔) หรือ (๕) ให้ผู้บังคับบัญชาดังกล่าวสั่งให้ผู้นั้นออกจากราชการ</p> <p>(๕) เมื่อข้าราชการรัฐสภาสามัญผู้ใดไปรับราชการทหารตามกฎหมายว่าด้วยการรับราชการทหาร ให้ผู้บังคับบัญชาตามมาตรา ๒๔ สั่งให้ผู้นั้นออกจากราชการ</p> <p>มาตรา ๕๖^๓ หรือ ข้าราชการรัฐสภาสามัญผู้ใดมีกรณีถูกกล่าวหาหรือมีเหตุอันควรสงสัยว่าหย่อนความสามารถในอันที่จะปฏิบัติหน้าที่ราชการ บทหรือในหน้าที่ราชการหรือประพฤติตนไม่เหมาะสมกับตำแหน่งหน้าที่ราชการ และผู้บังคับบัญชาตามมาตรา ๒๔ เห็นว่ากรณีมีมูล ถ้าให้ผู้นั้นรับราชการต่อไปจะเป็นการเสียหายแก่ราชการ ก็ให้ผู้บังคับบัญชาดังกล่าวสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนโดยไม่ชักช้า ในการสอบสวนนั้นจะต้องแจ้งข้อกล่าวหาและสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหาเท่าที่มีให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบ โดยจะระบุหรือไม่ระบุชื่อพยานก็ได้ และต้องให้ออกาสผู้ถูกกล่าวหาชี้แจงและนำสืบแก้ข้อกล่าวหาได้ด้วยเมื่อได้มีการสอบสวนพิจารณาแล้วและผู้บังคับบัญชาดังกล่าวเห็นสมควรให้ออกจากราชการก็ให้สั่งให้ผู้นั้นออกจากราชการเพื่อรับบำนาญเหตุขาดทุนได้ ทั้งนี้ ให้นำมาตรา ๕๕ มาใช้บังคับโดยอนุโลม</p>

๓๐ มาตรา ๕๖ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายรัฐสภา (ฉบับที่ ๕)

<p>ร่างพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการรัฐสภา พ.ศ. สภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว</p>	<p>พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายรัฐสภา พ.ศ. ๒๕๑๘</p>
	<p>ในกรณีที่ผู้บังคับบัญชาชั้นต้นได้สอบสวน หรือคณะกรรมการสอบสวนได้ สอบสวนในกรณีที่เกี่ยวกับเรื่องข้อหา หรือพนักงานสอบสวนได้สอบสวนทางอาญา หรือศาลได้มีคำ พิพากษาเกี่ยวกับเรื่องข้อหาแล้ว หรือพนักงานสอบสวนได้สอบสวนทางอาญา หรือศาลได้มีคำ หนึ่งจะนำสำนวนการสอบสวนของผู้บังคับบัญชาชั้นต้น จำนวนการสอบสวนของคณะกรรมการ สอบสวน จำนวนการสอบสวนของพนักงานสอบสวน ส่วนของพนักงานอัยการ ส่วนของการ พิจารณาของศาล หรือสำเนาคำพิพากษาอย่างหนึ่งอย่างใดมาใช้เป็นส่วนของการสอบสวนและทำ ความเห็นเสนอผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน โดยถือว่าได้มีการสอบสวนตามวรรคหนึ่งแล้ว ก็ได้ แต่ทั้งนี้ ต้องแจ้งข้อกล่าวหาและสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหาเท่าที่มีผู้ถูก กล่าวหาทราบ โดยจะระบุหรือไม่ระบุชื่อพยานก็ได้ และต้องให้ออกให้ผู้ถูกกล่าวหาชี้แจงและนำสืบ แก้ข้อกล่าวหาได้ด้วย</p> <p>หลักเกณฑ์และวิธีการเกี่ยวกับการสอบสวนพิจารณา ให้เป็นไปตามที่กำหนดใน กฎ ก.ร.</p> <p>ในกรณีที่เป็นการปฏิบัติที่ปรากฏชัดเจนที่กำหนดในกฎ ก.ร. จะดำเนินการตาม วรรคหนึ่งโดยไม่สอบสวนก็ได้</p> <p>มาตรา ๘๖ ตริ^{๒๖} ข้าราชการรัฐสภาสามัญผู้ใดมิกระทำความผิดถึงคณะกรรมการ สอบสวนตามมาตรา ๕๓ และการสอบสวนเสร็จสิ้นแล้ว ผู้บังคับบัญชาตามมาตรา ๒๘ เห็นว่า กรณีมีเหตุอันควรสงสัยว่าผู้ใดกระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรง แต่การสอบสวนไม่ได้ความ แน่ชัดพอที่จะฟ้องโทษตามมาตรา ๕๓ ถ้าให้รับราชการต่อไปจะเป็นการเสียหายแก่ราชการ ก็ให้ ผู้บังคับบัญชาดังกล่าวสั่งให้ผู้นั้นออกจากราชการเพราะมีมลทินหรือมีน้ำหนักของในกรณีที่ถูก สอบสวนเพื่อรับบำนาญทดแทนได้</p> <p>มาตรา ๘๖ จิตวา^{๒๖} เมื่อข้าราชการรัฐสภาสามัญผู้ใดต้องรับโทษจำคุกโดยคำ พิพากษาถึงที่สุดให้จำคุกในความผิดที่ได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษซึ่งยังไม่ถึงกับ จะต้องถูกลงโทษปลดออกหรือไล่ออก ผู้บังคับบัญชาตามมาตรา ๒๘ จะสั่งให้ผู้นั้นออกจาก ราชการเพื่อรับบำนาญทดแทนแทนก็ได้</p>

^{๒๖} มาตรา ๘๖ ตริ เพิ่มโดยพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายรัฐสภา (ฉบับที่ ๘) พ.ศ.

<p>พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายรัฐสภา พ.ศ. ๒๕๑๔</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการรัฐสภา พ.ศ. สภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว</p>
<p>มาตรา ๔๗ การออกจากราชการของข้าราชการรัฐสภาสามัญตำแหน่งตั้งแต่ระดับ ๑๐ ขึ้นไป ในกรณีฉุกเฉินฯ ให้นำความกราบบังคมทูลเพื่อทรงมีพระบรมราชโองการให้พ้นจากตำแหน่ง ส่วนการออกจากราชการในกรณีอื่นให้นำความกราบบังคมทูลเพื่อทรงทราบ</p> <p>มาตรา ๖๐ การออกจากราชการของข้าราชการรัฐสภาสามัญ ให้เป็นตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎ ก.ร.</p> <p>มาตรา ๖๐ ทวิ ข้าราชการรัฐสภาสามัญผู้ใดถูกสั่งให้ออกจากราชการตามพระราชบัญญัตินี้ด้วยเหตุใด ๆ ให้ผู้นั้นมีสิทธิร้องทุกข์ได้</p> <p>การร้องทุกข์ตามวรรคหนึ่ง ให้ร้องทุกข์ต่อ ก.ร. ภายในสามสิบวันนับแต่วันทราบคำสั่ง และให้นำมาตรา ๖๐ ตลอดจนหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎ ก.ร. มาใช้บังคับอนุโลม</p>	<p>มาตรา ๘๓ เมื่อข้าราชการรัฐสภาสามัญผู้ใดไปรับราชการทหารตามกฎหมายว่าด้วยการรับราชการทหาร ให้ผู้นั้นมีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา ๔๑ สั่งให้ผู้นั้นออกจากราชการ</p> <p>ผู้ใดถูกสั่งให้ออกจากราชการตามวรรคหนึ่ง และต่อมาปรากฏว่าผู้นั้นมีกรณีที่จะต้องถูกสั่งให้ออกจากราชการตามมาตราอื่นอยู่ก่อนไปรับราชการทหาร ก็ให้ผู้นั้นยังคงมีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา ๔๑ มีอำนาจเปลี่ยนแปลงคำสั่งให้ออกตามวรรคหนึ่ง เป็นให้ออกจากราชการตามมาตราอื่นนั้นได้</p> <p>มาตรา ๘๔ ในกรณีที่ผู้นั้นมีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา ๔๑ ไม่ใช่อำนาจตามมาตรา ๘๒ โดยไม่มีเหตุอันสมควร ให้ผู้นั้นยังคงมีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา ๔๑ ระดับเหนือขึ้นไปมีอำนาจดำเนินการตามมาตรา ๘๒ ได้</p> <p>มาตรา ๘๕ การออกจากราชการของข้าราชการรัฐสภาสามัญผู้ดำรงตำแหน่งที่ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้ง ให้นำความกราบบังคมทูลเพื่อมีพระบรมราชโองการให้พ้นจากตำแหน่งนับแต่วันออกจากราชการ เว้นแต่ออกจากราชการเพราะความตายให้นำความกราบบังคมทูลเพื่อทรงทราบ</p> <p>ส่วนที่ ๗ การอุทธรณ์และการร้องทุกข์</p> <p>มาตรา ๘๖ ผู้ใดถูกสั่งลงโทษตามพระราชบัญญัตินี้หรือถูกสั่งให้ออกจากราชการตามมาตรา ๘๒ (๓) (๔) (๖) (๗) และ (๘) ผู้นั้นมีสิทธิอุทธรณ์ต่อ ก.ร. ภายในสามสิบวันนับแต่วันทราบหรือถือว่าทราบคำสั่ง</p> <p>การอุทธรณ์และการพิจารณาอุทธรณ์ตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎ ก.ร.</p>

๗๕ มาตรา ๖๐ ทวิ เห็นโดยพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายรัฐสภา (ฉบับที่ ๔) พ.ศ.

<p>พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายรัฐสภา พ.ศ. ๒๕๑๘</p> <p>มาตรา ๖๐ ตริ^{๖๕} ข้าราชการรัฐสภาสามัญผู้ใดเห็นว่าผู้บังคับบัญชาใช้อำนาจหน้าที่ปฏิบัติตนโดยไม่ถูกต้องหรือไม่ปฏิบัติตนให้ถูกต้องตามกฎหมายหรือมีความคับข้องใจอันเกิดจากการปฏิบัติของผู้บังคับบัญชาต่อตนในกรณีตามที่กำหนดในกฎ ก.ร. ผู้นั้นอาจร้องต่อผู้บังคับบัญชาหรือ ก.ร. แล้วแต่กรณี ตามที่กำหนดไว้ในกฎ ก.ร. เพื่อยุติข้อพิพาทหรือความคับข้องใจได้ ทั้งนี้ เว้นแต่กรณีที่มีสิทธิอุทธรณ์ตามมาตรา ๖๐</p> <p>การร้องทุกข์และการพิจารณาเรื่องร้องทุกข์ ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎ ก.ร.</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการรัฐสภา พ.ศ.</p> <p>สภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว</p> <p>มาตรา ๘๗ ข้าราชการรัฐสภาสามัญผู้ใดเห็นว่าผู้บังคับบัญชาใช้อำนาจหน้าที่ปฏิบัติตนโดยไม่ถูกต้องหรือไม่ปฏิบัติตนให้ถูกต้องตามกฎหมาย หรือมีความคับข้องใจอันเกิดจากการปฏิบัติของผู้บังคับบัญชาต่อตนในกรณีตามที่กำหนดในกฎ ก.ร. ผู้นั้นอาจร้องต่อผู้บังคับบัญชาหรือ ก.ร. แล้วแต่กรณี ตามที่กำหนดไว้ในกฎ ก.ร. เพื่อยุติข้อพิพาทหรือความคับข้องใจได้ ทั้งนี้ เว้นแต่กรณีที่มีสิทธิอุทธรณ์ตามมาตรา ๘๖</p> <p>การร้องทุกข์และการพิจารณาเรื่องร้องทุกข์ ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎ ก.ร.</p> <p>มาตรา ๘๘ ในกรณีพิจารณาวินิจฉัยอุทธรณ์หรือเรื่องร้องทุกข์ ก.ร. จะพิจารณาวินิจฉัยเอง หรือจะตั้ง อ.ก.ร. อุทธรณ์และเรื่องร้องทุกข์ เพื่อทำหน้าที่พิจารณาวินิจฉัยอุทธรณ์และเรื่องร้องทุกข์ก็ได้ ทั้งนี้ ให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎ ก.ร.</p> <p>มาตรา ๘๙ เมื่อ ก.ร. พิจารณาวินิจฉัยอุทธรณ์แล้ว ให้ผู้บังคับบัญชาซึ่งมีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา ๔๑ ดำเนินการให้เป็นไปตามคำวินิจฉัยนั้นภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ ก.ร. มีคำวินิจฉัย</p> <p>ผู้บังคับบัญชาผู้ใดไม่ปฏิบัติตามวรรคหนึ่ง ให้ถือว่าเป็นการจงใจละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบเพื่อให้เกิดความเสียหายแก่บุคคลอื่น</p> <p>มาตรา ๙๐ ให้นำมาตรา ๗๓ มาใช้บังคับกับการพิจารณาวินิจฉัยอุทธรณ์ และเรื่องร้องทุกข์ของ ก.ร. และ อ.ก.ร. อุทธรณ์และเรื่องร้องทุกข์</p>
---	--

^{๖๕} มาตรา ๖๐ ตริ เพิ่มโดยพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายรัฐสภา (ฉบับที่ ๔) พ.ศ.

<p>พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายรัฐสภา พ.ศ. ๒๕๑๘</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการรัฐสภา พ.ศ. สภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว</p>
<p>หมวด ๔ ข้าราชการรัฐสภาฝ่ายการเมือง</p> <p>มาตรา ๖๑^{๑๑} ตำแหน่งข้าราชการรัฐสภาฝ่ายการเมืองมีดังนี้</p> <ol style="list-style-type: none"> (๑) ที่ปรึกษาประธานรัฐสภา (๒) ที่ปรึกษารองประธานรัฐสภา (๓) ที่ปรึกษาประธานวุฒิสภา (๔) ที่ปรึกษาประธานสภาผู้แทนราษฎร (๕) ที่ปรึกษารองประธานวุฒิสภา (๖) ที่ปรึกษารองประธานสภาผู้แทนราษฎร (๗) เลขานุการประธานรัฐสภา (๘) เลขานุการรองประธานรัฐสภา (๙) เลขานุการประธานวุฒิสภา (๑๐) เลขานุการรองประธานวุฒิสภา (๑๑) เลขานุการรองประธานสภาผู้แทนราษฎร (๑๒) เลขานุการรองประธานสภาผู้แทนราษฎร (๑๓) เลขานุการผู้ช่วยฝ่ายค้านในสภาผู้แทนราษฎร (๑๔) เลขานุการรองประธานวุฒิสภา (๑๕) เลขานุการรองประธานวุฒิสภา (๑๖) เลขานุการผู้ช่วยฝ่ายค้านในสภาผู้แทนราษฎร (๑๗) เลขานุการผู้ช่วยฝ่ายค้านในสภาผู้แทนราษฎร (๑๘) ผู้ช่วยเลขานุการประธานรัฐสภา (๑๙) ผู้ช่วยเลขานุการรองประธานรัฐสภา (๒๐) ผู้ช่วยเลขานุการประธานสภาผู้แทนราษฎร (๒๑) ผู้ช่วยเลขานุการประธานวุฒิสภา (๒๒) ผู้ช่วยเลขานุการรองประธานสภาผู้แทนราษฎร (๒๓) ผู้ช่วยเลขานุการรองประธานวุฒิสภา (๒๔) ผู้ช่วยเลขานุการผู้ช่วยฝ่ายค้านในสภาผู้แทนราษฎร 	<p>หมวด ๔ ข้าราชการรัฐสภาฝ่ายการเมือง</p> <p>มาตรา ๙๑ ตำแหน่งข้าราชการรัฐสภาฝ่ายการเมือง มีดังต่อไปนี้</p> <ol style="list-style-type: none"> (๑) ที่ปรึกษาประธานรัฐสภา (๒) ที่ปรึกษารองประธานรัฐสภา (๓) ที่ปรึกษาประธานสภาผู้แทนราษฎร (๔) ที่ปรึกษาประธานวุฒิสภา (๕) ที่ปรึกษารองประธานสภาผู้แทนราษฎร (๖) ที่ปรึกษารองประธานวุฒิสภา (๗) ที่ปรึกษาผู้ช่วยฝ่ายค้านในสภาผู้แทนราษฎร (๘) โฆษกประธานสภาผู้แทนราษฎร (๙) โฆษกประธานวุฒิสภา (๑๐) โฆษกผู้ช่วยฝ่ายค้านในสภาผู้แทนราษฎร (๑๑) เลขานุการประธานรัฐสภา (๑๒) เลขานุการรองประธานรัฐสภา (๑๓) เลขานุการประธานสภาผู้แทนราษฎร (๑๔) เลขานุการรองประธานวุฒิสภา (๑๕) เลขานุการรองประธานสภาผู้แทนราษฎร (๑๖) เลขานุการรองประธานวุฒิสภา (๑๗) เลขานุการผู้ช่วยฝ่ายค้านในสภาผู้แทนราษฎร (๑๘) ผู้ช่วยเลขานุการประธานรัฐสภา (๑๙) ผู้ช่วยเลขานุการรองประธานรัฐสภา (๒๐) ผู้ช่วยเลขานุการประธานสภาผู้แทนราษฎร (๒๑) ผู้ช่วยเลขานุการประธานวุฒิสภา (๒๒) ผู้ช่วยเลขานุการรองประธานสภาผู้แทนราษฎร (๒๓) ผู้ช่วยเลขานุการรองประธานวุฒิสภา (๒๔) ผู้ช่วยเลขานุการผู้ช่วยฝ่ายค้านในสภาผู้แทนราษฎร

^{๑๑} มาตรา ๖๑ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายรัฐสภา (ฉบับที่ ๔)

<p>พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายรัฐสภา พ.ศ. ๒๕๑๘</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการรัฐสภา พ.ศ. สภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว</p>
<p>ข้าราชการรัฐสภาฝ่ายการเมืองตามวรรคหนึ่ง จะมีจำนวนเท่าใด ให้เป็นไปตาม อัตราในบัญชีท้ายพระราชบัญญัตินี้</p> <p>มาตรา ๖๑^{๑๑} ให้ข้าราชการรัฐสภาฝ่ายการเมืองได้รับเงินเดือนและเงินประจำ ตำแหน่งตามกฎหมายว่าด้วยเงินเดือนและเงินประจำตำแหน่ง บทบัญญัติตามมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการ พ.ศ. ๒๔๔๔ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการ (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๔๙๔ มิให้ใช้บังคับแก่การรับบำเหน็จบำนาญของข้าราชการรัฐสภาฝ่ายการเมืองผู้กลับเข้ารับราชการ ใหม่ตามพระราชบัญญัตินี้</p> <p>ข้าราชการรัฐสภาฝ่ายการเมืองซึ่งดำรงตำแหน่งสมาชิกวุฒิสภาหรือ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรด้วย ถ้าได้รับเงินประจำตำแหน่ง หรือเงินเพิ่มสำหรับสมาชิกสภา ดังกล่าวแล้ว ไม่มีสิทธิได้รับเงินเดือนและเงินประจำตำแหน่งในฐานะข้าราชการรัฐสภาฝ่าย การเมืองอีก</p> <p>การจ่ายเงินเดือนและเงินประจำตำแหน่งข้าราชการรัฐสภาฝ่ายการเมืองให้เป็นไป ตามระเบียบที่กระทรวงการคลังกำหนด</p>	<p>ข้าราชการรัฐสภาฝ่ายการเมืองตามวรรคหนึ่งจะมีจำนวนเท่าใดให้เป็นไปตาม อัตราในบัญชีท้ายพระราชบัญญัตินี้</p> <p>ข้าราชการรัฐสภาฝ่ายการเมืองต้องไม่เป็นข้าราชการซึ่งมีตำแหน่งหรือเงินเดือน ประจำ และให้นำคุณสมบัติทั่วไปและลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๓๖ วรรคหนึ่ง เว้นแต่ ข. (๑) และ (๒) มาใช้บังคับกับข้าราชการรัฐสภาฝ่ายการเมืองโดยอนุโลม</p> <p>มาตรา ๔๒ ให้ข้าราชการรัฐสภาฝ่ายการเมืองได้รับเงินเดือนและเงินประจำ ตำแหน่งตามบัญชีอัตราเงินเดือนข้าราชการรัฐสภาฝ่ายการเมืองและบัญชีอัตราเงินประจำตำแหน่ง ข้าราชการรัฐสภาฝ่ายการเมืองท้ายพระราชบัญญัตินี้</p> <p>ข้าราชการรัฐสภาฝ่ายการเมืองซึ่งดำรงตำแหน่งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรด้วย ถ้าได้เงินประจำตำแหน่งหรือเงินเพิ่มสำหรับสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรดังกล่าวแล้ว ไม่มีสิทธิได้รับ เงินเดือนและเงินประจำตำแหน่งในฐานะข้าราชการรัฐสภาฝ่ายการเมืองอีก</p> <p>การจ่ายเงินเดือนและเงินประจำตำแหน่งข้าราชการรัฐสภาฝ่ายการเมืองให้เป็นไป ตามระเบียบที่ ก.ร. กำหนดโดยความเห็นชอบของกระทรวงการคลัง</p>
<p>มาตรา ๖๒ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายรัฐสภา (ฉบับที่ ๔)</p>	<p>มาตรา ๔๓ เมื่อคณะรัฐมนตรีได้ปรับอัตราเงินเดือนให้เหมาะสมยิ่งขึ้นตามกฎหมาย ว่าด้วยเงินเดือนและเงินประจำตำแหน่ง โดยเป็นการปรับเพิ่มเป็นร้อยละเท่ากันทุกอัตราสำหรับ ข้าราชการการเมืองหรือข้าราชการทุกประเภทและไม่เกินอัตราร้อยละสิบของอัตราที่ใช้อยู่ ให้ ก.ร. พิจารณาปรับอัตราเงินเดือนข้าราชการรัฐสภาฝ่ายการเมืองให้สอดคล้องกับการปรับนั้น โดยให้กระทำเป็นประกาศรัฐสภาซึ่งประธานรัฐสภาเป็นผู้ลงนาม และให้อัตราปรับอัตราเงินเดือน ข้าราชการรัฐสภาฝ่ายการเมืองท้ายประกาศรัฐสภาดังกล่าวเป็นบัญชีอัตราเงินเดือนข้าราชการรัฐสภา ฝ่ายการเมืองท้ายพระราชบัญญัตินี้ ทั้งนี้ ในกรณีที่มีการปรับเป็นร้อยละเท่ากันทุกอัตราหากทำให้ อัตราหนึ่งอัตราใดมีไม่ถึงสิบบาท ให้ปรับตัวเลขเงินเดือนของอัตราดังกล่าวเพิ่มขึ้นเป็นสิบบาท และมีให้ถือว่าเป็นการปรับอัตราร้อยละที่แตกต่างกัน</p>

^{๑๑} มาตรา ๖๒ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายรัฐสภา (ฉบับที่ ๔)

<p style="text-align: center;">พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายรัฐสภา พ.ศ. ๒๕๑๔</p> <p>มาตรา ๖^{๓๓} การแต่งตั้งข้าราชการรัฐสภาฝ่ายการเมืองตามมาตรา ๖๑ (๑) (๒) (๓) (๔) (๕) และ (๖) ให้ประธานรัฐสภา ประธานวุฒิสภาหรือประธานสภาผู้แทนราษฎร แล้วแต่กรณี แต่งตั้งบุคคลซึ่งเห็นสมควรตามเหตุผลในทางการเมืองและต้องเป็นผู้มีคุณสมบัติทั่วไปที่จะเป็นข้าราชการรัฐสภาสามัญได้ตามมาตรา ๒๔ ยกเว้น (๔) และไม่เป็นข้าราชการซึ่งมีตำแหน่งหรือเงินเดือนประจำ</p> <p>การแต่งตั้งข้าราชการรัฐสภาฝ่ายการเมืองตามมาตรา ๖๑ (๗) (๘) (๙) (๑๐) (๑๑) (๑๒) และ (๑๓) ให้ประธานรัฐสภา ประธานวุฒิสภาหรือประธานสภาผู้แทนราษฎร แล้วแต่กรณี แต่งตั้งบุคคลซึ่งเห็นสมควรตามเหตุผลในทางการเมืองและต้องเป็นผู้มีคุณสมบัติทั่วไปที่จะเป็นข้าราชการรัฐสภาสามัญได้ตามมาตรา ๒๔ ยกเว้น (๔) และไม่เป็นข้าราชการซึ่งมีตำแหน่งหรือเงินเดือนประจำ</p>	<p style="text-align: center;">ร่างพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการรัฐสภา พ.ศ. สภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว</p> <p>มาตรา ๙๔ การแต่งตั้งข้าราชการรัฐสภาฝ่ายการเมืองตามมาตรา ๙๑ (๑) (๓) (๕) (๗) (๘) (๑๐) (๑๑) (๑๓) (๑๔) (๑๕) (๑๖) (๑๗) และ (๑๘) ให้ประธานสภาผู้แทนราษฎร เป็นผู้มีอำนาจแต่งตั้ง</p> <p>การแต่งตั้งข้าราชการรัฐสภาฝ่ายการเมืองตามมาตรา ๙๑ (๒) (๔) (๖) (๘) (๑๐) (๑๒) (๑๔) (๑๖) (๑๗) และ (๑๙) ให้ประธานวุฒิสภาเป็นผู้มีอำนาจแต่งตั้ง</p>
<p>มาตรา ๖๕^{๓๓๓} ข้าราชการรัฐสภาฝ่ายการเมืองออกจากราชการตำแหน่งเมื่อ</p> <p>(๑) ตาย</p> <p>(๒) ลาออก</p> <p>(๓) สำหรับข้าราชการรัฐสภาฝ่ายการเมืองซึ่งได้รับแต่งตั้งตามมาตรา ๖๑ (๑) (๒) (๓) (๔) (๕) และ (๖) ผู้แต่งตั้งสั่งให้พ้นจากตำแหน่ง หรือผู้แต่งตั้งพ้นจากตำแหน่งหรือเมื่อรัฐสภาสิ้นอายุหรือถูกยุบ</p> <p>(๔) สำหรับข้าราชการรัฐสภาฝ่ายการเมืองตามมาตรา ๖๑ (๗) (๘) (๙) (๑๐) (๑๑) (๑๒) และ (๑๓) ผู้แต่งตั้งสั่งให้พ้นจากตำแหน่งจะโดยมีความผิดหรือไม่มีความผิดก็ตาม หรือประธานหรือรองประธานแห่งสภาที่ผู้ขึ้นสังกัด หรือผู้นำฝ่ายค้านในสภาผู้แทนราษฎรพ้นจากตำแหน่ง แล้วแต่กรณี</p>	<p>มาตรา ๙๕ ข้าราชการรัฐสภาฝ่ายการเมืองออกจากราชการตำแหน่งเมื่อ</p> <p>(๑) ตาย</p> <p>(๒) ลาออก</p> <p>(๓) สำหรับข้าราชการรัฐสภาฝ่ายการเมืองซึ่งได้รับแต่งตั้งตามมาตรา ๙๔ พรรคหนึ่ง ผู้แต่งตั้งสั่งให้พ้นจากตำแหน่ง หรือเมื่อประธานสภาผู้แทนราษฎร รองประธานสภาผู้แทนราษฎร หรือผู้นำฝ่ายค้านในสภาผู้แทนราษฎรพ้นจากตำแหน่ง หรือเมื่อสภาผู้แทนราษฎรสิ้นอายุหรือถูกยุบ แล้วแต่กรณี</p> <p>(๔) สำหรับข้าราชการรัฐสภาฝ่ายการเมืองซึ่งได้รับแต่งตั้งตามมาตรา ๙๔ พรรคสอง ผู้แต่งตั้งสั่งให้พ้นจากตำแหน่ง หรือเมื่อประธานวุฒิสภา หรือรองประธานวุฒิสภาออกจากราชการตำแหน่ง แล้วแต่กรณี</p>

^{๓๓} มาตรา ๖๓ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายรัฐสภา (ฉบับที่ ๕)

^{๓๓๓} มาตรา ๖๕ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายรัฐสภา (ฉบับที่ ๕)

<p>พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายรัฐสภา พ.ศ. ๒๕๑๘</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการรัฐสภา พ.ศ. สภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว</p>
<p>มาตรา ๖๗ ในระหว่างที่รัฐสภายังไม่ได้เลือกตั้งผู้ทรงคุณวุฒิเป็นกรรมการข้าราชการฝ่ายรัฐสภา ให้คณะกรรมการข้าราชการพลเรือนตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือนทำหน้าที่ ก.ร. ตามพระราชบัญญัติ</p>	<p>บทเฉพาะกาล</p> <p>มาตรา ๖๖ ให้ ก.ร. ตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายรัฐสภา พ.ศ. ๒๕๑๘ ซึ่งปฏิบัติหน้าที่อยู่ในวันก่อนวันที่พระราชบัญญัติใช้บังคับปฏิบัติหน้าที่ ก.ร. ตามพระราชบัญญัติให้กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิในคณะกรรมการข้าราชการฝ่ายรัฐสภาตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายรัฐสภา พ.ศ. ๒๕๑๘ เป็นกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิในคณะกรรมการข้าราชการรัฐสภาตามพระราชบัญญัติต่อไปจนกว่าจะครบวาระตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายรัฐสภา พ.ศ. ๒๕๑๘</p> <p>ให้ดำเนินการจัดให้มีการเลือกกรรมการผู้แทนข้าราชการรัฐสภาสามัญซึ่งข้าราชการรัฐสภาสามัญในสังกัดสำนักงานเลขาธิการวุฒิสภาผู้แทนราษฎร และข้าราชการรัฐสภาสามัญในสังกัดสำนักงานเลขาธิการวุฒิสภาเลือกตามมาตรา ๑๓ ให้แล้วเสร็จภายในหกสิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัติใช้บังคับ</p> <p>มาตรา ๖๗ ให้ อ.ก.ร. ซึ่งปฏิบัติหน้าที่อยู่ในวันก่อนวันที่พระราชบัญญัติใช้บังคับปฏิบัติหน้าที่ต่อไปจนกว่าจะได้แต่งตั้ง อ.ก.ร. ตามพระราชบัญญัติ</p> <p>มาตรา ๖๘ ผู้ใดเป็นข้าราชการรัฐสภาสามัญหรือข้าราชการรัฐสภาฝ่ายการเมืองตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายรัฐสภา พ.ศ. ๒๕๑๘ อยู่ในวันก่อนวันที่พระราชบัญญัติใช้บังคับ ให้ผู้นั้นเป็นข้าราชการรัฐสภาสามัญหรือข้าราชการรัฐสภาฝ่ายการเมือง แล้วแต่กรณีตามพระราชบัญญัติต่อไป</p> <p>มาตรา ๖๙ บรรดากฎหมาย ข้อบังคับ กฎ ประกาศ ระเบียบ มติคณะรัฐมนตรี มติ ก.ร. หรือคำสั่งใดที่กล่าวถึง “ข้าราชการฝ่ายรัฐสภา” ตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายรัฐสภา พ.ศ. ๒๕๑๘ หรือพระราชบัญญัติเครื่องแบบข้าราชการฝ่ายรัฐสภา พ.ศ. ๒๕๑๘ ให้หมายความถึง “ข้าราชการรัฐสภา” ตามพระราชบัญญัติ</p>

<p>พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายรัฐสภา พ.ศ. ๒๕๑๘</p>	<p>มาตรา ๖๔ ในระหว่างที่ ก.ร. ยังมิได้กำหนดตำแหน่งข้าราชการรัฐสภาสามัญ ตามมาตรา ๒๐ การดำเนินการเกี่ยวกับข้าราชการรัฐสภาสามัญ ให้เสนอ ก.ร. พิจารณาอนุมัติเป็นราย ๆ ไป</p>
<p>ร่างพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการรัฐสภา พ.ศ. สภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว</p>	<p>มาตรา ๑๐๐ ในระหว่างที่ ก.ร. ยังมิได้จัดทำมาตรฐานกำหนดตำแหน่งตาม มาตรา ๒๕ บทบัญญัติในหมวด ๓ ข้าราชการรัฐสภาสามัญ ยังไม่ใช้บังคับให้นำพระราชบัญญัติ ระเบียบข้าราชการฝ่ายรัฐสภา พ.ศ. ๒๕๑๘ ในส่วนที่เกี่ยวข้อง ตลอดจนบัญชีอัตราเงินเดือน ข้าราชการพลเรือนและบัญชีอัตราเงินประจำตำแหน่งข้าราชการพลเรือนท้ายพระราชบัญญัติ เงินเดือนและเงินประจำตำแหน่ง พ.ศ. ๒๕๓๘ มาใช้บังคับแก่ข้าราชการรัฐสภาสามัญ ไปพลางก่อนจนกว่า ก.ร. จะได้จัดทำมาตรฐานกำหนดตำแหน่งและจัดตำแหน่งข้าราชการรัฐสภา สามัญเข้าประเภทตำแหน่ง สายงาน และระดับตำแหน่งตามมาตรฐานกำหนดตำแหน่งแล้วเสร็จ จึงให้นำบทบัญญัติในหมวด ๓ ข้าราชการรัฐสภาสามัญ แห่งพระราชบัญญัตินี้มาใช้บังคับ และให้ผู้บังคับบัญชาสั่งแต่งตั้งข้าราชการรัฐสภาสามัญให้ดำรงตำแหน่งใหม่ภายในสามสิบวัน นับแต่วันที่จัดตำแหน่งมาตรฐานกำหนดตำแหน่งและจัดตำแหน่งข้าราชการรัฐสภาสามัญเข้าประเภท ตำแหน่ง สายงาน และระดับตำแหน่งตามมาตรฐานกำหนดตำแหน่งแล้วเสร็จ</p> <p>ในการจัดตำแหน่งและการแต่งตั้งข้าราชการรัฐสภาสามัญตามวรรคหนึ่ง หากมี เหตุผลและความจำเป็น ก.ร. อาจอนุมัติให้แต่งตั้งข้าราชการรัฐสภาสามัญผู้มีความสามารถไป จากคุณสมบัติเฉพาะสำหรับตำแหน่งตามที่กฎหมายกำหนดไว้เป็นการเฉพาะรายได้</p> <p>ให้ ก.ร. ดำเนินการตามวรรคหนึ่งให้แล้วเสร็จภายในหกสิบวันนับแต่วันที่ พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ</p>
<p>พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายรัฐสภา พ.ศ. ๒๕๑๘</p>	<p>มาตรา ๖๕ บรรดาพระราชบัญญัติ ประกาศของคณะปฏิวัติ พระราชกฤษฎีกา กฎกระทรวง กฎ ก.พ. ประกาศ ระเบียบ ข้อบังคับและคำสั่งที่ยังคงใช้บังคับแก่ข้าราชการ พลเรือนในส่วนราชการสังกัดรัฐสภา นอกจากที่ได้อพยพไปในพระราชบัญญัตินี้ ให้มีผลใช้บังคับ แก่ข้าราชการฝ่ายรัฐสภา ตามพระราชบัญญัติต่อไป เว้นแต่พระราชบัญญัตินี้ หรือ กฎ ก.ร. ที่ ออกตามพระราชบัญญัตินี้ จะบัญญัติเป็นอย่างอื่น</p> <p>มาตรา ๖๙ การใดหรือสิทธิใดที่ข้าราชการฝ่ายรัฐสภาตามมาตรา ๖๖ กระทำ หรือมีอยู่ตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือนก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้ ถือว่าเป็นการกระทำหรือสิทธิตามพระราชบัญญัตินี้</p> <p>การใดที่ทางราชการได้ดำเนินการเกี่ยวกับข้าราชการฝ่ายรัฐสภาตามมาตรา ๖๖ ไปตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือนก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้ถือว่า เป็นการดำเนินการตามพระราชบัญญัตินี้</p> <p>ในกรณีที่มีปัญหาตามมาตรานี้ ให้ ก.ร. เป็นผู้วินิจฉัย</p>
<p>พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายรัฐสภา พ.ศ. สภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว</p>	<p>มาตรา ๑๐๑ ในระหว่างที่ยังมิได้ออกกฎ ประกาศ หรือระเบียบหรือกำหนด การอื่นใด เพื่อปฏิบัติกรมพระราชบัญญัตินี้ให้นำกฎ ประกาศ หรือระเบียบหรือกรณีที่กำหนด ไว้แล้วซึ่งใช้อยู่เดิมมาใช้บังคับเท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งกับพระราชบัญญัตินี้</p> <p>ในกรณีที่ไม่อาจนำกฎ ประกาศ หรือระเบียบหรือกรณีที่กำหนดไว้แล้ว มาใช้บังคับได้ตามวรรคหนึ่ง การจะดำเนินการประกาศการใดให้เป็นไปตามที่ ก.ร. กำหนด</p>

ร่างพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการรัฐสภา พ.ศ.
สภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว

พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายรัฐสภา พ.ศ. ๒๕๑๘

มาตรา ๖๖ ให้ผู้ซึ่งเป็นข้าราชการพลเรือนของส่วนราชการสังกัดรัฐสภา อยู่ในวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ เป็นข้าราชการฝ่ายรัฐสภาตามพระราชบัญญัตินี้ และคงดำรงตำแหน่งและมีอัตราเงินเดือนตามที่ได้รับอยู่ในวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ทั้งนี้สำหรับข้าราชการพลเรือนสามัญ ให้เป็นข้าราชการรัฐสภาสามัญ สำหรับข้าราชการการเมือง ให้เป็นข้าราชการรัฐสภาฝ่ายการเมือง ส่วนข้าราชการพลเรือนวิสามัญ ให้เป็นข้าราชการวิสามัญ และให้นำกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือนในส่วนที่เกี่ยวกับข้าราชการพลเรือนวิสามัญมาใช้บังคับโดยอนุโลม

มาตรา ๗๐ การใดที่เคยดำเนินการได้ตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือนที่ใช้อยู่ก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ และมีได้บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัตินี้ จะดำเนินการได้ประการใด ให้เป็นไปตามที่ ก.ร. กำหนด โดยไม่ขัดหรือแย้งกับกฎหมาย

มาตรา ๑๐๒ การใดที่อยู่ระหว่างดำเนินการหรือเคยดำเนินการได้ตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายรัฐสภา พ.ศ. ๒๕๑๘ และมีได้บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัตินี้หรือมีกรณีที่ไม่อาจดำเนินการตามพระราชบัญญัตินี้ การดำเนินการต่อไปในเรื่องนั้นจะสมควรดำเนินการประการใด ให้เป็นไปตามที่ ก.ร. กำหนด

มาตรา ๑๐๓ การปรับเงินเดือนและเงินประจำตำแหน่งของข้าราชการรัฐสภาสามัญเข้าตามบัญชีท้ายพระราชบัญญัตินี้ ให้ ก.ร. พิจารณาดำเนินการให้สอดคล้องกับหลักเกณฑ์และวิธีการที่คณะรัฐมนตรีกำหนดตามมาตรา ๑๓๘ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑

เพื่อประโยชน์ในการดำเนินการตามวรรคหนึ่ง ข้าราชการรัฐสภาสามัญซึ่งได้รับเงินเดือนยังไม่ถึงขั้นต่ำของระดับบัญชีท้ายพระราชบัญญัตินี้ให้ได้รับเงินเดือนไม่ต่ำกว่าขั้นต่ำชั่วคราวตามบัญชีท้ายพระราชบัญญัตินี้ และให้ได้รับการปรับเงินเดือนจนได้รับเงินเดือนในขั้นต่ำของระดับตามบัญชีท้ายพระราชบัญญัตินี้ ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่คณะรัฐมนตรีกำหนดตามมาตรา ๑๓๘ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ
สัญญา ธรรมศักดิ์
นายกรัฐมนตรี

พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายรัฐสภา พ.ศ. ๒๕๑๘

ร่างพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการรัฐสภา (ฉบับที่ ..) พ.ศ.
 สภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว

บัญชีอัตราเงินประจำตำแหน่งข้าราชการพลเรือน

๑. ประเภทบริหาร

ตำแหน่ง	อัตรา (บาท/เดือน)
บริหารระดับสูง	
ระดับ ๑๑	๒๑,๐๐๐
ระดับ ๑๐	๑๔,๕๐๐
ระดับ ๙	๑๐,๐๐๐
บริหารระดับกลาง	
ระดับ ๘	๕,๖๐๐

๒. ประเภทวิชาชีพเฉพาะ (วช.) หรือเชี่ยวชาญเฉพาะ (ชช.)

ตำแหน่ง	อัตรา (บาท/เดือน)
วช. ๑๑ ชช. ๑๑	๑๕,๖๐๐
วช. ๑๐ และ ชช. ๑๐	๑๓,๐๐๐
วช. ๙ และ ชช. ๙	๙,๙๐๐
วช. ๘	๕,๖๐๐
วช. ๗	๓,๕๐๐

บัญชีอัตราเงินประจำตำแหน่งของข้าราชการรัฐสภาสามัญ

๑. ตำแหน่งประเภทบริหาร

ระดับ	อัตรา (บาท/เดือน)
ระดับสูง	๒๑,๐๐๐
ระดับต้น	๑๔,๕๐๐
ระดับต้น	๑๐,๐๐๐

๒. ตำแหน่งประเภทอำนวยการ

ระดับ	อัตรา (บาท/เดือน)
ระดับสูง	๑๐,๐๐๐
ระดับต้น	๕,๖๐๐

๓. ตำแหน่งประเภทวิชาการ

ระดับ	อัตรา (บาท/เดือน)
ทรงคุณวุฒิ	๑๕,๖๐๐
เชี่ยวชาญ	๑๓,๐๐๐
ชำนาญการพิเศษ	๙,๙๐๐
ชำนาญการ	๕,๖๐๐
ชำนาญการ	๓,๕๐๐

๔. ตำแหน่งประเภททั่วไป

ระดับ	อัตรา (บาท/เดือน)
ทักษะพิเศษ	๙,๙๐๐

พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายรัฐสภา พ.ศ. ๒๕๑๘

บัญชีอัตราเงินเดือนข้าราชการรัฐสภาฝ่ายการเมือง

ตำแหน่ง	จำนวนตำแหน่ง	อัตรา (บาท)
ที่ปรึกษาประธานรัฐสภา	๑	๔๘,๘๐๐
ที่ปรึกษาทรงประธานรัฐสภา	๑	๔๘,๘๐๐
ที่ปรึกษาประธานวุฒิสภา	๒	๔๘,๘๐๐
ที่ปรึกษาทรงประธานวุฒิสภา	๒	๔๘,๘๐๐
ที่ปรึกษารองประธานสภาผู้แทนราษฎร	เท่าจำนวนรองประธานวุฒิสภา	๔๐,๐๐๐
ที่ปรึกษารองประธานสภาผู้แทนราษฎร	เท่าจำนวนรองประธานสภาผู้แทนราษฎร	๔๐,๐๐๐
เลขานุการประธานรัฐสภา	๑	๓๗,๕๐๐
เลขานุการรองประธานรัฐสภา	๑	๓๗,๕๐๐
เลขานุการประธานวุฒิสภา	๑	๓๗,๕๐๐
เลขานุการรองประธานวุฒิสภา	๑	๓๗,๕๐๐
เลขานุการรองประธานสภาผู้แทนราษฎร	เท่าจำนวนรองประธานวุฒิสภา	๓๗,๕๐๐
เลขานุการรองประธานสภาผู้แทนราษฎร	เท่าจำนวนรองประธานสภาผู้แทนราษฎร	๓๗,๕๐๐
เลขานุการผู้ช่วยฝ่ายค้านในสภาผู้แทนราษฎร	๑	๓๗,๕๐๐

หมายเหตุ ให้ประธานสภาผู้แทนราษฎรแต่งตั้งเลขานุการประธานรัฐสภาหรือเลขานุการประธานสภาผู้แทนราษฎรได้เพียงตำแหน่งเดียว และให้ประธานวุฒิสภาแต่งตั้งเลขานุการรองประธานวุฒิสภาหรือเลขานุการประธานวุฒิสภาได้เพียงตำแหน่งเดียว

ร่างพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการรัฐสภา (ฉบับที่ ..) พ.ศ.
สภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว

บัญชีอัตราเงินเดือนข้าราชการรัฐสภาฝ่ายการเมือง

ตำแหน่ง	จำนวนตำแหน่ง	อัตรา (บาท)
ที่ปรึกษาประธานรัฐสภา	๑	๕๔,๘๑๐
ที่ปรึกษารองประธานรัฐสภา	๑	๕๔,๘๑๐
ที่ปรึกษาประธานสภาผู้แทนราษฎร	๒	๕๔,๘๑๐
ที่ปรึกษาประธานวุฒิสภา	๒	๕๔,๘๑๐
ที่ปรึกษารองประธานสภาผู้แทนราษฎร	เท่าจำนวนรองประธานสภาผู้แทนราษฎร	๔๕,๐๐๐
ที่ปรึกษารองประธานวุฒิสภา	เท่าจำนวนรองประธานวุฒิสภา	๔๕,๐๐๐
ที่ปรึกษาผู้ช่วยฝ่ายค้านในสภาผู้แทนราษฎร	๑	๔๕,๐๐๐
โฆษกประธานสภาผู้แทนราษฎร	๑	๔๕,๐๐๐
โฆษกประธานวุฒิสภา	๑	๔๕,๐๐๐
โฆษกผู้ช่วยฝ่ายค้านในสภาผู้แทนราษฎร	๑	๔๕,๐๐๐
เลขานุการประธานรัฐสภา	๑	๔๒,๒๐๐
เลขานุการรองประธานรัฐสภา	๑	๔๒,๒๐๐
เลขานุการประธานวุฒิสภา	๑	๔๒,๒๐๐
เลขานุการรองประธานวุฒิสภา	๑	๔๒,๒๐๐
เลขานุการประธานสภาผู้แทนราษฎร	เท่าจำนวนรองประธานสภาผู้แทนราษฎร	๔๒,๒๐๐
เลขานุการรองประธานวุฒิสภา	เท่าจำนวนรองประธานวุฒิสภา	๔๒,๒๐๐
เลขานุการผู้ช่วยฝ่ายค้านในสภาผู้แทนราษฎร	๑	๓๗,๗๘๐
ผู้ช่วยเลขานุการประธานรัฐสภา	๑	๓๗,๗๘๐
ผู้ช่วยเลขานุการรองประธานรัฐสภา	๑	๓๗,๗๘๐
ผู้ช่วยเลขานุการประธานสภาผู้แทนราษฎร	๑	๓๗,๗๘๐
ผู้ช่วยเลขานุการรองประธานวุฒิสภา	๑	๓๗,๗๘๐
ผู้ช่วยเลขานุการรองประธานสภาผู้แทนราษฎร	เท่าจำนวนรองประธานสภาผู้แทนราษฎร	๓๗,๗๘๐
ผู้ช่วยเลขานุการผู้ช่วยฝ่ายค้านในสภาผู้แทนราษฎร	๑	๓๗,๗๘๐

พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายรัฐสภา พ.ศ. ๒๕๑๘

ร่างพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการรัฐสภา (ฉบับที่ ..) พ.ศ.
สภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว

บัญชีอัตราเงินประจำตำแหน่งข้าราชการฝ่ายการเมือง

บัญชีอัตราเงินประจำตำแหน่งข้าราชการรัฐสภาฝ่ายการเมือง

ตำแหน่ง	จำนวนตำแหน่ง	อัตรา (บาท/เดือน)
ที่ปรึกษาประธานรัฐสภา	๑	๑๕,๐๐๐
ที่ปรึกษารองประธานรัฐสภา	๑	๑๕,๐๐๐
ที่ปรึกษาประธานวุฒิสภา	๒	๑๕,๐๐๐
ที่ปรึกษาประธานสภาผู้แทนราษฎร	๒	๑๕,๐๐๐
ที่ปรึกษารองประธานวุฒิสภา	เท่าจำนวนรองประธานวุฒิสภา	๑๐,๐๐๐
ที่ปรึกษารองประธานสภาผู้แทนราษฎร	เท่าจำนวนรองประธานสภาผู้แทนราษฎร	๑๐,๐๐๐
เลขานุการประธานรัฐสภา	๑	๔,๙๐๐
เลขานุการรองประธานรัฐสภา	๑	๔,๙๐๐
เลขานุการประธานวุฒิสภา	๑	๔,๙๐๐
เลขานุการรองประธานวุฒิสภา	๑	๔,๙๐๐
เลขานุการรองประธานสภาผู้แทนราษฎร	เท่าจำนวนรองประธานสภาผู้แทนราษฎร	๔,๙๐๐
เลขานุการผู้ช่วยในสภาผู้แทนราษฎร	๑	๔,๙๐๐

หมายเหตุ ให้ประธานสภาผู้แทนราษฎรแต่งตั้งเลขานุการประธานรัฐสภาหรือเลขานุการประธานสภาผู้แทนราษฎร
ได้สี่ปีต่อหนึ่งสมัย และให้ประธานวุฒิสภาแต่งตั้งเลขานุการรองประธานรัฐสภาหรือเลขานุการ
ประธานวุฒิสภาได้สี่ปีต่อหนึ่งสมัย

ตำแหน่ง	จำนวนตำแหน่ง	อัตรา (บาท/เดือน)
ที่ปรึกษาประธานรัฐสภา	๑	๑๕,๐๐๐
ที่ปรึกษารองประธานรัฐสภา	๑	๑๕,๐๐๐
ที่ปรึกษาประธานสภาผู้แทนราษฎร	๒	๑๕,๐๐๐
ที่ปรึกษาประธานวุฒิสภา	๒	๑๕,๐๐๐
ที่ปรึกษารองประธานสภาผู้แทนราษฎร	เท่าจำนวนรองประธานสภาผู้แทนราษฎร	๑๐,๐๐๐
ที่ปรึกษารองประธานวุฒิสภา	เท่าจำนวนรองประธานวุฒิสภา	๑๐,๐๐๐
ที่ปรึกษาผู้นำฝ่ายค้านในสภาผู้แทนราษฎร	๑	๑๐,๐๐๐
โฆษกประธานสภาผู้แทนราษฎร	๑	๑๐,๐๐๐
โฆษกประธานวุฒิสภา	๑	๑๐,๐๐๐
โฆษกผู้นำฝ่ายค้านในสภาผู้แทนราษฎร	๑	๔,๙๐๐
เลขานุการประธานรัฐสภา	๑	๔,๙๐๐
เลขานุการรองประธานรัฐสภา	๑	๔,๙๐๐
เลขานุการประธานสภาผู้แทนราษฎร	๑	๔,๙๐๐
เลขานุการประธานวุฒิสภา	๑	๔,๙๐๐
เลขานุการรองประธานสภาผู้แทนราษฎร	เท่าจำนวนรองประธานสภาผู้แทนราษฎร	๔,๙๐๐
เลขานุการรองประธานวุฒิสภา	เท่าจำนวนรองประธานวุฒิสภา	๔,๙๐๐
เลขานุการผู้นำฝ่ายค้านในสภาผู้แทนราษฎร	๑	๔,๙๐๐
ผู้ช่วยเลขานุการประธานรัฐสภา	๑	๓,๗๕๐
ผู้ช่วยเลขานุการรองประธานรัฐสภา	๑	๓,๗๕๐
ผู้ช่วยเลขานุการประธานสภาผู้แทนราษฎร	๑	๓,๗๕๐
ผู้ช่วยเลขานุการประธานวุฒิสภา	๑	๓,๗๕๐
ผู้ช่วยเลขานุการรองประธานสภาผู้แทนราษฎร	เท่าจำนวนรองประธานสภาผู้แทนราษฎร	๓,๗๕๐
ผู้ช่วยเลขานุการรองประธานวุฒิสภา	เท่าจำนวนรองประธานวุฒิสภา	๓,๗๕๐
ผู้ช่วยเลขานุการผู้นำฝ่ายค้านในสภาผู้แทนราษฎร	๑	๓,๗๕๐

ส่วนที่ ๓

ข้อมูลประกอบการพิจารณา
ร่างพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการรัฐสภา พ.ศ.

สารบัญ

หน้า

บทสรุปสำหรับสมาชิกวุฒิสภา..... ก

ส่วนที่ ๑ ความเป็นมา สาระสำคัญ ประเด็นการอภิปรายของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร
ที่สำคัญ ๆ และผลการพิจารณาของสภาผู้แทนราษฎรเกี่ยวกับ
ร่างพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการรัฐสภา พ.ศ.

- ความเป็นมาของร่างพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการรัฐสภา พ.ศ. ๑
- สาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการรัฐสภา พ.ศ. ๕
- ประเด็นการอภิปรายของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรที่สำคัญ ๆ
และผลการพิจารณาของสภาผู้แทนราษฎร
เกี่ยวกับร่างพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการรัฐสภา พ.ศ.
 - ๑. สรุปประเด็นและผลการพิจารณาของสภาผู้แทนราษฎรในวาระที่หนึ่ง
- ผลการพิจารณาของสภาผู้แทนราษฎรในวาระที่หนึ่ง ๗
 - ๒. สรุปประเด็นและผลการพิจารณาของสภาผู้แทนราษฎรในวาระที่สอง
- ผลการพิจารณาของสภาผู้แทนราษฎรในวาระที่สองชั้นพิจารณาเรียงตามลำดับมาตรา .. ๑๗
 - ๓. ผลการพิจารณาของสภาผู้แทนราษฎรในวาระที่สาม ๒๖

ส่วนที่ ๒ ตารางเปรียบเทียบพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายรัฐสภา พ.ศ. ๒๕๑๘

(เฉพาะมาตราที่เกี่ยวข้องกับประเด็นที่มีการแก้ไข)

กับ ร่างพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการรัฐสภา พ.ศ.

(ซึ่งสภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว) 00

ส่วนที่ ๓ ข้อมูลประกอบการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการรัฐสภา พ.ศ.

- ความเป็นมาเกี่ยวกับการเสนอปรับปรุงกฎหมายที่เกี่ยวกับการบริหารราชการฝ่ายรัฐสภา - ๑ -
- เหตุผลในการปรับปรุงกฎหมาย - ๑ -
- แนวคิดในการปรับปรุงกฎหมาย - ๒ -
- หลักการพื้นฐานใช้ในการปรับปรุงกฎหมาย - ๒ -
- สาระสำคัญการดำเนินการเกี่ยวกับการปรับปรุงกฎหมาย
เกี่ยวกับการบริหารราชการฝ่ายรัฐสภา - ๓ -
- ร่างพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการฝ่ายรัฐสภา พ.ศ. - ๓ -
- ร่างพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการรัฐสภา พ.ศ. - ๓ -
- ร่างพระราชบัญญัติเงินเดือนและเงินประจำตำแหน่ง (ฉบับที่ ..) พ.ศ. - ๖ -
- ร่างพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. - ๖ -

สารบัญ (ต่อ)

หน้า

- หลักการในการเข้าสู่การปรับระบบการกำหนดตำแหน่ง ตามร่างพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการรัฐสภา พ.ศ.	- ๖ -
- บัญชีแสดงการกำหนดตำแหน่งของส่วนราชการสังกัดรัฐสภา จากระบบการกำหนดตำแหน่งเดิม (ระบบซี) สู่ระบบการกำหนดตำแหน่งใหม่	- ๗ -
- หลักการจัดประเภทตำแหน่งและระดับตำแหน่ง ตามร่างพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการรัฐสภา พ.ศ.	- ๑๑ -
- แผนผังแสดงเส้นทางความก้าวหน้าในสายอาชีพ	- ๑๒ -
- ค่าตอบแทนและสิทธิประโยชน์	- ๑๓ -
- ประโยชน์ที่จะได้รับจากการปรับปรุงกฎหมาย	- ๑๓ -
- บันทึกสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ประกอบร่างพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการฝ่ายรัฐสภา พ.ศ. ร่างพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการรัฐสภา พ.ศ. ร่างพระราชบัญญัติเงินเดือนและเงินประจำตำแหน่ง (ฉบับที่ ..) พ.ศ. และร่างพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (เรื่องเสรีจิติ ๖๖๔ - ๖๖๗/๒๕๕๓)	- ๑๕ -
- บัญชีเงินเดือนขั้นต่ำขั้นสูงของข้าราชการรัฐสภา บัญชีอัตราเงินประจำตำแหน่งของข้าราชการรัฐสภาสามัญ บัญชีอัตราเงินเดือนข้าราชการรัฐสภาฝ่ายการเมือง และบัญชีอัตราเงินประจำตำแหน่งข้าราชการรัฐสภาฝ่ายการเมือง	- ๒๒ -
- ประเด็นการพิจารณาอำนาจการพิจารณาอุทธรณ์และการร้องทุกข์ ของคณะกรรมการพิทักษ์ระบบคุณธรรม (ก.พ.ค.) กับคณะกรรมการข้าราชการรัฐสภา อุทธรณ์และร้องทุกข์ (อ.ก.ร. อุทธรณ์และร้องทุกข์)	- ๒๖ -
- ขั้นตอนการพิจารณาอุทธรณ์/ร้องทุกข์/การรายงานโทษของฝ่ายบริหาร	- ๓๐ -
- ที่มาของกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ	- ๓๘ -
- รายงานสรุปความคิดเห็นและข้อเสนอแนะ	- ๔๐ -
- วิเคราะห์ผลดีผลเสียของการจำแนกตำแหน่งของระบบราชการไทย ตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ (เดิม) และตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ (ใหม่)	- ๔๘ -
- หลักการกรอบแนวคิดและข้อมูลพื้นฐาน	- ๕๓ -
- ระบบจำแนกตำแหน่ง	- ๕๘ -
- ระบบค่าตอบแทนและสวัสดิการ	- ๖๗ -

ความเป็นมาเกี่ยวกับการเสนอปรับปรุงกฎหมายที่เกี่ยวข้อง

การบริหารราชการฝ่ายรัฐสภา*

ส่วนราชการสังกัดรัฐสภา ประกอบด้วย สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร และสำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา ซึ่งทั้งสองส่วนราชการมีอำนาจหน้าที่เกี่ยวกับราชการประจำทั่วไปของสภาผู้แทนราษฎร และวุฒิสภา ตามลำดับ โดยส่วนราชการสังกัดรัฐสภาดังกล่าวจะต้องสนับสนุนการปฏิบัติหน้าที่ของรัฐสภา สภาผู้แทนราษฎร และวุฒิสภา ดังนี้

๑. สนับสนุนงานด้านการตราพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ พระราชบัญญัติ และพิจารณาพระราชกำหนด รวมถึงการแก้ไขเพิ่มเติมรัฐธรรมนูญ

๒. สนับสนุนงานด้านการควบคุมการบริหารราชการของฝ่ายบริหาร เช่น การตั้งกระทู้ถาม การอภิปราย การแถลงนโยบาย การตรวจสอบการบริหารราชการของคณะกรรมการ

๓. สนับสนุนงานด้านการให้ความเห็นชอบ เช่น การให้ความเห็นชอบหนังสือสัญญา การให้ความเห็นชอบในการแต่งตั้งผู้สำเร็จราชการแทนพระองค์ เป็นต้น

๔. สนับสนุนงานด้านการสรรหา และการถอดถอนบุคคลในองค์กรต่าง ๆ ตามที่รัฐธรรมนูญกำหนด

๕. สนับสนุนงานด้านการต่างประเทศของรัฐสภา สภาผู้แทนราษฎร และวุฒิสภา

จากหน้าที่ความรับผิดชอบที่สำคัญดังกล่าวข้างต้น จึงมีความจำเป็นอย่างยิ่งที่ต้องปรับปรุงกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับราชการฝ่ายรัฐสภาให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น โดยมีหลักการและสาระสำคัญในการปรับปรุง ดังต่อไปนี้

๑. เหตุผลในการปรับปรุงกฎหมาย

๑) เพื่อปรับเปลี่ยนสาระของพระราชบัญญัติจัดระเบียบปฏิบัติราชการฝ่ายรัฐสภา พ.ศ. ๒๕๑๘ และที่แก้ไขเพิ่มเติม และพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายรัฐสภา พ.ศ. ๒๕๑๘ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ให้มีความเหมาะสมกับการบริหารราชการฝ่ายรัฐสภายิ่งขึ้น เนื่องจากพระราชบัญญัติดังกล่าวได้ใช้บังคับมาเป็นเวลานานแล้ว

๒) เพื่อความเป็นอิสระทางการบริหารงานบุคคลและงบประมาณของฝ่ายนิติบัญญัติ โดยให้ส่วนราชการสังกัดรัฐสภาเสนองบประมาณรายจ่ายต่อคณะรัฐมนตรีเพื่อจัดสรรเป็นเงินอุดหนุน และให้ ก.ร. มีอำนาจในการกำหนดระเบียบรัฐสภาหรือประกาศรัฐสภาในการบริหารจัดการงบประมาณ การเงิน ทรัพย์สิน และการพัสดุของส่วนราชการในสังกัดรัฐสภา

๓) เพื่อปรับปรุงระบบตำแหน่งและประเภทตำแหน่งของข้าราชการรัฐสภาสามัญ ให้เหมาะสมกับลักษณะงานเพื่อจ่ายค่าตอบแทนที่เป็นธรรม โดยมีหลักการในการกำหนดตำแหน่ง ประเภท ตำแหน่งและค่าตอบแทนเช่นเดียวกับข้าราชการพลเรือนตามที่ได้มีการปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือนซึ่งเป็นกฎหมายหลักเกี่ยวกับการบริหารทรัพยากรบุคคลภาครัฐ

ในการปรับปรุงกฎหมายทั้ง ๒ ฉบับดังกล่าว จำเป็นต้องทำการแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติเงินเดือนและเงินประจำตำแหน่ง พ.ศ. ๒๕๓๘ เพื่อกำหนดให้สอดคล้องกับร่าง

* ที่มา : เอกสารประกอบการสัมมนา เรื่อง การเสริมสร้างความเข้าใจและรับฟังความคิดเห็นเกี่ยวกับ

พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการรัฐสภา พ.ศ. ที่กำหนดให้ข้าราชการรัฐสภาฝ่ายการเมืองได้รับเงินเดือนและเงินประจำตำแหน่งตามที่กำหนดไว้ในบัญชีท้ายร่างพระราชบัญญัติ และแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการ พ.ศ. ๒๔๙๔ เพื่อกำหนดให้สอดคล้องกับร่างพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการรัฐสภา พ.ศ. ที่กำหนดให้ข้าราชการรัฐสภาสามัญที่พ้นจากราชการตามกฎหมายว่าด้วยบำเหน็จบำนาญข้าราชการจะได้รับราชการต่อไปอีกได้ตามที่กำหนดไว้ในกฎ ก.ร. สำหรับตำแหน่งประเภทวิชาการระดับเชี่ยวชาญหรือระดับทรงคุณวุฒิ หรือตำแหน่งประเภททั่วไประดับอาวุโสหรือระดับทักษะพิเศษ

๒. แนวคิดในการปรับปรุงกฎหมาย

เนื่องจากกฎหมายที่ใช้ในการบริหารราชการของส่วนราชการสังกัดรัฐสภา ๒ ฉบับ คือ พระราชบัญญัติจัดระเบียบปฏิบัติราชการฝ่ายรัฐสภา พ.ศ. ๒๕๑๘ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ซึ่งเป็นกฎหมายในส่วนของ การจัดโครงสร้างองค์กรของรัฐสภา และพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายรัฐสภา พ.ศ. ๒๕๑๘ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ซึ่งเป็นกฎหมายในส่วนของ การบริหารงานบุคคล ได้บังคับใช้มาเป็นเวลานานแล้ว มีบทบัญญัติบางประการไม่สอดคล้องกับการพัฒนาด้านการบริหารราชการที่เปลี่ยนแปลงไป ประกอบกับเมื่อศึกษาจากกฎหมายที่ใช้ในการบริหารราชการของฝ่ายบริหาร และหน่วยงานต่าง ๆ เช่น องค์กรศาล องค์กรอิสระตามรัฐธรรมนูญ ที่กำหนดให้มีความเป็นอิสระทางด้านการบริหารงานบุคคล และด้านการเงิน การคลัง การงบประมาณ จึงจำเป็นต้องปรับปรุงกฎหมายเกี่ยวกับราชการฝ่ายรัฐสภาทั้ง ๒ ฉบับขึ้นใหม่ ได้แก่ กฎหมายเกี่ยวกับการจัดโครงสร้างองค์กรและการบริหารงานทั่วไปของฝ่ายรัฐสภา และกฎหมายเกี่ยวกับการบริหารงานบุคคล

นอกจากนั้น ยังได้ดำเนินการให้มีการแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติเงินเดือนและเงินประจำตำแหน่ง (ฉบับที่ ..) พ.ศ. เพื่อกำหนดให้สอดคล้องกับร่างพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการรัฐสภา พ.ศ. ที่กำหนดให้ข้าราชการรัฐสภาฝ่ายการเมืองได้รับเงินเดือนและเงินประจำตำแหน่งตามที่กำหนดไว้ในบัญชีท้ายร่างพระราชบัญญัติ และแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. เพื่อกำหนดให้สอดคล้องกับร่างพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการรัฐสภา พ.ศ. ที่กำหนดให้ข้าราชการรัฐสภาสามัญที่พ้นจากราชการตามกฎหมายว่าด้วยบำเหน็จบำนาญข้าราชการจะได้รับราชการต่อไปอีกได้ตามที่กำหนดไว้ในกฎ ก.ร. สำหรับตำแหน่งประเภทวิชาการระดับเชี่ยวชาญหรือระดับทรงคุณวุฒิ หรือตำแหน่งประเภททั่วไประดับอาวุโสหรือระดับทักษะพิเศษ

ดังนั้น จึงได้มีการเสนอร่างพระราชบัญญัติเข้าสู่การพิจารณาของรัฐสภา ดังนี้

๑. ร่างพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการฝ่ายรัฐสภา พ.ศ.
๒. ร่างพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการรัฐสภา พ.ศ.
๓. ร่างพระราชบัญญัติเงินเดือนและเงินประจำตำแหน่ง (ฉบับที่ ..) พ.ศ.
๔. ร่างพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการ (ฉบับที่ ..) พ.ศ.

๓. หลักการพื้นฐานใช้ในการปรับปรุงกฎหมาย

๑. หลักความเป็นอิสระในการบริหารงานทั่วไป การงบประมาณ การเงินและทรัพย์สินของราชการฝ่ายรัฐสภา โดยกำหนดให้ส่วนราชการสังกัดรัฐสภาสามารถเสนองบประมาณรายจ่ายต่อคณะรัฐมนตรีโดยตรง เพื่อจัดสรรเป็นเงินอุดหนุนของส่วนราชการสังกัดรัฐสภา และกำหนดให้ ก.ร. มีอำนาจ

ในการออกระเบียบรัฐสภาหรือประกาศรัฐสภาที่เกี่ยวกับการบริหารงานทั่วไป การงบประมาณ การเงินและทรัพย์สิน เพื่อให้การปฏิบัติราชการฝ่ายรัฐสภามีความคล่องตัวและเหมาะสมกับลักษณะการปฏิบัติราชการฝ่ายรัฐสภา (ร่างพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการฝ่ายรัฐสภา พ.ศ. มาตรา ๑๔ และมาตรา ๑๖)

๒. หลักการจัดระเบียบข้าราชการรัฐสภาให้เป็นไปเพื่อผลสัมฤทธิ์ต่อภารกิจของทางราชการ โดยกำหนดให้การจัดระเบียบข้าราชการรัฐสภาต้องเป็นไปเพื่อผลสัมฤทธิ์ต่อภารกิจของทางราชการ ความมีประสิทธิภาพ และความคุ้มค่า โดยให้ข้าราชการปฏิบัติราชการอย่างมีคุณภาพ คุณธรรม และมีคุณภาพชีวิตที่ดี (ร่างพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการรัฐสภา พ.ศ. มาตรา ๖)

๓. หลักการบริหารงานบุคคลโดยระบบคุณธรรม ซึ่งกำหนดให้การบริหารงานบุคคลต้องคำนึงถึงความรู้ความสามารถของบุคคล ความเสมอภาค ความเป็นธรรม ประโยชน์ของทางราชการ ไม่เลือกปฏิบัติอย่างไม่เป็นธรรม ความเป็นกลางทางการเมือง (ร่างพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการรัฐสภา พ.ศ. มาตรา ๒๒)

๔. สาระสำคัญการดำเนินการเกี่ยวกับการปรับปรุงกฎหมายเกี่ยวกับการบริหารราชการฝ่ายรัฐสภา

๔.๑. ร่างพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการฝ่ายรัฐสภา พ.ศ.

(๑) กำหนดให้การบริหารราชการต้องเป็นไปตามวิธีการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี (มาตรา ๕)

(๒) กำหนดให้ส่วนราชการสังกัดรัฐสภาเสนองบประมาณรายจ่ายต่อคณะรัฐมนตรีโดยตรง และให้ได้รับการจัดสรรงบประมาณเป็นเงินอุดหนุน (มาตรา ๑๔)

(๓) กำหนดให้ ก.ร. มีอำนาจออกระเบียบรัฐสภาหรือประกาศรัฐสภาเกี่ยวกับการบริหารงานทั่วไป การงบประมาณ การเงินและทรัพย์สิน (มาตรา ๑๖) เช่น การบริหารจัดการงบประมาณ และการพัสดุของส่วนราชการสังกัดรัฐสภา การจ้างพนักงานราชการและลูกจ้างของส่วนราชการสังกัดรัฐสภา

๔.๒. ร่างพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการรัฐสภา พ.ศ.

(๑) เพิ่มอำนาจหน้าที่ของ ก.ร. โดยกำหนดให้มีอำนาจหน้าที่เสนอแนะให้คำปรึกษา และวางหลักเกณฑ์ วิธีการและมาตรฐานการบริหารทรัพยากรบุคคลแก่ส่วนราชการสังกัดรัฐสภา การรับรองคุณวุฒิในการบรรจุแต่งตั้งข้าราชการรัฐสภา กำกับ ดูแล ติดตาม ตรวจสอบและประเมินผลการบริหารทรัพยากรบุคคลของข้าราชการรัฐสภา และให้คงอำนาจของ ก.ร. ที่มีอยู่เดิมในการกำหนดเรื่องการจัดสวัสดิการ การสงเคราะห์อื่น และเงินค่าตอบแทนพิเศษ ไว้อย่างเดิม (มาตรา ๒๐)

(๒) เพิ่มหลักการจัดระเบียบข้าราชการรัฐสภาสามัญ โดยให้คำนึงถึงระบบคุณธรรม สำหรับการรับบุคคลเพื่อบรรจุเข้ารับราชการและแต่งตั้ง การบริหารทรัพยากรบุคคล การพิจารณาความดีความชอบ การเลื่อนตำแหน่ง การให้ประโยชน์อื่นแก่ข้าราชการ และการดำเนินการทางวินัย (มาตรา ๒๒)

(๓) เพิ่มเดิมกรณีให้ข้าราชการรัฐสภาสามัญมีเสรีภาพในการรวมกลุ่มตามมาตรา ๖๔ วรรคสอง ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย โดยหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขการรวมกลุ่มให้เป็นไปตามประกาศ ก.ร. (มาตรา ๒๓)

(๔) ปรับระบบการกำหนดตำแหน่งใหม่ให้สอดคล้องกับลักษณะงานในปัจจุบัน ซึ่งเดิมมีการกำหนดประเภทตำแหน่งออกเป็น ๓ ประเภท ได้แก่

- ๑) ตำแหน่งบริหารระดับกลางและระดับสูง
- ๒) ตำแหน่งประเภทวิชาการและวิชาชีพเฉพาะ
- ๓) ตำแหน่งประเภททั่วไป

โดยมีมาตรฐานกลางในการกำหนดระดับตำแหน่งเพียงหนึ่งเดียว ซึ่งเรียกกันว่า “ซี” คือ การมี Common Level ที่กำหนดร่วมกันไว้เป็น ๑๑ ระดับ ในขณะที่ร่างพระราชบัญญัติฉบับใหม่นี้ จะยกเลิก “ซี” หรือ Common Level โดยการจัดประเภทตำแหน่งและระดับตำแหน่ง ดังนี้

- ๑) ตำแหน่งประเภทบริหาร มีระดับดังต่อไปนี้
 - (ก) ระดับต้น
 - (ข) ระดับสูง
- ๒) ตำแหน่งประเภทอำนวยการ มีระดับดังต่อไปนี้
 - (ก) ระดับต้น
 - (ข) ระดับสูง
- ๓) ตำแหน่งประเภทวิชาการ มีระดับดังต่อไปนี้
 - (ก) ระดับปฏิบัติการ
 - (ข) ระดับชำนาญการ
 - (ค) ระดับชำนาญการพิเศษ
 - (ง) ระดับเชี่ยวชาญ
 - (จ) ระดับทรงคุณวุฒิ
- ๔) ตำแหน่งประเภททั่วไป มีระดับดังต่อไปนี้
 - (ก) ระดับปฏิบัติงาน
 - (ข) ระดับชำนาญงาน
 - (ค) ระดับอาวุโส
 - (ง) ระดับทักษะพิเศษ

โดยให้ ก.ร.จัดทำมาตรฐานกำหนดตำแหน่ง ส่วนตำแหน่งข้าราชการรัฐสภาสามัญจะมีในส่วนราชการใด จำนวนเท่าใด และเป็นตำแหน่งประเภทใด สายงานใด ระดับใด ให้เป็นไปตามที่ ก.ร. กำหนด โดยคำนึงถึงประสิทธิภาพ ประสิทธิผล ความไม่ซ้ำซ้อนและประหยัดเป็นหลัก (มาตรา ๒๔ มาตรา ๒๕ มาตรา ๒๖ และมาตรา ๒๗)

(๕) ยกเลิกการกำหนดให้ข้าราชการรัฐสภาสามัญได้รับเงินเดือนและเงินประจำตำแหน่งตามบัญชีท้ายพระราชบัญญัติเงินเดือนและเงินประจำตำแหน่ง พ.ศ. ๒๕๓๘ และที่แก้ไขเพิ่มเติมแล้วกำหนดให้ได้รับตามบัญชีท้ายร่างพระราชบัญญัตินี้ และหากมีการปรับเงินเดือนของข้าราชการพลเรือนสามัญตามมาตรา ๕๑ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ ก็ให้ ก.ร. มีอำนาจพิจารณาปรับเงินเดือนให้สอดคล้องกับข้าราชการพลเรือนสามัญได้ โดยทำเป็นประกาศรัฐสภา (มาตรา ๒๘ และมาตรา ๓๐)

(๖) ให้คงอำนาจของ ก.ร. ในการกำหนดให้ข้าราชการรัฐสภาสามัญได้รับเงินเพิ่มสำหรับตำแหน่งในบางสายงานหรือตำแหน่งที่มีเหตุพิเศษ และเงินเพิ่มค่าครองชีพชั่วคราวตามภาวะเศรษฐกิจไว้อย่างเดิม (มาตรา ๓๒)

(๗) เพิ่มหลักการสรรหา บรรจุ และการแต่งตั้งข้าราชการรัฐสภาสามัญ ให้เป็นไปตามระบบคุณธรรมและคำนึงถึงพฤติกรรมทางจริยธรรมของบุคคลที่ได้รับบรรจุแต่งตั้ง (มาตรา ๓๓) โดยกำหนดให้การบรรจุบุคคลเป็นข้าราชการรัฐสภาสามัญสามารถกระทำได้ ๓ วิธีการ ได้แก่ ๑) การสอบแข่งขัน (มาตรา ๓๕ และมาตรา ๓๖) ๒) การคัดเลือกในกรณีที่มีเหตุพิเศษ (มาตรา ๓๗) และ ๓) การบรรจุบุคคลที่มีความรู้ ความสามารถ และความชำนาญสูงให้ดำรงตำแหน่งประเภทวิชาการระดับชำนาญการ ชำนาญการพิเศษ เชี่ยวชาญ หรือทรงคุณวุฒิ หรือตำแหน่งประเภททั่วไประดับทักษะพิเศษ ในกรณีมีเหตุผลและความจำเป็นอย่างยิ่ง (มาตรา ๓๘) โดยให้ ก.ร. กำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการสอบแข่งขันและการคัดเลือก

(๘) เพิ่มหลักการเยียวยาและแก้ไขกรณีศาลปกครองมีคำพิพากษาถึงที่สุดให้เพิกถอนคำสั่งแต่งตั้งข้าราชการรัฐสภาสามัญ โดยให้เป็นหน้าที่ของส่วนราชการสังกัดรัฐสภาโดยความเห็นชอบของ ก.ร. (มาตรา ๕๑)

(๙) เพิ่มหลักการเพิ่มพูนประสิทธิภาพและเสริมสร้างแรงจูงใจแก่ข้าราชการรัฐสภาสามัญ โดยให้เป็นหน้าที่ของส่วนราชการสังกัดรัฐสภา (มาตรา ๕๒) และกำหนดให้ผู้บังคับบัญชาต้องปฏิบัติตนต่อผู้อยู่ใต้บังคับบัญชาอย่างมีคุณธรรมและเที่ยงธรรม และเสริมสร้างแรงจูงใจให้ผู้อยู่ใต้บังคับบัญชาดำรงตนเป็นข้าราชการที่ดี (มาตรา ๕๓)

(๑๐) กำหนดให้ผู้บังคับบัญชาพิจารณาเลื่อนเงินเดือน โดยพิจารณาจากการประพฤติตนอยู่ในจริยธรรมและระเบียบวินัย และปฏิบัติราชการอย่างมีประสิทธิภาพและเกิดผลสัมฤทธิ์ต่อภารกิจของทางราชการ และผู้บังคับบัญชาอาจพิจารณาเลื่อนขั้นเงินเดือนเป็นกรณีพิเศษสำหรับข้าราชการรัฐสภาสามัญที่ตายเนื่องจากการปฏิบัติหน้าที่ราชการด้วย นอกจากการเลื่อนเงินเดือนแล้ว ยังอาจให้บำเหน็จความชอบอย่างอื่นซึ่งอาจเป็นคำชมเชย เครื่องเชิดชูเกียรติ หรือรางวัล ด้วยก็ได้ (มาตรา ๕๔ และมาตรา ๕๗) โดยกำหนดหลักการเพิ่มเติมให้ผู้บังคับบัญชามีหน้าที่ประเมินผลการปฏิบัติราชการเพื่อประกอบการพิจารณาแต่งตั้งและการเลื่อนเงินเดือน (มาตรา ๕๖)

(๑๑) เพิ่มหลักการคุ้มครองพยานผู้ให้ข้อมูลต่อผู้บังคับบัญชาหรือคณะกรรมการสอบสวนในการสอบสวนวินัย และอาจได้รับบำเหน็จความชอบเป็นกรณีพิเศษ เพิ่มหลักการกันผู้กระทำผิดวินัยเป็นพยานในกรณีถูกกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรงกรณีทุจริตต่อหน้าที่ราชการ และเพิ่มเติมกรณีการให้ข้อมูลหรือถ้อยคำในฐานะพยานอันเป็นเท็จ ให้ถือว่าผู้นั้นกระทำผิดวินัย โดยหลักการให้บำเหน็จความชอบ การกันเป็นพยาน การลดโทษ และการให้ความคุ้มครองพยาน ให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎ ก.ร. (มาตรา ๗๐)

(๑๒) ปรับปรุงกระบวนการอุทธรณ์และการร้องทุกข์ โดยกำหนดให้ผู้ถูกสั่งลงโทษหรือสั่งให้ออกในบางกรณี และกำหนดให้ข้าราชการรัฐสภาสามัญผู้เห็นว่าผู้บังคับบัญชาใช้อำนาจหน้าที่ปฏิบัติต่อตนโดยไม่ถูกต้องหรือไม่ปฏิบัติต่อตนให้ถูกต้องตามกฎหมาย หรือมีความคับข้องใจอันเกิดจากการปฏิบัติของผู้บังคับบัญชาต่อตน มีสิทธิอุทธรณ์ต่อ ก.ร. ภายใน ๓๐ วันนับแต่วันรับทราบหรือถือว่ารับทราบคำสั่ง (มาตรา ๘๔ และมาตรา ๘๕) โดยในการพิจารณา ก.ร. จะพิจารณาวินิจฉัยเอง หรือตั้ง อ.ก.ร. อุทธรณ์

และร้องทุกข์ทำหน้าที่พิจารณาวินิจฉัยอุทธรณ์และร้องทุกข์ก็ได้ โดยวิธีการพิจารณาให้เป็นไปตามที่กำหนดไว้ในกฎ ก.ร. โดยถือว่า ก.ร. หรือ อ.ก.ร. เป็นเจ้าพนักงานตามประมวลกฎหมายอาญาและมีอำนาจเช่นเดียวกับพนักงานสอบสวนตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา (มาตรา ๘๖ และมาตรา ๘๘) และเมื่อมีคำวินิจฉัยแล้วผู้บังคับบัญชาผู้มีอำนาจสั่งบรรจุและแต่งตั้งต้องดำเนินการภายใน ๓๐ วันนับแต่วันทราบคำวินิจฉัย และหากไม่ปฏิบัติตามให้ถือว่าเป็นการจงใจละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบ (มาตรา ๘๗)

(๑๓) ตำแหน่งข้าราชการรัฐสภาฝ่ายการเมือง กำหนดเพิ่มตำแหน่งที่ปรึกษาผู้นำฝ่ายค้านในสภาผู้แทนราษฎรไว้ และระบุคุณสมบัติทั่วไปและลักษณะต้องห้ามที่จะเป็นข้าราชการรัฐสภาฝ่ายการเมืองไว้ (มาตรา ๘๙) สำหรับจำนวนตำแหน่ง และอัตราเงินเดือนและเงินประจำตำแหน่งของข้าราชการรัฐสภาฝ่ายการเมือง ให้เป็นไปตามบัญชีท้ายร่างพระราชบัญญัติ โดยให้ยกเลิกบัญชีอัตราเงินเดือนและเงินประจำตำแหน่งของข้าราชการรัฐสภาฝ่ายการเมืองตามพระราชบัญญัติเงินเดือนและเงินประจำตำแหน่ง พ.ศ. ๒๕๓๘ โดยกรณีสมาชิกรัฐสภาได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งข้าราชการรัฐสภาฝ่ายการเมืองอีกตำแหน่ง ถือว่าไม่มีสิทธิได้รับเงินเดือนและเงินประจำตำแหน่งข้าราชการรัฐสภาฝ่ายการเมือง และวิธีการจ่ายเงินเดือนและเงินประจำตำแหน่ง กำหนดใหม่ให้เป็นไปตามระเบียบที่ ก.ร. กำหนดโดยความเห็นชอบของกระทรวงการคลัง (มาตรา ๙๐)

๔.๓ ร่างพระราชบัญญัติเงินเดือนและเงินประจำตำแหน่ง (ฉบับที่ ..) พ.ศ.

กำหนดมิให้นำบัญชีอัตราเงินเดือนข้าราชการพลเรือน และบัญชีอัตราเงินประจำตำแหน่งข้าราชการพลเรือนมาใช้บังคับแก่ข้าราชการรัฐสภาสามัญตามร่างพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการรัฐสภา พ.ศ. และให้ยกเลิกบัญชีอัตราเงินเดือนข้าราชการรัฐสภาฝ่ายการเมือง และบัญชีอัตราเงินประจำตำแหน่งข้าราชการรัฐสภาฝ่ายการเมืองท้ายพระราชบัญญัติเงินเดือนและเงินประจำตำแหน่ง พ.ศ. ๒๕๓๘ เพื่อให้สอดคล้องกับร่างพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการรัฐสภา พ.ศ.

๔.๔ ร่างพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการ (ฉบับที่ ..) พ.ศ.

กำหนดให้ข้าราชการรัฐสภาสามัญสำหรับตำแหน่งประเภทวิชาการระดับเชี่ยวชาญหรือระดับทรงคุณวุฒิ หรือตำแหน่งประเภททั่วไประดับอาวุโสหรือระดับทักษะพิเศษที่จะต้องพ้นจากราชการเพราะอายุครบหกสิบปีบริบูรณ์ตามกฎหมายว่าด้วยบำเหน็จบำนาญข้าราชการอาจรับราชการต่อไปอีกได้ตามที่กำหนดไว้ในกฎ ก.ร. เพื่อให้สอดคล้องกับร่างพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการรัฐสภา พ.ศ.

๕. **หลักการในการเข้าสู่การปรับระบบการกำหนดตำแหน่งตามร่างพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการรัฐสภา พ.ศ.**

๑. หลักไม่กระทบสิทธิและประโยชน์ โดยให้สิทธิและประโยชน์ที่ข้าราชการผู้ได้รับอยู่ก่อนวันที่ ก.ร. ประกาศจัดตำแหน่งข้าราชการรัฐสภาสามัญ ให้ข้าราชการผู้นั้นได้รับสิทธิและประโยชน์นั้นไม่น้อยกว่าเดิม

๒. หลักไม่สร้างผลกระทบต่อภาระงบประมาณหรือกระทบน้อยที่สุด โดยให้การปรับเงินเดือนและเงินประจำตำแหน่งข้าราชการรัฐสภาสามัญเข้าตามบัญชีท้ายร่างพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการรัฐสภา พ.ศ. ส่งผลกระทบต่อภาระงบประมาณน้อยที่สุด

นอกจากนั้น ในการปรับปรุงระบบตำแหน่งยังมีการปรับปรุงสายงานของส่วนราชการสังกัดรัฐสภา จาก ๕๒ สายงาน เป็น ๒๙ สายงาน และเพิ่มสายงานใหม่อีก ๔ สายงาน รวมเป็น ๓๓ สายงาน ดังนี้

บัญชีแสดงการกำหนดตำแหน่งของส่วนราชการสังกัดรัฐสภา
จากระบบการกำหนดตำแหน่งเดิม (ระบบซี) สูระบบการกำหนดตำแหน่งใหม่

ลำดับ ที่เดิม	ลำดับ ที่ใหม่	ชื่อตำแหน่ง	ระดับ	ประเภท ตำแหน่ง	บริหาร	บริหาร	บริหาร	ชื่อตำแหน่ง ปัจจุบัน	ระดับ	ชื่อตำแหน่ง ปัจจุบัน	ระดับ
1		นักบริหาร	9-11	บริหาร	บริหาร	นักบริหาร	นักบริหาร	นักบริหาร	นักบริหาร	นักบริหาร	ต้น-สูง
	2			อำนาจการ	อำนาจการ	อำนาจการ	อำนาจการ	อำนาจการ	อำนาจการ	อำนาจการ	ต้น-สูง
	3			อำนาจการ	อำนาจการ (เฉพาะด้าน)	อำนาจการ (เฉพาะด้าน)	อำนาจการ (เฉพาะด้าน)	อำนาจการ (เฉพาะด้าน)	อำนาจการ (เฉพาะด้าน)	อำนาจการ (เฉพาะด้าน)	ต้น-สูง
	4			วิชาการ	กฎหมายนิติบัญญัติ	กฎหมายนิติบัญญัติ	กฎหมายนิติบัญญัติ	กฎหมายนิติบัญญัติ	กฎหมายนิติบัญญัติ	กฎหมายนิติบัญญัติ	ชำนาญการ-ทรงคุณวุฒิ
2		นิติกร	3-9	วิชาการ	นิติกร	นิติกร	นิติกร	นิติกร	นิติกร	นิติกร	ปฏิบัติการ-เชี่ยวชาญ
		นิติกร *	9-11								เชี่ยวชาญ-ทรงคุณวุฒิ
3		วิทยากร	3-9	วิชาการ	วิทยากร	วิทยากร	วิทยากร	วิทยากร	วิทยากร	วิทยากร	ปฏิบัติการ-เชี่ยวชาญ
		วิทยากร *	9-11								เชี่ยวชาญ-ทรงคุณวุฒิ
4		เจ้าหน้าที่วิเทศสัมพันธ์	3-9	วิชาการ	วิเทศสัมพันธ์	วิเทศสัมพันธ์	วิเทศสัมพันธ์	วิเทศสัมพันธ์	วิเทศสัมพันธ์	วิเทศสัมพันธ์	ปฏิบัติการ-เชี่ยวชาญ
		เจ้าหน้าที่วิเทศสัมพันธ์*	9-11								เชี่ยวชาญ-ทรงคุณวุฒิ
5		วิทยาการคอมพิวเตอร์	3-9	วิชาการ	วิทยาการคอมพิวเตอร์	วิทยาการคอมพิวเตอร์	วิทยาการคอมพิวเตอร์	วิทยาการคอมพิวเตอร์	วิทยาการคอมพิวเตอร์	วิทยาการคอมพิวเตอร์	ปฏิบัติการ-เชี่ยวชาญ
		นักวิชาการคอมพิวเตอร์*	9-10								เชี่ยวชาญ-ทรงคุณวุฒิ
6		วิเคราะห์นโยบายและแผน	3-9	วิชาการ	วิเคราะห์นโยบายและแผน	วิเคราะห์นโยบายและแผน	วิเคราะห์นโยบายและแผน	วิเคราะห์นโยบายและแผน	วิเคราะห์นโยบายและแผน	วิเคราะห์นโยบายและแผน	ปฏิบัติการ-เชี่ยวชาญ
		เจ้าหน้าที่วิเคราะห์นโยบายและแผน*	9-11								เชี่ยวชาญ-ทรงคุณวุฒิ
7		การเจ้าหน้าที่	3-9								
8		วิเคราะห์งานบุคคล	3-9	วิชาการ	วิเคราะห์งานบุคคล	วิเคราะห์งานบุคคล	วิเคราะห์งานบุคคล	วิเคราะห์งานบุคคล	วิเคราะห์งานบุคคล	วิเคราะห์งานบุคคล	ปฏิบัติการ-เชี่ยวชาญ
9		พัฒนาทรัพยากรบุคคล	3-9	วิชาการ	พัฒนาทรัพยากรบุคคล	พัฒนาทรัพยากรบุคคล	พัฒนาทรัพยากรบุคคล	พัฒนาทรัพยากรบุคคล	พัฒนาทรัพยากรบุคคล	พัฒนาทรัพยากรบุคคล	ปฏิบัติการ-เชี่ยวชาญ

ลำดับที่เดิม		สภายงาน/ระดับตำแหน่งที่ปรึกษา/ระดับตำแหน่งที่ปรึกษา		สภายงาน/ระดับตำแหน่งที่ปรึกษา/ระดับตำแหน่งที่ปรึกษา		สภายงาน/ระดับตำแหน่งที่ปรึกษา/ระดับตำแหน่งที่ปรึกษา	
ลำดับที่เดิม	ชื่อสภายงาน	ชื่อตำแหน่ง	ระดับ	ประเภทตำแหน่ง	ระดับ	ชื่อตำแหน่ง	ระดับ
10	วิชาการพัสดุ	นักวิชาการพัสดุ	3-9	วิชาการ	11	วิชาการพัสดุ	นักวิชาการพัสดุ
11	บริหารงานทั่วไป	เจ้าหน้าที่บริหารงานทั่วไป	3-8				
12	บัญชี	นักบัญชี	3-9	วิชาการ	12	จัดการงานทั่วไป	นักจัดการงานทั่วไป
13	วิชาการเงินและบัญชี	นักวิชาการเงินและบัญชี	3-9	วิชาการ	13	วิชาการบัญชี	นักบัญชี
14	ตรวจสอบภายใน	เจ้าหน้าที่ตรวจสอบภายใน	3-9	วิชาการ	14	วิชาการเงินและบัญชี	นักวิชาการเงินและบัญชี
15	วิชาการโสตทัศนศึกษา	นักวิชาการโสตทัศนศึกษา	3-9	วิชาการ	15	วิชาการตรวจสอบภายใน	นักวิชาการตรวจสอบภายใน
16	นักประชาสัมพันธ์	นักประชาสัมพันธ์	3-9	วิชาการ	16	วิชาการโสตทัศนศึกษา	นักวิชาการโสตทัศนศึกษา
17	จัดรายการวิทยุโทรทัศน์กระจายเสียง	ผู้จัดรายการ	3-9			ประชาสัมพันธ์	นักประชาสัมพันธ์
18	สื่อสารมวลชน	เจ้าหน้าที่กระจายเสียง	3-9	วิชาการ	18	สื่อสารมวลชน	นักสื่อสารมวลชน
19	วิชาการช่างศิลป์	ผู้สื่อข่าว	3-9				
20	บรรณารักษ์	นักวิชาการช่างศิลป์	3-9	วิชาการ	19	วิชาการช่างศิลป์	นักวิชาการช่างศิลป์
21	รักษาความปลอดภัย	บรรณารักษ์	3-9	วิชาการ	20	บรรณารักษ์	บรรณารักษ์
22	เจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัย	เจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัย	2-8	ทั่วไป	21	ปฏิบัติงานรักษาความปลอดภัย	เจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัย
23	เจ้าหน้าที่ช่วยเหลือ	เจ้าหน้าที่ช่วยเหลือ	1-8	ทั่วไป	22	ปฏิบัติงานช่วยเหลือ	เจ้าหน้าที่ปฏิบัติงานช่วยเหลือ
24	เจ้าหน้าที่บริหารงานธุรการ	เจ้าหน้าที่บริหารงานธุรการ	5-6				
25	เจ้าหน้าที่ธุรการ	เจ้าหน้าที่ธุรการ	1-6				
26	เจ้าหน้าที่บันทึกข้อมูล	เจ้าหน้าที่บันทึกข้อมูล	1-6				
27	เจ้าหน้าที่บริหารงานธุรการ	เจ้าหน้าที่บริหารงานธุรการ	2-6				

ลำดับ	ชื่อรายงาน	ชื่อตำแหน่ง	ประเภท	จำนวน	วันที่	วันที่	ชื่อตำแหน่ง	ชื่อตำแหน่ง
28	งานคอมพิวเตอร์ทั่วไป	ทั่วไป			2-8			
29	เจ้าหน้าที่ผลิต	เจ้าหน้าที่ผลิต	ทั่วไป	24	1-6	2-6	เจ้าหน้าที่ผลิต	เจ้าหน้าที่ผลิต
30	เจ้าหน้าที่ผลิต	เจ้าหน้าที่ผลิต	ทั่วไป	24	1-6	2-6	เจ้าหน้าที่ผลิต	เจ้าหน้าที่ผลิต
31	เจ้าหน้าที่การเดินและบัญชี	เจ้าหน้าที่การเดินและบัญชี	ทั่วไป	25	1-6	2-6	เจ้าหน้าที่การเดินและบัญชี	เจ้าหน้าที่การเดินและบัญชี
32	เจ้าหน้าที่การเดินและบัญชี	เจ้าหน้าที่การเดินและบัญชี	ทั่วไป	25	1-6	2-6	เจ้าหน้าที่การเดินและบัญชี	เจ้าหน้าที่การเดินและบัญชี
33	เจ้าหน้าที่ผลิตขั้นสูง	เจ้าหน้าที่ผลิตขั้นสูง	ทั่วไป	26	1-6	2-6	เจ้าหน้าที่ผลิตขั้นสูง	เจ้าหน้าที่ผลิตขั้นสูง
34	เจ้าหน้าที่ผลิตขั้นสูง	เจ้าหน้าที่ผลิตขั้นสูง	ทั่วไป	26	1-6	2-6	เจ้าหน้าที่ผลิตขั้นสูง	เจ้าหน้าที่ผลิตขั้นสูง
35	เจ้าหน้าที่	เจ้าหน้าที่	ทั่วไป	27	1-6	2-6	เจ้าหน้าที่	เจ้าหน้าที่
36	ผู้ประกาศ	ผู้ประกาศ	ทั่วไป	28	1-6	2-6	ผู้ประกาศ	ผู้ประกาศ
37	ตำแหน่งคอมพิวเตอร์	ตำแหน่งคอมพิวเตอร์	ทั่วไป	29	2-8	2-8	ตำแหน่งคอมพิวเตอร์	ตำแหน่งคอมพิวเตอร์
38	เจ้าหน้าที่พิมพ์	เจ้าหน้าที่พิมพ์	ทั่วไป	30	1-6	2-8	เจ้าหน้าที่พิมพ์	เจ้าหน้าที่พิมพ์
39	ช่างพิมพ์	ช่างพิมพ์	ทั่วไป	30	1-6	2-8	ช่างพิมพ์	ช่างพิมพ์
40	ช่างศิลป์	ช่างศิลป์	ทั่วไป	31	1-6	2-6	ช่างศิลป์	ช่างศิลป์
41	นายช่างศิลป์	นายช่างศิลป์	ทั่วไป	31	1-6	2-6	นายช่างศิลป์	นายช่างศิลป์

ลำดับที่เดิม	สถานภาพ/ระดับตำแหน่งที่ ก.ร. ก้าวหน้าได้ใหม่	ลำดับที่ใหม่	ประเภทตำแหน่ง	ชื่อสายงาน	ชื่อตำแหน่ง	ระดับ	ลำดับที่ใหม่	ประเภทตำแหน่ง	ชื่อสายงาน	ชื่อตำแหน่งในสายงาน	ระดับ
42	เจ้าหน้าที่บริหารงานช่าง	6-8	32	เจ้าหน้าที่บริหารงานช่าง							
43	ช่างไฟฟ้า	1-6		ช่างไฟฟ้า							
44	นายช่างไฟฟ้า	2-6		นายช่างไฟฟ้า							
45	ช่างอิเล็กทรอนิกส์	1-6		ช่างอิเล็กทรอนิกส์							
46	นายช่างอิเล็กทรอนิกส์	2-6		นายช่างอิเล็กทรอนิกส์							
47	ช่างไฟฟ้าสื่อสาร	1-6		ช่างไฟฟ้าสื่อสาร							
48	นายช่างไฟฟ้าสื่อสาร	2-6		นายช่างไฟฟ้าสื่อสาร							
49	ช่างโยธา	1-6		ช่างโยธา							
50	นายช่างโยธา	2-6		นายช่างโยธา							
51	นายช่างเครื่องกล	2-6		นายช่างเครื่องกล							
52	เจ้าหน้าที่ห้องสมุด	2-6	33	เจ้าหน้าที่ห้องสมุด							

หมายเหตุ : 1.*สำหรับสายงาน/ระดับตำแหน่งที่ ก.ร. ก้าวหน้าได้ใหม่ ลำดับที่ 2, 3, 4, 5 และ 6 ก.ร. ได้กำหนดเฉพาะตำแหน่งที่ปรักยกตำแหน่งต่าง ๆ ของส่วนราชการสังกัดรัฐสภา

โดยกำหนดระดับตำแหน่งเป็น 9 - 10 หรือ 9 - 11 หรือ 10 - 11 แล้วแต่กรณี

2. ก.ร. มีมติกำหนดมาตรฐานกำหนดตำแหน่งผู้สื่อข่าว เจ้าหน้าที่กระจายเสียง ผู้จัดรายการ และนักวิชาการช่างศิลป์ เพียงระดับ ๓-๘ โดยให้ขอลองการ กำหนดมาตรฐานกำหนดตำแหน่งในระดับ ๘ ไว้ก่อนจนกว่าผู้ดำรงตำแหน่งในระดับ ๘ จะมีคุณสมบัติครบถ้วน เหมาะสม รวมทั้งมีการพัฒนาตนเอง ทั้งทางด้านความรู้ ความสามารถ ความเชี่ยวชาญและมีผลงานเป็นที่ประจักษ์ในวงการทำงาน

๖. หลักการจัดประเภทตำแหน่งและระดับตำแหน่งตามร่างพระราชบัญญัติ
ระเบียบข้าราชการรัฐสภา พ.ศ.

- ประเภทบริหาร ได้แก่ ตำแหน่งหัวหน้าส่วนราชการสังกัดรัฐสภา รองหัวหน้าส่วนราชการสังกัดรัฐสภา และผู้ช่วยหัวหน้าส่วนราชการสังกัดรัฐสภา โดยแบ่งออกเป็น ๒ ระดับ ได้แก่ บริหารระดับต้น และบริหารระดับสูง

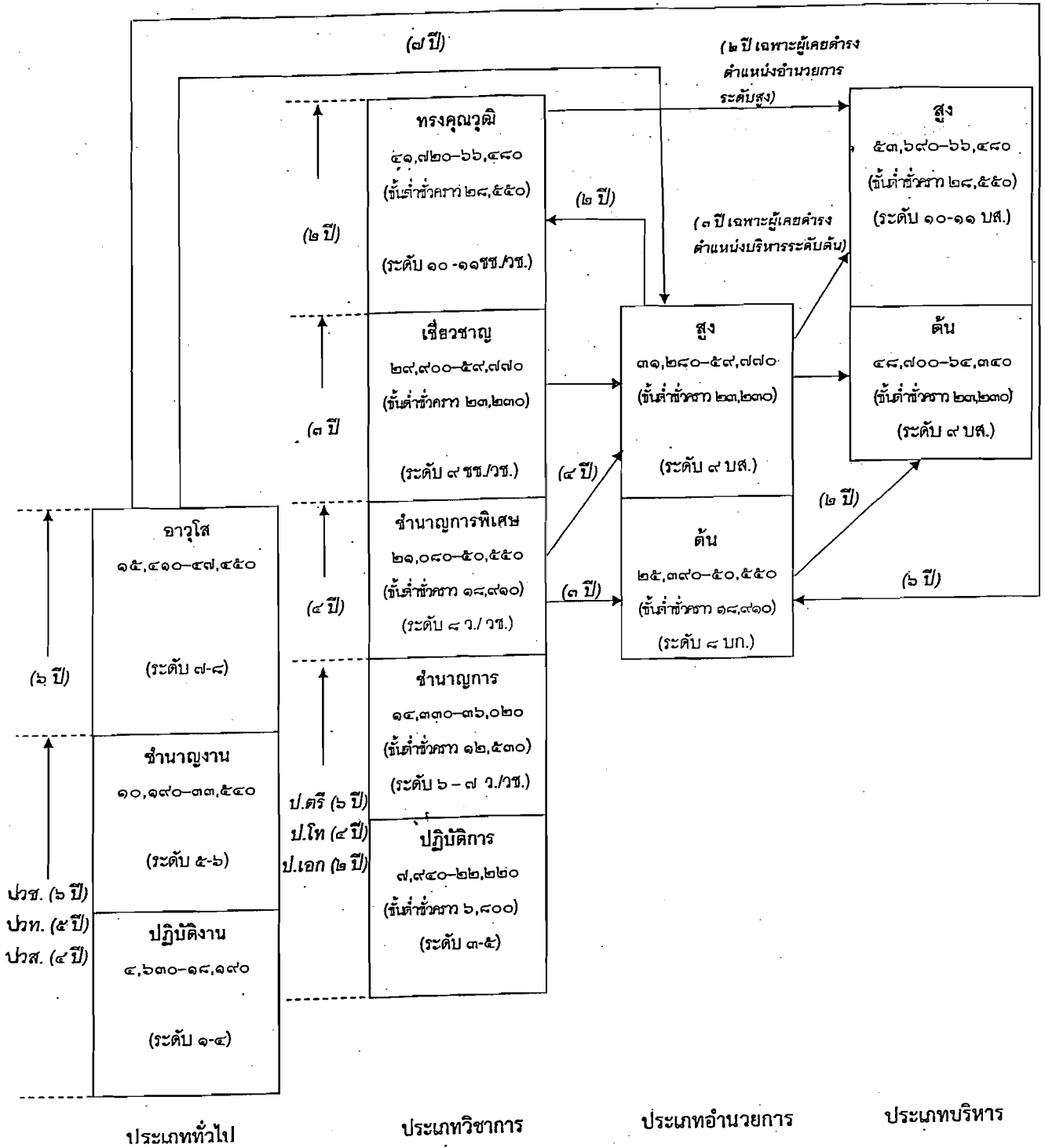
- ประเภทอำนวยการ ได้แก่ ตำแหน่งหัวหน้าส่วนราชการภายในระดับสำนัก และตำแหน่งอื่นที่ ก.ร. กำหนด โดยแบ่งออกเป็น ๒ สายงาน ได้แก่ สายงานอำนวยการ และสายงานอำนวยการเฉพาะด้าน และแต่ละสายงานแบ่งออกเป็น ๒ ระดับ ได้แก่ อำนวยการระดับต้น และอำนวยการระดับสูง

- ประเภทวิชาการ ได้แก่ ตำแหน่งที่จำเป็นต้องใช้ผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตามที่ ก.ร. กำหนด เพื่อปฏิบัติงานในหน้าที่ของตำแหน่งนั้น ซึ่งส่วนใหญ่จะมีเส้นทางก้าวหน้าในอาชีพ เริ่มต้นตั้งแต่ระดับปฏิบัติการถึงระดับเชี่ยวชาญ (เทียบเท่ากับระดับ ๓-๔) สำหรับผู้ปฏิบัติงาน ส่วนบางสายงานที่มีตำแหน่งที่ปรึกษา กำหนดไว้ตั้งแต่ระดับเชี่ยวชาญถึงระดับทรงคุณวุฒิ (เทียบเท่ากับระดับ ๙, ๑๐ และ ๑๑) เป็นการเฉพาะราย ได้แก่ สายงานนิติการ สายงานวิทยากร สายงานวิเทศสัมพันธ์ สายงานวิเคราะห์นโยบายและแผน และสายงานวิทยาการคอมพิวเตอร์ เป็นต้น

- ประเภททั่วไป ได้แก่ ตำแหน่งที่ไม่ใช่ตำแหน่งประเภทบริหาร ตำแหน่งประเภทอำนวยการ และตำแหน่งประเภทวิชาการ แต่เป็นตำแหน่งในฐานะผู้ปฏิบัติงานซึ่งเน้นการใช้ทักษะฝีมือในการปฏิบัติงาน โดยมีการจำแนกตามลักษณะหน้าที่ความรับผิดชอบและคุณภาพงานเป็นหลัก ซึ่งส่วนใหญ่จะมีเส้นทางก้าวหน้าในอาชีพ เริ่มตั้งแต่ระดับปฏิบัติงานถึงระดับชำนาญงาน (เทียบเท่ากับ ระดับ ๑-๖) และมีบางสายงานที่มีความก้าวหน้าในอาชีพ ถึงระดับอาวุโส (เทียบเท่ากับ ระดับ ๑-๘) ได้แก่ สายงานปฏิบัติงานรักษาความปลอดภัย สายงานปฏิบัติงานขงเลข สายงานปฏิบัติงานธุรการ สายงานปฏิบัติงานเครื่องคอมพิวเตอร์ สายงานปฏิบัติงานช่างพิมพ์ สายงานปฏิบัติงานช่าง เป็นต้น

โดยมีแผนผังแสดงเส้นทางความก้าวหน้าในสายอาชีพ ดังนี้

แผนผังแสดงเส้นทางความก้าวหน้าในสายอาชีพ

๗. ค่าตอบแทนและสิทธิประโยชน์

ข้าราชการจะได้รับประสิทธิประโยชน์ตามที่เคยได้รับอยู่เดิม

๑. เงินเดือน
๒. เงินประจำตำแหน่ง (บริหาร/เชี่ยวชาญเฉพาะ/วิชาชีพเฉพาะ)
๓. เงินค่าตอบแทนพิเศษของข้าราชการรัฐสภาสามัญ
๔. เงินเพิ่มค่าครองชีพชั่วคราว
๕. เงินค่าตอบแทนนอกเหนือจากเงินเดือน (สำหรับระดับ ๘ และระดับ ๘ ๖)
๖. เครื่องราชอิสริยาภรณ์

๘. ประโยชน์ที่จะได้รับการปรับปรุงกฎหมาย

๑. การปฏิบัติราชการของส่วนราชการสังกัดรัฐสภาที่มีประสิทธิภาพสูงสุด เนื่องจากได้รับการจัดสรรงบประมาณเป็นเงินอุดหนุนอย่างเพียงพอ และสามารถกำหนดระเบียบรัฐสภาหรือประกาศรัฐสภาเกี่ยวกับการบริหารงานทั่วไป การงบประมาณ การเงินและทรัพย์สิน เพื่อให้การปฏิบัติราชการฝ่ายรัฐสภามีความคล่องตัว และเหมาะสมกับลักษณะการปฏิบัติราชการฝ่ายรัฐสภา (ร่างพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการฝ่ายรัฐสภา พ.ศ. มาตรา ๑๔ และมาตรา ๑๖)

๒. ส่วนราชการสังกัดรัฐสภาที่มีความคล่องตัวในการปรับค่าตอบแทนให้สอดคล้องกับค่างานและอัตราตลาด ทำให้ส่วนราชการสามารถดึงดูดคนดี คนเก่งเข้าสู่องค์กร และรักษาคนดี คนเก่งไว้ในองค์กร โดยจัดทำบัญชีเงินเดือนเป็น ๔ บัญชีและเพิ่มความยืดหยุ่นในการให้ค่าตอบแทนตามผลงานโดยการนำโครงสร้างบัญชีเงินเดือนแบบ “ช่วง” มาใช้แทนแบบ “ขั้น” ทำให้การขึ้นเงินเดือนตามผลการปฏิบัติงานมีความคล่องตัวมากกว่าเดิม และสามารถแข่งขันกับตลาดแรงงานได้ เช่น หากมีการปรับค่าตอบแทนเพิ่มขึ้นในส่วนของสายงานประเภทวิชาการบางสายงานในภาคเอกชน ส่วนราชการสังกัดรัฐสภาอาจพิจารณาปรับอัตราของค่าตอบแทนให้เทียบเท่ากับภาคเอกชนได้ ซึ่งเป็นการเพิ่มขีดความสามารถในการบริหารจัดการงบประมาณได้ดีกว่าเดิม (ร่างพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการรัฐสภา พ.ศ. มาตรา ๒๔ มาตรา ๓๐ และมาตรา ๓๒)

๓. ข้าราชการ พนักงานราชการและลูกจ้างได้รับการบริหารงานบุคคลโดยคำนึงถึงหลักคุณธรรม โดยการบรรจุแต่งตั้งเป็นไปตามความรู้ความสามารถของบุคคล ความเสมอภาค ความเป็นธรรม ไม่เลือกปฏิบัติอย่างไม่เป็นธรรม การพิจารณาความดีความชอบ การเลื่อนตำแหน่งต้องพิจารณาจากผลงาน ศักยภาพ และความประพฤติ ทั้งนี้ เป็นไปโดยคำนึงถึงผลสัมฤทธิ์และประสิทธิภาพขององค์กรและลักษณะงาน (ร่างพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการรัฐสภา พ.ศ. มาตรา ๖ มาตรา ๒๒ และมาตรา ๕๔ และร่างพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการฝ่ายรัฐสภา พ.ศ. มาตรา ๑๖ (๕))

๔. ข้าราชการ พนักงานราชการและลูกจ้างได้รับการเพิ่มพูนประสิทธิภาพในการปฏิบัติงาน โดยมีการกำหนดตำแหน่งตามลักษณะของกลุ่มอาชีพ เพื่อให้เป็นผู้รอบรู้ลึก และเป็นแรงผลักดันที่สำคัญต่อความสำเร็จขององค์กรโดยมุ่งเน้นการบริหารทรัพยากรบุคคลในแบบผู้ปฏิบัติงานที่ทรงความรู้ (Knowledge Worker) ซึ่งก็คือการนำ "ความรู้" มาใช้ให้เกิด "มูลค่าเพิ่ม" ต่อองค์กร และมีความก้าวหน้าในอาชีพ นอกจากนั้น การกำหนดตำแหน่งยังมีความยืดหยุ่นและอาจข้ามสายงานได้ตามความรู้ ทักษะ และสมรรถนะ (ร่างพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการรัฐสภา พ.ศ. มาตรา ๒๔ และมาตรา ๒๕ มาตรา ๒๖ มาตรา ๒๗ และมาตรา ๕๒ และร่างพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการฝ่ายรัฐสภา พ.ศ. มาตรา ๑๖ (๕))

๕. ข้าราชการ พนักงานราชการและลูกจ้างมีแรงจูงใจในการปฏิบัติงานเนื่องจากมีความมั่นใจในระบบการประเมินผลการปฏิบัติงานที่เป็นธรรม ซึ่งลักษณะงานที่ต้องปฏิบัติจะต้องมุ่งผลสัมฤทธิ์ โดยการ

ประเมินผลการปฏิบัติงาน ผู้บังคับบัญชาและผู้ใต้บังคับบัญชาจะตกลงร่วมกันไว้ล่วงหน้าในการกำหนดดัชนีชี้วัด ผลการปฏิบัติงานและสมรรถนะประจำตำแหน่งงานเป็นรายบุคคล ทำให้บุคลากรมั่นใจได้ว่า การประเมินผลการปฏิบัติงานจะสามารถดำเนินการได้อย่างเป็นธรรมและรอบด้าน (ร่างพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการรัฐสภา พ.ศ. มาตรา ๖ มาตรา ๕๖ และร่างพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการฝ่ายรัฐสภา พ.ศ. มาตรา ๑๖ (๕))

๖. ประชาชนได้รับประโยชน์จากการมีกฎหมายบังคับใช้ โดยกฎหมายดังกล่าวเป็นกฎหมายที่มีประสิทธิภาพ เนื่องจากการพิจารณากฎหมายของสมาชิกรัฐสภาได้รับการสนับสนุนจากโครงสร้าง ระบบงานและ อัตรากำลังจากส่วนราชการสังกัดรัฐสภาตามกฎหมายเกี่ยวกับการบริหารราชการฝ่ายรัฐสภาที่ได้รับการปรับปรุง

เรื่องเสร็จที่ ๖๖๔-๖๖๗/๒๕๕๓

บันทึกสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

ประกอบร่างพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการฝ่ายรัฐสภา พ.ศ.

ร่างพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการรัฐสภา พ.ศ.

ร่างพระราชบัญญัติเงินเดือนและเงินประจำตำแหน่ง (ฉบับที่ ..) พ.ศ.

และร่างพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการ (ฉบับที่ ..) พ.ศ.

สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรีได้มีหนังสือ ด่วนที่สุด ที่ นร ๐๕๐๓/๑๗๑๖๒ ลงวันที่ ๒๗ กันยายน ๒๕๕๓ และหนังสือ ที่ นร ๐๕๐๓/๑๗๘๓๖ ลงวันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๕๓ ถึงสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ความว่า คณะรัฐมนตรีได้มีมติเมื่อวันที่ ๒๑ กันยายน ๒๕๕๓ อนุมัติหลักการร่างพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการฝ่ายรัฐสภา พ.ศ. ร่างพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการรัฐสภา พ.ศ. ร่างพระราชบัญญัติเงินเดือนและเงินประจำตำแหน่ง (ฉบับที่ ..) พ.ศ. และร่างพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. รวม ๔ ฉบับ ตามที่ประธานรัฐสภาเสนอ และให้ส่งสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ตรวจสอบพิจารณาเป็นเรื่องด่วน โดยให้รับข้อสังเกตของสำนักงบประมาณ สำนักงาน ก.พ. สำนักงาน ก.พ.ร. และคณะกรรมการพิจารณาเงินเดือนแห่งชาติ ไปประกอบการพิจารณาด้วย แล้วส่งให้คณะกรรมการประสานงานสภาผู้แทนราษฎรพิจารณา ก่อนเสนอสภาผู้แทนราษฎรพิจารณาต่อไป

ในการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติดังกล่าว สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ได้พิจารณา โดยมีผู้แทนสำนักนายกรัฐมนตรี (สำนักงบประมาณและสำนักงาน ก.พ.ร.) ผู้แทนสำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร และผู้แทนสำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา เป็นผู้ชี้แจง รายละเอียด และสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาเห็นสมควรจัดทำบันทึกสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาประกอบร่างพระราชบัญญัติดังต่อไปนี้

๑. หลักการของร่างพระราชบัญญัติที่ประธานรัฐสภาเสนอ

๑.๑ ร่างพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการฝ่ายรัฐสภา พ.ศ.

(๑) กำหนดให้ยกเลิกพระราชบัญญัติจัดระเบียบปฏิบัติราชการฝ่ายรัฐสภา พ.ศ. ๒๕๑๘ และที่แก้ไขเพิ่มเติม กำหนดบทนิยาม รวมทั้งกำหนดให้ส่วนราชการสังกัดรัฐสภา มีฐานะเป็นนิติบุคคล และเป็นหน่วยงานที่เป็นอิสระในการบริหารงานบุคคล การงบประมาณ และการดำเนินการอื่นตามที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัตินี้ และกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการรัฐสภา

(๒) กำหนดให้การจัดตั้ง การกำหนดอำนาจหน้าที่ของส่วนราชการและหัวหน้าส่วนราชการ การรวม การโอน หรือการยุบ ส่วนราชการที่เรียกชื่ออย่างอื่นให้ตราเป็นพระราชบัญญัติ แต่หากการดำเนินการดังกล่าวไม่มีการกำหนดตำแหน่งหรืออัตราข้าราชการ หรือลูกจ้างเพิ่มขึ้นให้ทำเป็นประกาศรัฐสภาโดยความเห็นชอบของรัฐสภา

(๓) กำหนดให้สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎรและสำนักงานเลขาธิการวุฒิสภามีอำนาจหน้าที่เกี่ยวกับราชการประจำทั่วไปของสภาผู้แทนราษฎรและวุฒิสภามีเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎรและเลขาธิการวุฒิสภาเป็นผู้บังคับบัญชาข้าราชการ พนักงานราชการ และลูกจ้าง และรับผิดชอบในการปฏิบัติราชการขึ้นตรงต่อประธานสภาผู้แทนราษฎรและประธานวุฒิสภา แล้วแต่กรณี

(๔) กำหนดให้ส่วนราชการสังกัดรัฐสภาเสนองบประมาณรายจ่ายต่อคณะรัฐมนตรี เพื่อจัดสรรเป็นเงินอุดหนุน

(๕) กำหนดให้ส่วนราชการสังกัดรัฐสภาเป็นหน่วยรับตรวจตามกฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการตรวจเงินแผ่นดิน

(๖) กำหนดให้ ก.ร. มีอำนาจในการออกระเบียบหรือประกาศเกี่ยวกับการบริหารงานทั่วไป การบริหารงานบุคคล การงบประมาณ การเงินและทรัพย์สิน และการดำเนินการอื่นของส่วนราชการสังกัดรัฐสภา

(๗) กำหนดให้มีข้าราชการรัฐสภาสามัญตำแหน่งเจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัยทำหน้าที่รักษาความสงบเรียบร้อยภายในบริเวณรัฐสภา

(๘) กำหนดบทรองรับให้นำกฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับ คำสั่ง ประกาศรัฐสภา ระเบียบ ก.ร. ประกาศ ก.ร. มติ ก.ร. หรือคำสั่งที่ออกตามพระราชบัญญัติจัดระเบียบปฏิบัติราชการฝ่ายรัฐสภา พ.ศ. ๒๕๑๘ ที่ใช้บังคับอยู่ก่อนหรือในวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้ยังคงใช้บังคับได้ต่อไปเพิกถอนที่ขัดหรือแย้งกับพระราชบัญญัตินี้ จนกว่าจะมีระเบียบรัฐสภา ประกาศรัฐสภา มติ ก.ร. หรือคำสั่งตามพระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

๑.๒ ร่างพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการรัฐสภา พ.ศ.

(๑) ยกเลิกพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายรัฐสภา พ.ศ. ๒๕๑๘ และที่แก้ไขเพิ่มเติม

(๒) ปรับปรุงระบบตำแหน่งของข้าราชการรัฐสภาเป็นระบบจำแนกตำแหน่งตามกลุ่มลักษณะงาน

(๓) กำหนดให้ข้าราชการรัฐสภามีบัญชีอัตราเงินเดือนและเงินประจำตำแหน่งเป็นการเฉพาะ

(๔) กำหนดให้ข้าราชการรัฐสภาสามัญตำแหน่งประเภทวิชาการ ระดับเชี่ยวชาญหรือระดับทรงคุณวุฒิ หรือตำแหน่งประเภททั่วไป ระดับอาวุโสหรือระดับทักษะพิเศษ เมื่ออายุครบหกสิบปีบริบูรณ์ในสิ้นปีงบประมาณอาจรับราชการต่อไปได้

(๕) ปรับปรุงกระบวนการพิจารณาอุทธรณ์และร้องทุกข์ของข้าราชการรัฐสภาสามัญ

(๖) ปรับปรุงตำแหน่งข้าราชการรัฐสภาฝ่ายการเมืองโดยเพิ่มตำแหน่งที่ปรึกษาผู้นำฝ่ายค้านในสภาผู้แทนราษฎร

๑.๓ ร่างพระราชบัญญัติเงินเดือนและเงินประจำตำแหน่ง (ฉบับที่ ..) พ.ศ.

(๑) ยกเลิกอัตราเงินเดือนและอัตราเงินประจำตำแหน่งของข้าราชการ
รัฐสภาฝ่ายการเมือง

(๒) ยกเลิกบัญชีอัตราเงินเดือนและบัญชีอัตราเงินประจำตำแหน่ง
ของข้าราชการรัฐสภาฝ่ายการเมืองท้ายพระราชบัญญัติ

(๓) กำหนดห้ามมิให้นำบัญชีอัตราเงินเดือนข้าราชการพลเรือนและบัญชี
อัตราเงินประจำตำแหน่งข้าราชการพลเรือนท้ายพระราชบัญญัติเงินเดือนและเงินประจำตำแหน่ง
พ.ศ. ๒๕๓๘ มาใช้บังคับแก่ข้าราชการรัฐสภาสามัญตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการรัฐสภา
พ.ศ.

(๔) กำหนดให้นายกรัฐมนตรีรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

๑.๔ ร่างพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการ (ฉบับที่ ..) พ.ศ.

มีสาระสำคัญเป็นการกำหนดให้ข้าราชการรัฐสภาสามัญ ตำแหน่งประเภท
วิชาการระดับเชี่ยวชาญหรือระดับทรงคุณวุฒิ หรือตำแหน่งประเภททั่วไประดับอาวุโสหรือระดับ
ทักษะพิเศษเมื่ออายุครบหกสิบปีบริบูรณ์ในสิ้นปีงบประมาณอาจได้รับราชการต่อไปได้ตามที่
กำหนดในกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการรัฐสภา

๒. ข้อสังเกตและความเห็นของหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

๒.๑ กระทรวงการคลัง สำนักงาน ก.พ. และคณะกรรมการพิจารณาเงินเดือน
แห่งชาติ พิจารณาแล้วเห็นด้วยในหลักการของร่างฯ ทั้ง ๔ ฉบับ

๒.๒ สำนักงบประมาณเห็นชอบในหลักการของร่างฯ ทั้ง ๔ ฉบับ แต่มีข้อสังเกต
ในร่างพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการฝ่ายรัฐสภา พ.ศ. มาตรา ๑๒ ที่บัญญัติให้
ส่วนราชการสังกัดรัฐสภาเสนองบประมาณรายจ่ายต่อคณะรัฐมนตรีเพื่อจัดสรรเป็นเงินอุดหนุน
ไว้ในร่างพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปี หรือร่างพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่าย
เพิ่มเติม แล้วแต่กรณี นั้น อาจทำให้การใช้จ่ายเงินงบประมาณไม่สอดคล้องกับเป้าหมายและ
วัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้

๒.๓ สำนักงาน ก.พ.ร. เห็นควรสนับสนุนกรอบแนวคิดของร่างฯ ทั้ง ๔ ฉบับ
โดยมีข้อสังเกตในส่วนของร่างพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการฝ่ายรัฐสภา พ.ศ. ว่าควร
เพิ่มเติมบทบัญญัติเรื่องการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีตามหลักการที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๗๔
และมาตรา ๗๕ (๔) ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย โดยบัญญัติไว้ในลักษณะเช่นเดียวกับ
กับมาตรา ๓/๑ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๕๕
รวมทั้งเห็นควรกำหนดให้มีคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการรัฐสภาในลักษณะเช่นเดียวกับ
คณะกรรมการพัฒนาระบบราชการของฝ่ายบริหาร เพื่อรับผิดชอบเกี่ยวกับการพัฒนาโครงสร้าง
และระบบการทำงานให้มีความทันสมัย เกิดประสิทธิภาพ และประสิทธิผล

๓. สาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัติที่ผ่านการตรวจพิจารณาของสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาได้ตรวจพิจารณาร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวแล้ว สรุปผลการพิจารณาได้ดังนี้

๓.๑ ร่างพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการฝ่ายรัฐสภา พ.ศ.

(๑) ตัดบทบัญญัติจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคลตามรัฐธรรมนูญออก เนื่องจากพระราชบัญญัตินี้ไม่มีบทบัญญัติที่มีลักษณะเป็นการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคลที่รัฐธรรมนูญรับรองไว้

(๒) กำหนดให้ยกเลิกพระราชบัญญัติจัดระเบียบปฏิบัติราชการฝ่ายรัฐสภา พ.ศ. ๒๕๑๘ (ร่างมาตรา ๓) และได้กำหนดคำนิยามที่ใช้ในพระราชบัญญัตินี้ (ร่างมาตรา ๔)

(๓) เพิ่มบทบัญญัติเกี่ยวกับการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีเพื่อส่งเสริมให้หน่วยงานของรัฐใช้เป็นแนวทางในการปฏิบัติราชการ โดยกำหนดให้การบริหารราชการเป็นไปตามวิธีการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี ให้เหมาะสมกับงานแต่ละภารกิจ (ร่างมาตรา ๕)

(๔) แก้ไขฐานะของส่วนราชการสังกัดรัฐสภา โดยกำหนดให้มีฐานะเทียบเท่ากรม ทั้งนี้ เพื่อประโยชน์ในการเทียบเคียงกับราชการฝ่ายบริหารได้ (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๖ ร่างเดิมมาตรา ๕)

(๕) เพิ่มบทบัญญัติเกี่ยวกับการปฏิบัติหน้าที่ของสำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎรและสำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา กรณีที่มีสภานิติบัญญัติสภาเดียว ให้ประธานของสภานิติบัญญัติดังกล่าวเป็นผู้กำหนด (ร่างมาตรา ๗)

(๖) กำหนดบทบัญญัติเกี่ยวกับการจัดตั้ง การกำหนดอำนาจหน้าที่ของส่วนราชการและหัวหน้าส่วนราชการ การรวม การโอน หรือการยุบส่วนราชการที่เรียกชื่ออย่างอื่นของส่วนราชการสังกัดรัฐสภาให้ตราเป็นพระราชบัญญัติ (ร่างมาตรา ๘) แต่หากกรณีการรวมหรือการโอนส่วนราชการสังกัดรัฐสภาไม่ว่าจะมีผลเป็นการจัดตั้งส่วนราชการขึ้นใหม่หรือไม่ และไม่มีการกำหนดตำแหน่งหรืออัตราข้าราชการหรือลูกจ้างเพิ่มขึ้นให้ทำเป็นประกาศรัฐสภาโดยความเห็นชอบของรัฐสภา เว้นแต่เป็นกรณีของส่วนราชการที่เรียกชื่ออย่างอื่นได้แก้ไขให้ทำเป็นประกาศรัฐสภาโดยความเห็นชอบของ ก.ร. เพื่อให้เกิดความคล่องตัว (ร่างมาตรา ๙)

(๗) กำหนดบทบัญญัติเกี่ยวกับการเปลี่ยนชื่อส่วนราชการสังกัดรัฐสภา โดยให้ทำเป็นประกาศรัฐสภาโดยความเห็นชอบของ ก.ร. (ร่างมาตรา ๑๐) สำหรับเรื่องการแบ่งส่วนราชการภายในและการกำหนดอำนาจหน้าที่ของส่วนราชการภายในของส่วนราชการสังกัดรัฐสภากำหนดให้ ก.ร. เป็นผู้พิจารณา (ร่างมาตรา ๑๓)

(๘) กำหนดบทบัญญัติเกี่ยวกับอำนาจหน้าที่ของสำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎรและสำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา โดยให้มีอำนาจหน้าที่เกี่ยวกับราชการประจำทั่วไปของสภาผู้แทนราษฎรและวุฒิสภา ตามลำดับ มีเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎรและเลขาธิการวุฒิสภาเป็นผู้บังคับบัญชาข้าราชการ พนักงานราชการและลูกจ้าง และรับผิดชอบในการปฏิบัติ

ราชการขึ้นตรงต่อประธานสภาผู้แทนราษฎรและประธานวุฒิสภา (ร่างมาตรา ๑๑ และร่างมาตรา ๑๒) และเพื่อความสงบเรียบร้อยภายในบริเวณรัฐสภา กำหนดให้มีข้าราชการรัฐสภาสามัญตำแหน่งเจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัยทำหน้าที่รักษาความสงบเรียบร้อยภายในบริเวณรัฐสภา (ร่างมาตรา ๑๗)

(๙) กำหนดให้ส่วนราชการสังกัดรัฐสภาเสนองบประมาณรายจ่ายต่อคณะรัฐมนตรี (ร่างมาตรา ๑๔) และให้เป็นหน่วยรับตรวจตามกฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการตรวจเงินแผ่นดิน (ร่างมาตรา ๑๕)

(๑๐) แก้ไขบทบัญญัติเกี่ยวกับอำนาจของ ก.ร. โดยกำหนดให้มีอำนาจในการออกกระเปียบหรือประกาศเกี่ยวกับการบริหารราชการทั่วไป การงบประมาณ การเงิน และทรัพย์สิน และการดำเนินการอื่นของส่วนราชการสังกัดรัฐสภา โดยตัดอำนาจในการออกกระเปียบหรือประกาศเกี่ยวกับการบริหารงานบุคคลไปกำหนดรวมไว้ในกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการรัฐสภา (ร่างมาตรา ๑๖)

(๑๑) กำหนดบทบัญญัติรองรับให้นำกฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับ คำสั่ง ประกาศรัฐสภา ระเบียบ ก.ร. ประกาศ ก.ร. มติ ก.ร. หรือคำสั่งที่ออกตามพระราชบัญญัติจัดระเบียบปฏิบัติราชการฝ่ายรัฐสภา พ.ศ. ๒๕๑๘ ที่ใช้บังคับอยู่ก่อนหรือในวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้ยังคงใช้บังคับได้ต่อไปเพียงเท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งกับพระราชบัญญัตินี้ จนกว่าจะมีระเบียบรัฐสภา ประกาศรัฐสภา มติ ก.ร. หรือคำสั่งตามพระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ (ร่างมาตรา ๑๘ ร่างมาตรา ๑๙ และร่างมาตรา ๒๑)

(๑๒) เพิ่มบทบัญญัติรองรับตำแหน่งของบุคคลตามกฎหมายฉบับเดิม โดยกำหนดให้เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร รองเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร และผู้ช่วยเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎรของสำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร และเลขาธิการวุฒิสภา รองเลขาธิการวุฒิสภา และผู้ช่วยเลขาธิการวุฒิสภาของสำนักงานเลขาธิการวุฒิสภามาตามพระราชบัญญัติจัดระเบียบปฏิบัติราชการฝ่ายรัฐสภา พ.ศ. ๒๕๑๘ ซึ่งดำรงตำแหน่งอยู่ในวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับเป็นเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร รองเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร และผู้ช่วยเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎรของสำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร และเลขาธิการวุฒิสภา รองเลขาธิการวุฒิสภา และผู้ช่วยเลขาธิการวุฒิสภาของสำนักงานเลขาธิการวุฒิสภามาตามพระราชบัญญัตินี้ (ร่างมาตรา ๒๐)

(๑๓) กำหนดบทรองรับโดยให้โอนบรรดากิจการ ทรัพย์สิน สิทธิ หนี้สิน ข้าราชการ พนักงานราชการ ลูกจ้าง และเงินงบประมาณของสำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร และสำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา ตามพระราชบัญญัติจัดระเบียบปฏิบัติราชการฝ่ายรัฐสภา พ.ศ. ๒๕๑๘ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ไปเป็นของสำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร และสำนักงานเลขาธิการวุฒิสภามาตามพระราชบัญญัตินี้ (ร่างมาตรา ๒๒)

นอกจากนี้ ได้แก้ไขเพิ่มเติมถ้อยคำในบันทึกหลักการและเหตุผลประกอบร่างพระราชบัญญัติ รวมทั้งแก้ไขถ้อยคำ วรรคตอนของร่างพระราชบัญญัตินี้ เพื่อให้ถูกต้องและเหมาะสมยิ่งขึ้นตามแบบการร่างกฎหมาย และตามข้อสังเกตของหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

อนึ่ง สำหรับข้อสังเกตของสำนักงาน ก.พ.ร. ที่เสนอให้มีคณะกรรมการ พัฒนาระบบราชการรัฐสภาในลักษณะเช่นเดียวกับคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ ของฝ่ายบริหาร เพื่อให้ดูแลการพัฒนาโครงสร้างและระบบการทำงานให้ทันสมัยนั้น สำนักงาน คณะกรรมการกฤษฎีกาเห็นด้วยว่าสมควรมีองค์กรเพื่อทำหน้าที่ดังกล่าว ซึ่งอาจจะแตกต่างกับ องค์กรของฝ่ายบริหารก็ได้ เนื่องจากการบริหารราชการรัฐสภาและส่วนราชการภายในของรัฐสภา ไม่มีความสลับซับซ้อนเช่นของฝ่ายบริหาร องค์กรที่จะดูแลการพัฒนาโครงสร้างและระบบ การทำงานของรัฐสภาจึงควรจะเหมาะสมกับลักษณะโครงสร้างและงานของรัฐสภา ซึ่งตามร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ก็ให้อำนาจ ก.ร. ที่จะดูแลด้านโครงสร้างให้ทันสมัย และร่างพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการรัฐสภา พ.ศ. ก็บัญญัติให้อำนาจ ก.ร. ที่จะกำหนด ยุทธศาสตร์การบริหารและการพัฒนาทรัพยากรบุคคลด้วย สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา จึงเห็นว่าอำนาจของ ก.ร. นั้นพอเพียงต่อข้อห่วงใยของสำนักงาน ก.พ.ร. แล้ว

๓.๒ ร่างพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการรัฐสภา พ.ศ.

(๑) นำคุณสมบัติ ลักษณะต้องห้าม การยกเว้นลักษณะต้องห้ามของผู้ที่จะ เข้ารับราชการเป็นข้าราชการรัฐสภา (ร่างเดิมมาตรา ๘) ในหมวด ๑ บททั่วไป ไปกำหนดไว้ใน หมวด ๓ ข้าราชการรัฐสภาสามัญ ส่วนที่ ๓ การสรรหา การบรรจุ และการแต่งตั้ง เพื่อให้ สอดคล้องกับโครงสร้างของร่างพระราชบัญญัติที่กำหนดให้นำคุณสมบัติ ลักษณะต้องห้าม การยกเว้นลักษณะต้องห้ามดังกล่าวไปใช้กับข้าราชการรัฐสภาสามัญทุกเรื่อง ส่วนข้าราชการ รัฐสภาฝ่ายการเมืองจะอนุโลมนำมาใช้แต่เฉพาะคุณสมบัติและลักษณะต้องห้ามเท่านั้น (ร่างใหม่ มาตรา ๓๔)

(๒) กำหนดเพิ่มผู้มีอำนาจลงนามประกาศรัฐสภาเกี่ยวกับการปรับ เงินเดือนขั้นต่ำขั้นสูงหรือเงินประจำตำแหน่งของข้าราชการรัฐสภาสามัญ (ร่างเดิมมาตรา ๓๑) เพื่อให้ครบถ้วนและสอดคล้องกับร่างพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการฝ่ายรัฐสภาฯ รวมทั้ง แสดงถึงผู้มีอำนาจลงนามอย่างชัดเจน (ร่างใหม่มาตรา ๓๐)

(๓) แก้ไขถ้อยคำในร่างมาตรา ๔๔ และร่างมาตรา ๖๕ จาก “ผู้บังคับบัญชา ตามมาตรา ๓๕” เป็น “ผู้บังคับบัญชาซึ่งมีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา ๓๕” เนื่องจากมาตรา ๓๕ เป็นกรณีของผู้มีอำนาจสั่งบรรจุและแต่งตั้ง เพื่อให้ชัดเจนและสอดคล้องกับบทบัญญัติในมาตรา อื่นในกรณีที่มีการกล่าวถึงผู้บังคับบัญชาตามมาตรา ๓๕ จะระบุไว้อย่างชัดเจนว่าหมายถึง ผู้บังคับบัญชาซึ่งมีอำนาจสั่งบรรจุและแต่งตั้งตามมาตรา ๓๕

(๔) แก้ไขเพิ่มเติมร่างมาตรา ๘๕ วรรคสาม โดยกำหนดให้ชัดเจนว่า ข้าราชการรัฐสภาฝ่ายการเมืองจะอนุโลมนำเฉพาะคุณสมบัติและลักษณะต้องห้ามของข้าราชการ รัฐสภาสามัญมาใช้บังคับเท่านั้น โดยมีได้นำเรื่องการยกเว้นลักษณะต้องห้ามของข้าราชการรัฐสภา สามัญมาใช้บังคับกับข้าราชการรัฐสภาฝ่ายการเมืองด้วย เพื่อให้ชัดเจนยิ่งขึ้น

(๕) ตัดถ้อยคำที่อ้างอิง “และที่แก้ไขเพิ่มเติม” ท้ายชื่อกฎหมายระดับ พระราชบัญญัติ ในร่างมาตรา ๕๓ ร่างมาตรา ๕๖ ร่างมาตรา ๕๗ ร่างมาตรา ๕๘ ออก เนื่องจาก

เมื่อพระราชบัญญัติฉบับแก้ไขเพิ่มเติมมีผลใช้บังคับแล้ว บทบัญญัติในพระราชบัญญัติดังกล่าวนั้น ย่อมเข้าไปแทนที่บทบัญญัติเดิมที่ถูกแก้ไข จึงไม่จำเป็นต้องอ้างอิงถึงฉบับแก้ไขเพิ่มเติมอีก แต่อย่างใด

นอกจากนี้ มีการแก้ไขเพิ่มเติมบันทึกหลักการและเหตุผลประกอบ ร่างพระราชบัญญัติ และร่างพระราชบัญญัติให้ถูกต้องและเหมาะสมยิ่งขึ้น

๓.๓ ร่างพระราชบัญญัติเงินเดือนและเงินประจำตำแหน่ง (ฉบับที่ ..) พ.ศ.

(๑) ตัดบทบัญญัติที่กำหนดห้ามมิให้นำบัญชีอัตราเงินเดือนข้าราชการพลเรือนและบัญชีอัตราเงินประจำตำแหน่งข้าราชการพลเรือนท้ายพระราชบัญญัติเงินเดือนและเงินประจำตำแหน่ง พ.ศ. ๒๕๓๘ มาใช้บังคับแก่ข้าราชการรัฐสภาสามัญตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการรัฐสภา พ.ศ. เพื่อให้สอดคล้องกับกรณีที่ร่างพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการรัฐสภา พ.ศ. มาตรา ๙๗ กำหนดให้ในกรณีที่ยังไม่ได้จัดทำมาตรฐานกำหนดตำแหน่งและจัดตำแหน่งข้าราชการรัฐสภาให้นำบัญชีเงินเดือนและบัญชีอัตราเงินประจำตำแหน่งข้างต้นมาใช้กับข้าราชการรัฐสภาจนกว่าจะดำเนินการดังกล่าวแล้วเสร็จ (ร่างมาตรา ๕)

(๒) ตัดบทบัญญัติที่กำหนดให้นายกรัฐมนตรีเป็นผู้รักษาการตามพระราชบัญญัติออก เนื่องจากการแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัตินี้ไม่มีการเพิ่มอำนาจหน้าที่ที่ต้องดำเนินการแต่อย่างใด (ร่างมาตรา ๗)

อนึ่ง โดยที่ขณะนี้ได้มีการเสนอร่างพระราชบัญญัติเงินเดือนและเงินประจำตำแหน่ง (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ... เพื่อยกเลิกอัตราเงินเดือนและอัตราเงินประจำตำแหน่ง รวมทั้งบัญชีอัตราเงินเดือนและบัญชีอัตราเงินประจำตำแหน่งของข้าราชการตำรวจ ที่สำนักงานฯ ได้ดำเนินการตรวจพิจารณาเสร็จแล้ว (เรื่องเสร็จที่ ๓๕๒/๒๕๕๓) ซึ่งค้างพิจารณาอยู่ในชั้นสภาผู้แทนราษฎร ฉะนั้น ในการพิจารณาร่างพระราชบัญญัตินี้ในชั้นสภาผู้แทนราษฎรและวุฒิสภา จึงต้องพิจารณาลำดับฉบับที่และเนื้อหาของร่างพระราชบัญญัติทั้งสองฉบับให้สอดคล้องกัน

นอกจากนี้ ได้แก้ไขเพิ่มเติมถ้อยคำในบันทึกหลักการและเหตุผลประกอบ ร่างพระราชบัญญัติ รวมทั้งแก้ไขถ้อยคำ วรรคตอนของร่างพระราชบัญญัตินี้ เพื่อให้ถูกต้องและเหมาะสมยิ่งขึ้น

๓.๔ ร่างพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการ (ฉบับที่ ..) พ.ศ.

แก้ไขเพิ่มเติมบันทึกหลักการและเหตุผลประกอบร่างพระราชบัญญัติ และร่างพระราชบัญญัติให้ถูกต้องและเหมาะสมยิ่งขึ้น

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

ตุลาคม ๒๕๕๓

บัญชีเงินเดือนขั้นต่ำขั้นสูงของข้าราชการรัฐสภาสามัญ บัญชีอัตราเงินประจำ
ตำแหน่งของข้าราชการรัฐสภาสามัญ บัญชีอัตราเงินเดือนข้าราชการรัฐสภา
ฝ่ายการเมืองและบัญชีอัตราเงินประจำตำแหน่งข้าราชการรัฐสภาฝ่ายการเมือง*

บัญชีเงินเดือนขั้นต่ำขั้นสูงของข้าราชการรัฐสภาสามัญ
ตำแหน่งประเภทบริหาร

	บาท	บาท
ขั้นสูง	๖๔,๓๔๐	๖๖,๔๘๐
ขั้นต่ำ	๔๘,๗๐๐	๕๓,๖๙๐
ขั้นต่ำชั่วคราว	๒๓,๒๓๐	๒๘,๕๕๐
ระดับ	ต้น	สูง

บัญชีเงินเดือนขั้นต่ำขั้นสูงของข้าราชการรัฐสภาสามัญ
ตำแหน่งประเภทอำนวยการ

	บาท	บาท
ขั้นสูง	๕๐,๕๕๐	๕๙,๗๗๐
ขั้นต่ำ	๒๕,๓๙๐	๓๑,๒๘๐
ขั้นต่ำชั่วคราว	๑๘,๙๑๐	๒๓,๒๓๐
ระดับ	ต้น	สูง

บัญชีเงินเดือนขั้นต่ำขั้นสูงของข้าราชการรัฐสภาสามัญ
ตำแหน่งประเภทวิชาการ

	บาท	บาท	บาท	บาท	บาท
ขั้นสูง	๒๒,๒๒๐	๓๖,๐๒๐	๕๐,๕๕๐	๕๙,๗๗๐	๖๖,๔๘๐
ขั้นต่ำ	๗,๙๔๐	๑๔,๓๓๐	๒๑,๐๘๐	๒๙,๙๐๐	๔๑,๗๒๐
ขั้นต่ำชั่วคราว	๖,๘๐๐	๑๒,๕๓๐	๑๘,๙๑๐	๒๓,๒๓๐	๒๘,๕๕๐
ระดับ	ปฏิบัติการ	ชำนาญการ	ชำนาญการ พิเศษ	เชี่ยวชาญ	ทรงคุณวุฒิ

บัญชีเงินเดือนขั้นต่ำขั้นสูงของข้าราชการรัฐสภาสามัญ
ตำแหน่งประเภททั่วไป

	บาท	บาท	บาท	บาท
ขั้นสูง	๑๘,๑๙๐	๓๓,๕๕๐	๔๗,๔๕๐	๕๙,๗๗๐
ขั้นต่ำ	๔,๖๓๐	๑๐,๑๙๐	๑๕,๔๑๐	๒๘,๒๒๐
ระดับ	ปฏิบัติงาน	ชำนาญงาน	อาวุโส	ทักษะพิเศษ

*ที่มา : เอกสารแนบท้ายของร่างพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการรัฐสภา พ.ศ.

บัญชีอัตราเงินประจำตำแหน่งของข้าราชการรัฐสภาสามัญ

๑. ตำแหน่งประเภทบริหาร

ระดับ	อัตรา (บาท/เดือน)
ระดับสูง	๒๑,๐๐๐
ระดับต้น	๑๔,๕๐๐
	๑๐,๐๐๐

๒. ตำแหน่งประเภทอำนวยการ

ระดับ	อัตรา (บาท/เดือน)
ระดับสูง	๑๐,๐๐๐
ระดับต้น	๕,๖๐๐

๓. ตำแหน่งประเภทวิชาการ

ระดับ	อัตรา (บาท/เดือน)
ทรงคุณวุฒิ	๑๕,๖๐๐
	๑๓,๐๐๐
เชี่ยวชาญ	๙,๙๐๐
ชำนาญการพิเศษ	๕,๖๐๐
ชำนาญการ	๓,๕๐๐

๔. ตำแหน่งประเภททั่วไป

ระดับ	อัตรา (บาท/เดือน)
ทักษะพิเศษ	๙,๙๐๐

บัญชีอัตราเงินเดือนข้าราชการรัฐสภาฝ่ายการเมือง

ตำแหน่ง	จำนวนตำแหน่ง	อัตรา (บาท)
ที่ปรึกษาประธานรัฐสภา	๑	๕๔,๙๑๐
ที่ปรึกษารองประธานรัฐสภา	๑	๕๔,๙๑๐
ที่ปรึกษาประธานสภาผู้แทนราษฎร	๒	๕๔,๙๑๐
ที่ปรึกษาประธานวุฒิสภา	๒	๕๔,๙๑๐
ที่ปรึกษารองประธานสภาผู้แทนราษฎร	เท่ากับจำนวนรองประธานสภาผู้แทนราษฎร	๕๔,๐๐๐
ที่ปรึกษารองประธานวุฒิสภา	เท่ากับจำนวนรองประธานวุฒิสภา	๕๕,๐๐๐
ที่ปรึกษาผู้นำฝ่ายค้านในสภาผู้แทนราษฎร	๑	๕๕,๐๐๐
เลขานุการประธานรัฐสภา	๑	๕๒,๒๐๐
เลขานุการรองประธานรัฐสภา	๑	๕๒,๒๐๐
เลขานุการประธานสภาผู้แทนราษฎร	๑	๕๒,๒๐๐
เลขานุการประธานวุฒิสภา	๑	๕๒,๒๐๐
เลขานุการรองประธานสภาผู้แทนราษฎร	เท่ากับจำนวนรองประธานสภาผู้แทนราษฎร	๕๒,๒๐๐
เลขานุการรองประธานวุฒิสภา	เท่ากับจำนวนรองประธานวุฒิสภา	๕๒,๒๐๐
เลขานุการผู้นำฝ่ายค้านในสภาผู้แทนราษฎร	๑	๕๒,๒๐๐

หมายเหตุ ให้ประธานสภาผู้แทนราษฎรแต่งตั้งเลขานุการประธานรัฐสภาหรือเลขานุการ
ประธานสภาผู้แทนราษฎรได้เพียงตำแหน่งเดียว และให้ประธานวุฒิสภาแต่งตั้ง
เลขานุการรองประธานรัฐสภาหรือเลขานุการประธานวุฒิสภาได้เพียงตำแหน่งเดียว

๒๑

บัญชีอัตราเงินประจำตำแหน่งข้าราชการรัฐสภาฝ่ายการเมือง

ตำแหน่ง	จำนวนตำแหน่ง	อัตรา (บาท/เดือน)
ที่ปรึกษาประธานรัฐสภา	๑	๑๕,๐๐๐
ที่ปรึกษารองประธานรัฐสภา	๑	๑๕,๐๐๐
ที่ปรึกษาประธานสภาผู้แทนราษฎร	๒	๑๕,๐๐๐
ที่ปรึกษาประธานวุฒิสภา	๒	๑๕,๐๐๐
ที่ปรึกษารองประธานสภาผู้แทนราษฎร	เท่าจำนวนรองประธานสภาผู้แทนราษฎร	๑๐,๐๐๐
ที่ปรึกษารองประธานวุฒิสภา	เท่าจำนวนรองประธานวุฒิสภา	๑๐,๐๐๐
ที่ปรึกษาผู้นำฝ่ายค้านในสภาผู้แทนราษฎร	๑	๑๐,๐๐๐
เลขานุการประธานรัฐสภา	๑	๔,๙๐๐
เลขานุการรองประธานรัฐสภา	๑	๔,๙๐๐
เลขานุการประธานสภาผู้แทนราษฎร	๑	๔,๙๐๐
เลขานุการประธานวุฒิสภา	๑	๔,๙๐๐
เลขานุการรองประธานสภาผู้แทนราษฎร	เท่าจำนวนรองประธานสภาผู้แทนราษฎร	๔,๙๐๐
เลขานุการรองประธานวุฒิสภา	เท่าจำนวนรองประธานวุฒิสภา	๔,๙๐๐
เลขานุการผู้นำฝ่ายค้านในสภาผู้แทนราษฎร	๑	๔,๙๐๐

หมายเหตุ ให้ประธานสภาผู้แทนราษฎรแต่งตั้งเลขานุการประธานรัฐสภาหรือเลขานุการประธานสภาผู้แทนราษฎรได้เพียงตำแหน่งเดียว และให้ประธานวุฒิสภาแต่งตั้งเลขานุการรองประธานรัฐสภาหรือเลขานุการประธานวุฒิสภาได้เพียงตำแหน่งเดียว

ประเด็นการพิจารณาอำนาจการพิจารณาอุทธรณ์และการร้องทุกข์
ของคณะกรรมการพิทักษ์ระบบคุณธรรม (ก.พ.ค.) กับคณะกรรมการข้าราชการรัฐสภาอุทธรณ์และร้องทุกข์ (อ.ก.ร.อุทธรณ์และร้องทุกข์)

ประเด็น	พร.ระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑	ร่าง พร.ระเบียบข้าราชการรัฐสภา พ.ศ.
จำนวนข้าราชการ	๓๖๕,๐๘๓ คน ¹	<ul style="list-style-type: none"> - สำนักงาน สท.² - ข้าราชการ ๑,๖๘๘ คน ลูกจ้างประจำ ๑๓๓ คน พนักงานราชการ ๗๕ คน รวม ๑,๘๖๖ คน - สำนักงาน สว.³ - ข้าราชการ ๑,๐๓๓ ลูกจ้างประจำ ๕๗ รวม ๑,๐๙๐ คน - รวมทั้งหมด ๒,๙๕๖ คน
ค่าใช้จ่ายในการดำเนินการ	<ul style="list-style-type: none"> - ค่ารักษาพยาบาลหรือการประกันสุขภาพตามที่จ่ายจริงในอดีตรายปี ประกันไม่เกิน ๓๐,๐๐๐ บาท/ปี/คน - เงินประจำตำแหน่งและเงินเพิ่ม ประชาน ก.พ.ค. เดือนละ ๑๑๒,๒๕๐ บาท กรรมการ ก.พ.ค. เดือนละ ๑๐๘,๙๘๐ บาท - รวมค่าใช้จ่ายทั้งปี ประชาน ก.พ.ค. = ๑๔๒,๒๕๐ บาท/ปี/คน และ กรรมการ ก.พ.ค. = ๑๓๘,๙๘๐ บาท/ปี/คน - บำเหน็จตอบแทนเมื่อพ้นจากตำแหน่ง (ดำรงตำแหน่งไม่น้อยกว่า ๑ ปี) โดยนำอัตราเงินประจำตำแหน่งคูณด้วยระยะเวลา (ปี) 	<ul style="list-style-type: none"> - สถิติการอุทธรณ์และร้องทุกข์ย้อนหลัง ๕ ปี มีจำนวนคดีมากที่สุดปี ละ ๔ คดี - มีค่าใช้จ่ายเป็นค่าเบี้ยประชุมต่อเดือน จำนวน ๔,๐๐๐ บาท/เดือน/ต่อคน และค่ายานพาหนะ ๒๕๐ บาท/ครั้ง/คน - รวมค่าใช้จ่ายทั้งปี (เบี้ยประชุม ๑๒ เดือน + ค่ายานพาหนะ ๑๒ ครั้ง) = ๕๑,๐๐๐ บาท/ปี/คน
จำนวน	๗ คน	เป็นไปตามที่ ก.ร. แต่งตั้ง

¹ ข้อมูลกำลังพลภาครัฐ ในฝ่ายพลเรือน ปี พ.ศ. ๒๕๕๙

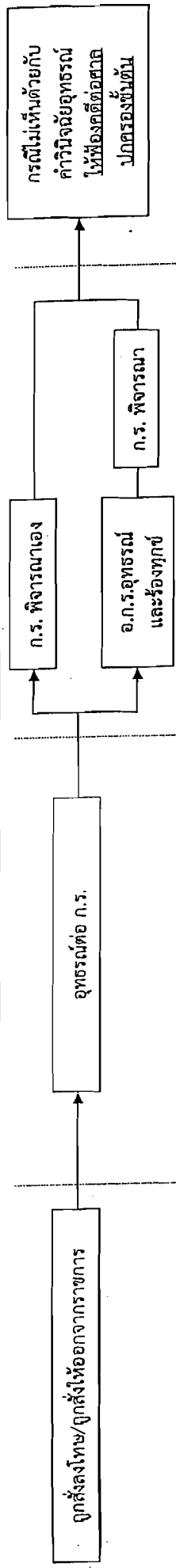
² ข้อมูล ณ วันที่ ๓๐ พฤศจิกายน ๒๕๕๓

³ ข้อมูล ณ วันที่ ๕ พฤศจิกายน ๒๕๕๓

ประเด็น	พรบ.ระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑	ร่าง พรบ.ระเบียบข้าราชการรัฐสภา พ.ศ.
คุณสมบัติของคณะกรรมการ	<ul style="list-style-type: none"> - อายุไม่ต่ำกว่า ๔๕ ปี - เป็น/เคยเป็นกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิใน ก.พ., ก.ค., ก.ค.ศ., ก.พ.อ., ก.ตร. - เป็น/เคยเป็นกรรมการกฤษฎีกา - เป็น/เคยดำรงตำแหน่งไม่ต่ำกว่าผู้พิพากษาศาลอุทธรณ์หรือเทียบเท่า ตุลาการหัวหน้าคณะศาลปกครองชั้นต้น - เป็น/เคยดำรงตำแหน่งไม่ต่ำกว่าอัยการพิเศษประจำเขตหรือเทียบเท่า - เป็น/เคยรับราชการตำแหน่งประเภทบริหารระดับสูงหรือเทียบเท่า - เป็น/เคยเป็นผู้สอนวิชาสาขานิติศาสตร์ รัฐศาสตร์ รัฐประศาสนศาสตร์ เศรษฐศาสตร์ สังคมศาสตร์ หรือที่เกี่ยวข้องกับการบริหารราชการแผ่นดิน ในสถาบันอุดมศึกษา และดำรง/เคยดำรงตำแหน่งไม่ต่ำกว่า รศ. (กรณี รศ. ต้องเป็นมาแล้วไม่น้อยกว่า ๕ ปี) 	<p>เป็นไปตามที่ ก.ร. แต่งตั้ง</p> <p>(ซึ่งมาจาก ก.ร. ผู้ทรงคุณวุฒิและผู้แทนส่วนราชการสังกัดรัฐสภาและ ผู้แทนสำนักงาน ก.พ. และสำนักงาน ก.พ.ร.)</p>
ความเป็นอิสระและ การมีส่วนได้เสีย	มีความเป็นอิสระจาก ก.พ. และฝ่ายบริหาร	ขึ้นอยู่กับ ก.ร. โดยต้องรายงานผลการพิจารณาให้ ก.ร. พิจารณา วินิจฉัย
กระบวนการฟ้อง	กรณีอุทธรณ์ – ฟ้องคดีต่อศาลปกครองสูงสุด กรณีร้องทุกข์ – ฟ้องคดีต่อศาลปกครองชั้นต้น	ฟ้องคดีต่อศาลปกครองชั้นต้น

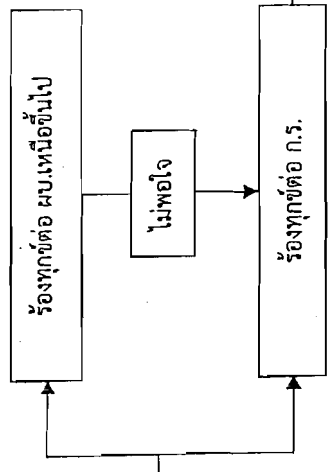
ขั้นตอนการพิจารณาอุทธรณ์/ร้องทุกข์/การรายงานโทษ
ของฝ่ายรัฐสภา

๑. การอุทธรณ์

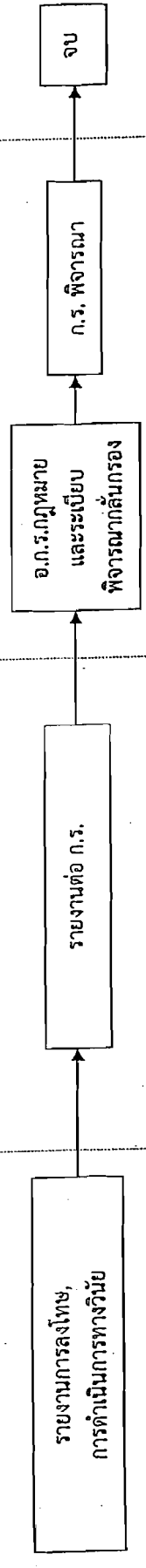

๒. การร้องทุกข์

ฝนเข้ามานาหนักที่ปฏิบัติต่อตนไม่ถูกต้อง
หรือไม่ปฏิบัติตามกฎหมาย
- มีความคับข้องใจอันเกิดจากการปฏิบัติของ
ศพ.ต่อตน

๓. รายงานการลงโทษ
และการดำเนินการทางวินัย

ตารางสถิติรายงานการลงโทษ/การดำเนินการทางวินัย การอุทธรณ์การอุทกลงโทษ และการร้องทุกข์

ปี พ.ศ.	เรื่อง	(๑) รายนามการลงโทษ/ การดำเนินการทางวินัย			(๒) การอุทธรณ์การอุทกลงโทษ			(๓) การร้องทุกข์			รวมทั้งปี (๑) + (๒) + (๓)
		สพ	สจ	รวม	สพ	สจ	รวม	สพ	สจ	รวม	
๒๕๕๓		๔	๑	๕	-	๑	๑	๒	๑	๓	๕
๒๕๕๖		๓	-	๓	๑	-	๑	๒	-	๒	๕
๒๕๕๑		๖	๑	๗	-	-	-	๑	๑	๒	๙
๒๕๕๐		๒	๑	๓	-	๑	๑	๓	-	๓	๖
๒๕๕๗		๔	๑	๕	๑	-	-	๒	๑	๓	๘

**ขั้นตอนการพิจารณาอุทธรณ์/ร้องทุกข์/การรายงานโทษ
ของฝ่ายบริหาร ***

๑. การอุทธรณ์

๑. ถูกสั่งลงโทษ/ถูกสั่งให้ออกจากราชการ (ม.๑๑๔)

๒. อุทธรณ์ต่อ ก.พ.ค. (ข้อ ๒๗/๒๙)

๓. ก.พ.ค. ตั้ง คกก.วินิจฉัยอุทธรณ์ เป็นผู้พิจารณา (ข้อ ๓๘) และให้ประธาน ก.พ.ค. แต่งตั้งนิติกรผู้แถลง (ข้อ ๔๓)

๔. กรณีไม่เห็นด้วยกับคำวินิจฉัยอุทธรณ์ให้ฟ้องคดีต่อศาลปกครองสูงสุด (ม.๑๑๖)

๒. การร้องทุกข์

๑. พบเหตุแห่งการร้องทุกข์ (ข้อ ๗) (มีความลับซึ่งเจาจากการปฏิบัติ/ไม่ปฏิบัติ ต่อตนของผบ. และไม่อาจอุทธรณ์ได้)

๒.๑ - ผู้บังคับบัญชา - ผวจ. / อธิบดี (ข้อ ๒๐)

๓.๑ ร้องทุกข์ต่อ ผบ.เหนือขึ้นไป (ผบ.เหนือขึ้นไปเป็นผู้พิจารณา)

๔. กรณีไม่เห็นด้วยกับคำวินิจฉัยร้องทุกข์ให้ฟ้องคดีต่อศาลปกครองชั้นต้น (ข้อ ๒๕, ๒๖)

๒.๒ - หัวหน้าส่วนราชการระดับกรม - ปลัดกระทรวง/รมต./นายภา (ข้อ ๓๑)

๓.๒ ร้องทุกข์ต่อ กพค. (กพค.วินิจฉัยเองหรือตั้ง คกก.วินิจฉัย ร้องทุกข์ ๓ คน)

**๓. รายงานการลงโทษ
และการดำเนินการทางวินัย**

๑. ผบ.สั่งลงโทษ/ยุติเรื่อง/ตโทษ (ม.๑๐๓)

๒.๑ กรณีทั่วไป

๓. อ.ก.พ.กระทรวงต้นสังกัด พิจารณา

จบ

๒.๒ กรณีเป็น ขรก.ต่างกระทรวงกัน /กรณีดำเนินการทางวินัยตามมติ อ.ก.พ. กระทรวงตาม ม.๙๗ ว.๒

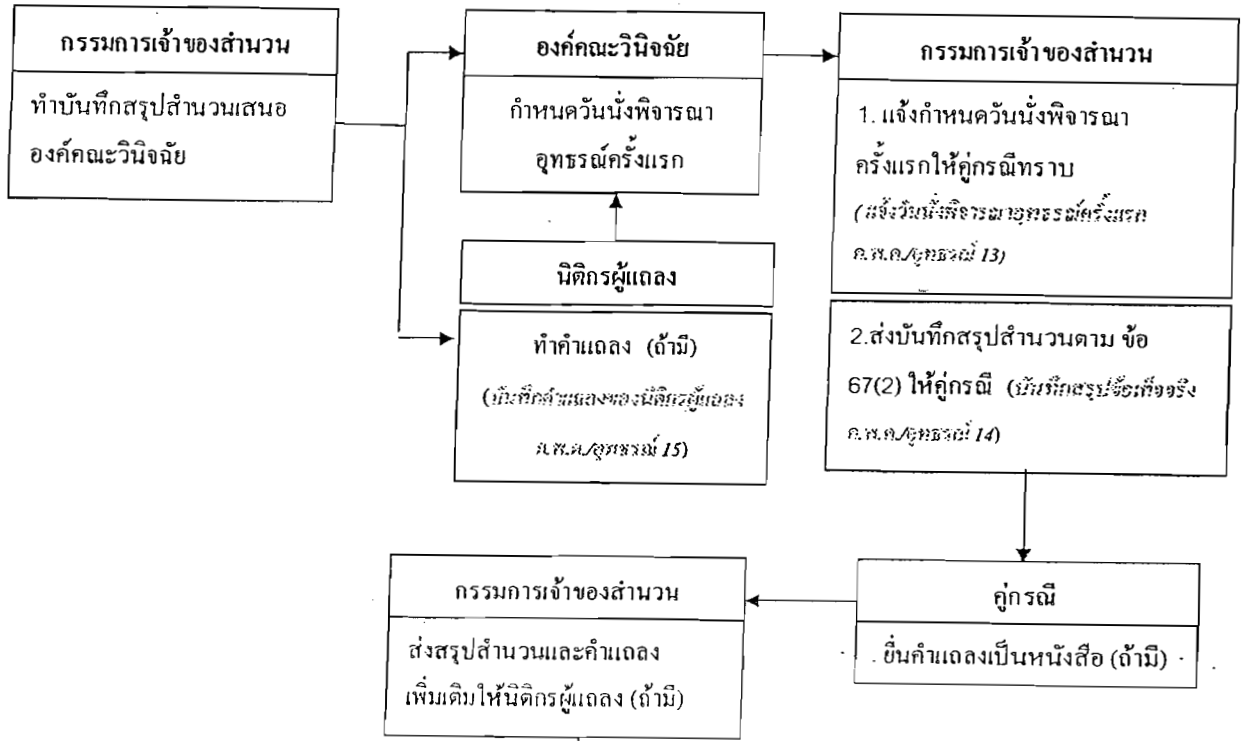
ผู้แทน ก.พ. ใน อ.ก.พ.กระทรวง เห็นว่าไม่ถูกต้อง

๔. ก.พ. พิจารณา

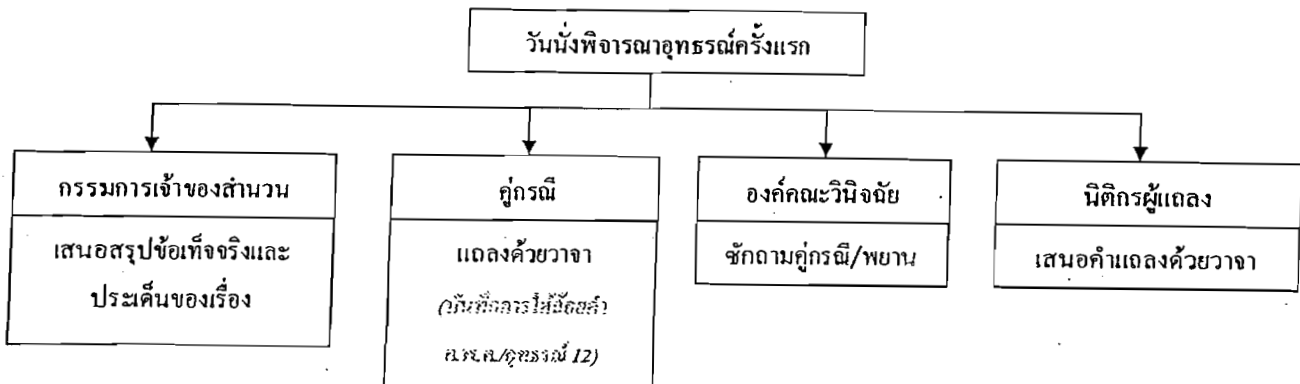
* ที่มา : สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร
สำนักงบประมาณ

ขั้นตอนที่ 3 การนั่งพิจารณาอุทธรณ์ครั้งแรก

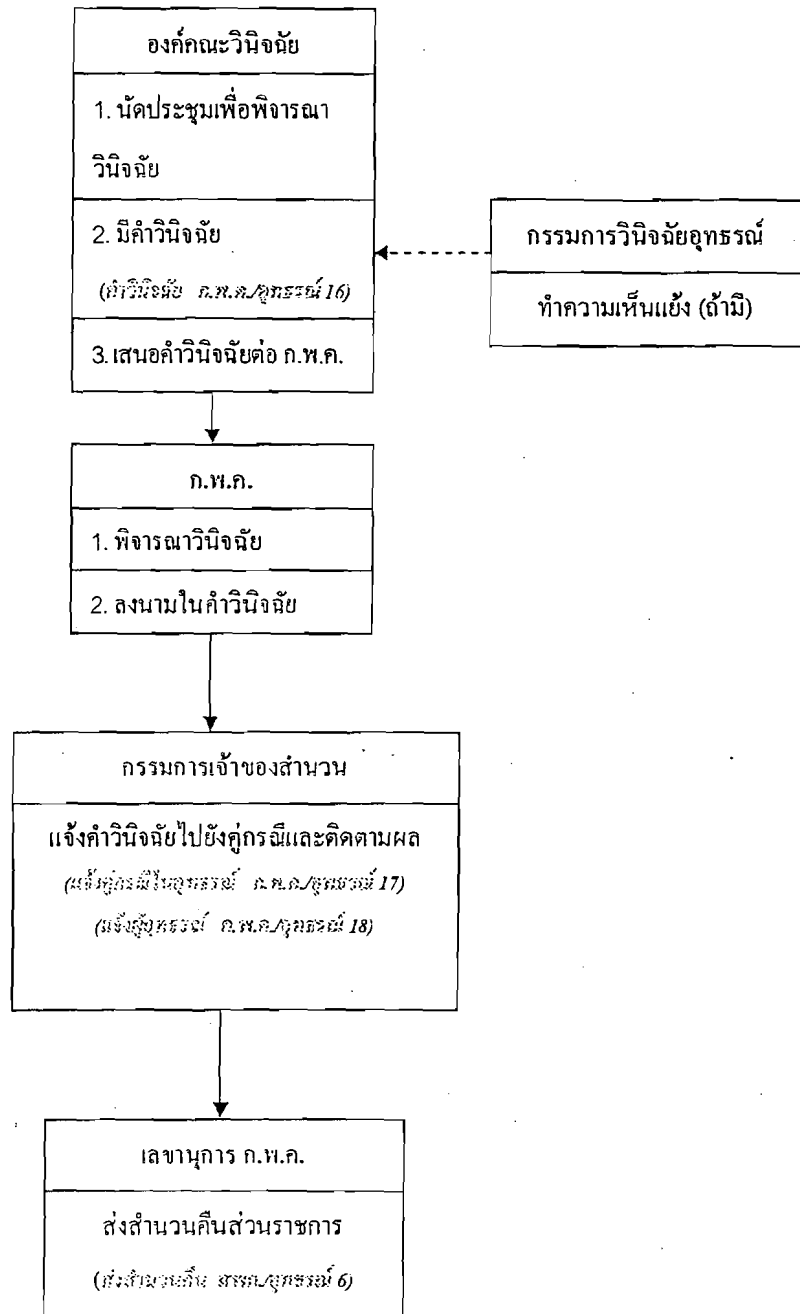
3.1 ก่อนวันนั่งพิจารณาอุทธรณ์ครั้งแรก

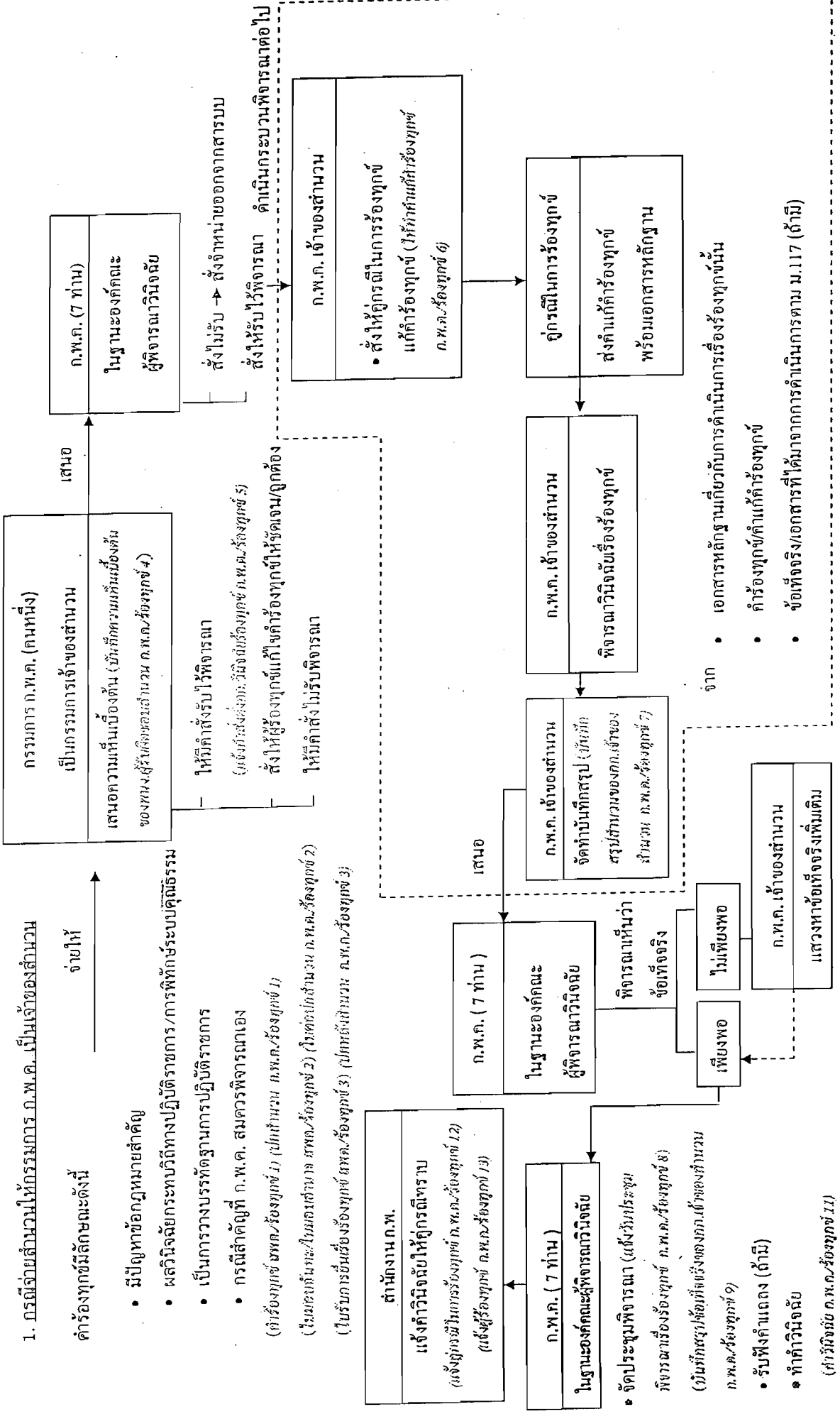
3.2 วันนั่งพิจารณาอุทธรณ์ครั้งแรก

ขั้นตอนที่ 4 การทำคำวินิจฉัยและคำสั่ง

กระบวนการวิธีพิจารณาเรื่องร้องทุกข์ ต่อ ก.พ.ค. (กรณีปัญหาข้อกฎหมายสำคัญ)

ที่มาของกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ*

ประเด็น	พลเรือน		ศาลยุติธรรม		ตำรวจ		ครูและบุคลากรทางการศึกษา	สถาบันอุดมศึกษา	กทท.	
	ก.พ.	ก.บ.ศ.	ก.บ.ศ.	ก.ค.ศ.	ก.ต.ช.	ก.ตร.				ก.พ.อ.
การแต่งตั้ง	โปรดเกล้าฯ	ประธานและกรรมการ ก.บ.ศ. ซึ่งเป็นข้าราชการตุลาการแต่งตั้ง	ประธานและกรรมการ ก.ค.ศ. ซึ่งเป็นข้าราชการตุลาการและข้าราชการศาลยุติธรรมแต่งตั้ง	โปรดเกล้าฯ	โปรดเกล้าฯ	โปรดเกล้าฯ	กรมแต่งตั้ง	โปรดเกล้าฯ	ประธานและกรรมการ ก.ก. โดยตำแหน่งแต่งตั้ง	
จำนวน	ไม่น้อยกว่า ๕ คน แต่ไม่เกิน ๗ คน	ไม่น้อยกว่า ๒ คน	ไม่เกิน ๓ คน	๖ คน (กรณีที่มีรอง ผบ.ตร. เป็น ก.ตร.เพิ่มขึ้น ก็ให้เพิ่มตามจำนวนรอง ผบ.ตร.นั้น)	๔ คน	ไม่เกิน ๗๐ ปี	๙ คน	ไม่น้อยกว่า ๘ คน	๕ คน	
อายุ		อายุไม่ต่ำกว่า ๔๐ ปี	อายุไม่ต่ำกว่า ๔๐ ปี	ไม่ต่ำกว่า ๔๐ ปี และไม่เกิน ๗๐ ปี	ไม่ต่ำกว่า ๔๐ ปี และไม่เกิน ๗๐ ปี	ไม่เกิน ๗๐ ปี	ไม่ต่ำกว่า ๓๕ ปี และไม่เกิน ๗๐ ปี	-	ไม่ต่ำกว่า ๔๐ ปี	
คุณสมบัติและลักษณะต้องห้าม (สรุปที่สำคัญ)	- ไม่ดำรงตำแหน่งทางการเมือง - ไม่ดำรงตำแหน่งหรือตำแหน่งที่รับผิดชอบในพรรคการเมือง หรือเจ้าหน้าที่ไม่ - มิได้เป็นกรรมการโดยตำแหน่งอยู่แล้ว	- ไม่ดำรงตำแหน่งทางการเมือง - ไม่เป็นสมาชิกหรือผู้ดำรงตำแหน่งในพรรคการเมือง	- ไม่ดำรงตำแหน่งทางการเมือง - ไม่เป็นสมาชิกหรือผู้ดำรงตำแหน่งในพรรคการเมือง	- ไม่ดำรงตำแหน่งทางการเมือง - ไม่เป็นสมาชิกหรือผู้ดำรงตำแหน่งในพรรคการเมือง	- ไม่ดำรงตำแหน่งทางการเมือง - ไม่เป็นสมาชิกหรือผู้ดำรงตำแหน่งในพรรคการเมือง	- ไม่ดำรงตำแหน่งทางการเมือง - ไม่เป็นสมาชิกหรือผู้ดำรงตำแหน่งในพรรคการเมือง	- ไม่ดำรงตำแหน่งทางการเมือง - ไม่เป็นสมาชิกหรือผู้ดำรงตำแหน่งในพรรคการเมือง	ดำรงหรือเคยดำรงตำแหน่งไม่ต่ำกว่า ศาสตราจารย์หรือไม่ต่ำกว่าอธิบดี หรือเป็นผู้บริหารจากภาคเอกชนที่ประกอบความสำเร็จไม่การบริหารงานเป็นที่ประจักษ์	- ไม่ดำรงตำแหน่งทางการเมือง - ไม่เป็นสมาชิกหรือผู้ดำรงตำแหน่งในพรรคการเมือง	

* ที่มา : สำนักงานเลขานุการ ก.ร.
สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

ประเด็น	พลเรือน	ศาลยุติธรรม		ตำรวจ		ครูและบุคลากรทางการศึกษา	สถาบันอุดมศึกษา	กทท.
		ก.บ.ศ.	ก.ศ.	ก.ต.ช.	ก.ตร.			
ความเชี่ยวชาญหรือประสบการณ์	ก.พ. ด้านการบริหารทรัพยากรบุคคล ด้านการบริหารและการจัดการ และด้านกฎหมายซึ่งมีผลงานเป็นที่ประจักษ์ในความสามารรถมาแล้ว	ด้านการงบประมาณ ด้านการพัฒนาหรือด้านการบริหารและจัดการ	ด้านการพัฒนาองค์กร ด้านการบริหารหรือด้านการจัดการ	ด้านกฎหมาย การงบประมาณ การพัฒนาองค์กร การวางแผนหรือการบริหารจัดการ	เชี่ยวชาญในสาขา นิติศาสตร์ รัฐศาสตร์ เศรษฐศาสตร์ รัฐประศาสนศาสตร์ อาชีวศึกษา หรือสาขาอื่น ยุติธรรม หรือสาขาอื่น ตามที่ ก.ตร. กำหนด สาขาละไม่เกิน ๑ คน	มีความรู้ ความเชี่ยวชาญ และประสบการณ์สูง ทางด้านการศึกษา ด้านการบริหารงานบุคคล ด้านกฎหมาย ด้านการบริหารการ จัดการภาครัฐ ด้านการองค์กร ด้านการศึกษาพิเศษ ด้านการ บริหารธุรกิจหรือ ด้านเศรษฐศาสตร์ ด้านการผลิตและ พัฒนาฯ และด้าน เทคโนโลยี สารสนเทศหรือด้าน การบริหารจัดการ ความรู้หรือด้านการ วิจัยและประเมินผล ด้านละ ๑ คน	ไม่น้อยกว่าครึ่งหนึ่งต้องเป็นผู้มีความรู้และ ความเชี่ยวชาญด้าน การบริหารงานบุคคล ด้านกฎหมาย หรือ ด้านการบริหารจัดการ ภาครัฐ	ก.พ. ความรู้ความเชี่ยวชาญในด้าน การบริหารงาน ท้องถิ่น ด้านการ บริหารงานบุคคล ด้านระบบราชการ ด้านบริหารและการ จัดการ หรือด้านอื่น ที่จะเป็นประโยชน์ ต่อการบริหารงาน บุคคลของ กทท.
วาระ	๓ ปี	๒ ปี (เกินสองวาระ ติดต่อกันไม่ได้)	๒ ปี (เกินสองวาระ ติดต่อกันไม่ได้)	๔ ปี (เกินสองวาระ ติดต่อกันไม่ได้)	๔ ปี (วาระเดียว)	๔ ปี (เกินสองวาระ ติดต่อกันไม่ได้)	๓ ปี	๔ ปี

รายงานสรุปความคิดเห็นและข้อเสนอแนะ

ร่างพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการฝ่ายรัฐสภา พ.ศ. ...*

ตามที่คณะกรรมการวิสามัญพิจารณาร่างพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการฝ่ายรัฐสภา พ.ศ. ได้มีมติให้จัดโครงการสัมมนา เรื่อง “การเสริมสร้างความเข้าใจและรับฟังความคิดเห็นเกี่ยวกับร่างพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการฝ่ายรัฐสภา พ.ศ.” ขึ้น เพื่อสร้างความเข้าใจ และเปิดโอกาสให้บุคลากรของรัฐสภาได้แสดงความคิดเห็นและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับร่างพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการฝ่ายรัฐสภา พ.ศ. และร่างพระราชบัญญัติที่เกี่ยวข้อง โดยจะนำข้อมูลที่ได้จากการจัดสัมมนาครั้งนี้ มาประกอบการพิจารณาของคณะกรรมการวิสามัญฯ นั้น

บัดนี้ การจัดสัมมนาดังกล่าวเสร็จสิ้นแล้ว สามารถรวบรวมความคิดเห็นและข้อเสนอแนะได้ ดังนี้

๑. ร่างพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการฝ่ายรัฐสภา พ.ศ.

มาตรา ๖

ข้อเสนอแนะ

๑. เสนอให้ส่วนราชการสังกัดรัฐสภาควรมีฐานะเทียบเท่ากระทรวงแทนที่จะมีฐานะเทียบเท่ากรม
๒. เสนอให้มีการตั้งสถาบันพัฒนาข้าราชการฝ่ายนิติบัญญัติ เนื่องจากรัฐสภาเป็นฝ่ายนิติบัญญัติ ดังนั้น บุคลากรของฝ่ายรัฐสภาทุกตำแหน่งจะต้องเป็นบุคลากรที่มีความเชี่ยวชาญและความชำนาญเรื่องนิติบัญญัติอย่างถ่องแท้ไม่ควรไปอิงการอบรมซึ่งจัดโดยสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา โดยเฉพาะข้าราชการที่เป็น นิติกร วิทยากร ซึ่งปฏิบัติหน้าที่เลขานุการของคณะกรรมการในการพิจารณาร่างกฎหมายควรสามารถนำเสนอข้อเท็จจริงและข้อกฎหมายเพื่อประกอบการพิจารณาของคณะกรรมการได้ ดังนั้นการตั้งสถาบันพัฒนาข้าราชการฝ่ายนิติบัญญัติจะเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนางานด้านนิติบัญญัติต่อไป

มาตรา ๘

ข้อเสนอแนะ

- ในการจัดตั้งและการกำหนดอำนาจหน้าที่ของส่วนราชการและหัวหน้าส่วนราชการตามมาตรา ๖ (๓) ควรตราเป็นประกาศรัฐสภามากกว่าการตราเป็นพระราชบัญญัติ ทั้งนี้ เพื่อให้เกิดความเป็นอิสระและมีความคล่องตัวในการปฏิบัติงาน

มาตรา ๑๖

ข้อเสนอแนะ

- ผู้เข้าร่วมสัมมนาส่วนใหญ่เห็นด้วยกับการเพิ่มอำนาจให้ ก.ร. มีอำนาจเพิ่มขึ้นตามมาตรา ๑๖

* ที่มา : โครงการสัมมนาเรื่อง “การเสริมสร้างความเข้าใจและรับฟังความคิดเห็นเกี่ยวกับร่างพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการฝ่ายรัฐสภา พ.ศ. ... วันศุกร์ที่ ๒๘ มกราคม ๒๕๕๔ ณ ห้องบอลรูม โรงแรมกานต์มณี พาเลซ ถนนประดิพัทธ์ กรุงเทพฯ

๓. เสนอให้มีการแก้ไขเพิ่มเติมในมาตรา ๒๓ โดยให้หมายความรวมถึงมีสิทธิในการส่งตัวแทน เข้าร่วมประชุมกับ ก.ร. ทั้งนี้ เพื่อดูแลสิทธิประโยชน์ของข้าราชการ พนักงานและลูกจ้างในสังกัดรัฐสภา

มาตรา ๒๔ และมาตรา ๒๕

ข้อเสนอแนะ

๑. เสนอให้มีการปรับลดระบบตำแหน่งจาก ๔ ระดับ เป็น ๓ ระดับ เพื่อเปิดโอกาสให้ผู้มีความสามารถได้ข้ามระดับมาเป็นประเภทตำแหน่งบริหารได้

๒. เสนอให้มีการพิจารณาทบทวนการกำหนดตำแหน่งงาน บทบาทหน้าที่ความรับผิดชอบใหม่ โดยให้มุ่งเน้นการกำหนดตำแหน่งงานที่มีความสำคัญกับสายงานของฝ่ายนิติบัญญัติ เนื่องจากระบบตำแหน่งตามร่างพระราชบัญญัตินี้มีต้นแบบมาจากสำนักงานก.พ. ซึ่งไม่ได้อิงตามความเป็นจริงในการปฏิบัติงานของฝ่ายนิติบัญญัติ ทั้งนี้ เพื่อให้การทำงานของฝ่ายนิติบัญญัติมีความเข้มแข็งมากขึ้น

มาตรา ๒๖

ข้อเสนอแนะ

- คำจำกัดความของคำว่า “ความไม่เข้าชั้น” และ “ประหยัดเป็นหลัก” นั้นไม่ชัดเจน เช่น หากมีชื่อตำแหน่งเหมือนกัน เช่น นิติกร แต่มีหน้าที่รับผิดชอบหรือลักษณะงานที่ทำนั้นต่างกัน ถือเป็นความเข้าชั้นหรือไม่ หรือในเรื่องของการประหยัดเป็นหลักนั้น หากมีการลดสายงานธุรการออกไปบางส่วน โดยอาจมีการว่าจ้างบริษัทภายนอกเข้ามาดำเนินการแทนจะถือว่าเป็นการประหยัดหรือไม่

มาตรา ๒๗ มาตรา ๒๘ และมาตรา ๒๙

ข้อเสนอแนะ

- เมื่อพิจารณาคบคู่กับแผนผังแสดงเส้นทางความก้าวหน้าในสายอาชีพ พบข้อสงสัยหลายประเด็น อาทิ ในประเภททั่วไปมีการระบุเวลาในการก้าวหน้าตามสายงานไว้ ๖ ปีนั้นมีความหมายอย่างไร และในประเภทอำนวยการหากผู้ครองตำแหน่งผู้อำนวยการกลุ่มงานเป็นเจ้าหน้าที่ระดับ ๗ จะสามารถขึ้นเป็นประเภทอำนวยการ ๘ ได้หรือไม่ ดังนั้น ควรมีรายละเอียดอธิบายแผนผังแสดงเส้นทางความก้าวหน้าในสายอาชีพเพิ่มเติม เพื่อสร้างความเข้าใจที่ถูกต้องมากยิ่งขึ้น

มาตรา ๒๙

ข้อเสนอแนะ

- มาตรา ๒๙ วรรคสาม บัญญัติว่า “ข้าราชการรัฐสภาสามัญอาจได้รับเงินประจำตำแหน่งตามบัญชีอัตราเงินประจำตำแหน่งของข้าราชการรัฐสภาสามัญ ท้ายพระราชบัญญัตินี้ ตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไขที่ ก.ร. กำหนด”

ในกรณีนี้ควรตัดคำว่า “อาจ” ออกไปและควรเขียนให้ชัดเจนว่าให้ได้รับเงินประจำตำแหน่งเหมือนกรณีตามมาตรา ๒๙ วรรคแรก

มาตรา ๓๑

ข้อเสนอแนะ

- ตามมาตรา ๓๑ บัญญัติว่า “การจ่ายเงินเดือนและเงินประจำตำแหน่งให้ข้าราชการรัฐสภาสามัญให้เป็นไปตามระเบียบที่ ก.ร. กำหนด โดยความเห็นชอบของกระทรวงการคลัง”

ตามเหตุผลในการปรับปรุงกฎหมาย ระบุว่า “เพื่อความเป็นอิสระทางการบริหารงานบุคคลและงบประมาณของฝ่ายนิติบัญญัติโดยให้ส่วนราชการสังกัดรัฐสภาเสนองบประมาณรายจ่ายต่อคณะรัฐมนตรี เพื่อจัดสรรเป็นเงินอุดหนุนและให้ ก.ร. มีอำนาจในการกำหนดระเบียบรัฐสภาหรือประกาศรัฐสภาในการบริหารจัดการงบประมาณ การเงิน ทรัพย์สิน และการพัสดุของส่วนราชการในสังกัดรัฐสภา”

ดังนั้น เพื่อให้สอดคล้องกับการปรับปรุงกฎหมายเพื่อความเป็นอิสระทางการบริหารงานบุคคลและงบประมาณของฝ่ายนิติบัญญัติ ซึ่งเสนองบประมาณต่อคณะรัฐมนตรีโดยตรงแล้ว เหตุใดจะต้องบัญญัติถ้อยคำ “โดยความเห็นชอบของกระทรวงการคลัง” แล้วฝ่ายนิติบัญญัติจะเป็นอิสระได้อย่างไร ดังนั้น ในกรณีนี้จึงเห็นควรให้ตัดข้อความ “โดยความเห็นชอบของกระทรวงการคลัง” ออก

มาตรา ๓๓

ข้อเสนอแนะ

- ตามมาตรา ๓๓ บัญญัติว่า “คำวินิจฉัยพฤติกรรมทางจริยธรรมของบุคคล” มีความเข้าใจไม่ชัดเจนในถ้อยคำดังกล่าว เพราะไม่มีข้อพิสูจน์ทางจริยธรรมที่แน่นอนมาเป็นตัวชี้วัดที่เป็นรูปธรรมชัดเจน

มาตรา ๓๔ (๔) และ (๑๑)

ข้อเสนอแนะ

- เสนอให้ไม่ควรยกเว้น เนื่องจากขัดกับมาตรา ๓๓ ในเรื่องของพฤติกรรมทางจริยธรรม

มาตรา ๓๗

ข้อเสนอแนะ

- ตามมาตรา ๓๗ บัญญัติว่า “ในกรณีที่มีเหตุพิเศษ” ก่อให้เกิดข้อสงสัยว่า อะไรคือความหมายของคำว่ากรณีที่มีเหตุพิเศษ ดังนั้นควรมีหลักเกณฑ์หรือวิธีพิจารณาที่ชัดเจนว่าอะไรคือกรณีที่มีเหตุพิเศษ

มาตรา ๔๙

ข้อเสนอแนะ

- ตามมาตรา ๔๙ บัญญัติว่า “มีเหตุผลความจำเป็น” นั้น ยังมีความไม่ชัดเจน และอาจขัดกับหลักคุณธรรม ดังนั้นควรกำหนดให้ชัดเจน

มาตรา ๕๓

ข้อเสนอแนะ

- ควรกำหนดบทลงโทษหากผู้บังคับบัญชาไม่ปฏิบัติตามบทบัญญัติในมาตรา ๕๓

มาตรา ๕๔ และมาตรา ๕๖

ข้อเสนอแนะ

- ควรกำหนดหลักเกณฑ์และมาตรฐานที่เป็นธรรมในการประเมินการเลื่อนเงินเดือนตามระบบ

ตำแหน่งใหม่ที่เป็นร้อยละ ตั้งแต่ ๐%- ๖% เพื่อสร้างความมั่นใจให้กับข้าราชการรัฐสภาสามัญ ซึ่งยังไม่มี ความชัดเจนในเรื่องนี้

มาตรา ๗๐

ข้อเสนอแนะ

- เสนอให้มีการตัดมาตรา ๗๐ ออก เพราะมาตรานี้อาจก่อให้เกิดช่องว่างทางกฎหมายในการเอาผิดแก่ผู้กระทำผิด โดยผู้บังคับบัญชาอาจใช้อำนาจหน้าที่ในทางที่ผิดเพื่อให้ผู้ใต้บังคับบัญชามีความผิดหรือไม่ก็ได้

มาตรา ๘๔ และมาตรา ๘๘

ข้อเสนอแนะ

- ผู้เข้าร่วมสัมมนาส่วนใหญ่เสนอให้ควรมีคณะกรรมการพิทักษ์คุณธรรม (ก.พ.ค.) ประกอบด้วย ตัวแทน ๓ ฝ่าย ได้แก่ ๑. กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ ๒. กรรมการโดยตำแหน่ง ๓. กรรมการที่เป็นตัวแทนจากข้าราชการที่ไม่ได้ดำรงตำแหน่งประเภทบริหาร มีหน้าที่พิจารณาให้ความเป็นธรรมในการอุทธรณ์และการร้องทุกข์แก่ข้าราชการ พนักงาน และลูกจ้าง

ประเด็นข้อเสนอแนะอื่นๆเกี่ยวกับร่างพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการรัฐสภา พ.ศ. ...

ประเด็นที่ ๑ คณะกรรมการข้าราชการรัฐสภา

๑. องค์ประกอบของ ก.ร. นั้น กรรมการส่วนหนึ่งควรมาจากข้าราชการซึ่งมิใช่ข้าราชการโดยตำแหน่ง โดยมาจากตัวแทนในระดับต่างๆ หรือสายงานต่างๆ ที่ผ่านการได้รับเลือกมา ทั้งอาจนี้ดำเนินการรูปแบบเดียวกับสำนักงานศาลยุติธรรม และสำนักงานศาลปกครอง

๒. ควรเพิ่มให้มีคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการฝ่ายรัฐสภาเพื่อรองรับการทำงานของ ก.ร. ซึ่งในอนาคตจะมีการกิจเพิ่มมากขึ้น

๓. ก.ร. ควรให้ความสำคัญกับการสื่อสาร หรือส่งเสริมให้ข้าราชการสามัญรัฐสภาเข้ามามีส่วนร่วมในการพิจารณาเรื่องต่างๆตามหลักธรรมาภิบาลให้มากขึ้น เนื่องจากในอนาคต ก.ร. จะมีอำนาจในการพิจารณาออกกฎหมายที่เป็นผลประโยชน์ต่อข้าราชการรัฐสภา ดังนั้นการสื่อสารข้อมูลข่าวสารให้ข้าราชการรัฐสภาได้รับทราบ หรือสามารถติดตามความเคลื่อนไหวการพิจารณาเรื่องต่างๆ จะสามารถลดช่องว่างหรือความไม่เข้าใจในเรื่องต่างๆ ได้ในระดับหนึ่ง

ประเด็นที่ ๒ เงินเดือน เงินประจำตำแหน่ง และค่าตอบแทน

๑. ปัจจุบันการจ่ายเงินค่าตอบแทนพิเศษที่ข้าราชการสำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร ได้รับปัจจุบันจ่ายเงินตามระดับซี โดยมีเงื่อนไขการจ่ายเงินค่าตอบแทนพิเศษให้แก่ข้าราชการรัฐสภาสามัญที่มีเวลาปฏิบัติราชการไม่น้อยกว่าสองในสามของจำนวนวันทำการในแต่ละเดือน เมื่อมีการปรับระบบแท่งจะไม่มีระบบซี จึงควรมีหลักเกณฑ์การจ่ายเงินให้ชัดเจนและเป็นธรรม

๒. เสนอให้มีการกำหนดอัตราเงินค่าตอบแทนที่เหมาะสม โดยกำหนดให้มีบัญชีเงินเดือน

บัญชีเงินประจำตำแหน่งของข้าราชการรัฐสภาสามัญที่เป็นอิสระ ไม่อ้างอิงกับสำนักงานคณะกรรมการข้าราชการพลเรือน (ก.พ.) รวมทั้งควรพิจารณากำหนดค่าตอบแทนพิเศษให้อยู่ในระดับสูง เพื่อให้สามารถดำรงตนอยู่ได้อย่างมีเกียรติ

๓. ระบบตำแหน่งประเภททั่วไป ควรระบุเงินเดือนขั้นต่ำชั่วคราว เช่นเดียวกับที่กำหนดไว้ในระบบตำแหน่งอื่นๆ

๔. เสนอให้พิจารณาให้พนักงานราชการและลูกจ้างมีสิทธิได้รับเงินค่าตอบแทนพิเศษ

๕. การกำหนดเงินประจำตำแหน่งประเภทวิชาการมีข้อดีสำหรับตำแหน่งชำนาญการและชำนาญการพิเศษ ที่จะได้รับเงินประจำตำแหน่งซึ่งจากเดิมไม่ได้ แต่จะเกิดข้อเสียสำหรับประเภทระดับเชี่ยวชาญที่จะถูกลดจำนวนเงินประจำตำแหน่งจากเดิม ๒๐,๐๐๐ บาท เหลือเพียง ๙,๙๐๐ บาท

๖. ควรเพิ่มค่าตอบแทนกรณีปฏิบัติราชการนอกเวลาราชการ เช่น กรณีการจัดทำรายงานร่างพระราชบัญญัติที่มีความสำคัญและเร่งด่วน

ประเด็นที่ ๓ ประเภทตำแหน่งและระดับตำแหน่ง

๓.๑ ตำแหน่งข้าราชการสามัญประเภทวิชาการ

๓.๑.๑ ตำแหน่งนิติกร ควรเปลี่ยนชื่อเป็น “นักกฎหมายนิติบัญญัติ” เพื่อเป็นการแยกให้ชัดเจนสำหรับภารกิจ บทบาทหน้าที่และจะได้เกิดการเปลี่ยนแปลงทัศนคติเชิงบวกต่องานนิติบัญญัติ เนื่องจากการใช้ชื่อตำแหน่งว่า “นักกฎหมายนิติบัญญัติ” จะทำให้เจ้าหน้าที่ต้องพัฒนาตัวเองให้เหมาะสมกับชื่อตำแหน่ง รวมทั้งเพื่อพิสูจน์ตนเองว่าไม่ได้ด้อยกว่านักกฎหมายจากสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา หรือนักกฎหมายใดในหน่วยงานอื่น

ตำแหน่งวิทยากร ควรเปลี่ยนชื่อเป็น “นักวิชาการนิติบัญญัติ” เพื่อแสดงความเป็นเอกลักษณ์ของเจ้าหน้าที่ฝ่ายรัฐสภาที่เชี่ยวชาญงานด้านนิติบัญญัติ ประกอบกับทำให้มีความชัดเจนเรื่องชื่อภารกิจงาน บทบาทหน้าที่และการประเมินผล

ดังนั้น เสนอให้ในมาตรา ๒๕ มาตรา ๒๖ มาตรา ๒๗ ควรระบุชื่อตำแหน่งงานให้มีคำว่า “นิติบัญญัติ”

๓.๑.๒ การแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งระดับทักษะพิเศษ ขอให้พิจารณาในสายงานเจ้าหน้าที่วิเทศสัมพันธ์ ซึ่งปฏิบัติงานด้านภาษาต่างประเทศ สำหรับผู้ปฏิบัติงานที่มีการพัฒนาเพื่อเพิ่มศักยภาพให้สูงขึ้น มีความรู้ความสามารถในการแปลเอกสารและปฏิบัติงานด้านภาษาต่างประเทศได้ ๒ ภาษาซึ่งเป็นประโยชน์แก่ทางราชการเพิ่มมากขึ้น ดังนั้นผู้ปฏิบัติงานควรได้รับการพิจารณาแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งระดับทักษะพิเศษด้วย

๓.๒ ความก้าวหน้าในสายอาชีพ

๓.๒.๑ ในบางตำแหน่งเดิม (ระบบซี) มีความก้าวหน้าถึงระดับ ๖ แต่ในร่างพระราชบัญญัติ (ระบบแท่ง) กำหนดให้มีความก้าวหน้าแค่ระดับชำนาญงาน โดยบางตำแหน่งสามารถก้าวหน้าถึงระดับอาวุโส เช่น เจ้าหน้าที่ห้องสมุด หรือเจ้าหน้าที่ธุรการ แต่ในส่วน ช่างศิลป์ นายช่างศิลป์ มีความก้าวหน้าได้แค่ระดับชำนาญงานเท่านั้น ดังนั้น ควรปรับตำแหน่งดังกล่าวให้มีก้าวหน้าได้ถึงระดับอาวุโสเช่นกัน

๓.๒.๒ ตามแผนผังแสดงเส้นทางความก้าวหน้าในสายอาชีพมีถึงระดับอาวุโส แต่ที่กำหนดไว้ในร่างพรบ. ระเบียบข้าราชการรัฐสภา พ.ศ. มาตรา ๒๔ (๔) ได้บัญญัติในข้อ (ง) มีถึงระดับทักษะพิเศษ เห็นว่าเป็นการบัญญัติไว้ไม่สอดคล้องกัน

๓.๒.๓ ควรกำหนดให้ชัดเจนว่าตำแหน่งผู้อำนวยการกลุ่มงานจะถูกจัดอยู่ในประเภทใด เช่นประเภทผู้อำนวยการ หรือประเภทวิชาการ และควรระบุเรื่องเงินเพิ่มหรือเงินตอบแทนพิเศษ

๓.๒.๔ เหตุใดบางตำแหน่ง เช่น นักวิชาการช่างศิลป์ ได้ชะลอการกำหนดมาตรฐานตำแหน่งในระดับ ๙ ไว้ ดังนั้น ควรกำหนดมาตรฐานในทุกตำแหน่งให้ชัดเจน

๓.๒.๕ การเพิ่มตำแหน่งผู้ช่วยหัวหน้าส่วนราชการสังกัดรัฐสภา อาจทำให้สายการบังคับบัญชายาวขึ้น ซึ่งจะส่งผลให้มีขั้นตอนในการปฏิบัติงานมากเกินไปจนความจำเป็น ไม่สอดคล้องกับนโยบายลดขั้นตอนการทำงาน

๓.๒.๖ เสนอให้พิจารณาความก้าวหน้าในสายงานตำแหน่งนักบัญชี นักวิชาการเงินและบัญชี ให้อยู่ในระดับ ๓-๑๑ เช่นเดียวกับ สายงานนิติการ และวิทยาการ

๓.๒.๗ เสนอให้ในตำแหน่งประเภทวิชาการ เช่น นักประชาสัมพันธ์ นักสื่อสารมวลชน สามารถขึ้นไปถึงระดับทรงคุณวุฒิได้

๓.๒.๘ เสนอให้มีการกำหนดความชัดเจนในตำแหน่งนักสื่อสารมวลชน เนื่องจากตามร่างพรบ.ใหม่ ตำแหน่งนักสื่อสารมวลชน ประกอบด้วย ตำแหน่งผู้จัดรายการ เจ้าหน้าที่กระจายเสียง และผู้สื่อข่าว ซึ่งในทางปฏิบัติจะมีความชำนาญเฉพาะด้านที่ตนดำรงตำแหน่งอยู่

๓.๒.๙ ความก้าวหน้าในสายงานประเภทวิชาการที่กำหนดให้สูงสุดถึงระดับคุณวุฒิ ในทางปฏิบัติจริงคาดว่าจะเกิดขึ้นจริงได้ยาก

ประเด็นที่ ๔ สิทธิประโยชน์และสวัสดิการ

๑. ควรนับอายุราชการในระบบเดิมกับระบบใหม่อย่างต่อเนื่อง เพื่อสิทธิประโยชน์ของข้าราชการรัฐสภาสามัญไม่ให้เสียโอกาสในการเลื่อนระดับที่สูงขึ้น

๒. ตำแหน่งนิติกร จะได้รับสิทธิประโยชน์เหมือนกันทุกสำนักหรือไม่ เนื่องจากยังไม่มี ความชัดเจนในเรื่องนี้ ทั้งนี้ไม่ควรแยกให้เฉพาะนิติกรที่บรรจุในบางสำนักเท่านั้นควรได้รับสิทธิประโยชน์เท่าเทียมกัน

๓. ควรกำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการในการเบิกค่ารักษาพยาบาลให้ชัดเจน เช่น กำหนดให้สามารถเบิกจ่ายได้ตามระเบียบเดิม เป็นต้น

๔. ควรกำหนดให้ข้าราชการ พนักงานและลูกจ้างได้รับสิทธิในการรักษาพยาบาลในโรงพยาบาลของตนเอง

๕. ควรกำหนดให้ได้รับสิทธิประโยชน์กรณีเสียชีวิตจากการเดินทางศึกษาดูงานทั้งในประเทศและต่างประเทศ ในจำนวนที่สูงกว่าที่กำหนดไว้ในระเบียบของกระทรวงการคลัง หรือกำหนดมาตรการอื่นๆ ที่จำเป็น เช่น การจัดค่าประกันชีวิตให้แก่ข้าราชการ พนักงาน และลูกจ้าง การปูนบำเหน็จโดย การให้สิทธิพิเศษแก่ทายาทในการเข้ารับราชการ การกำหนดให้ได้รับเบี้ยเลี้ยงภัย เป็นต้น เนื่องจากในการเดินทางศึกษาดูงานของคณะกรรมการฯ เช่น คณะกรรมการการทหาร ซึ่งมีภารกิจด้านความมั่นคงจะต้อง

เดินทางเข้าไปในพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้ หรือกรณีกลุ่มงานคณะกรรมการโทรคมนาคมและการสื่อสาร
เดินทางไปศึกษาดูงานแล้วประสบอุบัติเหตุมีข้าราชการเสียชีวิต เป็นต้น

๖. ควรสร้างอาคารที่พักอาศัยให้เพียงพอ หรือสนับสนุนให้มีโครงการสวัสดิการการเช่าซื้อที่
อยู่อาศัยแก่ข้าราชการที่นอกเหนือจากโครงการของกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการ (กบข.) หรือสนับสนุน
ปัจจัยอื่นที่จำเป็นสำหรับการดำรงชีวิตของข้าราชการ เพื่อให้ข้าราชการมีสิทธิ และขวัญกำลังใจในการ
ปฏิบัติงานได้อย่างเต็มประสิทธิภาพ

ข้อสังเกตอื่นๆ

๑. ควรกำหนดหลักเกณฑ์ หรือเงื่อนไขการรับโอนบุคคลภายนอกที่จะโอนย้ายมาบรรจุเป็น
ข้าราชการรัฐสภาสามัญให้ชัดเจนว่าจะต้องเป็นบุคคลที่มีความรู้ความสามารถจริงและเป็นที่ยอมรับ เพื่อให้
สอดคล้องกับหลักการบริหารบ้านเมืองที่ดีและหลักการบริหารงานระบบคุณธรรม ซึ่งในร่างพรบ. ยังไม่มีการระบุ
เรื่องนี้ไว้ชัดเจน

๒. กรณีข้าราชการสำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎรที่ผ่านการอบรมหลักสูตร
นักกฎหมายภาครัฐที่สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาจัดขึ้นปรากฏว่าไม่ได้รับเงินค่าตอบแทนเหมือน
ข้าราชการในสังกัด ก.พ. โดย ก.ร. ไม่ได้ดำเนินการแต่อย่างใด และส่งผลให้สำนักงานเลขาธิการสภา
ผู้แทนราษฎรถูกลดโควตาข้าราชการตำแหน่งนิติกรในการเข้ารับอบรมในครั้งต่อไป

๓. ยังไม่มีความชัดเจนในทางปฏิบัติเกี่ยวกับการควบคุมและตรวจสอบมาตรฐานจริยธรรม
ของผู้บังคับบัญชาในการประเมินผลการปฏิบัติราชการ เพื่อใช้ประกอบการพิจารณาแต่งตั้งและเลื่อนเงินเดือน
ผู้ใต้บังคับบัญชา

๔. ควรกำหนดให้มีหลักเกณฑ์และวิธีการในการลงโทษ ก.ร. ในกรณีที่ไม่สามารถปฏิบัติตามอำนาจ
หน้าที่ตามมาตรา ๒๐ ของร่างพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการรัฐสภา พ.ศ.

๓. ร่างพระราชบัญญัติเงินเดือนและเงินประจำตำแหน่ง (ฉบับที่ ..) พ.ศ.

- ไม่มีประเด็นข้อเสนอนะ

๔. ร่างพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการ (ฉบับที่ ..) พ.ศ.

- ไม่มีประเด็นข้อเสนอนะ

วิเคราะห์ผลดีผลเสียของการจำแนกตำแหน่งของระบบราชการไทย
ตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2535 (เดิม)
และตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2551 (ใหม่)

1. หลักการเหตุผล

ระบบจำแนกตำแหน่ง (Position Classification System) หรือที่เรียกกันโดยทั่วไปว่า ระบบ “พีซี” เป็นระบบโครงสร้างตำแหน่งที่นำมาใช้ในการบริหารงานบุคคลสำหรับราชการพลเรือนไทย ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2518 แทนระบบจำแนกชั้นยศ (Rank Classification) ซึ่งเป็นระบบโครงสร้างตำแหน่งตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2497 โดยมีการเปลี่ยนแปลงสาระสำคัญของโครงสร้างตำแหน่ง จากเดิมที่จัดตำแหน่งข้าราชการพลเรือนสามัญเป็น 5 ชั้น ประกอบด้วย ชั้นจัตวา ชั้นตรี ชั้นโท ชั้นเอก และชั้นพิเศษ ซึ่งระบบจำแนกตำแหน่ง ตามระบบ “พีซี” ระบบราชการไทยได้ใช้งานมายาวนานต่อเนื่องมา ตั้งแต่พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2518 และพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2535 จนกระทั่งเมื่อวันที่ 26 มกราคม 2551 พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2551 มีผลบังคับใช้อย่างเป็นทางการ ทำให้ระบบการบริหารงานบุคคลของระบบราชการไทยเปลี่ยนแปลงไปอย่างมาก โดยทำให้บทบาท ภารกิจของภาคราชการ และนโยบายในการปรับปรุงระบบบริหารจัดการภาครัฐ เปลี่ยนแปลงไปจากเดิม

2. วิเคราะห์ข้อดีข้อเสียของการจำแนกตำแหน่ง

ตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2535 (เดิม)

ข้อดี	ข้อเสีย
<p>1. เป็นระบบที่ยืดหยุ่นหน้าที่ความรับผิดชอบของตำแหน่งเป็นหลัก โดยการกำหนดตำแหน่งใดจะต้องพิจารณาให้สอดคล้องกับลักษณะงาน ขอบเขตหน้าที่ความรับผิดชอบ ความยุ่งยากและคุณภาพงาน</p> <p>2. มุ่งเน้นการพัฒนาข้าราชการตามความชำนาญเฉพาะทาง (Specialization) กล่าวคือ ยิ่งปฏิบัติงานในระดับที่สูงขึ้น ก็ยิ่งต้องใช้ความรู้ความสามารถและความชำนาญเฉพาะในทางลึกมากขึ้น</p> <p>3. กำหนดโครงสร้างระดับตำแหน่งเป็นมาตรฐานกลางร่วมกันทุกสายงานจำนวน 11 ระดับ ตั้งแต่ระดับ 1</p>	<p>1. การจำแนกตำแหน่งเป็นมาตรฐานกลางร่วมกัน (Common Level) จำนวน 11 ระดับ เพียงมาตรฐานเดียว ทำให้เกิดปัญหากรณีการจัดตำแหน่งประเภทวิชาชีพเฉพาะบางสายอาชีพ ซึ่งเป็นที่ต้องการของตลาดแรงงาน และโดยทั่วไปจ้างด้วยราคาสูง ไว้ในระดับเดียวกับตำแหน่งที่รับผิดชอบงานสนับสนุนทั่วไปของหน่วยงาน ซึ่งทำให้ผู้เกี่ยวข้องเข้าใจและรู้สึกยอมรับได้ยาก โครงสร้างตำแหน่งที่เป็นอยู่ไม่ยืดหยุ่นให้สามารถปรับใช้แนวทางที่แตกต่างกันตามลักษณะวิชาชีพ ความขาดแคลน และข้อเท็จจริงของตลาดแรงงานหรือเงื่อนไขอื่น เพื่อการจัดการที่เหมาะสมแตกต่างกันไปในแต่ละกลุ่มได้</p>

ข้อดี	ข้อเสีย
<p>ถึงระดับ 11 (ระบบซี) หรือ Common Level : ระดับมาตรฐานกลาง โดยจำแนกระดับความรับผิดชอบที่แตกต่างกันของตำแหน่งหนึ่งกับตำแหน่งอื่น เพื่อการสรรหาและใช้ประโยชน์บุคคลให้เหมาะสมกับงาน (Put the right man to the right job)</p> <p>4. จ่ายค่าตอบแทนตามระดับตำแหน่ง กล่าวคือตำแหน่งในระดับเดียวกันจะได้รับเงินเดือนในบัญชีเงินเดือนในบัญชีอัตราเงินเดือนเดียวกัน โดยกำหนดโครงสร้างเงินเดือนแยกตามระดับตำแหน่งภายใต้แนวคิดการกำหนดค่าตอบแทนตามค่าของงาน (Equal Pay for Equal Work) เป็นมาตรฐานที่ใช้ร่วมกันในทุกสายอาชีพ และมีบัญชีอัตราเงินเดือนเพียงบัญชีเดียว</p> <p>5. บริหารงานตามหลักคุณธรรม อันประกอบด้วยหลักความรู้ ความสามารถ และหลักความเป็นกลางทางการเมือง ซึ่งระบบราชการไทยใช้เป็นกรอบในการบริหารทรัพยากรบุคคลตลอดมา</p>	<p>2. การจำแนกกลุ่มตำแหน่งในราชการพลเรือนเป็นสายงานย่อย ๆ จำนวนมาก (มากกว่า 450 สายงาน) โดยเน้นกรอบความคิดในการสร้างความชำนาญเฉพาะทาง ทำให้จำนวนสายงานในราชการพลเรือนมีแนวโน้มเพิ่มมากขึ้น เป็นผลทำให้เกิดความไม่คล่องตัวและเป็นข้อจำกัดในการบริหารกำลังคน ทำให้ใช้ประโยชน์กำลังคนในองค์กรไม่เต็มที่ ไม่สามารถบริหารกำลังคนได้ตามสถานการณ์ที่เป็นจริง</p> <p>3. การกำหนดทางก้าวหน้าลักษณะเลื่อนไหล (Grade Creep) และค่าข้อกำหนดระดับตำแหน่งต่อยอดขึ้นไปเรื่อย ๆ โดยไม่มีจุดจำกัด เนื่องจากค่านิยมของข้าราชการส่วนใหญ่มองระดับตำแหน่งเป็นเครื่องแสดงสถานภาพของบุคคล เช่นเดียวกับระบบชั้นยศ ประกอบกับการใช้มาตรฐานกลางร่วมกัน 11 ระดับ โดยมีได้ระบบแสดงทางก้าวหน้าของแต่ละกลุ่มตำแหน่งให้เห็นชัดเจน ทำให้ข้าราชการส่วนใหญ่เข้าใจว่ายังสามารถกำหนดตำแหน่งเป็นระดับสูงขึ้นไปได้เรื่อย ๆ ด้วยเหตุนี้ การทำความเข้าใจให้ยอมรับว่าแต่ละตำแหน่งมีค่างาน (Job Value) ที่แตกต่างกัน รูปแบบความก้าวหน้าในงานจึงไม่เท่ากัน จึงทำได้ยาก</p> <p>4. ความไม่เป็นธรรมในการจ่ายค่าตอบแทน เนื่องจากไม่สามารถจัดระบบการจ่ายค่าตอบแทนตามลักษณะงานของแต่ละกลุ่มอาชีพที่มีลักษณะเฉพาะให้แตกต่างกันได้ และการจ่ายค่าตอบแทนไม่สอดคล้องกับการจ้างงานในตลาดแรงงานตลอดจนสภาพการณ์ที่ระบบไม่สามารถจำแนกความแตกต่างของค่างานในแต่ละระดับตำแหน่งได้อย่างชัดเจน จำทำให้การจ่ายค่าตอบแทนไม่เป็นไปตามค่างานและไม่สัมพันธ์กับผลการปฏิบัติงานจริง</p>

จากการวิเคราะห์ข้อดีข้อเสียของการใช้ระบบจำแนกตำแหน่งตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2535 ทำให้เห็นว่า ระบบจำแนกตำแหน่งและค่าตอบแทนซึ่งเป็นไปตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2535 ไม่เอื้ออำนวยต่อการบริหารทรัพยากรบุคคลในภาครัฐในปัจจุบัน ซึ่งจะต้องเน้นการมุ่งผลสัมฤทธิ์ การกระจายอำนาจจากส่วนกลาง การให้อิสระในการบริหารจัดการด้านการบริหารทรัพยากรบุคคลกับส่วนราชการ การสร้างความรับผิดชอบที่สามารถตรวจสอบได้ของส่วนราชการ ตลอดจนสภาพการณ์แข่งขัน ทั้งภาคเอกชน ภาครัฐ ที่ส่วนต้องการคนเก่งคนดีเข้ามาทำงานในองค์กรมากขึ้น จึงเป็นเหตุให้ต้องปรับปรุงระบบบริหารทรัพยากรบุคคลภาครัฐ เพื่อให้รองรับกับการเปลี่ยนแปลง พร้อมกับการสร้างความสามารถในการให้บริการสาธารณะที่ยุ่ยากและซับซ้อนมากขึ้น ผ่านทางบุคลากรที่เป็นข้าราชการ โดยการวางระบบบริหารผลการปฏิบัติงานให้เชื่อมโยงผลสำเร็จ / ผลงานขององค์กร เข้ากับการประเมินผลการปฏิบัติงานรายบุคคล และกำหนดสมรรถนะที่จำเป็นสำหรับการดำรงตำแหน่ง เป็นเงื่อนไขการพัฒนาตัวบุคคลให้สอดคล้องกับบทบาทและลักษณะงานที่รับผิดชอบ ดังนั้น เมื่อวันที่ 26 มกราคม 2551 พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2551 มีผลบังคับใช้อย่างเป็นทางการ ซึ่งหวังไว้ว่าจะสามารถเป็นเครื่องมือที่จะสามารถแก้ไขข้อเสียต่าง ๆ เกี่ยวกับการบริหารทรัพยากรบุคคลภาครัฐที่เกิดขึ้นในอดีตที่ผ่านมา

3. วิเคราะห์ข้อดีข้อเสียของการจำแนกตำแหน่ง

ตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2551(ใหม่)

ข้อดี	ข้อเสีย
<p>1. ยกเลิกการกำหนดโครงสร้างระดับตำแหน่งเป็นมาตรฐานกลางร่วมกันทุกสายงานจำนวน 11 ระดับ ตั้งแต่ระดับ 1 ถึงระดับ 11 (ระบบซี) หรือ Common Level โดยเป็นมาใช้การกำหนดตำแหน่งโครงสร้างตามประเภทตำแหน่ง โดยแบ่งออกเป็น 4 ประเภท ตำแหน่ง ประกอบด้วย ประเภทบริหาร ประเภทอำนวยการ ประเภทวิชาการ และประเภททั่วไป เพื่อการจำแนกตำแหน่งและกำหนดค่าตอบแทนมีความชัดเจนมากยิ่งขึ้น</p> <p>2. ทำให้ส่วนราชการสามารถบริหารตำแหน่งใน “ระบบเปิด” โดยคำนึงถึงสมรรถนะของบุคคลผู้ดำรงตำแหน่ง (Competency) ควบคู่กับหลักค่างาน เน้นความสำคัญของบุคคลผู้ดำรงตำแหน่งและลักษณะของงานบทบาทหน้าที่ที่รับผิดชอบ เพื่อให้สามารถสรรหา</p>	<p>1. การบังคับใช้พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2551 ในระยะแรก มีผลกระทบกับข้าราชการทั่วประเทศประมาณ 4 แสนคน ซึ่งถือว่าการเปลี่ยนแปลงดังกล่าว ทำให้เกิดผลกระทบในวงกว้าง การสื่อสารในระยะเริ่มต้น อาจส่งผลให้เกิดความไม่เข้าใจในผลการเปลี่ยนแปลงดังกล่าว ทั้งในส่วนของภาคราชการ บุคลากรภาครัฐ ผู้ที่ต้องการจะเข้ามาในระบบราชการในอนาคต และรวมไปถึงประชาชนโดยทั่วไปด้วย</p> <p>2. การบริหารทรัพยากรบุคคลภาครัฐ ตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2551 ซึ่งเป็นกฎหมายใหม่สำหรับการบริหารงานบุคคลภาครัฐ ดังนั้นการปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ต่าง ๆ ที่สำนักงาน ก.พ. ได้กำหนดขึ้น อาจทำให้การปฏิบัติตามหลักเกณฑ์และระเบียบต่าง ๆ ของส่วนราชการ เกิดข้อผิดพลาดได้ง่าย</p>

ข้อดี	ข้อเสีย
<p>และแต่งตั้งข้าราชการที่มีคุณลักษณะเหมาะสมที่สุดเข้าสู่ตำแหน่ง ให้ข้าราชการก้าวหน้าในอาชีพ มีโอกาสในการสร้างผลงาน ส่งเสริมให้เกิดการพัฒนาและเรียนรู้งานที่หลากหลาย โดยระบบจะเอื้อต่อการเคลื่อนย้ายถ่ายเทกำลังคน</p> <p>3. ทำให้สามารถกระจายอำนาจการบริหารทรัพยากรบุคคล ของส่วนราชการให้อำนาจและอิสระในการบริหาร “คน” อย่างยืดหยุ่นคล่องตัวภายใต้กรอบโครงสร้างจำแนกตำแหน่งที่เน้นการจัดตำแหน่งตามค่างาน (Job Value) ซึ่งจะสัมพันธ์กันทั้งองค์การตามแนวคิดการให้อิสระในการบริหาร (Let the manager manage) โดยที่ส่วนราชการมีอำนาจในการกำหนดตำแหน่ง และ ก.พ. มีหน้าที่จัดทำมาตรฐานกำหนดตำแหน่ง เสนอแนะคณะรัฐมนตรีเพื่อพิจารณากำหนดกรอบจำนวนหรือค่าใช้จ่ายในภาพรวมเพื่อให้การบริหารทรัพยากรบุคคลของส่วนราชการเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพและคุ้มค่าเชิงภารกิจของรัฐ</p> <p>4. สามารถบริหารมุ่งผลสัมฤทธิ์ ออกแบบระบบตำแหน่งเพื่อให้ข้าราชการได้ปฏิบัติราชการอย่างมีเป้าหมาย ใช้คุณภาพกำลังคนอย่างสร้างสรรค์และมีประสิทธิผล และออกแบบระบบค่าตอบแทนให้สามารถตอบแทนผลการปฏิบัติงานของข้าราชการได้อย่างเหมาะสมกับผลงาน</p> <p>5. สามารถออกแบบค่าตอบแทน ตามหลักอัตราตลาด ออกแบบค่าตอบแทนงานในภาคราชการเทียบเคียงระหว่างสายอาชีพและเปรียบเทียบกับงานในภาคเอกชน โดยตระหนักถึงการแข่งขันเพื่อให้ได้ “คนดี คนเก่ง” จากตลาดแรงงาน และรักษาผู้มีความรู้ความสามารถให้ยังคงอยู่ในราชการ (โดยการแบ่งบัญชีเงินเดือนตามพระราชบัญญัติข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2551 จะแบ่งให้สอดคล้องกันประเภทบัญชีตำแหน่ง โดยจะมีบัญชีเงินเดือน 4 บัญชี</p>	<p>3. ปัจจุบันกฎ ระเบียบ ต่าง ๆ ยังไม่ครอบคลุม และชัดเจนเพียงพอ สอดรับกับพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2551 ทำให้การบริหารทรัพยากรบุคคลภาครัฐยังไม่คล่องตัวเท่าที่ควร</p>

ข้อดี	ข้อเสีย
<p>ประกอบด้วย ประเภทบริหาร ประเภทอำนาจการ ประเภทวิชาการ และประเภททั่วไป) เพื่อมีความ คล่องตัวในการบริหารค่าตอบแทนภาครัฐ 6. มีการตั้งคณะกรรมาธิการศึกษาระบบคุณธรรม ก.พ.ค. เพื่อเป็นการเสริมสร้างความเข้มแข็งแก่ระบบ ราชการและดูแลคุ้มครองให้ข้าราชการได้รับการปฏิบัติ อย่างเป็นธรรมมากยิ่งขึ้น</p>	

4. สรุปผลการวิเคราะห์

จากการวิเคราะห์ข้อดี ข้อเสีย การจำแนกตำแหน่งและการกำหนดค่าตอบแทน ตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2551 จะเห็นว่า จะมีประโยชน์กับระบบราชการ ข้าราชการ และประเทศชาติ ได้มากกว่าการใช้พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน ในฉบับที่ผ่านมา ในอดีต แม้ว่าจะมีข้อเสีย อาจจะเป็นข้อเสียในระยะเริ่มต้น หรือเป็นช่วงระยะเวลา เปลี่ยนผ่านการใช้กฎหมายจากพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2535 เป็นพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2551 ดังนั้นสำนักงาน ก.พ. จึงได้กำหนด เป้าหมายวิสัยทัศน์ (พ.ศ. 2563) ของระบบราชการพลเรือนไว้โดยให้ความสำคัญกับระบบ บริหารงานบุคคลและในวิสัยทัศน์ดังกล่าว คาดหวังว่าระบบราชการและบทบาทของข้าราชการ จะต้องสนับสนุนและส่งเสริมให้การดำเนินภารกิจของภาครัฐบรรลุเป้าหมาย มีผลลัพธ์เป็น ประโยชน์ต่อสังคมโดยรวม โดยเป้าหมายวิสัยทัศน์ (พ.ศ. 2563) ของระบบราชการพลเรือน มีรายละเอียด ดังต่อไปนี้

วิสัยทัศน์ของภาครัฐ “เพื่อสังคมไทยก้าวไกล ประเทศไทยก้าวหน้า”

วิสัยทัศน์ของระบบราชการพลเรือน (พ.ศ. 2563)

“มุ่งปรับระบบการบริหารทรัพยากรบุคคล ให้ภาคราชการพลเรือน สามารถรับใช้ ประเทศชาติได้ดียิ่งขึ้นโดยที่ข้าราชการเต็มใจอุทิศตนและศักยภาพทั้งหมดของตน โดยมุ่งหวังให้ เกิดประโยชน์แก่ประชาชน ส่วนรวมและโดยความเชื่อมั่นว่าศักยภาพของตนเป็นสิ่งที่มีความสำคัญต่อ ภาครัฐ อีกทั้งศักยภาพนี้จะได้รับการส่งเสริมพัฒนาให้เป็นประโยชน์ยิ่ง ๆ ขึ้นไป”

นายบุญเลิศ งามลักษณะมงคล
นักทรัพยากรบุคคลชำนาญการ
กลุ่มงานพัฒนาองค์กรและระบบงาน
สำนักบริหารกลาง

สรุปคำถาม - คำตอบ เกี่ยวกับการดำเนินการตามพระราชบัญญัติระเบียบ^{*}
ข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2551
ประเด็น การจัดตำแหน่งข้าราชการ การเลื่อน โอน ย้าย และการกำหนด
ตำแหน่ง กุมภาพันธ์ 2552

หลักการ กรอบแนวคิด และข้อมูลพื้นฐาน

1. พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2551 มีหลักการหรือวัตถุประสงค์การจัดระเบียบข้าราชการพลเรือนอย่างไร

ตอบ พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2551 เป็นกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือนฉบับแรกที่ได้วางหลักการจัดระเบียบข้าราชการพลเรือนไว้ในมาตรา 34 ว่า "การจัดระเบียบข้าราชการพลเรือนตามกฎหมายนี้ต้องเป็นไปเพื่อผลสัมฤทธิ์ต่อภารกิจของรัฐ ความมีประสิทธิภาพและความคุ้มค่า โดยให้ข้าราชการปฏิบัติราชการอย่างมีคุณภาพ คุณธรรม และมีคุณภาพชีวิตที่ดี" ดังนั้น ก.พ. ก.พ.ค. และองค์การบริหารทรัพยากรบุคคลในส่วนราชการต่างๆ เช่น อ.ก.พ. กระทรวง อ.ก.พ. กรม อ.ก.พ. จังหวัด รวมทั้งผู้บริหารของส่วนราชการจะใช้อำนาจหน้าที่และดุลพินิจตัดสินใจดำเนินการใด ๆ เกี่ยวกับการบริหารทรัพยากรบุคคลตามที่กฎหมายให้อำนาจไว้จะต้องคำนึงถึงหลักการพื้นฐานดังกล่าวเป็นแนวปฏิบัติ

* ที่มา กลุ่มสื่อสารองค์กร สำนักงาน ก.พ.

๒. ข้าราชการหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐประเภทใดบ้างที่ได้รับผลกระทบจากการปรับเปลี่ยนตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2551 นี้ ครอบคลุมถึงลูกจ้างประจำ พนักงานราชการ และลูกจ้างชั่วคราวจะต้องเปลี่ยนเข้าสู่ระบบใหม่ด้วยหรือไม่

ตอบ พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2551 ครอบคลุมเฉพาะข้าราชการพลเรือนสามัญ และข้าราชการพลเรือนในพระองค์ ประมาณ 400,000 คน ในส่วนราชการ 19 กระทรวง ในจำนวนนี้จะไม่ครอบคลุมถึงข้าราชการครู ทหาร ตำรวจ อัยการ รวมทั้งข้าราชการส่วนท้องถิ่น พนักงานราชการ ลูกจ้างประจำ และลูกจ้างชั่วคราวในส่วนราชการ

๓. สำนักงาน ก.พ. และส่วนราชการต่าง ๆ มีการเตรียมการอย่างไร เพื่อรองรับการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นนี้

ตอบ สำนักงาน ก.พ. ตระหนักถึงการเปลี่ยนแปลงที่จะเกิดขึ้นแก่ข้าราชการ และส่วนราชการ จึงได้วางแผนและดำเนินการบริหารความเปลี่ยนแปลง โดยในปีงบประมาณ พ.ศ. 2551 ได้จัดให้มีโครงการปรับเปลี่ยนระบบบริหารทรัพยากรบุคคลในส่วนราชการ เพื่อการปรับใช้ระบบบริหารทรัพยากรบุคคลใหม่ในส่วนราชการทั้ง 19 กระทรวง มีการจัดตั้งศูนย์บริหารการปรับเปลี่ยนระบบบริหารทรัพยากรบุคคลที่สำนักงาน ก.พ. และศูนย์บริหารการปรับเปลี่ยนระบบบริหารทรัพยากรบุคคลที่กระทรวง ทั้ง 19 กระทรวงด้วย โดยจะเป็นการทำงานร่วมกันระหว่างผู้บริหารและเจ้าหน้าที่ของสำนักงาน ก.พ. และส่วนราชการในสังกัดกระทรวงนั้น ๆ ศูนย์เครือข่ายมีภารกิจที่จะเข้าไปสื่อสารทำความเข้าใจกับข้าราชการ และรับฟังข้อคิดเห็นโดยผ่านช่องทางต่างๆ ที่มีในส่วนราชการของกระทรวงนั้น ๆ รวมทั้งมีบทบาทในการจัดการบริหารข้อมูลกำลังคน การปรับระบบบริหารทรัพยากรบุคคลของกรมต่าง ๆ ภายในกระทรวงเข้าสู่ระบบใหม่

และการแก้ไขปัญหาที่อาจจะเกิดขึ้น ตลอดจนประสานงานเพื่อพัฒนาสร้างองค์ความรู้ให้แก่ผู้บริหารและเจ้าหน้าที่ที่จะต้องดำเนินการตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2551 ทั้งนี้ ข้าราชการสามารถติดต่อสอบถามและให้ข้อคิดเห็นต่าง ๆ ได้ที่ศูนย์ฯ ของแต่ละกระทรวงโดยตรง

4 ข้าราชการต้องเตรียมตัวอย่างไร ในการเปลี่ยนแปลงที่จะเกิดขึ้น

ตอบ กฎหมายฉบับนี้มีบางมาตราที่ยังไม่มีผลบังคับใช้ในทันที อาทิ ในเรื่องเกี่ยวกับตำแหน่ง อัตราเงินเดือนและเงินประจำตำแหน่ง ซึ่งจะต้องมีเวลาเตรียมการตามบทเฉพาะกาล 1 ปี หลังจากวันที่กฎหมายมีผลบังคับใช้เมื่อวันที่ 26 มกราคม 2551 ดังนั้นข้าราชการจึงควรศึกษากฎหมายฉบับนี้เพื่อให้รู้และเข้าใจถึงหลักการและวิธีการในเรื่องต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง หากมีข้อสงสัยสามารถสอบถามผ่านทางช่องทางต่าง ๆ ของกรม หรือศูนย์เครือข่ายฯ ของกระทรวงที่ท่านสังกัด หรือผ่านทางสายด่วนสำนักงาน ก.พ. 1786 หรือ ที่เว็บไซต์สำนักงาน ก.พ. www.ocsc.go.th และเว็บไซต์พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2551 www.cscnewact.com

5 ประชาชนได้อะไรจากการปรับเปลี่ยนครั้งนี้

ตอบ ระบบและกลไกการบริหารทรัพยากรบุคคลที่กำหนดไว้ในกฎหมายฉบับนี้จะสนับสนุนส่งเสริมและผลักดันให้ข้าราชการปฏิบัติงานอย่างมืออาชีพ สร้างและรักษาคนที่มีคุณภาพไว้ในงานที่เหมาะสมกับทักษะความรู้ความสามารถและสมรรถนะ

เมื่อราชการได้คนดีคนเก่งมาทำงานบริการประชาชน ก็จะทำให้ยกระดับการทำงาน เพื่อสนองต่อความต้องการของประชาชนได้อย่างมีประสิทธิภาพ รวดเร็ว โปร่งใส และเป็นธรรมมากยิ่งขึ้น

ข้าราชการหรือส่วนราชการมีส่วนร่วมในการออกกฎหมายนี้อย่างไร และได้มีการพิจารณาเรื่องนี้อย่างรอบคอบแล้วหรือไม่

ตอบ ในช่วงแรกของการศึกษาเพื่อออกแบบระบบใหม่ได้จัดส่งแบบสอบถามให้ข้าราชการทุกกระทรวง กรม เพื่อสำรวจรายละเอียดงานของตำแหน่งต่าง ๆ ในวงกว้าง และในช่วงปี พ.ศ. 2547-2550 ได้มีการประชุมหารือร่วมกับผู้ปฏิบัติงานที่เป็นตัวแทนวิชาชีพและสายงานต่าง ๆ ผู้ทรงคุณวุฒิ นักวิชาการ และผู้บริหาร โดยมีการจัดประชุมชี้แจงและรับฟังความคิดเห็นจากข้าราชการทั้งในส่วนกลางและส่วนภูมิภาค นอกจากนั้น ยังได้ทดสอบระบบจำแนกตำแหน่งและค่าตอบแทนใหม่ในกระทรวงอุตสาหกรรม ได้รับข้อคิดเห็น ข้อเสนอแนะและรับทราบปัญหาตลอดระยะเวลา 4-5 ปี ได้นำมาปรับปรุงรายละเอียดในตัวระบบเรื่อยมา รวมทั้งในการพิจารณาในชั้นกรรมาธิการก็นับว่าเป็นกฎหมายที่มีการประชุมพิจารณามากที่สุด โดยมีข้าราชการและอดีตข้าราชการมาช่วยกันกลั่นกรองมากที่สุด

อย่างไรก็ดี เนื่องจากหลายมาตราได้กำหนดให้ ก.พ. ต้องจัดทำหลักเกณฑ์เงื่อนไขมาตรฐานและวิธีดำเนินการ โดยออกเป็นพระราชกฤษฎีกากฎ ก.พ. ระเบียบ ประกาศและหนังสือเวียน เช่น การกำหนดตำแหน่ง การแต่งตั้ง การโอนย้าย ฯลฯ ซึ่งจะมีการดำเนินการรับฟังและถามความคิดเห็นของส่วนราชการที่เกี่ยวข้องมาเป็นข้อมูลประกอบการพิจารณาของ ก.พ. ต่อไปด้วย

7. ข้าราชการสามารถขอให้ทบทวนได้หรือไม่ หากเห็นว่าส่วนราชการการจัดประเภทตำแหน่ง และระดับไม่ถูกต้อง

ตอบ ข้าราชการสามารถแสดงความคิดเห็นหรือขอให้ทบทวนในเรื่องต่าง ๆ ในการนำระบบจำแนกตำแหน่งใหม่ไปใช้ในส่วนราชการได้ โดยผ่านทางศูนย์บริหารการปรับเปลี่ยนระบบบริหารทรัพยากรบุคคลในส่วนราชการ ที่สำนักงาน ก.พ. หรือศูนย์เครือข่าย ซึ่งมีที่ตั้งอยู่ที่กระทรวงที่ข้าราชการผู้นั้นสังกัดอยู่ โดยศูนย์เครือข่ายนี้จะมีภารกิจร่วมกันระหว่างผู้บริหารของหน่วยงานในกระทรวงกับสำนักงาน ก.พ. ที่จะมีการตรวจสอบข้อมูล กำกับติดตามและแก้ไขปัญหาในการปรับเปลี่ยนระบบนี้ อย่างใกล้ชิดร่วมกัน

8. มีช่องทางใดบ้างที่ข้าราชการจะสอบถามข้อมูลเกี่ยวกับ พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2551

ตอบ ข้าราชการสามารถติดต่อศูนย์บริหารการปรับเปลี่ยนระบบบริหารทรัพยากรบุคคลของกระทรวงในแต่ละกระทรวงทั้ง 19 กระทรวง หรือติดต่อศูนย์บริหารการปรับเปลี่ยนระบบบริหารทรัพยากรบุคคลของสำนักงาน ก.พ. โดยตรง โทร 0 2282 7365 และสามารถติดตามข้อมูลเพิ่มเติมได้ที่เว็บไซต์ของสำนักงาน ก.พ. www.ocscgo.th หรือเว็บไซต์พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2551 www.cscnewact.com และสายด่วนสำนักงาน ก.พ. 1786

ระบบ

จำแนก

ตำแหน่ง

๙

ที่มาและเหตุผลในการปรับเปลี่ยนระบบจำแนกตำแหน่ง และคำตอบแบบใหม่

ตอบ มติคณะรัฐมนตรี เมื่อปี พ.ศ. 2542 เห็นชอบแผนแม่บทการปฏิรูประบบราชการ ที่วางแนวทางการปฏิรูปไว้ 5 ด้าน คือ ด้านโครงสร้างและภารกิจส่วนราชการ ด้านงบประมาณ ด้านการบริหารบุคคล ด้านกฎหมาย และด้านวัฒนธรรมและค่านิยม โดยในปีพ.ศ. 2545 ได้มีการปรับเปลี่ยนบทบาทภารกิจและโครงสร้างส่วนราชการเป็น 20 กระทรวง สำหรับการเปลี่ยนแปลงครั้งนี้เป็นการปฏิรูประบบราชการด้านการบริหารคนของราชการพลเรือน เพื่อเตรียมกำลังคนที่มีคุณภาพทั้งในปัจจุบันและอนาคต โดยการเปลี่ยนแปลงจะทำให้ได้คนที่มีคุณภาพ ในงานที่เหมาะสมกับความรู้ ความสามารถ ทักษะ และสมรรถนะ รวมถึงการจ่ายค่าตอบแทนให้เหมาะสมเป็นธรรมมากยิ่งขึ้น การปรับเปลี่ยนระบบจำแนกตำแหน่ง และระบบการบริหารทรัพยากรบุคคลใหม่จะเน้นที่ผลงาน ความรู้ความสามารถ และสมรรถนะ ประกอบกับเมื่อสำนักงาน ก.พ. ได้ศึกษาระบบข้าราชการในต่างประเทศหลายประเทศ พบว่าการบริหารคนต้องมีความคล่องตัว และสามารถจูงใจให้คนดีคนเก่งอยู่ในองค์กรได้ การกำหนดมาตรฐานระดับตำแหน่ง กลางเพียงมาตรฐานเดียว หรือกำหนดให้การบริหารมีความหลากหลาย ให้สอดคล้องกับหลักบริหารและเป้าประสงค์ข้างต้นได้ 'ซี' ใช้ในการกำหนดอัตราเงินเดือนเดียวกันในทุกงาน จึงไม่สามารถบริหารคนในองค์กรขนาดใหญ่ได้ ดังนั้น ระบบจำแนกตำแหน่ง และค่าตอบแทนใหม่จึงได้ออกแบบโครงสร้างตำแหน่งใหม่โดยแยกเป็น 4 ประเภท ตำแหน่ง แต่ละประเภทตำแหน่งมีจำนวนระดับตำแหน่งสอดคล้องกับสภาพการทำงาน ปัจจุบันของส่วนราชการ รวมทั้งได้จัดให้มีบัญชีเงินเดือนแยกตามประเภทตำแหน่งเพื่อความคล่องตัวในการบริหารให้สอดคล้องกับข้อเท็จจริง และการจ่ายค่าจ้างที่ใกล้เคียงกับอัตราตลาด

10. ขอบความชัดเจนและความจำเป็นเกี่ยวกับการจำแนกตำแหน่งใหม่ ตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2551

ตอบ ระบบจำแนกตำแหน่งตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2551 นี้ ได้ยกเลิกระดับมาตรฐานกลาง หรือ Common Level หรือที่เรียกกันโดยทั่วไปว่า 'ซี' ซึ่งใช้กันมาตั้งแต่ปี พ.ศ. 2518 ด้วยเหตุผลที่ว่า มาตรฐานกลางเพียงมาตรฐานเดียว ไม่สามารถบริหารกำลังคนที่มีความแตกต่างกันได้อย่างมีประสิทธิภาพ ระบบจำแนกตำแหน่งใหม่จึงได้แยกประเภทของตำแหน่งเป็น 4 ประเภท เพื่อช่วยให้การบริหารเป็นไปอย่างคล่องตัว มีประสิทธิภาพ และตามมาตรา 46 ได้บัญญัติให้จัดระบบโครงสร้างตำแหน่งข้าราชการใหม่ โดยจำแนกตำแหน่งออกเป็น 4 ประเภท ตามลักษณะงานที่อยู่ในราชการ คือ ตำแหน่งประเภทบริหาร ประเภทอำนวยการ ประเภทวิชาการ และประเภททั่วไป โดยแต่ละประเภทตำแหน่ง ประกอบด้วยกลุ่มสายงาน ที่มีลักษณะงานสอดคล้องกับความหมายของประเภทตำแหน่งนั้น ๆ นอกจากนี้ยังได้กำหนดจำนวนระดับตำแหน่งให้น้อยลง ซึ่งทำให้ช่วงเงินเดือนในแต่ละระดับกว้างขึ้น

11. ผู้ดำรงตำแหน่งในประเภทตำแหน่งหนึ่ง จะสามารถย้ายไปดำรงตำแหน่งในประเภทตำแหน่งอื่นได้หรือไม่

ตอบ ผู้บริหารหรือผู้มีอำนาจสั่งบรรจุแต่งตั้งของส่วนราชการสามารถพิจารณาโยกย้ายให้ไปดำรงตำแหน่งในประเภทตำแหน่งอื่นได้ โดยจะพิจารณาจากคุณสมบัติ ความรู้ความสามารถ ประสบการณ์ของบุคคล รวมทั้งเงื่อนไขอื่นที่จำเป็นตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่ ก.พ. กำหนด หากพิจารณาแล้วเห็นว่าผู้นั้นมีคุณสมบัติเหมาะสมและเป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการดังกล่าวแล้ว ก็สามารถพิจารณาแต่งตั้งบุคคลผู้นั้นได้

12. หากดำรงตำแหน่งสายงานเริ่มจากระดับ 1 หรือ ระดับ 2 เมื่อจบปริญญาตรีแล้ว จะสามารถย้ายไปดำรงตำแหน่งในประเภทตำแหน่งวิชาการตามระบบใหม่ได้เลยหรือไม่

ตอบ ผู้ที่สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรีหากต้องการย้ายไปดำรงตำแหน่งในกลุ่มตำแหน่งประเภทวิชาการ จะต้องเข้าสู่กระบวนการสรรหาเข้าสู่ตำแหน่งประเภทวิชาการก่อน เช่น จะต้องสำเร็จการศึกษาตรงตามสาขาที่กำหนด การผ่านการทดสอบความรู้ความสามารถเฉพาะสำหรับตำแหน่ง หรือหลักเกณฑ์อื่น ๆ ทั้งนี้ มิได้หมายความว่า ผู้ที่จบการศึกษาตามคุณวุฒิที่กำหนดไว้ในคุณสมบัติเฉพาะสำหรับตำแหน่งนั้น ๆ แล้วจะถือว่ามีความรู้ความสามารถเหล่านั้นในทันที

13. การยกเลิก "ซี" และการแยกประเภทตำแหน่ง จะให้พลดีแก่ข้าราชการอย่างไร

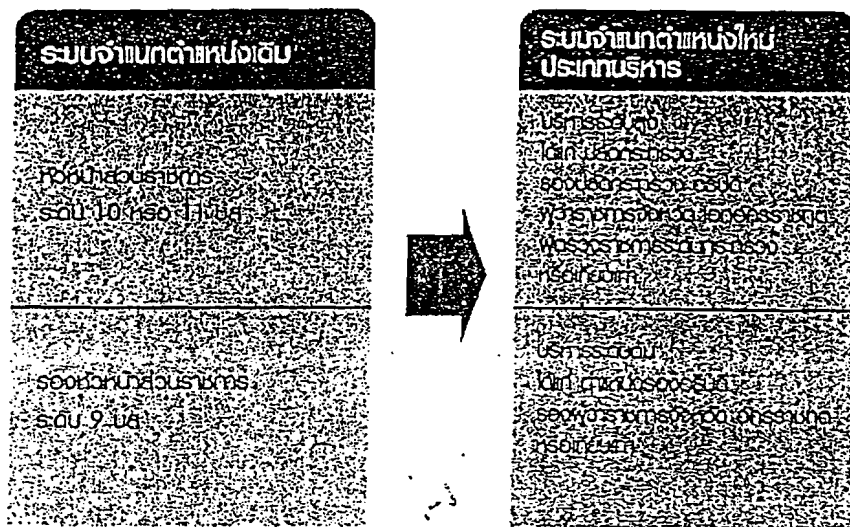
ตอบ การยกเลิก "ซี" จะช่วยแก้ปัญหาการยึดติดกับ "ซี" ของข้าราชการ ส่วนข้าราชการจะบริหารตามตำแหน่งได้อย่างแท้จริง โดยไม่จำเป็นต้องยึดติดกับตัวเลข เช่น ตำแหน่งหัวหน้าฝ่าย ผู้อำนวยการกอง รองอธิบดี ความก้าวหน้าของข้าราชการ จะไม่ถูกกำหนดด้วยตัวเลขหรือ "ซี" แต่จะขึ้นอยู่กับผลงานและสมรรถนะที่สามารถแสดงออกมาให้ปรากฏได้อย่างแท้จริง โดยข้าราชการไม่จำเป็นต้องขอปรับ "ซี" กันบ่อยครั้ง เพราะช่วงเงินเดือนกว้างขึ้นกว่าเดิมตามค่าของงาน นอกจากนั้นยังสามารถกำหนดอัตราเงินเดือนของตำแหน่งแต่ละประเภท และแต่ละระดับให้ต่างกันได้ตามค่างานและอัตราตลาดได้อย่างคล่องตัวอีกด้วย

14. ตำแหน่งที่จัดเป็นตำแหน่งประเภทบริหาร มีรายละเอียดอย่างไร และการปรับเปลี่ยนจากระบบเดิมไปสู่ระบบใหม่จะพิจารณาอย่างไร

ตอบ ตำแหน่งประเภทบริหาร หมายถึง ตำแหน่งในฐานะผู้บริหารของส่วนราชการ ระดับกรมขึ้นไป ทั้งในส่วนกลาง ส่วนภูมิภาค และในต่างประเทศ ซึ่งได้แก่ 4 สายงาน ต่อไปนี้ ตำแหน่งในสายงานนักบริหาร ตำแหน่งในสายงานนักการทูต ตำแหน่งในสายงานนักปกครอง และตำแหน่งในสายงานตรวจราชการ (ระดับกระทรวง) โดยจำแนกเป็น 2 ระดับ คือ

บริหารระดับสูง ได้แก่ ตำแหน่งปลัดกระทรวง รองปลัดกระทรวง อธิบดี ผู้อำนวยการจังหวัด เอกอัครราชทูต ผู้ตรวจราชการระดับกระทรวง หรือเทียบเท่า

บริหารระดับต้น ได้แก่ ตำแหน่งหัวหน้าส่วนราชการ (กรม) ซึ่งครอบคลุม ตำแหน่งรองอธิบดี รองผู้อำนวยการจังหวัด อัครราชทูต หรือเทียบเท่า

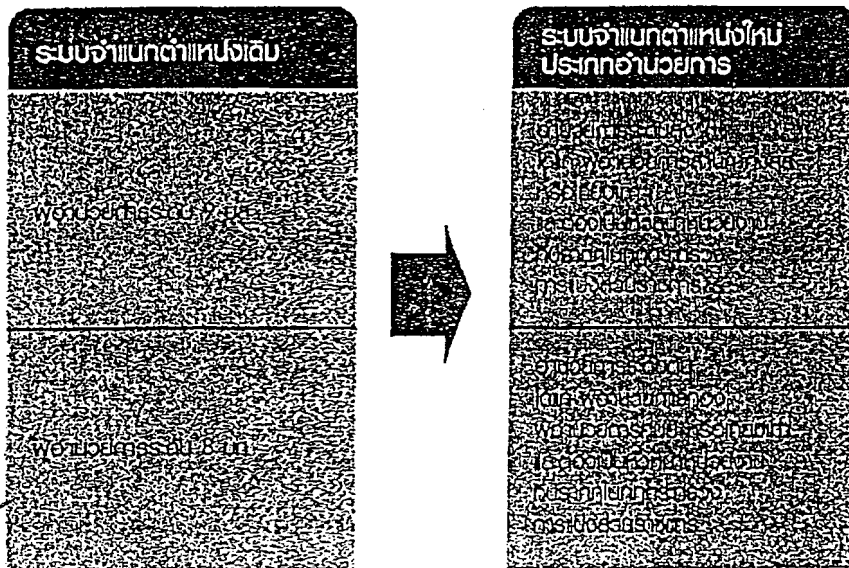

15 ตำแหน่งที่จัดเป็นตำแหน่งประเภทอำนวยการ มีรายละเอียดอย่างไร และการปรับเปลี่ยนจากระบบเดิมไปสู่ระบบใหม่จะพิจารณาอย่างไร

ตอบ ตำแหน่งประเภทอำนวยการ หมายถึง ตำแหน่งในฐานะหัวหน้าส่วนราชการที่ต่ำกว่าระดับกรม ที่ปรากฏในกฎกระทรวงการแบ่งส่วนราชการ จำแนกเป็น 2 ระดับ คือ

อำนวยการระดับสูง ได้แก่ ตำแหน่งหัวหน้าหน่วยงานที่มีการจัดการ ซึ่งเป็นงานที่มีหน้าที่ความรับผิดชอบ ความยุ่งยาก และคุณภาพของงานสูงมากเป็นพิเศษ โดยเป็นตำแหน่งที่มีอำนาจหน้าที่รองจากหัวหน้าส่วนราชการ อาทิ ผู้อำนวยการสำนัก กงสุล หรือเทียบเท่า เป็นต้น

อำนวยการระดับต้น ได้แก่ ตำแหน่งหัวหน้าหน่วยงานที่มีการจัดการ ซึ่งเป็นงานมีหน้าที่ความรับผิดชอบ ความยุ่งยาก และคุณภาพของงานสูงมาก โดยเป็นตำแหน่งที่มีอำนาจหน้าที่รองจากหัวหน้าส่วนราชการ อาทิ ผู้อำนวยการกอง ผู้อำนวยการศูนย์ หรือเทียบเท่า เป็นต้น

17 การกำหนดว่าเป็นประเภทวิชาการนั้น จะแยกหรือไม่ว่าเป็น นักวิชาการอะไร อาทิ นักบัญชี นักวิชาการป่าไม้ หรือนักวิชาการ สิ่งแวดล้อม ไม่ทราบว่าจะกำหนดต่างกันหรือไม่ หรือจะพิจารณา จากชื่อตำแหน่งก็ขึ้นต้นว่า "วิชาการ" แล้วจัดเข้าประเภทวิชาการ ทั้งหมด โดยมีข้อสังเกตว่าแต่ละสายงานมีความรับผิดชอบแตกต่างกัน และต่างก็เรียกมาเป็นวิชาชีพเฉพาะ

ตอบ ตำแหน่งประเภทวิชาการ หมายถึง ตำแหน่งในสายงานต่าง ๆ ที่กำหนด คุณสมบัติเฉพาะสำหรับตำแหน่งที่จำเป็นต้องบรรจุและแต่งตั้งจากผู้สำเร็จการศึกษา ในระดับปริญญา เช่น นักวิชาการเผยแพร่ นักบัญชี นักวิชาการสิ่งแวดล้อม นักพัฒนา ทรัพยากรบุคคล นิติกร เป็นต้น ดังนั้น แม้ตำแหน่งเดิมจะไม่ได้ขึ้นต้นด้วยคำว่า "นักวิชาการ" แต่หากเป็นตำแหน่งที่ต้องปฏิบัติโดยผู้มีความรู้ในระดับปริญญา ก็จัดเข้ากลุ่มประเภท ตำแหน่งนี้ทั้งหมด ทั้งนี้ การจะพิจารณาว่าตำแหน่งในสายงานใดจะแต่งตั้งจากผู้มีคุณวุฒิใด ตามที่ปรากฏในมาตรฐานกำหนดตำแหน่งจะต้องคำนึงถึงลักษณะงานที่ปฏิบัติและประโยชน์ ที่ทางราชการจะได้รับ

18 ตำแหน่งที่จัดเป็นตำแหน่งประเภททั่วไป มีรายละเอียดอย่างไร และการปรับเปลี่ยนจากระบบเดิมไปสู่ระบบใหม่จะพิจารณาอย่างไร

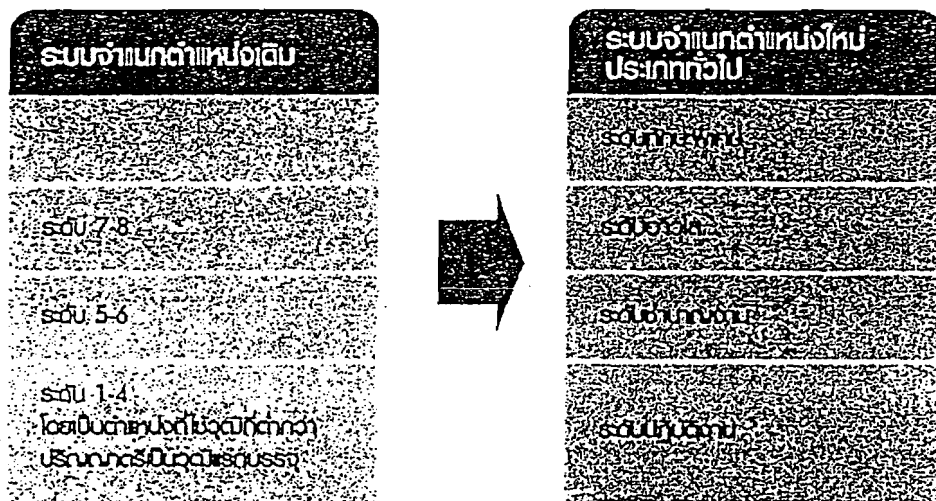
ตอบ ตำแหน่งประเภททั่วไป หมายถึง ตำแหน่งสำหรับผู้ปฏิบัติที่ต้อง ใช้ทักษะฝีมือหรือเทคนิคเฉพาะด้าน งานปฏิบัติการและงานสนับสนุน ซึ่งจำเป็นต้อง ใช้ผู้สำเร็จการศึกษาระดับ ปวช. และ ปวส. จำแนกเป็น 4 ระดับ คือ

ระดับทักษะพิเศษ ได้แก่ ตำแหน่งสำหรับสายงานที่ใช้ทักษะความสามารถ เฉพาะสูงมากเป็นพิเศษ (เฉพาะตัวบุคคล)

ระดับอาวุโส ได้แก่ ตำแหน่งหัวหน้าหน่วยงานขนาดใหญ่ หรือตำแหน่ง ที่ใช้ทักษะความสามารถเฉพาะในระดับสูงมาก หรือตำแหน่งที่ใช้เทคนิคเฉพาะด้าน สูงมาก

ระดับชำนาญงาน ได้แก่ ตำแหน่งหัวหน้าหน่วยงานระดับต้น หรือตำแหน่งที่ใช้ทักษะความสามรถเฉพาะที่จำเป็นต้องอาศัยประสบการณ์ ตำแหน่งเทคนิคเฉพาะด้านที่จำเป็นต้องมีประสบการณ์ หรือตำแหน่งปฏิบัติการในสายงานหลักที่ต้องมีประสบการณ์ หรือตำแหน่งบริการสนับสนุนที่ต้องมีประสบการณ์

ระดับปฏิบัติงาน ได้แก่ ตำแหน่งแรกบรรจุ

19. เมื่อปรับตำแหน่งจากระบบเดิมเข้าสู่ระบบใหม่แล้ว จะสามารถย้ายข้ามประเภทได้หรือไม่

ตอบ. สามารถทำได้ เนื่องจากการย้ายเป็นอำนาจหน้าที่ของผู้บริหาร (ผู้มีอำนาจสั่งบรรจุแต่งตั้ง) กรณีการย้ายข้ามประเภทตำแหน่ง ผู้บริหารจะต้องพิจารณาตามความเหมาะสมกับความรู้ ความสามารถและสมรรถนะของบุคคลที่จะได้รับการแต่งตั้งให้ไปดำรงตำแหน่งนั้น ๆ ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่ ก.พ. กำหนด ตัวอย่างเช่น

๑) ผู้ดำรงตำแหน่งประเภทอำนวยการ โดยปกติทางก้าวหน้าต่อไป คือ ตำแหน่งประเภทบริหาร ผู้อำนวยการสำนักได้รับการคัดเลือกเพื่อไปแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งรองอธิบดี ซึ่งเป็นการแต่งตั้งจากบุคคลที่ดำรงตำแหน่งประเภทอำนวยการไปดำรงตำแหน่งประเภทบริหาร ทั้งนี้ การคัดเลือกดังกล่าวต้องเป็นไปตามมาตรฐานหลักเกณฑ์ที่ ก.พ. กำหนด และหากผู้มีอำนาจสั่งบรรจุแต่งตั้ง เห็นควรย้ายไปดำรงตำแหน่งประเภทวิชาการหรือประเภททั่วไป ก็ต้องพิจารณาคุณสมบัติของผู้นั้นตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่ ก.พ. กำหนด และหากมีคุณสมบัติเหมาะสมก็สามารถดำเนินการแต่งตั้งต่อไปได้ ทั้งนี้ จะต้องเทียบได้ในระดับที่ไม่ต่ำกว่าเดิมตามหลักเกณฑ์ที่ ก.พ. กำหนด

๒) ผู้ดำรงตำแหน่งประเภททั่วไปหากผู้มีอำนาจสั่งบรรจุแต่งตั้งเห็นสมควรให้แต่งตั้งไปดำรงตำแหน่งประเภทอื่น ก็ต้องพิจารณาคุณสมบัติ ความรู้ความสามารถ สมรรถนะ และประสบการณ์ว่าเหมาะสมกับตำแหน่งนั้นหรือไม่ ซึ่งจะต้องดำเนินการตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่ ก.พ. กำหนด ตัวอย่างเช่น ผู้ดำรงตำแหน่งเจ้าพนักงานธุรการระดับชำนาญงาน สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาโทมาหลังเข้ารับราชการแล้ว และมีความประสงค์จะย้ายไปดำรงตำแหน่งประเภทวิชาการ ในกรณีนี้ยังมีได้ถือว่ามีคุณสมบัติทันทีหลังจบการศึกษา จำเป็นต้องผ่านกระบวนการสรรหาคัดเลือกตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่ ก.พ. กำหนดก่อน หากผู้นั้นผ่านการสรรหาและคัดเลือกดังกล่าวแล้ว ก็ถือว่าเป็นผู้มีคุณสมบัติ ผู้บังคับบัญชาอาจย้ายไปแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งประเภทวิชาการได้

ระบบค่าตอบแทน และสวัสดิการ

20 การปรับปรุงบัญชีเงินเดือนใหม่เป็นแบบช่วง โดยยกเลิกบัญชีเงินเดือนแบบขั้น จะจูงใจกว่าแบบเดิมอย่างไร

ตอบ พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2551 มีการเปลี่ยนโครงสร้างของบัญชีเงินเดือนข้าราชการพลเรือนจากเดิมที่ใช้โครงสร้างบัญชีเงินเดือนแบบขั้นเงินเดือนเป็นโครงสร้างบัญชีเงินเดือนแบบช่วงเงินเดือน คือ โครงสร้างบัญชีเงินเดือนที่กำหนดเพียงอัตราเงินเดือนขั้นต่ำและอัตราเงินเดือนขั้นสูง โดยไม่แสดงให้เห็นอัตราเงินเดือนเป็นขั้น ๆ

เหตุผลที่ปรับไปใช้โครงสร้างบัญชีเงินเดือนแบบช่วง คือ ความคล่องตัวทางการบริหาร ทำให้การขึ้นเงินเดือนตามผลการปฏิบัติงานมีความคล่องตัวมากกว่าเดิม ข้าราชการจะได้รับเงินเดือนขึ้นเป็นร้อยละที่เปลี่ยนแปลงค่าร้อยละได้อย่างคล่องตัวตามงบประมาณที่ได้รับจัดสรรและตามผลงานซึ่งแตกต่างจากโครงสร้างบัญชีเงินเดือนแบบขั้นเงินเดือนที่ถูกกำหนดตายตัวไว้ขั้นละ 4% ผู้มีผลงานดีเด่นได้สูงสุด 2 ขั้นหรือ 8% และข้าราชการส่วนใหญ่จะได้รับเงินเดือนขึ้นหนึ่งขั้นครึ่งหรือ 6% แต่ภายใต้ระบบโครงสร้างบัญชีเงินเดือนแบบช่วง ผู้บริหารอรรถพิจารณาขึ้นเงินเดือนผู้มีผลงานดีเด่นให้แตกต่างจากคนส่วนใหญ่ได้มากกว่า และสามารถบริหารจัดการงบประมาณได้ดีกว่า

23

การประเมินผลการปฏิบัติงานเพื่อเลื่อนเงินเดือนต่อไปจะเปลี่ยนใหม่
และจะพิจารณาอย่างไร

ตอบ เปลี่ยน เนื่องจากการเลื่อนขั้นเงินเดือนตามโครงสร้างเงินเดือนแบบ
ขั้นเงินเดือน (แบบเดิม) ไม่จูงใจข้าราชการที่มีผลการปฏิบัติงานที่ดี เพราะไม่มีความ
แตกต่างกันที่ชัดเจน ระหว่างผู้ที่มีผลการปฏิบัติงานดีเด่นกับผู้ที่มีผลการปฏิบัติงานระดับ
ปานกลาง ซึ่งโครงสร้างบัญชีเงินเดือนแบบใหม่กำหนดเป็นช่วงเงินเดือนจะสนับสนุน
ให้เกิดการบริหารผลการปฏิบัติงานได้ชัดเจนกว่าโครงสร้างบัญชีเงินเดือนแบบขั้นเงินเดือน
และการขึ้นเงินเดือนจะกำหนดเป็นเปอร์เซ็นต์ โดยผู้บริหารของส่วนราชการสามารถ
บริหารจัดการได้ว่าจะตอบแทนผู้มีผลงานดีเด่นมากกว่าผู้มีผลงานระดับปานกลางอย่างไร
เมื่อสามารถบริหารจัดการได้ ก็จะกระตุ้นให้มีการบริหารผลงานและประเมินผลงาน
ที่สะท้อนผลการปฏิบัติงานอย่างแท้จริง

24

ข้าราชการจะได้รับเงินเดือนตามบัญชีใหม่อย่างไร

ตอบ การรับเงินเดือนจะเป็นไปตามระดับตำแหน่ง โดยข้าราชการจะได้รับ
เงินเดือนตามอัตราในบัญชีเงินเดือนใหม่ตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน
พ.ศ.2551 ดังนั้นเมื่อใช้โครงสร้างเงินเดือนใหม่แล้ว ข้าราชการจะได้รับเงินเดือน
ไม่น้อยกว่าเดิม

25 โครงสร้างเงินเดือนใหม่ ทำให้ข้าราชการพลเรือนได้ปรับเงินเดือนขึ้นหรือไม่ ทำได้

ตอบ การจัดทำโครงสร้างเงินเดือนตามพระราชบัญญัติใหม่ มีวัตถุประสงค์เพื่อปรับโครงสร้างบัญชีเงินเดือนให้สอดคล้องกับระบบจำแนกตำแหน่งใหม่ และไม่เป็นการเพิ่มภาระงบประมาณ การกำหนดอัตราเงินเดือนจึงอยู่ภายใต้กรอบบัญชีเงินเดือนปัจจุบัน คือ อัตราสูงสุดเท่ากับอัตราเงินเดือนระดับ 11 ปัจจุบัน

26 การกำหนดเงินเดือน ค่าตอบแทน และสวัสดิการระบบใหม่จะเน้นที่สมรรถนะหรือเน้นที่การกำหนดตำแหน่ง

ตอบ การกำหนดโครงสร้างบัญชีเงินเดือนกำหนดจากการประเมินค่างานของตำแหน่ง แต่การเลื่อนเงินเดือนภายในโครงสร้างบัญชีเงินเดือนจะเน้นการตอบแทนตามระดับสมรรถนะควบคู่กับผลงานของบุคคล

27 ข้าราชการจะยังคงได้รับเงินค่าตอบแทนพิเศษในกรณีที่ได้รับเงินเดือนต้นเหมือนเดิมหรือไม่

ตอบ ยังคงได้รับเหมือนเดิม

๒๘

ข้าราชการพลเรือนจะสามารถนำใบประกอบวิชาชีพ มากำหนดค่าตอบแทนเช่นเดียวกับข้าราชการครูได้หรือไม่

ตอบ การจ่ายเงินประจำตำแหน่งวิชาชีพยังเหมือนกับระบบของข้าราชการพลเรือนในปัจจุบัน โดยตำแหน่งในสายงานซึ่งใช้วิชาชีพใดจะมีสิทธิได้รับเงินประจำตำแหน่งต้องเป็นไปตามที่กำหนดในกฎ ก.พ. อาทิ ตำแหน่งนายแพทย์ ตำแหน่งนักวิชาการคอมพิวเตอร์ เป็นต้น

๒๙

ข้าราชการระดับชำนาญการ ตำแหน่งประเภทวิชาการ จะได้รับเงินประจำตำแหน่งทุกตำแหน่งหรือไม่

ตอบ ไม่ใช่ พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ ในมาตรา ๕๐ กำหนดให้มีการออกกฎ ก.พ. กำหนดว่าตำแหน่งในสายงานใดจะได้รับเงินประจำตำแหน่งในอัตราใด การปรับระบบค่าตอบแทนเป็นการปรับให้สอดคล้องกับโครงสร้างระบบตำแหน่งใหม่ ดังนั้น ผู้ที่อยู่ในสายงานที่ได้รับเงินประจำตำแหน่งอยู่เดิมจะยังคงได้รับเหมือนเดิม ส่วนสายงานใดที่จะได้รับเงินประจำตำแหน่งเพิ่มเติมต้องเป็นไปตามที่กำหนดในกฎ ก.พ.

๓๐

เงินค่าตอบแทนพิเศษสำหรับตำแหน่งระดับ ๘ว ในอัตราเดือนละ ๓,๕๐๐ บาท จะยังคงได้รับอยู่หรือไม่

ตอบ ข้าราชการจะยังคงได้รับสิทธิประโยชน์ไม่ต่ำกว่าเดิม ดังนั้น ผู้ดำรงตำแหน่งระดับ ๘ ว.(ชำนาญการพิเศษ) จึงยังคงได้รับเงินตอบแทนพิเศษเหมือนเดิม

33. โครงสร้างเงินเดือนปัจจุบันแตกต่างจากโครงสร้างเงินเดือนใหม่อย่างไร และดีอย่างไร

ตอบ โครงสร้างเงินเดือนปัจจุบันเป็นโครงสร้างบัญชีอัตราเงินเดือนแบบขั้น คือ กำหนดให้มีขั้นเงินเดือนตายตัว โครงสร้างเงินเดือนใหม่จะเป็นแบบช่วง คือ กำหนดเฉพาะอัตราเงินเดือนสูงสุดและอัตราเงินเดือนต่ำสุด โครงสร้างเงินเดือนแบบช่วงมีข้อดีกว่าโครงสร้างเงินเดือนแบบขั้น ดังนี้

1. ส่วนราชการมีความคล่องตัวในการบริหารเงินเดือนตามผลงานได้มากขึ้น และการขึ้นเงินเดือนจะเป็นร้อยละของเงินเดือนแทนการเลื่อนขั้นเงินเดือนแบบเดิม
2. โครงสร้างเงินเดือนแบบช่วงจะมีความยืดหยุ่นในการจ่ายค่าตอบแทนให้สอดคล้องกับอัตราตลาดได้มากกว่าโครงสร้างเงินเดือนแบบขั้น

เงินค่าครองชีพชั่วคราวจะยังคงได้รับอยู่หรือไม่

ตอบ ได้รับตามหลักเกณฑ์เดิม คือ ข้าราชการผู้ใดได้รับเงินเดือนไม่ถึง 10,500 บาท จะได้รับเงินค่าครองชีพชั่วคราว 1,000 บาท แต่หากเมื่อรวมเงินค่าครองชีพชั่วคราวกับเงินเดือนแล้ว ยังได้รับไม่ถึง 7,350 บาทจะได้รับเงินเดือนรวมเงินค่าครองชีพชั่วคราว 7,350 บาท

โควตาสองชั้นร้อยละ 15 ยังคงมีอยู่หรือไม่

ตอบ ไม่มีการกำหนดโควตาสองชั้นแล้ว เนื่องจากโครงสร้างบัญชีเงินเดือนแบบท้ายพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2551 เป็นโครงสร้างบัญชีเงินเดือนแบบช่วงเงินเดือน มิใช่แบบขั้นเงินเดือนอีกต่อไป โดยส่วนราชการจะเป็นผู้มีอำนาจในการพิจารณาเพื่อให้การเลื่อนเงินเดือนเป็นการตอบแทนและจูงใจคนที่มีผลงานภายใต้แนวทางการจ่ายค่าตอบแทนตามผลงาน อย่างไรก็ตาม ส่วนราชการอาจต้องกำหนดจำนวนผู้ที่จะได้รับผลงานดีเด่นว่าจะมีจำนวนคนในอัตราร้อยละเท่าไร และอยู่ภายใต้งบประมาณที่ได้รับ